

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

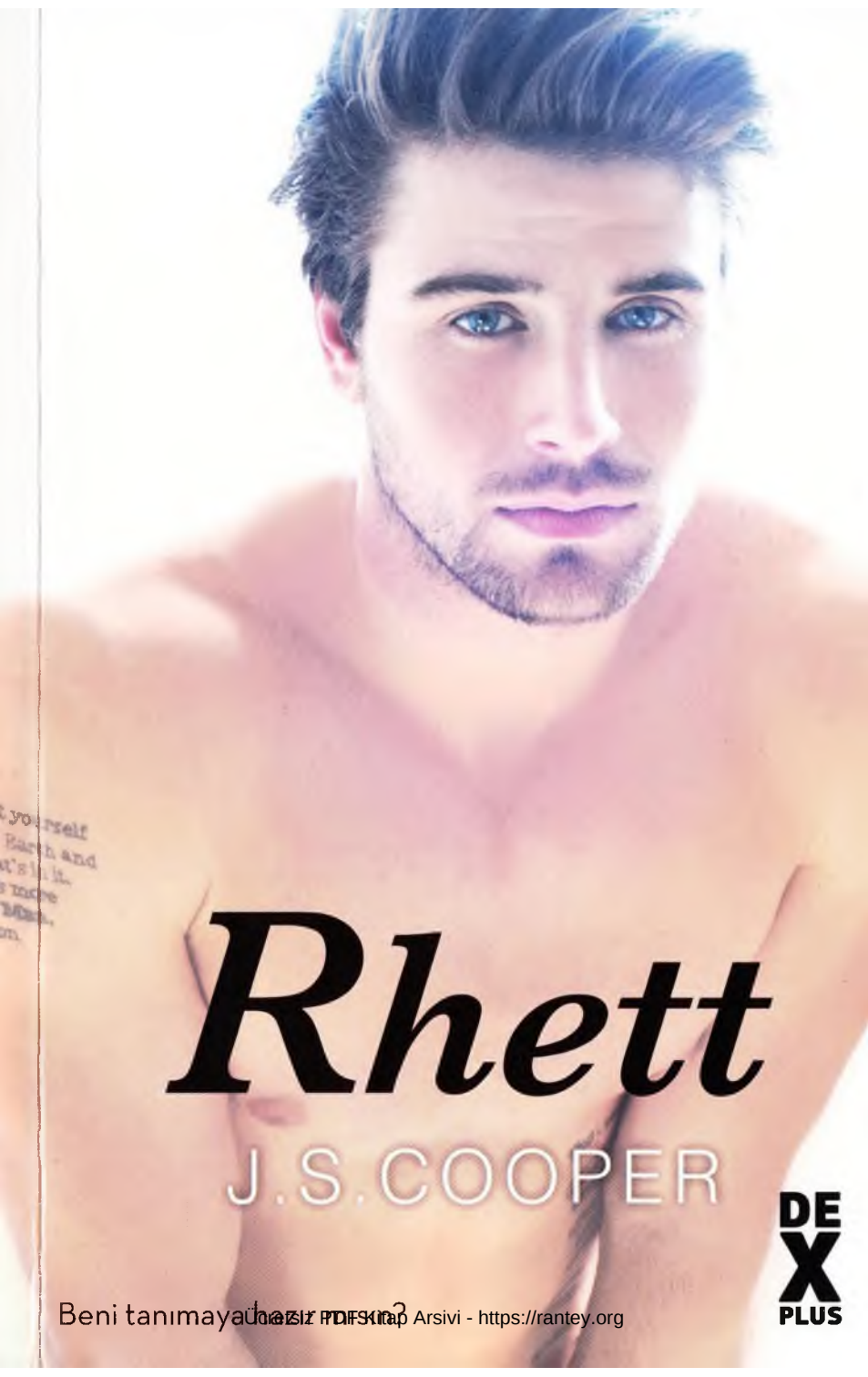
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

t yourself
Earth and
it's in it.
s more
1999.
on.

Rhett

J.S.COOPER

Beni tanımayanlar için mi? Arsivi - <https://rantey.org>

**DE
X
PLUS**

Rhett

Rhett

Özgün adı: *Rhett*

© 2014, J.S. Cooper

Yazan: J.S. Cooper

Çeviri: Selma Altıntaş Bursalıoğlu

Yayına hazırlayanlar: Tülin Er

Kapak tasarımı: Serkan Yolcu

Grafik uygulama: Havva Alp

Türkiye Yayın Hakları: Doğan Egmont Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

Tüm hakları saklıdır.

Rebecca Friedman Literary Agency adına, Bookcase Literary Agency aracılığıyla alınmıştır.

1. Baskı / İstanbul 2016

ISBN: 978-605-09-3407-6

Sertifika no: 11940

Doğan Egmont Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

19 Mayıs Cad. Golden Plaza No:1 Kat:10 Şişli 34360 İSTANBUL

Tel: (0212) 373 77 00 / Faks: (0212) 246 66 66

www.dexkitap.com / satis@dogankitap.com.tr

Basım yeri: Yıkılmazlar Basın Yayın Prom. ve Kağıt San. Tic. Ltd. Şti.

Adres: Evren Mah. Gülbahar Cad. No: 62/C Güneşli-Bağcılar /İSTANBUL

Tel: (0212) 515 49 47

Sertifika no: 11965

Toplu sipariş için tel: (0212) 373 77 44 **E-posta:** satis@de.com.tr

Rhett

J.S.COOPER

Giriş

Her şey, biz yedi yaşındayken bir not ve bir parça çikolata ile başladı. Sınıfta benim yanımda oturuyordu, en çalışkanımız oydu ve her zaman öğretmenimizden bir parça çikolata kazanırdı. Bir gün, onun çikolata yiyişini görmek canıma yetti. Onunla çikolatasını paylaşmak istiyordum, o yüzden ona şu notu yazdım:

En iyi arkadaşım olmak ister misin?

Evet.

Hayır.

Yanıtı “Belki” oldu ve arkadaşlığımız böyle başladı.

Birinci Bölüm

Benim hakkımda bilmeniz gereken birkaç şey var. Ben sağlıklı bir Güneyli beyefendiyim. Kapım kadınlara açıktır, çoğu zaman. Salon danslarını bilirim. Nasıl kur yapılacağını bilirim. İçkiden de herkes kadar anlarım. Birçok kadın beni ateşli veya seksi bulur, ya da siz adına ne dersiniz. O kadar seksi biri miyim bilmiyorum, Güney Carolina’da seksi erkek kıtlığı varsa o başka. Evet, ben iyi bir arkadaşım. Gerçi, aslında hiç de iyi bir arkadaş değilimdir. Bu, sır değil zaten. Keyifli vakit geçirmekten hoşlanırım, kadınları severim ve aklımdan geçeni açıkça söylemekten çekinmem. Hakkımda bilmeniz gereken bir diğer şey ise herkesten daha çok değer verdiğim bir arkadaşım olduğudur. Arkadaşım Clementine O’Hara. Kendisi benim en yakın arkadaşımdır ve bu dünyada uğraşmaktan vazgeçmediğim tek kişidir.

Clementine O’Hara, duyduğum en saçma isimlerden biriyle kutsanmıştı. Tam adını ciddi bir ifadeyle söyleyebilmek zordu. Hele lakabını kahkaha atmadan söylemek daha da zordu. “Clemmie, yarın ne yapıyorsun?” O, defterine bir

şeyler karalarken ben de onun o ciddi kahverengi gözlerine dalmıştım.

“Neden?” Başını kaldırıp bana baktı, kaşlarını çatı. Her dakika ağzına götürdüğü kalem yüzünden dudakları laciverte boyanmıştı.

“Şey, umuyordum ki...”

“Hayır.” Başını iki yana salladı ve burnundan soluyarak kargacık burgacık karalamalarına devam etti.

“Daha neye hayır dediğini bile bilmiyorsun.”

“Seni tanıyorum Rhett ve yanıtlım hayır.”

“Haydi ama Clemmie.”

“Kız var mı?” Başını kaldırıp gözlerini kısarak bana baktı.

“Yok.” Başımı salladım ve ona haylazca gülümsedim. Gözlerini devirerek güldü. Clemmie, benim tatlı gülüşüme ve büyük mavi gözlerime aldanacak biri değildi.

“Peki, ne var öyleyse?”

“Kızlar var, çoğul.” Sırıttım. “Bu gece çifte randevum var, diyelim.”

“O zaman birini iptal et.”

“İkisini de iptal etmek istemiyorum.” Yatağının kenarına iliştim. “Bu, ikisi için de adil olmaz.”

“Nedenmiş?”

“Daha ben onlara buluşalım demeden, ne giyeceklerine karar verdiklerinden eminim.”

“Rhett Madison, sen dallamanın önde gidenisin.” Başını salladı. “Şimdi beni rahat bırak, şurada bir şey yazmaya çalışıyorum.”

“Dostluğuna da diyecek yok.” Denemeye devam ettim. “Ben de beni bu sıkıntıdan kurtarır diye en iyi arkadaşşıma güvenebilirim diyordum.”

“O zaman sana yeni bir en iyi arkadaş bulmanı öne-

ririm, mümkünse erkek olsun.” Ben suratımı asınca güldü. “Çünkü artık beni ekürin olduğuma inandıramazsın. İmkânı yok Jose. Hele de geçen seferden sonra.”

“Sen benim ekürim değilsin Clemmie.” Atkuyruğunu çekip güldüm. “Sadece sıkışık durumumda bana yardım ediyorsun.”

“Hah, Brittany’nin öyle düşündüğünü hiç sanmıyorum.” Başını iki yana salladı, irkildi. “Ne berbat bir geceydi ama.”

“Seni suçladım mı?” Pis pis güldüm.

“Suçlamak mı?” Ağzı açık kaldı. “Bunu yapamazsın, biliyorum. İki saat boyunca senin ne kadar mükemmel olduğunu anlatıp durdu. Hayatımda bu kadar sıkıcı, bu kadar ezik bir kadın daha görmedim.”

“Bu yüzden mi başka biriyle randevum olduğunu söyledin ona? Üstelik kesinlikle bunu öğrenmesini istemediğimi söyledığım halde.”

“Rhett, bana teşekkür etmen gerekirdi. Ne buldun bu kızda?” Bana ters ters baktı. “Ah, hiç zahmet etme, şu koca göğüsleri ve sarı saçları yüzünden.”

“Hey, kız çok seksi ve ateşliydi.” Omuz silktim. “Hayatımın baharında ve cinselliğimin doruğundayım. Onu reddedemedim ya.”

“İnan ki bunun farkındayım.” Gözlerini devirdi.

“Haydi ama Clem. Lütfen.” Ben ona yavru köpek gibi bakınca güldü.

“Senin aksine Rhett Madison, ben kolayca hayır diyebilen biriyim.”

“Clementine O’Hara, lütfen beni yalvartma.”

“Sana hiçbir şey yaptırdığım yok.”

“Önümüzdeki hafta sonu seni güzel bir akşam yemeğine çıkarırım.” Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

“Hımmm, et restoranına mı?” Yüzü güldü, midesini ovuşturdu. Clementine’in kalbine giden yolun midesinden geçtiğini biliyordum. Aslında bu biraz ironikti, erkek olan bendim ama güzel bir et yemeği söz konusu olduğunda yelkenleri hemen suya indirdiğini biliyordum.

“Hangi restoranı istersen, bebek.”

“Bir düşüneyim...” Bana dik dik baktı sonra pis pis sırttı. “Yanıtım hâlâ hayır.”

“Peki, birkaç şişe şarap da eklesem?”

“Yine çenem düşsün mü istiyorsun?” Tek kaşını kaldırdı, gülmeye başladı. O kahverengi gözleriyle muzip muzip bana bakınca inledim. “Biliyorsun, dilimin kemiği yok, ağzıma geleni söylerim.”

“İğrençsin.” Yatağına sırtüstü uzandım. “Ne yapacağım ben şimdi?”

“Birini iptal et gitsin. Ucunda ölüm yok ya.”

“Sen anlamazsın.” Kabarık beyaz yastığını alıp başımın altına koydum. “Niye bu kadar güzel kokuyor bu yastık?” Burnumu yastığa gömüp kokladım. Çok tatlı bir kokusu vardı, çiçek gibi, kız gibi kokuyordu.

“Çünkü dün çamaşır yıkadım.” Omuz silkti. “Sen de çamaşır yıkasaydın bu kokuyu bilirdin.”

“Aklından bile geçirme.”

“Hâlâ çamaşırlarını eve götürdüğüne inanamıyorum.” Başını iki yana salladı. “Çok saçma.”

“İyi o zaman, belki benimkileri de yıkamak istersin.” Ona tatlı tatlı gülümsedim. “Eminim Dolores de bir işten daha kurtulduğu için mutlu olur.”

“Dolores bunun için para alıyor. Ben almıyorum.” Başını salladı.

“İstersen sana ücretini öderim.” Ona malum bakışlarından birini attım. “Her ne için istersen sana onun için

ödeme yapabilirim.”

“Bana hizmetçinin işini mi teklif ediyorsun?” Gözleri haylazlıkla parladı, güldüm.

“Seni satın almaya gücüm yetmez.”

“Bunu anlamana sevindim.” Bana pis pis sırıttı. “Ve son kez söylüyorum, hayatta olmaz. Gelmiyorum.”

“Haydi ama Clementine. Bu işin bir parçası olmanı istiyorum.”

“Hangi işin? Senin onlara ilgi duyduğunu zanneden iki kızı aptal yerine koyma işinin mi?” Güldü, inanmaz gözlerle bana baktı. “Bunun bir parçası olacağımı nerden çıkardın?”

“Çünkü benimle her şeyi deneyimlemek istiyorsun.” Ben sırıtıp ona göz kırpınca kahkahayı patlattı.

“Rhett Madison, nasıl bir hayal dünyasında yaşadığını bilmem ama ben kesinlikle kadınları alışılmadık şekilde cezalandırdığın o zalim dünyanın bir parçası olmak istemiyorum.”

“Benimle çıkmak nasıl bir ceza oluyor acaba?” Dudağı-mı büktüm, üzgün surat ifademi takındım.

“Sence ceza değil mi?” Ayağa fırladı, kolunu omzuma attı. “Şimdi uza evlat, yapılacak ödevlerim var.”

“Hadi Clem.” Elinin omzumda bıraktığı sıcaklığı görmezden gelerek iç geçirdim. Clementine, her zaman duygularını dokunarak dışa vuran biri olmuştu, fakat bu beni hiçbir zaman az önceki kadar etkilememişti. Mesele beni etkileyip etkilememesi değildi, ancak ilk kez onun bir kadın olduğunun ayırdına varmamı sağlamıştı.

“Bu akşam bu ödevi bitirmeliyim Rhett. Yarın sabahki dersten önce çalışmam gerekiyor.”

“Her zaman çalışman gerekiyor.” Beni postalamasından üzüntü duyarak iç geçirdim.

“Yoksul insanlar para kazanmak için böyle yapar. Biz çalışırız.” Gülümsedi, göz kırptı. “Şimdi yaylan ve şu iki sürtüğü, ikisiyle aynı anda randevulaşmadığına ikna etmeye çalış.”

“Onlar sürtük değil.” Sırıttım. “En azından bildiğim kadarıyla.”

“Ha hah.” Bir kaşını kaldırdı ve bir an aşağı yukarı oynattı. Bu, benim dördüncü sınıftayken ona öğrettiğim bir numaraydı ve o zamandan beri bu numarayı yapmaktan hiç vazgeçmedi.

“Kim bilir, belki onlar da böyle olmaktan memnundur ve üçlü yapmak istiyorlardır.”

“Ya, kim bilir.” Başını salladı, homurdandı. “Sapık.”

“Ben sapık değilim. Her erkek üçlü yapmak ister.”

“Hayır, istemezler.” Başını iki yana salladı. “Bazı erkekler kadınlara saygı duyar. Bazı erkekler de yalnızca bir kadınla ilişki yaşamak ister.”

“Hah, kimmiş o bazıları?” Odanın içine bakındım. “Bana, iki ateşli hatunla üçlü yapmayı geri çeviren bir erkek göster, ben de sana daha önce kadın olan bir erkek göstereyim.”

“Her neyse.” Başını sallarken güldü.

“Doğru söylüyorum. İstatistiksel olarak erkeklerin çoğunluğu ilişkiden ziyade seks tercih eder.”

“Ne istatiği, kimin istatiğine göre?”

“Erkeklerin yüzde 99’u seks ister.” Duraksadım. “Benim istatiğime göre.”

“Sanırım sen o yüzde 1’lik dilimde değilsin.”

“Bildin.” Güldüm. “Arada bir sen de yapmalısın.”

“Ben kendimi evliliğe saklıyorum.” Boynunun çevresiy-le oynadı. “Bunu biliyorsun.”

“Ya, sana bu konuda iyi şanslar.” Ona gülüm de bu

içten içe hoşuma gitmişti. Her nedense Clementine'in birileriyle çıkmaması veya onlarla yatmaması hoşuma gidiyordu. Bunun sebebini anlamak için pek kafa yormasam da onun bu konuda kendini koruması beni mutlu ediyordu.

"Yine de bir erkek arkadaşım olduğunda neler olacağını kim bilebilir ki." Omzunu silkti, gerginleşti.

"Hangi erkek arkadaş?"

"Herhangi bir erkek arkadaş." Suratını asıp o tatlı minik burnunu buruşturdu. "Ben de rahibe değilim sonuçta."

"İyi, dikkatli ol yeter. Sen prenlere layıksın, eziklere değil," dedim, onunla takılmak için bana yanaşan tipleri düşünüp homurdanarak. Hepsine de Clementine'in onlarla ilgilenmediğini, voltalarını almalarını söylemiştim. Ona sorduğumdan değil tabii, ama onun için en iyisini istiyordum. Benim gibi erkekler yalnızca seks isterdi ve onun benim gibi bir erkekle takılmasına katiyen müsaade edemezdim.

"Şey..." Duraksadı, kem küm etti. "Şey..." dedi tekrar.

"Ne?" Soran gözlerle ona baktım.

"Penelope diyor ki ben sürekli seninle takıldığım için bir sürü erkek bana çıkma teklif etmiyormuş."

"Ne?" Kaşlarımı çattım. Penelope, Clementine'in birinci sınıftaki İngilizce dersinden en yakın arkadaşıydı. Hoş ve eğlenceli bir kızdı ama arkadaş olarak hiç geçinemezdik.

"Erkekler beni hep senin yanında gördüğü için onlarda yanlış bir izlenim bırakıyormuşum."

"Ne saçmalıyorsun sen? Biz çok fazla birlikte takılıyoruz, çünkü birbirimizin en yakın arkadaşlarıyız." Gözlerimi devirdim. "Onunla çok fazla takıldığın için kızlar da seni lezbiyen mi sanıyor?" Sesimi yükselttim. "Belki de asıl sorun kendisidir!"

"Rhett." Bana bakarak gözlerini devirdi. "Sadece Penelope'nin ne söylediğini anladığını sanıyorum." Altdudağını

ısırdı. “Yani, ona hak veriyorum aslında.”

“Ne demeye çalışıyorsun? Artık benimle görölmek istemiyor musun yani?”

“Hayır.” İç geçirdi, omuz silkti.

“Sana benim arkadaşlarımdan birini ayarlamamı ister misin?” Bu soruyu düşünmeden sordum ama mideme kramplar girmişti.

“Hiçbiri daha önce benden bahsetmedi mi?” O da düşünmeden sordu. “Mesela ne kadar güzel olduğumu falan söyleyen olmadı mı?” Kalbim küt küt çarptı. Şaka mı yapıyordu? Bütün arkadaşlarım onun çok seksi olduğunu düşünüyor fakat benim yanımda bunu ima etmekten kaçınmaları gerektiğini de biliyorlardı. Clementine, kumral saçları ve iri kahverengi gözleriyle muhteşemdi. Doğal bronz teni sanki sürekli ısıldıyormuş gibiydi ve vücut kıvrımlarının hepsi de yerli yerindeydi. Güzel göğüsleri ve yuvarlak kalçalara sahip olması gücüme gitmiyordu. Kalemimi kemirip durmasını izlerken kaşlarımı çattım. Fazlasıyla güzeldi ve bu haliyle erkeklerin gözünde çok daha çekici görüldüğünü bilmemesi kendi iyiliği için daha iyiydi.

“Sadece merak ettim.” Omzunu silkti, hafifçe gülümse-di. “Belki sen, benden bahseden arkadaşlarının benimle çıkıp çıkmak istemediklerini anlayabilirsin.”

“Dalga mı geçiyorsun?” Kaşlarımı çattım, kalp atışlarım hızlandı. “Senin kendini derslerine adadığını ve evliliği beklediğini sanıyordum.”

“Rhett, birileriyle çıkmak için evliliğe kadar beklemeye niyetim yok.” Kıkırdadı. “Aptal olma.” Yüzünde umursamaz bir gülümsemeyle başını kaldırıp bana baktı. Gülüşü, bulutlu bir gündeki güneşliğini anımsattı bana. Onun gülümseyişine karşılık verirken midemdeki kramplar da geçti. O, benim Clementine Kim’den bir yadı/nae/daşım ve

her ne kadar onu kanatlarımın altına almış olsam da bir gün kanatlanıp uçuşmasına izin vermek zorunda olduğumu biliyordum.

“Sana uygun bir erkek var mı diye bir bakarım,” dedim sonunda.

“Ya da senin şu kamyonet kulübünden arkadaşların.” Sırttı.

“Hayatta olmaz. Onların tek derdi kamyonetlerinin arkasına kız atmak.” Başımı salladım.

“Senin istediğin de bu değil mi?” Tek kaşını kaldırdı.

“Orada bulundum, onu da yaptım ama her zaman değil. Mekân çok dar.”

“Bu kadar detaya girmene gerek yoktu.” Ofladı.

“Bir kere kulağa geldiğinden daha seksidir. Lanet olası o kadar sıkışık ki kızlar zar zor hareket edebiliyor. Üstelik sığamıyorum bile...”

“Rhett.” Bana ters ters baktı. “Senin seks hayatını bilmek istemiyorum.”

“Sadece nasıl olduğunu anlatmaya çalışıyordum.” Pis pis sırttım. “Kamyonet kulübünden biriyle olmak istemezsin.”

“Peki ya şehir kulübündekiler?” Gülümsedi. “Chad fena halde seksi.”

“Chad mi?” Yüzümü buruşturdum. “O, aptalın teki.”

“Çok seksi ama.”

“Onun seksi olduğunu mu düşünüyorsun?” Yüzümü buruşturdum, Chad’i düşündüm. Uzun boylu, sarışın, mavi gözlü ve benim ailem dışındaki herkesten daha zengindi. Ama tam bir aptaldı. Kulüpteki kızların yarısıyla yatmıştı ve bunu sır olarak da saklamıyordu.

“Bence çok seksi biri.” Kendini yatağının üzerine attı ve gülümsedi. “Onunla seks yapmak isterdim.”

“Clemmie.” Bağırdım ve ona dik dik baktım. “Onunla seks yaparsan hastalık kapabilirsin.”

“Neyse ne.” Gülümsedi ve yatağının üzerinde yuvarlandı.

“Clemmie, kes şunu.” Onu izlerken, yapmayı düşündüğü yaramazlıklar aniden gözümün önünden geçmeye başlayınca homurdandım.

“Neyi keseyim?” Oturdu, omuzlarına dökülen saçlarını, elleriyle tarar gibi yaptı.

“Hiç.” Başımı salladım. “Ben gidiyorum.”

“Tamam.” Olur anlamında başını salladı ve ayağa kalktı. “Ben de ödevlerimi yapmalıyım.”

“Bu akşam gelmek istemediğinden emin misin?” diye bir umutla sordum.

“Eminim,” diyerek başını salladı. “Hem de çok.”

“İyi.” Kapıya doğru yürürken dönüp ona baktım. “Hiçbir şey için teşekkürler.”

“Bir şey değil.” Yüzü güldü, bana doğru geldi ve yanığıma küçük bir öpücük kondurup hızlıca sarıldı. “Sana iyi eğlenceler ve iyi şanslar.”

“Hoşça kal, baş belası.” Saçını okşadım ve dairesinden çıktım.

Hergörüştüğümüzde veya ayrıldığımızda Clementine’in sarılıp öpmesi beni çıldırtıyordu. Bu kadar sevgiyle dolu ve dokunmaya önem veren bir aileye alışık değildim ama o, suçu büyükannesinin Kajun kökenlerine atıyordu. Her ne kadar büyükannesi Kuzeyli olsa da Kajun kökeninin nereden geldiğini bilmiyordum. Başlarda, her defasında sarılmak beni rahatsız etmişti ama sonra ne kadar sevgi dolu bir ailesi olduğunu fark ettim. Kendimi gerçekten O’Hara klanının bir üyesi gibi hissediyordum.

“Hey, Tomas, bu akşam n’apıyorsun?” Evime doğru yürürken üniversiteden bir arkadaşımı aradım.

“İlkeler uğruna mücadele ediyorum. İlke nedir dostum?”

“Çifte randevuya çıkmak ister misin?”

“*Que?*”

“Senin kız çok seksi. Güven bana.” Onun yanıtını beklerken nefesimi tuttum. Tomas, benim gibi oyuna düşkün olup aklıma gelen tek kişiydi. Üstelik kadınların sevdiği bir adamdı. Bunun sebebinin Latin köklerini olduğunu düşünüyorum ama Tomas’ın öyle tatlı bir dili vardı ki onun yanında kendimi küçük bir çocuk gibi hissediyordum. Kapkara saçları, kahverengi gözleri ve koyu renk teniyle uzun boylu, esmer ve yakışıklı bir görünüşü vardı. Aksanı ve sanki işi buymuş gibi sürekli İspanyolca şiirler söyleyivermesi insanı rahatsız etmiyordu. Bu akşam bana yardım edeceğini bildiğim bir kişi varsa o da Tomas’tı.

“Biliyorsun, ben kendi kızımı buldum Rhett.” Güldü. “İşin düşmezse beni aramazsın.”

Bu sözüne güldüm. Tomas bu oyunu gerçekten iyi biliyordu.

“Dostum, çifte randevu ayarladım. İkisinden birini iptal etmek istemiyorum ve onların da bunun çifte randevu olduğunu bildiklerini sanıyormuşum gibi yapıp oyunu sürdürmek istiyorum.”

“Riskli bir hareket.”

“Öyle, ama seni görünce memnun olacaklarından eminim.”

“Bana hangisini ayarladın?” Duraksadı. “Nasıl biri?”

“Çok seksi. Sarışın ve koca memeli.” Duraksadım. “Devam etmeme gerek var mı?”

“Yok.” Güldü. “Akşam kacta çıkıyoruz?”

“İkisine de Q barda, saat 8’de buluşacağımızı söyledim. Sana uyar mı?”

“Saat 7.45’te elimde çiçeklerle orada olacağım.” Güldü.

“İkisini de kapıp beni sepetleyecek misin?” Ben de güldüm.

“Hey, oyuncuya kızma, oyuna kız.”

“Oyunu ben öğrettim sana.”

“Rüyada görürsün.”

“Belki.” Telefonda pis pis sıırttım. “O zaman saat 7.45’te görüşürüz. Sadece benim dediğimi yap, olur mu?”

“Tamamdır. Clementine orada olmayacak galiba, öyle mi?” Tomas konuşmaya devam ettikçe yüzümdeki gülümsemenin silindiğini hissediyordum.

“Hayır, neden?”

“Dostum, o kız çok seksi. O popoya hâlâ şaplak atmadığına inanamıyorum.”

“O benim için bir kardeş gibidir dostum.”

“Bu cümledeki etkili sözcük ‘gibi’ dostum. O senin kardeşin değil.”

Telefonda gözlerimi devirdim ve biraz sakinleşene kadar bekledim. “Her neyse, gelmiyor işte.”

“Görüştüğü biri var mı?” Bunu sorarken ne kadar sinirlendiğimi fark etmemişti.

“Clementine şu anda kimseyle görüşme niyetinde değil. Okuluna öncelik vermeye çalışıyor.”

“İnek alarmı.” Homurdandı.

“Tomas.” Ses tonum fevriydi.

“Dalga geçmiyorum dostum. İnekler seksi olur. Bir ineği becermişliğim var. Ben ona oral seks yaparken kız periyodik tabloyu sayıklıyordu.”

“Dostum, bu hiç hoş değil.”

“Hiç güleceğini yoktu.” Tomas güldü. “Üzgeçtim.”

“Ben de ürperttim.” Sesimde ürpertiden eser yoktu.

“Sadece meraktan soruyorum. Biliyorum, Clementine’le arkadaşsınız ama merak ediyorum. Kız güzel. Eminim hiç tanımadığın bir ahmaktansa onun benimle çıkmasını tercih edersin.”

“Hımmm.” Tomas’ın akşamki randevudan vazgeçmesini istemiyordum, o yüzden sözlerini duymazdan geldim.

“Biliyor musun, Brody de onun çok seksi olduğunu düşünüyor.”

“Hayır, bilmiyorum.”

“Ya dostum, onu kütüphanede gördüğümüzde Brody bir şeyler söylemişti ama bir şey yapacağı yok. Fazla korkak biri. Yine de bu Clementine’in hoşuna gidebilirdi.”

“Hiç sanmıyorum.” Ses tonum kesinlikle sertti.

“Bir ara hep birlikte takılmalıyız. Önümüzdeki hafta düzenleyeceğim partiye davet etsene.”

“Bakarız.” İç geçirdim. “Her neyse Tomas. Kapatmalıyım. Rezervasyonları yaptıracağım. Bu akşam görüşürüz, tamam mı?”

“Tamam dostum, görüşürüz.” Tomas konuşmaya devam edecek gibiydi ama o daha bir şey söyleyemeden telefonu kapattım. Oturma odama geçip biraz rahatlamak için kanepeye uzanmadan önce mutfığa gidip bir bira aldım. Bu koyu kahverengi kanepeyi seçmemde, kendi zevkine göre olmamasına rağmen Clementine bana yardım etmişti. Clementine, siyah beyaz çizgili keten koltuğu almamı istemiş ama onun isteğini hemen geri çevirmiştim. Siyah, koyu kahverengi ve kırmızı deriden üç koltukta karar kılmış ve onlardan birini seçmesini istemiştım. Rahat etmeye çalışarak kanepeye oturdum ama huzursuzdum. Tomas’ın Clementine hakkında konuşması hiç hoşuma gitmemişti. Sanki Clementine onun gibi biriyle çıkmak

istermiş gibi. Onun hakkında bu şekilde, sanki bir objeymiş gibi konuşması beni rahatsız etmişti. İkisinin birlikte olduğunu düşününce tüylerim diken diken oldu. İki dünya bir araya gelse böyle bir şeyin olmasına müsaade etmezdim. Clementine ve Tomas'ın birlikte olmak için benim cesedimi çiğnemeleri gerekiyordu. Brody için de aynı şey geçerliydi. Her ne kadar Tomas ve bana pek benzemese de... O, sakın bir çocuk gibi görünüyordu. Onu çok iyi tanı mıyordum ama Tomas'la aynı sınıftaydı ve birkaç kere bizimle birlikte barda takılmışlığı vardı. Gerçi onu hiçbir zaman bir kızla görmedim ama bu, Clementine'le çıkmasına izin vereceğim anlamına gelmezdi. Bu adamların hiçbirisi ona layık değildi. Clementine'in hiçbir zaman bu adamlardan biriyle çıkmadığını hatırlayınca kendi kendime güldüm.

Clementine romantik bir kızdı ve iş ilişkisiye gelince bulutların üstünde yaşırdı. Biriyle uzun süreli bir ilişki yaşamasını hiç bekle miyordum ve bu beni mutlu ediyordu. Telefonumu alıp Q barı aradım ve dört kişilik akşam yemeği rezervasyonu yaptırdım. İki kızın kafasına da bunun bir çiftte randevu olduğu dank edecekti ama Tomas da ben de cazibemizi kullandığımızda ikisini de parmağımızda oynatacağımızı biliyordum. Lanet olsun, kızlardan biri barda bana oral seks yapmaya kalkışsa şaşırırmazdım. Sally ya da Jackie'nin masanın altından beni okşadığını gözümde canlandırınca kendi kendime güldüm. Ortalık cayır cayır yanardı.

İkinci Bölüm

Yüzümde bir gülümsemeyle uyandım, geçen gece yaşananları hatırladıkça sırtıyordum. Sally de Jackie de çifte randevuya geldiklerini anlayınca hayli utanmışlardı ama ikisi de Tomas'ı görünce salyaları akmıştı. Tomas'ın İspanyolca dizeleri art arda sıraladığını hatırlayınca güldüm. Hiçbirimiz onun söylediklerini zerrece anlamamıştık ama kulağa İspanyolca geliyordu. İşin en komik yanı ise Tomas'ın anında saçmalamaya başlamasıydı. Birkaç cümle dışında İspanyolca bilmiyordu zaten. Hele “Voulez-vous coucher avec moi?”* dediğinde gülmekten gözlerimden yaşlar gelmişti. Kulağına bunun kesinlikle Fransızca olduğunu fısıldamak zorunda kalmıştım. İki kız saçlarıyla oynayıp dudaklarını yalarken o da bana gülüp göz kırpmıştı. Harika bir gece olmuştu. Kızların hiçbiri bana oral seks yapmadı ama Sally beceriksizce bana kucak dansı yaparken birkaç kere oramı buramı tutmuş, o küçük kalçasını tepeme sürtmüştü.

Yataktan gerinip zıpladım ve pencereye gidip dışarıya baktım. Güneş parlıyordu, bugünün güzel bir gün olaca-

* Fransızca: “Bu gece benimle yatar mısın?” anlamına gelen cümle. (ç.n.)
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

ğını biliyordum. Birden aklıma Clementine gelince parkta benimle biraz frizbi ya da başka bir şey oynamak isteyip istemediğini merak ettim. Günlerden pazar olduğunu hatırlayınca iç geçirdim. Pazar günlerini tümüyle ailesine ayırırdı. Clementine her pazar ailesi, büyükannesi ve kardeşi Jake'le öğle yemeği yemek için eve giderdi. Orada her zaman iyi karşılandığımı biliyordum ama hem zahmet vermek hem de çok sık gitmek istemiyordum. Geri döndüm, yatağımın üstüne cup diye atlayıp iç geçirdim, yüzümdeki gülümseme gitmişti. Bu koca evde tek başıma olmaktan sıkılmışımdı. Telefonumu alıp Clementine'i aradım ve sabırsızlıkla telefonunu açmasını bekledim.

"N'aber Rhett?" Telefonu nefes nefese açınca ne yaptığını merak ettim.

"Pek bir şey yok. Yeni uyandım."

"Ne güzel." Güldü.

"Ne yapıyorsun?" diye merak içinde sordum. "Nefes nefese kalmış gibisin."

"Jake'le frizbi oynuyoruz."

"Harika." Kardeşi Jake'in yüzü gözümün önüne gelince gülümsedim. "Selam söyle. Beni arasın. Gamecocks için biletim var."

"Tamam." Duraksadı. "Rhett selam söylüyor Jake."

"Selam." Arkadan Jake'in sesi geldi. "Söyle de buraya uğrasın."

"Jake buraya uğrasın diyor."

"Bir dahaki sefere." Geveledim ama bir yandan da gitmeyi çok istiyordum.

"Rhett önümüzdeki hafta geleceğini söylüyor." Jake'e bağırınca sesine gözlerimi devirdim. Jake'in o kadar uzakta olmadığından kesinlikle emindim.

"Bu akşam ne yapıyorsun?" Konuyu değiştirdim.

“Üçkâğıtçı Hizmetçiler’i izleyeceğim.”

“Senin hizmetçin yok ki.” Telefonla konuşurken yatağıma baktım.

“Televizyon programı.” Güldü, ben de onun kıkırdamalarına gülümsedim.

“Ben söyleyecektim.”

“Hayır Rhett, piyangoyu tutturmadım ve bir Madison veya Vanderbilt’le de evlenmiyorum.”

“Benim evlenmeyeceğimi biliyorsun ve bence Vanderbiltlerin hepsi de gey.”

“Rhett!” Sesi hoşnutsuzlukla yükseldi.

“Şaka yapıyorum, ‘evlenmeyeceğim’ kısmı hariç.”

“Kimse seninle evlenmek istemez Rhett Madison.”

“Bu görüşüne katılmayan yüz kız sayabilirim.”

“Sadece yüz mü?”

“Clemmie.” İç geçirdim, yatağıma oturdum. “Bu akşam takılmak istiyor musun istemiyor musun?”

“Hayır. Sana televizyon izleyeceğimi söyledim.”

O konuşurken gözlerimi devirdim. “Bir DVR’ın vardır herhalde?”

“Var.”

“O zaman dışarı çıkabilirsin.”

“Çıkmak istemiyorum.”

“Haydi ama.” Sinirle kaşlarımı çattım. Başka bir kız olsa çoktan vazgeçmiştim. Oyun oynayan kızları rahatsız eden bir adam değildim.

“Senin kara kaplı defterin yok muydu? O kızlardan birini çağır.”

“Randevulaşmak istemiyorum, sadece takılmak istiyorum.”

“Tomas’a sor.”

“Tomas dışarı mı çıkarır?” Benimle takılmak istemediği ger-

çeğini fark edince üzüldüm. “Hem zaten biz dün gece beraber takıldık.”

“Bana kızmıyorsun ya?” Güldü. “Ah Rhett, sırf sen istiyorsun diye bütün kızların planlarından vazgeçeceğini sanıyorsun, öyle değil mi?”

“Hayır.”

“İlla takılmak istiyorsan buraya gel de beraber televizyon izleyelim.”

“Deli Linda orada olmayacak değil mi?”

“O kendi odasında olacak. Biz de benim odamda televizyon izleriz.”

“Geçen seferki şeylerin tekrarlanmasını istemiyorum.” Homurdandım ve geçen defa Linda’nın beni banyoda sıkıştırıp öpmeye çalıştığını hatırlayınca gözlerimi kapattım.

“Ne zaman bu kadar seçici olmaya başladın? Linda seni öpmeye çalıştığı için mutlu olursun sanıyordum.”

“Bıyığı vardı.”

“Ne olmuş?”

“Üstelik gözleri şaşığıydı.”

“Ameliyat oldu.”

“Beyninden mi? Zira pek aklı başında görünmüyordu.”

“Rhett, sen korkunç birisin.”

“İşte bu yüzden beni seviyorsun.” Güldüm. “Saat 7’de orada olurum, tamam mı?”

“Tamam.”

“Benden istediğin bir şey var mı? Aslında, dur söyleme, ben tahmin edeyim. Sirkeli cips, çikolatalı kurabiye, bir şişe şarap ve biraz ayıcık şekeri.”

“Beni çok iyi tanıyorsun.” Clementine güldü. Onun sabırsız yüz ifadesini gözümde canlandırabiliyordum, gülmüsedim.

“Fena halde şişko olacaksın, farkında mısın?”

“Daha neler. O kadar şişko olursam senin en yakın arkadaşın olamam.”

“Beni bununla kandıramazsın. Hiçbir yere gittiğim yok.”

“Eh, asla bilemezsin. Belli mi olur.”

“Ne belli mi olur?” Yatağın kenarında oturdum, kaşlarımı çattım.

“Hiç. Kapatmalıyım.”

“Tamam.”

“Ah, Rhett?”

“Evet?”

“Akşam kalmayı planlıyorsan yanına tişört al. Son geldiğinde benimkini genişletmişsin.”

“Eh, kız bedeni tişörtünde ısrar edersen olacağı bu. Ben erkeğim, biliyorsun.”

“Bu kadar meraklanma. Nasılsa yakında benim büyük beden tişörtlerim sana olur.”

“Clementine, saçmalıyorsun.” Güldüm ve heyecanla yerimden sıçradım. “İstersen spor salonunda seni çalıştırebilirim.”

“İstemem.” Çıkardığı ses bana seksi düşündürdü.

“Kes şu gürültüyü.” Homurdandım.

“Ne gürültüsü?”

“Domuz gibi inlemeyi diyorum.”

“Sen çıldırdın mı, ne domuz gibi inlemesi?” Hıhladı.

“Bak yine yaptın.” Kaşlarımı çattım, onu bu şekilde düşünmek istemiyordum. Clementine, sahip olduğum tek kız arkadaşımdı. O, yatağa atmaya yeltenmediğim yegâne kızdı ve bunun böyle kalmasını istiyordum.

“Rhett, seks senin beyninde. Bu akşam benimle takılmak istemene şaşırdım.”

“Randevumu iptal ettim.” Bir şey söylemesini bekledim.

“Vay, ne özelmışim! İki numaralı yedeğim demek.”

“Beş numaralı.” Güldüm. “Çıkmak istediğim diğer dört kız meşguldü.”

“Rhett, cidden bunu bana söylemene gerek var mıydı?”

“Hayır, ama dürüstlüğe önem veriyorum.” Yalan da olsa gülümsedim. Bu akşam çıkmak için hiçbir kızla sözleşmemiştim.

“Eğer çocukken tanışmış olmasaydık imkânı yok seninle şu anda arkadaş olmazdım.” Clementine’in ses tonundan biraz rahatsız olduğu anlaşılıyordu.

“Elimde değil, seksiyim işte.”

“Biliyorum, tıpkı zengin, akıllı ve burnu havada olman gibi bu da elinde değil.”

“Hey, ne oldu şimdi?” Kaşlarımı çattım. “İyi misin sen?”

“İyiyim.” İç geçirdi. “Saat 6.30’da bende ol. Programım başlayınca gevezelik etmeni istemiyorum.”

“Hizmetçilerin izlenmedikleri hissine kapılmalarını istemeyiz, değil mi?” Şaka yaptım, o sızlandı.

“Kapatmalıyım. Frizbiyi yana atıp durduğum için Jake bana ters ters bakıyor.” Burnundan soluyup telefonu kapattı. Telefonumu yatağın üzerine attım ve odadan çıkmadan önce aynadan nasıl görüldüğüme baktım. Yakışıklı yüzüme bakıp kaşlarımı çattım. Bazen, acaba bu kadar yakışıklı olmasaydım hayat nasıl olurdu, diye merak ederdim. Gözlerim bu kadar mavi ve ıslıl ıslıl olmasaydı kızlar bana daha farklı davranır mıydı? Bu ipeksi saçlarım kızıl ve kalın telli olsa yine saçlarımı karıştırmak isterler miydi? Ortalama bir görünüşüm olsa bana yine öyle uzun uzun bakarlar mıydı? Derin bir nefes aldım ve bu hayatta ne kadar imtiyazlı biri olduğumu düşünerek odadan çıktım. Büyükannem her zaman bu güzel bebek mayisi gözlere sahip

olduğum için ne kadar şanslı olduğumu söylerdi. İhtiyacım olan tek şeyin, beladan uzak durmak için geniş bir gülümseme ve kederli bir bakış olduğunu çok küçük yaşta öğrenmiştim. Annemle büyükannem beni tüm belalardan uzak tutmuşlardı. Tabii ki her şey değişene kadar.

Babam ve Clementine'le her şey daha farklıydı. Clementine benim bakışlarıma kayıtsız görünüyordu. Benimle hiçbir zaman flört etmemiş, böyle bir imada da bulunmamıştı. Çocukluğumuzdan beri arkadaştık ve bu arkadaşlık üniversite hayatı boyunca da sürmüştü. Bir kere bile bana romantik hisler beslediğine dair bir izlenim bırakmış değildi. Hatta lisedeyken bütün kızlar benimle fena halde flört ederken bile. Üstelik kimya dersinde laboratuvar eşi olarak görevlendirildiğimizde gözünü benden çok işaretlere dikmişti. Başlarda bundan rahatsız olmuşum. Onun da ergenlik çağına giren diğer bütün kızlar gibi olacağını sanmışım. Bir zamanlar, ilk gençlik dönemine girerken onu öpmem için yalvaracağına ve böylece sevgilim olacağına dair gündüz düşleri bile kurmuştum ama o hiçbir zaman bir arkadaştan fazla ilgi göstermedi bana. Tabii ben bunu birkaç ay boyunca onun lezbiyen olduğu fikrine bağladım ama Tony denen çocuğun adını ağzından kaçırınca onun da okuldaki diğer bütün kızlar gibi erkeklerle ilgilendiğini anladım. Sadece benimle ilgilenmiyordu. Başta bu biraz canımı sıktı ama sonra hoşuma gitti. Böylece o, sadece arkadaş olmakla ilgilenen tek gerçek kız arkadaşım olabilirdi. Bana âşık olmasından ya da ona âşık olmaktan endişelenmeme gerek kalmayacaktı. Lise dönemi, ilelebet arkadaşlığımızın da çimentosu oldu. Hayatımdaki tek sabit insan oydu. En kalıcı olan da. Görünüşümden veya paramdan ziyade bana değer veriyordu. En iyi arkadaşım olmaktan fazlasını istemiyor-

du. Veremeyeceğim sözler veya heyecanlar için benden bir beklentisi yoktu. Onunla aşk yaşamayacağımı anlamıştı ve böyle bir şey asla olmayacaktı.

“Kay kenara.” Clementine’i yatağın üzerinde ittim. “Yatak işgali.”

“Koltukta otur.” Bana dil çıkardı.

“Koltuğun hiç rahat değil. Yatakta oturmak istiyorum.”

“Beni kızdırıyorsun.” Başını salladı, uzun saçları da bir o yana bir bu yana savruldu. “Tamam o zaman.” Eliyle yatağa hafifçe vurarak bana yanında yer gösterdi. Kendimi yatağa külçe gibi bırakıp ayaklarımı da havaya diktim.

“Rhett, çıkar şu ayakkabılarını.” Koluma vurunca güldüm.

“Tamam, tamam.” Eğilip bağcıklarını çözdüm, ayakkabılarımı çıkarıp yere koydum ve tekrar uzandım. “Peki, Hain Hizmetçiler başlıyor mu artık?”

“Programın adı Üçkâğıtçı Hizmetçiler ve evet, başlıyor.” Beni şöyle bir süzdü. “Uyuyakalmazsan iyi edersin.”

“Hiçbir şey için söz veremem.” Güldüm ve başımı yastığına yasladım. “Yatağın pek rahatmış.”

“Eee, neden bu akşam randevun yok?” Yüzünde merak ifadesiyle baktı. Kimseye dışarı çıkma teklifinde bulunmadığımı öğrenmesini istemiyordum.

“Sanırım finaller yüzünden herkes meşgul.”

“Önümüzdeki haftaya kadar final yok.” Yüzünü buruşturdu. “Senin çıktığın kızların bu kadar erken çalışmaya başladığını hiç sanmıyorum.”

“Sen çalışıyordun ya.”

“Benim gibi kızlarla çıkmazsın sen.” Güldü, uzanıp onu tuttum.

“Ne demek istiyorsun?”

“Yani, sen akıllı kızlarla çıkmazsın.” Omuz silkti, kah-verengi gözlerini bana dikti.

“Benim çıktığım kızların bazıları akıllıdır bir kere.” Kolunu birkaç saniye daha tuttum. “Senin kadar akıllı olmayabilirler ama akıllılar işte.”

“Hahay.” Gözlerini devirdi. “Sen akıllı kızlarla yapamazsın.”

“Ben bütün kızlarla yaparım.” Ben sırtınca o da of çekti. “Ne?” Güldüm. “Bu doğru.”

“Senin aşka ihtiyacın var.”

“Aman, aşka hiç girmeyelim.” Omzumu silktim.

“Hadi ama Rhett.”

“İlgilenmiyorum.” İç geçirdim ve ailemin bol küfürlü evliliklerinin hayli uzun sürmesinin birbirlerine âşık olmalarından kaynaklandığını düşündüm. “Ben aşk için yaratılmamışım. Aşk yapmak için yaratılmışım.”

“Gerçekten bir tür muhabbet tellalı olduğunu düşünüyorsun, öyle değil mi?” İç geçirdi.

“Muhabbet tellalı değilim.” Parmaklarım yanaklarında gezindi. “Hatırlıyorum da seni öptüğümde gıkın bile çıkmamıştı.”

“Şişe çevirmece oynuyorduk.” Gözlerini devirse de yüzünün alev alev yandığını hissettim. “Üstelik on üç yaşındaydık.”

“Dilini kullanmak zorunda değildin.” Sırıttım, dudaklarımı yaladım, o ise oflayıp kendini geri çekti.

“Haydi televizyon izleyelim artık.” Kumandayı alıp televizyonun sesini açtı. “Şimdi sessiz ol.”

“Emredersin.”

“Şişşt.” Parmağını dudağının üstüne götürdü, ben de gülüp televizyon ekranına baktım. Ekran bir grup genç kızla aydınlanınca bir hizmetçiyle yatmanın nasıl bir şey

olduğunu düşündüm. Oyunculardan birinin memelerine odaklanmıştım ki Clementine çılgılık atıp yataktan öyle bir sıçradı ki neredeyse beni düşürüyordu.

“Ne oldu kanka?” Ben endişeyle ona bakınca o da bana ters ters baktı.

“Şşşş.” Parmağını dudağına götürdü ve yine ekrana kilitletti. “Adamın tabancası var.”

“Kimin tabancası var?” Ben de fısıldayarak ekrana döndüm.

“Şşşş,” deyip homurdandı ve bana dirsek attı.

“Ah, fena acıttın.” O televizyon ekranına dikkatle bakarken ben de onun yüzüne baktım. Gözlerini dört açmış, iyice odaklanmıştı. Onu gıdıklayıp dikkatini dağıtmayı aklımdan geçirirken kendi kendime güldüm. Bunu yaparsam çok kızacaktı. Televizyon reklam arasına girince onu kızdırmayı göze aldım.

“Rhett, programı izlemiyorsun bile.” Dudağını büzüp bana baktı.

“Çok sıkıcı.” Omuz silktim. “Haydi dışarı çıkıp bir şeyler yapalım.”

“Bu akşam dışarı çıkmak istemediğimi söyledim sana.” Başını salladı.

“İyi.” Yine uzanıp esnedim. “Çok sıkıcısın.”

“O kadar dışarı çıkmak istiyorsan niçin buraya geldiğini merak ediyorum.”

“Takılmak istemiştım!” Ona doğru konuşmak için yan yattım. “Daha dün geceki randevumun nasıl geçtiğini bile sormadın.”

“Çünkü bilmek istemiyorum.” Yüzünde hafif bir gülümsemeyle başını salladı.

“Ne demek bilmek istemiyorsun?” Kaşımı kaldırdım. “Her zaman bilmek istersin.”

“Rhett, kötü buluşma alışkanlığın yüzünden seni cesaretlendirmek istemiyorum.” Başını iki yana salladı.

“Dün geceki heyecanlı anları merak etmiyor musun yani?” Başımı kaldırıp ona baktım. Gözlerinin heyecanla faltaşı gibi açıldığını gördüm. Dün gece olup bitenleri kesinlikle öğrenmek istediğini biliyordum. Benim tanıdığım Clementine her kız gibi dedikoduya ve duygusallığa meraklıydı. Yalnızca, niçin umursamıyormuş gibi davrandığını merak ediyordum.

“Neler oldu?” Nihayet kendine hakim olamayarak ağzından kaçırdı.

“Programına odaklanmak istediğini sanıyordum.”

“İşte DVR bu anlar için yapılmış. Mola.” Sırıttı ve kumandayı işaret etti. “Şimdi dökül bakalım.”

“Öğrenmek istediğinden emin misin?” Bir kaşımı kaldırıırken onun yüzündeki meraklı ifadeye neredeyse gülecektim.

“Evet, evet.” Başını salladı ve bana doğru eğildi. “Bütün detayları anlat. Seni korkuttular mı? Tokat mı yedin?” Sesi heyecanla yükseldi. “Aman Tanrım, kavga mı ettiler yoksa?”

“Clementine.” Başımı sallayıp güldüm. “Çok fazla televizyon izliyorsun.”

“Anlat hadi.” Oflayıp pofladı, kolumu çekiştirdi. “Öğrenmem lazım.” Parmaklarının ve teninin sıcaklığını görmezden geldim. Narin parmakları etime batıyordu. Teninden aldığım elektrikle yatakta yer değiştirdim.

“Jackie pek de umursamadı diyelim.” Kaşımı kaldırdım. “En azından göğüsleri göğsümde inip kalkarken durumu pek umursamıyorlardı.”

“Ne?” Clementine’in ağzı açık kaldı, gözleri kısıldı. Gözlerinde bir hayal kırıklığı gördüm ama hemen geçti.

“Yine de seninle yattılar mı?”

“Hayır.” Hemen savunmaya geçtim, neden bilmem onlarla yatmadığımı bilmesini istiyordum. “Seks yapmadık. Sadece bana kucak dansı yaptı.”

“Ne? Bir gecede iki kızla birden buluşuyorsun ve biri sana kucak dansı mı yaptı?” Başını salladı.

“Şey, Sally için de yanıma Tomas’ı almıştım.”

“Ne kadar iyisin.” Gözlerini devirdi.

“Sence domuzun teki miyim ben?” Pis pis sıırttım.

“Seninle çıkmak istemezdin.” Tekrar uzandı ve bana hoşnutsuzlukla baktı. “Hiçbir şeyi önemsemiyorsun, değil mi?”

“Seni önemsiyorum.” Uzanıp yanağından makas aldım. “Çünkü sen yumurcağın tekisin ve yıllardır seni tanıyorum.”

“Buluştuğun kızları kastetmiştim.”

“Önemsiyorum.” Omuz silktim. “Onlara çıkmak isteyip istemediklerini soruyorum, hesapları ödüyorum ve istediklerini veriyorum.”

“Hiç de bile.” Benden uzaklaştı ve kaşlarını çattı.

“Evet önemsiyorum.”

“Sen, bir kıza istediğini asla vermezsin.” Başını salladı. “Hiçbirine. Hiçbiriyle sevgili olmadın.”

“İyyy, söyleme şu kelimeyi.” Ürperdim.

“Neden gerçekten biriyle sevgili olmadığını anlamıyorum.” İç geçirdi. “Hepimiz bitli değiliz, biliyorsun.”

“İnan bana biliyorum.” Arsızca dudaklarımı yaladım, o ise homurdandı.

“Senin önem verdiğin tek şey seks.”

“En azından bir ilişki istemediğim konusunda onlara yalan söylemiyorum.” İç geçirdim, konuşmanın dönüp dolaşıp benim sorumsuzluğuma gelmesini istemiyordum.

“İlişki yaşamak istemiyorum.”

“Ya, ya. Bilmez miyim.” Kumandayı aldı. “Şimdi şşşt.”

“Dur, ne?” Elini yakaladım. “Yine mi televizyon?”

“Aynen.” Gülümsedi ve bana göz kırptı. “Heyecana ne kadar ihtiyacım olduğunu biliyorsun. Görünüşe göre bu geceki heyecan beklentimi senin acıklı aşk hayatınla değil hizmetçilerle karşılayacağım.”

“Her neyse.” Ona dik dik baktım. “İstersen gidebilirim.”

“Hayda.” Meydan okuyan gözlerle bana baktı. “İkimiz de bunun olmayacağını biliyoruz.”

“Zorbasın.” Yüzümü buruşturdum, sırtıttım.

“Sen tam bir baş belasısın Rhett Madison.”

“Sen daha büyük bir baş belasısın Clementine O’Hara.” Ona pis pis sırtıtarak mükemmel beyazlıktaki dişlerimi ve gamzemi gösterdim.

“Beni bu şekilde kandıramazsın Bay Madison.” Kirpiklerini kırıştırdı, başımı salladım.

“Ama deneyebilirim.” Başımda şapka varmış da onu çıkarıp selam veriyormuş gibi yaptım, güldü.

“Şşş.” Kumandanın açma tuşuna basınca hizmetçiler yine ekranı doldurdu. Geriye yaslanıp onun bu programda ne bulduğunu anlamaya çalıştım ama dikkatimi toplamam birkaç dakikayı buldu. Cebimden telefonumu çıkarıp mesajlarıma baktım. Jackie mesaj atmış, eğer işim yoksa birlikte film izler miyiz diye soruyordu. Bunun ne anlama geldiğini tabii ki biliyordum. Kucak dansına devam edip asıl olaya geçmek istiyordu. Yüzünü hatırlamaya çalıştım ama yalnızca bana sürtünürken benim sevdiğimden daha küçük olan göğüsleri geldi aklıma. Mesajı silip telefonu tekrar cebime koydum. Hiçbir kızın Clementine’le geçirdiğim zamanı bölmesine izin vermemek gibi bir kuralım

vardı. Bu kuralı lisedeyken, her cuma gecesi yaptığım gibi son anda herhangi bir kızı sinemaya götürmek için onu ekip neredeyse arkadaşlığımızın sonlanmasına yol açtığım zaman almıştım. Onu çantada keklik gibi gördüğümü düşündüğünde gözlerinde çakan öfke kıvılcımını hâlâ hatırlıyorum.

“Seni bilmem Rhett ama ben asla bir buluşmayı en aya-kın arkadaşşıma tercih etmem.”

“Bilerek yapmadım,” diye gevelemiştim, onun sinirlenmesine içerleyerek.

“Bu dördüncü beni son anda sepetleyip buluşmaya gidişin.” Parmak hesabı yapmıştı. Bu son olsun. Bir daha böyle bir şey yapmayacaksın. Sırf arkadaşınım diye ikinci sınıf bir kız değilim.”

“Sana asla ikinci sınıf olduğunu söylemedim.” Bu fevranı karşısında gözlerimi devirmiştim. Kızlar işte!

“İlla söylemen gerekmiyor. Davranışların böyle söylüyor.” Omuzlarını geriye atarken parmağını göğsüme batırmıştı. “Bu son. Bir daha beni son anda ekmeye kalkışırsan bana sakın en iyi arkadaşım deme.” Sözleri fazla duygusal ve aşırı tepkili olmuştu ama beni korkutmuştu. Clementine’in yanımda olmadığı bir hayatı düşünemiyordum. Aşırı tepki gösterdiğini belirtmek için gözlerimi devirmiştim ama bir daha asla onu son anda ekmedim.

“Aman Tanrım, delilik bu.” Clementine’in çılgınlıkları beni düşüncelerimden çekip aldı. “Böyle bir şey olacağını hiç düşünmemiştim. Sence onu öldürecek mi?”

“Şey, kim bilir?” Geveledim, gülümsedim.

“İzlemiyordun, değil mi?”

“Gerçek mi Yalan mı?” Sırıttım, onun yataktan zıplayıp inişine baktım. “Nereye gidiyorsun?”

“Su alacağım. Sen de ister misin?”

“Birayı tercih ederim.”

“Tamam. Bekle o zaman.” Yatak odasından çıkışını izledim sonra odaya şöyle bir göz gezdirdim. Küçük bir odaydı ama tamamen Clementine’in tarzıydı. Mavi ve yeşillerle dekore edilmişti ve duvarlarda en az on beş tane çerçeveli fotoğraf vardı. Önceki yaz Disney’de çektiirdiğimiz fotoğrafı görünce gülümsedim. Yataktan atladım ve arkadaşlığımızın tarihini özetleyen fotoğraflara baktım. Beni eski mutlu anlara götürdüler. Odanın içinde yürüyüp tüm fotoğraflara baktım, sonra kaşlarımı çattım. Clementine’le sekizinci yaş günü partimden bir fotoğrafımız vardı. Annemle babamın arkamızda gülücükler saçarken ikimizin pastayı birlikte kestiği bir fotoğraftı bu. Birkaç dakika fotoğrafa baktım sonra yürümeye devam ettim. Ne komediydi ama. Mutlu bir aile gibi görünüyorduk. Oysa hiç de öyle değildik. Babam gülüşünü sekreteriyle olan gizli gönül ilişkisinin arkasına saklamıştı. O kadar klişeydi ki komik bile değildi. Ve annem, annem en büyük yalancıydı. Onun gülüşü de alkol probleminin arkasına gizlenmişti. Öylece beni ve babamı terk etmiş, bir daha da dönüp ardına bakmamıştı. Ne ben umurundaydım ne de ailemiz.

“Evet, ben geldim. Ben de bira içmeye karar verdim.” Clemmie gülümseyerek odaya girdi. “Biliyorum, biliyorum, çok şaşırdın. Yarın dersimiz var ve ben bira içiyorum. Ama geçirdiğim şu haftadan sonra hak ettim ben-ce.” Duraksadı. Şişeyi elime tutuşturdu ve yüzüme baktı. “Hey, neyin var senin?” Kaşlarını çattı, yüzümü inceledi.

“Yok bir şey.” Şişeyi tuttum ve uzun bir yudum aldım. Buz gibi bira ağzımda ve boğazımda hoş bir tat bıraktı.

“‘Yok bir şey’ gibi yok bir şey mi, yoksa ‘bu konuda konuşmak istemiyorum’ gibi yok bir şey mi?” Bir adım daha

yaklaştı ve gözlerimin içine baktı. Ondan uzaklaştım. Hiç onun o vücut temasları testini çekecek havamda değildim. Clemmie, ruh halimi gözlerimin içine bakarak veya beden dilimden anlayacağını fark etmişti. Bu beni rahatsız ediyordu. Bir erkek bazen yalnızca erkek olmak ister. En iyi kız arkadaşına sahip olmanın da böyle bir dezavantajı vardı işte. Her şeyin konuşulmasını isterlerdi. Bazen yalnızca beni rahat bırakmasını söylemek istesem de onun her konuda ne kadar hassas olduğunu bildiğim için bundan vazgeçiyordum.

“Ben iyiyim.” Yatağın üzerine zıplayıp kumandayı elim aldım. “ESPN’de ne varmış, ona bakacağım, olur mu?”

“Sorun değil.” Yatağın üstüne, benim yanıma oturdu. “Ben mutfağa gidip gelene kadar üç dakikada ne oldu böyle?”

“Hiçbir şey.” Homurdandım, gözlerimi ekrana diktim.

“Çok sinir bozucusun.” O da homurdanıp ayağa kalktı. “Dur düşüneyim, şurada ayakta duruyordun.” Dikkatle odanın diğer tarafına doğru yürüyüp etrafa bakındı. Onu görmezden gelmeye çalışsam da bakmaktan kendimi alamadım. Clementine’de görmezden gelemeyeceğiniz bir şey vardı. Özellikle de o amigo kız şortunu giymişse. Gözlerimi bacaklarına dikmemin ne kadar yanlış olduğunu bilsem de kendime engel olamıyordum. O da bana baktığında soluğumu tuttum. Bacaklarına baktığımı fark etmiş miydi acaba? Hatırladığımdan daha uzun görünüyorlardı. Ve daha bronz. Güneşlenmiş miydi yoksa?

“Ne var?” O, bana dik dik bakarken yüzümü ekşittim.

“Şşş. Düşünüyorum.” Bana baktı, sonra etrafa bakınmaya devam etti. Duvara baktı, sonra benim gözlerimi diktığım fotoğrafın önünde durdu. Durumu anladığını görünce donakaldım. Annemin fotoğrafına baktığım için üzülmüştüm. O kadar mı kliseydim? Tipik anne kuzuları

gibi. Fotoğrafa bakmayı bırakıp annem hakkında konuşmasını beklemeye başladım. Öylece uzanmış, gözlerimi tavana dikmiş halde konuya girmesini bekledim. Clementine, her şeyi açıklığa kavuşturmayı seven bir kızdı. “Pekâlâ, ne yapmak istiyorsun?” Yatağa doğru geldi ve gözlerini kısarak bakmaya başladı.

“Ha?” Yatağa oturup bana katılmasını izledim.

“Ne yapabiliriz?” Gülümsedi, birasından bir yudum aldı, yüzünü ekşitti. Tadını sevmediği halde niçin bira içtiğini merak ettim.

“Ne yapmak istiyorsun?” Birden rahatladım, ayağa kalktım. “Lütfen bana kucak dansı yapmak istediğini söyleme. Bir gecede iki kucak dansı kaldıramam.”

“Nasıl istersen.” Gözlerini devirdi, güldüm. Bir uzun an boyunca tekrar bacaklarına baktım, sonra bakışlarımı kaçırdım.

“Aman ha, bu konuda o kadar iyi olduğunu hiç sanmıyorum.”

“Pardon?” Sesi yükseldi.

“Yani, bu kötü bir şey değil ki.” Malum Rhett gülüşümü sergiledim. “Gerçek bu. Daha göğüslerini nasıl oynatacağını bile bilmiyorsun.”

“Sen pisliğin tekisin.” Başını iki yana salladı.

“Pislik olmak depresif olmaktan iyidir, değil mi?” Göz kırptım, bakışlarının yumuşamasını izledim.

“Bu konuda konuşmak istersen, şunu bil ki ben buradayım, tamam mı?” Elimi tuttu, yavaşça okşadı.

“Ben iyiyim Clemmie.”

“Biliyorum. Sen gerçek bir erkeksin Rhett. He-Man’den bile daha güçlüsün.”

“Bunu fark etmene sevindim.” Biradan uzun bir yudum daha aldım.

“Film izlemek ister misin?” Birasını yatağın kenarındaki masaya bıraktı ve uzandı.

“Mutlu sonla biten yapış yapış bir film olmadığı sürece.” Ben de onun yanına uzandım, omuzlarımızın birbirine sürtünüşünü hissettim.

“Filmde piliç olmadığı konusunda söz veremem.” Ekranı Netflix’e ayarladı.

“Peki film çekilirken hiçbir pilicin canının yanmadığına söz verebilir misin?” Şaka yaptım.

“Film çekilirken benim canımın yanmadığına söz verebilirim en azından.”

“Tamam o zaman.” Ciddi bir sesle karşılık verdim, ikimiz birden güldük.

“Pekâlâ, ne izleyelim?” Başlıkların üzerinde gezindi, duraksadı. “Buna ne dersin?”

“*Çılgın Bir Gece mi?*” Ekrandaki başlığı okudum. “Pas.”

“Filmde Steve Carrel var.”

“Komik değil.”

“İyi.” Homurdandı, yine durdu. “Peki ya bu?”

“Dalga mı geçiyorsun?” Ona salak salak baktım. “Adı *Güzellik ve Evrak Çantası* olan bir filmi hayatta izlemem.”

“Sanattan hiç anlamıyorsun,” diye homurdandı sonra gülmeye başladı.

“İsmi *Güzellik ve Evrak Çantası* olan bir filmin bir sanat eseri olduğunu söylemeyeceksin herhalde?” Bir kaşımı kaldırarak ona baktım. “*Garip Bir Aşk Öyküsü*’nün* Oscar alacağını da söylersin sen.”

“Çok komiksin Rhett.” Başını salladı ama ben onun yüzünde beliren tebessümü yakaladım.

“Sen hiç porno yaptın mı?” O filmler arasında gezinmeye devam ederken ben de düşünceli bir ifadeyle bu soruyu

* Orijinal adı: *Zack and Mike Go to Mexico* (ç: <https://rantey.org>)

sordum.

“Ne?” Bana deliymişim gibi baktı. “Tabii ki hayır.”

“Sadece sordum. Kellemi uçurmana gerek yok.”

“Sen porno yaptın mı?”

“Hayır.” Başımı iki yana sallarken sıırttım. “Ama seks kaseti çektim.”

“Rhett.” Çemkirdi. “Elbette yapmışsındır.”

“Hadi ama. Başıma kakma şimdi.” Güldüm. “Beni o kılıkta görmek çok seksi olurdu bence.”

“Hayatta izlemem.”

“Benim için sakıncası yok.” Güldüm, ona baktım. “Senden sır saklamam.”

“Böyle bir sırrı benden saklamanın sakıncası yok.”

“Demek benim seks kasetimi seyretmeyeceksin?”

“Hayatta olmaz.” Omuz silkti. “Sen benimkini seyretmek ister miydin?”

“Bilmem.” Homurdandım ama sonra içimde bir şeyler cız etti. “Muhtemelen hayır.” Kaşlarımı çattım, yatakta biriyle seks yaparkenki görüntüsü gözümün önünde belirdi. “Bu çok müstehcen olurdu.”

“Benim seks kasetimin olması müstehcen ama seninkinin olması müstehcen değil mi yani?” Bacak bacak üstüne atarken iyice yukarı çıkan şortuna baktım.

“Artık şu seks kaseti konusunu kapatalım.” Kumandayı elinden aldım. “Dur da ben bir film bulayım.”

“Hey.” Ciyakladı. “Ben bakıyordum zaten.”

“Çok yavaşsın.”

“Hiç de bile. Sadece, sen bana soru sorduğun için durdum.”

“İyi, şu anda soru falan sormuyorum.” Listeyi kaydırma-ya devam ettim. “Hey, *Cehennem Melekleri*’ne ne dersin?”

“İh,” diye itiraz etti hemen

“Peki.” İç geçirdim. “İzlesen sen de seversin.”

“Hiç sanmıyorum.” Cevabı yapıştırdı.

“Kanka, Sly Stallone var filmde.”

“Kanka, ben kanka değilim ve o Rambo mu Rocky mi her kimse umrumda değil.”

“Hem Rambo hem Rocky.”

“Her neyse.” Güldü. “İsterse Barney olsun, umrumda değil. İlgilenmiyorum.”

“Peki, *Taşıyıcı*’ya ne dersin?” Durdum, ona güldüm. “Bak bu güzel film. Daha önce izlemiştim.”

“İstemez, kalsın.” Başını salladı, birkaç saniye sessizce göz göze kaldık.

“Sen de hiçbir şey beğenmiyorsun.” Nihayet ben böyle söyleyince uzanıp elimdeki kumandayı almaya çalıştı. “Dur.” Kumandayı daha yükseğe kaldırdım, kolumu tuttu.

“Rhett.” Geri çekilip dizlerinin üstüne çöktü. “Rhett, kumandayı bana ver.”

“Olmaz.” O, kolumu aşağı çekmeye çalışırken ben de gülüyordum.

Rhett.” Bu kez daha yumuşak bir tonda adımı söyledi. “Lütfen.”

“Olmaz.” Sırtıp onu ittim.

“Rhett!” Sesi son derece kararlıydı ve iki eliyle birden kolumu tuttu. “Hadi ama.” Daha yakına geldi, göğüslerinin omzuma sürtünüşünü hissettim.

Tak tak.

“Neler oluyor burada?” Linda, yanıt beklemeden odaya daldı.

“Hey Linda.” Clementine çabucak benden uzaklaştı. “Rhett’ten kumandayı almaya çalışıyordum. Biz de film izlemek üzereydik.”

“Senin odanda mı?” Linda gözlerini kısıyarak ikimize

baktı.

“Hı-hı,” Clementine, onun nasıl baktığını fark etmeden yanıt verdi.

“Bir şey mi istemiştin Linda?” Clementine’in ev arkadaşına baktım, gülümsedim. Linda, bu dünyada her şeye kızan kızlardan biriydi ama çekici gülüşüm karşısında hemen yumuşayıveriyordu. Bana yanık olduğunu biliyordum. Bunu açıkça belli ediyordu ama ben hiç oralı olmamıştım.

“Sadece ne olduğunu merak ettim.” Bana gülümsedi, gözlerini kırpıştırdı. “Clemmie’nin çığlığını duyunca iyi olduğundan emin olmak istedim.”

“Ben iyiyim.”

“İsterseniz oturma odasında da televizyon izleyebilirsiniz.”

“Burada iyiyiz,” diye yanıtladı Clementine.

“Hımm.” Linda duraksadı. “Burada izlemek istediğinizden emin misiniz? Yatağın çok küçük.” Bize baktı. “Ayrıca, bu biraz da tuhaf. İnsanlar sizin yatakta birlikte televizyon izlediğinizi duyarsa yanlış izlenimlere kapılabilirler.” Yüzünü ekşitti. “Üstelik o burada çok fazla yatıya kalıyor. Burnumu sokmak gibi olmasın ama ilişkiye girmeyecekseniz aynı yatağı paylaşmanız da çok tuhaf.”

“Biz en az on beş yıldır arkadaşız Linda.” Clementine iç geçirdi. “Daha önce banyoyu bile paylaştık.”

“Yakın zamanda mı?” Linda’nın gözleri fal taşı gibi açıldı.

“Eh, geçen ayı yakın zamandan sayıyorsan.” Konuşan bendim, arsız arsız sıırıttım.

“Ne!” Linda soluğunu tuttu, Clementine koluma bir tane yapıştırdı.

“Rhett şaka yapıyor Linda.” Gülü. “Çocukluğumuz-

dan beri beraber banyo yapmadık.”

“Oysa bana daha dünmüş gibi geliyor.” Linda’ya göz kırptım, yüzünün kızarışını izledim.

“Eh, siz bilirsiniz...” Yutkundu. “Olur da isterseniz,” bana arzuyla gülümsedi. “Bana söylemeniz yeterli.”

“Söylerim.” Ona yine göz kırptım ve yüzünün alev alev oluşuna baktım. Bir kadını çabucak dizlerinin üzerine çöktürmek bana hiçbir zaman şaşırtıcı gelmemiştir. Ne kadar üçkâğıtçı olduğunuzu düşünmesinin hiç önemi yoktu. Flört et, ona seksi bir tebessüm at ve bam, kafasındaki diğer bütün düşünceler uçup gider.

“İyi geceler Linda.” Clementine, Linda’yı kuru bir sesle odadan yolladı.

“Ah, iyi geceler.” Linda odadan çıkarken hüsrana uğramış gibiydi, uzanırken Clementine’in bana baktığını fark ettim.

“Ne?” diye sordum ona.

“Neden onunla ilgilenmediğin halde flört etmeye kalkışyorsun?”

“Kendini iyi hissetmesini sağlıyor.” Omuz silktim. “Ne var bunda?”

“Ona bir şansı varmış gibi hissettiriyor.” İç geçirdi. “Öyle zannediyor.”

“Ne demek şimdi bu?”

“Çünkü bir şansı yok.”

“Eh, bunu asla bilemezsin...” Kısık sesle söyledim bunu, yine omzuma vurdu.

“Çok kabasın.”

“Hah, rahatı tercih ederim.”

“Sana rahat denmesini mi tercih edersin?”

“Seksi denmeyi tercih ederim ama hey, her zaman istediğimizi elde edemeyiz.” Parmaklarımı sacıma götürdüm.

“Ne yaparsın işte, bütün kızlar beni istiyor.”

“Aman neyse.” Gözlerini devirdi, kumandayı elimden çekip aldı. “Kimmiş seksi?” Film isimlerine bakarken kıkırdadı.

“Almana ben izin verdim.” Omuz silkip onun gülüşünü izledim. Tekrar arkama yaslanırken gülümsedim, gözümü yine duvara diktim. Clementine annemi ya da hislerimi sormadığı için memnundum. Onu görmeyeli yıllar olmuştu ve onun hakkında konuşmaktan nefret ediyordum. Clementine, henüz bunu konuşmaya hazır olmadığını biliyordu. Benim isteklerime saygı duyduğu ve her zaman beni güldürmeyi başardığı için ona minnettardım. “Filmi sen seçebilirsin,” dedim sonunda. “Ama lütfen, lütfen, lütfen içinde Channing Tatum olmasın.”

“Ne?”

“Şu *Striptiz Kulübü* filmini asla zihnimden silemeyeceğim.” Ürperdim, yüzümü ekşittim. “Erkek striptizcilerin olduğu bir film izlemek istemiyorum.”

“Ama dansçı kızları izliyorsun.” Yine gözlerini devirdi.

“Ah, evet. Seksi ve üstsüz kadınlar, barda seks ve havuz haftanın her günü bana uyar.” Dudağımı yaladım. “Tam üstüne bastın, havuzda seks yapmaya bayılırım.”

“Rhett,” diye homurdandı.

“Tamam, seksten bahsetmeyelim ama o kadınsı filmlerden birini açacak olursan, seni temin ederim sinema salonunda yaptığım bütün o sevişmeleri sana anlatırım.”

“Kes şunu.” Kafasıyla ağzıma vurdu ve bana ters ters baktı. “En yakın arkadaşın olabilirim ama bütün o iğrenç detaylarını da öğrenmek istemiyorum.”

“İyi de, yakın arkadaş olmanın eğlencesi de burada zaten.” Sırıttım ve eline vurdum. Çılgılık attı, elini çekti.

“İğrençsin.” Gözlerini devirdi, güldüm. Yataktan sıçra-

dım, kotumu ve tişörtümü çıkarıp sadece boxer'ımla tekrar yatağın üstüne zıpladım.

"Benim yanımda fazla rahat davranıyorsun Rhett." Çıplak göğsüme bakarken başını salladı.

"Ne?" Güldüm, gerindim. "Beni daha önce de boxer'la gördün."

"Biliyorum." İç geçirdi. "Linda'nın söylediklerini düşünüyordum. Sence de hâlâ birlikte yatıya kalıyor olmamız tuhaf değil mi?" Duraksadı. "Üstelik sen sadece boxer'ınla yatarken."

"Eğer sen de çıplak olsaydın o zaman tuhaf olabilirdi." Omuz silktim. "Ama görüyorum ki senin altında şort, üstünde de atlet var, o kadar da tuhaf sayılmaz, değil mi?" Benim bedenimin ona tepki göstermesinin kesinlikle karşılıksız olmadığını anlamazlıktan geldim.

"Düşünüyorum da." İç geçirdi ve alt dudağını kemirdi.

"Ne var?" diye sordum yumuşak bir sesle.

"Ben, sadece." Yine iç geçirdi, dudağını kemirmeye devam ediyordu. "Acaba insanlara yanlış bir izlenim mi veriyoruz, bilemedim."

"Yanlış izlenim mi?"

"Sanki sevişiyormuş ya da başka şeyler yapıyormuşuz gibi."

"İnsanların ne düşündüğü hiç önemli değil."

"Penelope, bundan bir çıkarımız olmadığı halde yaşlı bir evli çift gibi davrandığımızı söylüyor." Çarşafın altına girerken iç geçirdi.

"Bu ne demek şimdi?" Yatağın içinde onun yanına kaydım.

"Şu demek oluyor ki başkalarının olmadığı kadar sıkı fıkıyız, her ne kadar çok içli dışlı olmasak da."

"Birçok arkadaşın yatağına paylaşan Clementine."

Ayaklarımı uzatınca onun pürüzsüz ayaklarına sürtündü. “Biz aklı başında yetişkin insanlarız. Başkalarının ne düşündüğü kimin umrunda?”

“Yani, bu sağlıklı bir şey değildir belki de.” İç geçirdi ve çarşafların altına sokuldu.

“Neymiş sağlıklı olmayan?” Kolumu omzuna atınca, göğsüme sokuldu.

“İşte bu.” Gözlerimin içine baktı, kolu göğsümde geziyordu. “Belki de artık aynı yatağı paylaşmamalıyız.”

“Bu çok aptalca.” Ona bakınca yüzünün kızardığını gördüm. “Biz bunu sorun etmiyorsak, kimin ne düşündüğü de önemli değil.”

“Bence.” İç geçirdi, nefesi göğüs uçlarımı ısıttı.

“Çoğu insanın bizimki gibi bir arkadaşlığı yok.” Saçlarını okşadım ve arkaya yaslanarak rahatlamasını sağladım. “Biriyle seks yapmadan ona yakın olmanın ne demek olduğunu bilmiyorlar. Sadece kıskanıyorlar.”

“Düşünüyorum da.” Çenesini göğsüme dayadı ve yüzüme doğru kaydırıldı. “Bilemiyorum, bu kadar içli dışlı olmaya devam etmek için fazla yaşıyoruz belki de.”

“Arkadaşlığın yaş sınırı yoktur Clementine.” Ayaklarımı çektim ve biraz daha rahatlaması için bir bacağımlı onunkinin altına koydum. “İnsanlar bizim birbirimize bu kadar yakın olmamızı kıskanıyorlar.” Parmakları göğsümde gezinirken gözlerimi kapattım. Benim tenimde yumuşacık bir iz bırakıyorlardı ve onu kollarımın arasına almakla rahatlamıştım.

“Tıraş mı oldun sen?” diye yumuşacık sorunca gözlerimi açtım, kocaman gözlerle bana bakıyordu.

“Ha?” Anlamazlıktan geldim.

“Göğsünü tıraş mı ettin?” Yüzünde koca bir gülümseme vardı şimdi. “Göğsünde hiç tıy yok?”

“Neden bahsettiğini anlamıyorum.”

“Aman Tanrım, Rhett çok gösterişçisin.” Göğsünü tıraşlamışsın?” Elini göğsümde gezdirirken kıkırdıyordu.

“Aman Tanrım, Clementine çok gösterişçisin. Bacaklarında hiç tüy yok.” Onun sesini kız gibi taklit ettim ve elimi bacaklarında gezdirdim. Hataydı. Bacaklarının yumuşaklığı ve pürüzsüzlüğüne dokundukça bir de baktım ki o benden kaçtıkça ben daha da ileri gitmeye başlamışım. Kalçaları benim kasıklarımaya değince ne kadar yakınlaştığımızı fark edip bu kez ben ondan uzaklaşmaya çalıştım. Elim çabucak bacaklarından çekince kafamda yıldızlar çakmaya başladı. Bunun olmaması gerekiyordu. Clementine’i bir kadın olarak görmek gibi bir niyetim yoktu. Bedenimin niçin böyle tepki verdiğini bile bilmiyordum. Daha önce de aynı yatağı yüzlerce kez paylaşmıştık. Çoğu zaman şort bile giymezdi. Şu anda altında şortu olduğu için Tanrı’ya şükrettim. Üzerinde yalnızca atlet ve külot olsaydı ne yapardım, bilmiyorum. Kim bilir ellerim ne yapar, nereye kadar giderlerdi.

“Ay.” Yan tarafa uzandı. “Sutyenimi çıkarmayı unuttum.” Sutyenini açıp atletinin altında çıkarışını ve yere atışını izledim. Göğüslerine bakmaktan kaçındım. Atletinin içinde sıkışan gergin göğüslerine bakmak istemiyordum. “Eyvah, ışıkları söndürmeliyim.” İç geçirdi, yataktan sıçradı. Işığı söndürmeye giderken kalçalarına baktım. “Filme hazır mısınız?” Yatağa sıçrarken gülümsedi. O hareket ettikçe sallanan memelerine bakmaktan ve yanına sokulurken inlemekten kendimi alamadım. Belki de arkadaşları haklıydı. Belki de bunun için fazla yaşıydık.

“Ya, aynen.” Mırıldanıp gerindim. “Yine de uyuyakalabilirim. Çok yorgunum.”

“O zaman ne istersem onu seçebilir miyim?” Bana bakıp sıırıttı.

“Hı-hı.” Yalandan esnedim ve gözlerimi kapattım. “Çok uykum var.”

“İyi geceler uykucu.” Fısıldadı ve uzanıp yanağıma bir öpücük kondurdu. Beni öperken göğüsleri koluma değdiğinde belinden tutup onu kucağıma almamak için yumruğumu sıktım. Kendime kızdım. Clementine hakkında böyle şeyler düşünmek istemiyordum.

“İyi geceler.” Fısıldadım ve o, yanımda rahatına bakmaya çalışırken soluğumu tuttum. Bir anda birbirimize bu kadar yakinken çıplak olduğumuzu fark ettim. Vücudu beni ısıtıyordu. Kokusu burnumu dolduruyor, saçları göğsümü gıdıklıyordu. Bir an, Clementine’le aynı yatağı paylaşmanın hiç de masumane olmadığını düşündüm. Bu düşünce hoşuma gitmedi. Clementine, yatağa atmak isteyeceğim son insandı. Bu, her şeyi mahvederdi.

Üçüncü Bölüm

“**K**ahretsin! Alarmı duymamışım!” Clemmie yanımdan hızla fırladı ve çıldırmış gibi yataktan atladı.

“Ne olmuş yani?”

“Saat sekizde çalışma grubum var.” Dolabını açtı, bir kazak çekip üstüne geçirdi. “Lanet olsun, duş bile alamayacağım.”

“Ben uzun bir duş alırım, ikimizin yerine.” Sırıttım ve etrafta koşuşturmasını izledim.

“Ne kadar düşüncelisin.”

“Öyle olmaya çalışıyorum.” Gerindim, diğer yastığı da alıp başımın altına koydum. “Aaah, işte şimdi çok rahat oldu.”

“Maymun kafa.” Döndü, parmaklarıyla saçlarını düzeltti.

“Şu çalışma grubu o kadar önemli mi?” Saatiime baktım. “Toplantının büyük kısmını kaçırmışsın zaten.”

“Off.” Kaşlarını çattı ve çantasını aldı. “Hepsini kaçıraramam. Gitmeliyim. Sonra görüşürüz.”

“Kendim çıkarım.” Kumandayı aldım ve televizyonu açtım. “Öğle yemeğinde görüşür müyüz?”

“Olmaz.” Başını salladı. “Öğle yemeği saatinde sınava çalışmam gerekiyor.”

“Tamam.” Omuz silktim.

“Penelope’yle.”

“Anlıyorum.” Yüksek sesle homurdanmayı bıraktım. Tabii ki Penelope’yle. Clementine’in günden güne beni ekip Penelope’yle takılmasından rahatsız oluyordum.

“Yarına ne dersin?”

“Randevum var.” Yalan söyledim, sinirim bozulmuştu.

“Ah, peki.”

“Seni ararım.”

“Tamam, *ciao*.” Odadan koşar gibi çıktı, yatağa geri uzandım. Pazartesi günleri dersim yoktu, o yüzden işe uğrayacaktım. Gerçi şirkette de işe başlama saatim yoktu. Ne zaman gelip gittiğim babamın umrunda değildi. O kadar çok çalışıyordu ki benimle uğraşmaya vakti yoktu. Meajım var mı diye telefonu elime aldım. Beş farklı kızıdan cevapsız aramalar ve sekiz kızıdan mesaj vardı. Hepsine baktım ama hiçbirine cevap vermedim. Arkama yaslandım ve dün akşam olup bitenleri ve Clementine’in bana nasıl abandığını düşündüm.

“Gerçekçi olmalısın Rhett,” diye mırıldandım kendi kendime ve yataktan sıçradım. Kâğıt yığınınına baktım ve iç geçirdim. Ne halt ediyordum ben böyle? Derdim neydi benim? Belki de Clementine ve Penelope haklıydılar. Penelope ile aynı fikirde olma düşüncesinden ürperdim ama sonra nasıl ateşle oynadığımı merak ettim. Belki de Clemmie’yle aynı yatağı paylaşmak artık akıllıca değildi. Bu hâlâ masumca bir şeydi ve onunla birlikte uyumak hoşuma gidiyordu ama ya bu ateş bacayı sarsaydı? Birbirimizi bir ilişkinin yerini tutmak için kullanıyor olabilir miydik? Kafama ağırlar girmeye başlayınca durdum. Bu

konuya kafa yormak istemiyordum. Tekrar telefonumu aldım ve muhasebe dersinden bir arkadaşım olan Lily'yi aradım.

"Alo?" Şehvetli bir sesle açtı telefonu.

"Selam Lily, ben Rhett. Muhasebe dersinden..." Belki hatırlamaz diye ekledim ama böyle bir şey genelde başıma gelmezdi.

"Ah, Merhaba Rhett," dedi sakince ama sesindeki heyecanı duyabiliyordum.

"Birlikte kahvaltı yapalım mı?"

"On beş dakika sonra dersim var," dedi üzgün bir sesle. "Öğle yemeği yiyebiliriz."

"Teklifim kahvaltı içindi." Kotumu alıp üstüme geçirdim. "Geleliyorsa sorun değil."

"Yok, yok. Gelirim." Benimle buluşma fırsatını kaçırmamak için çabucak cevap verdi.

"IHOP'ta buluşalım mı?"

"IHOP?" diye tekrarladı.

"Evet, IHOP," tane tane söyledim. "On beş dakikaya oradayım."

"Tamamdır." Kabul etti. "Teşekkürler Rhett, ben de bekliyordum..."

"Görüşürüz." Telefonu kapattığımda o daha konuşmaya devam ediyordu, gözlerimi devirdim, tişörtümü giydim. Ne söyleyeceğini gerçekten duymak istemiyordum. Umarım bunun güzel bir ilişkinin başlangıcı olduğunu düşünmez. Sadece birileriyle kahvaltı yapmak istiyordum. Birinin, Clementine'le arkadaşlığımız hakkında beynimde dönüp duran soruları dağıtmasını istiyordum. Kimsenin bundan başka bir anlam çıkarmasını istemiyordum.

Clementine'in banyosuna gidip hızlıca yüzümü yıkadım. Aynadaki görüntüme bakıp hatlarımı inceledim. Sa-

bah ışığında gözlerim daha da mavi görünüyordu. Yan-sımama gülümsedim, yüzüme Rhett gülüşümü yerleştirdim. Clementine'e bu şekilde gülümsediğimde çok gülerdi bana. Neden onu aklımdan çıkaramıyorum? Onun dış fırçasını alıp yıkadım sonra dişlerimi fırçaladım. Clementine onun diş fırçasını kullandığımı bilse çok kızardı ama kendiminkini kullanmaya üşendim. Dişlerimi fırçalayıp diş macununu tükürdüm ve çabucak daireden çıktım.

On dakikada IHOP'a geldiğimde Lily'yi restoranın önünde beni beklerken buldum.

"Merhaba Rhett." Bana geniş geniş gülümsedi, gözlerinde beni görmenin mutluluğu vardı.

"N'aber?" Gülümsedim, restorana girmek için kapıyı açtım.

"Çok iyiyim." Dudaklarını yaladı. "Yeni mi duş aldın?"

"Hayır." Başımı iki yana salladım. "Gece bir arkadaşta kaldığım için sadece yüzümü yıkayıp dişlerimi fırçaladım. Kızın diş fırçasıyla." Gözümü kırpmadan gözlerinin içine baktım. Apışıp kaldıysa da gülümsemeye devam etti.

"Ya." Altdudağını ısırды. "Kız arkadaşın mı yoksa?"

"Kız arkadaş mı?" Yüksek sesle güldüm. "Hayır."

"Ah. Arkadaşlığın faydaları."

"Bana hiç yararı yok." Kolumu beline doladım, Clementine konusunu bir an önce kapatmak istiyordum. "İşte bu yüzden seni aradım."

"Ah." Kızardı, bana gülümsedi.

"Haydi oturalım." Masaya oturduk, onun yanındaki sandalyeye geçtim. "Aç mısın?"

"Evet." Başını salladı, elim bacağına giderken gözleri fal taşı gibi açıldı. Kısacık bir şort giymişti, elimi kalçasının üstüne koydum.

"Ben de." Elimi biraz daha ileriye götürünce ıslaklığını

hissettim. Ya da biz otururken ıslanmaya başlayan yeri neresiyse.

“Ben, ah,” bana şehvet dolu gözlerle baktı. “Çok güzel gözlerin var. Sana daha önce bunu söyleyen oldu mu?”

“Hayır.” Yalan söyledim. “Teşekkür ederim.” Elimi bacaklarından çektim, menüye baktım. “Sanırım ben krep ve kahve alacağım.” Menüyü kapatıp arkama yaslandım. Restorana şöyle bir göz gezdirdim, sonra ona döndüm. “Peki, yemekten sonra ne yapmak istersin?”

“Şey, bir dersim daha var.” Geveledi ve sandalyesinde kaykıldı.

“Derse gitmeyi gerçekten istemiyorsun, değil mi?” Bir kaşımı kaldırarak ona baktım.

“Şey, teklifinin ne olduğuna bağlı.” Gülümsedi ve arzu-lu gözlerle pantolonuma baktı.

Gülümsedim. Doğrudan konuya giren kadınlara bayılırdım. “Senin ne yapmak istediğine bağlı.” Göz kırptım ve parmaklarımı saçıma götürdüm. “Emrine amadeyim.”

“Güzel.” Çabucak restorana göz gezdirdi, kasığımda parmaklarını hissettim. Kaşla göz arasında fermuarımı açıp elini kotumun içine soktu ve boxer’ımın üzerinden penisimi tuttu. Parmaklarını hızla aşağı yukarı hareket ettirdi, sandalyemde kaykıldım ama bende bir hareketlenme yoktu. “Hımmmm.” Yüzünü buruşturup benimle oynamaya başladı ama bende tık yoktu.

“Ne?” Sinir oldum, homurdandım, niçin sertleşmediğimi anlayamıyordum.

“Ben...” İç geçirdi. “Bekle.” Peçetesini yere düşürdü ve çabucak masanın altına girdi. Ben dehşet içinde ona bakıyordum. Bana masanın altından oral seks yapacağı için değil, üstünde örtüsü olmayan bir masanın altında oral seks yapacağı için. Penisimi pantolonumdan çıkardığını

hissettim, sonra ileri geri hareket ettirirken beni içine aldığı ağzının sıcaklığını hissettim. Penisimi emerken diliyle yaladığını hissettim ama ben hâlâ sertleşememiştim. İç geçirdim ve odaklanmak için gözlerimi kapattım. Benim sertleşemediğimi düşünmesini kesinlikle istemiyordum. Aklıma dün gece Clementine'in sutyenini çıkarışı geldi. Bu görüntünün neden hafızama kazındığını bilmiyordum. Daha önce de aynı şeyi defalarca yapmıştı ama ne zıplayan göğüsleri ne de bana sürtünen meme uçları dikkatimi çekmişti. Nihayet sertleştiğimi hissedince inledim ve yerimden kaykıldım. Lily'nin bundan memnun olduğunu biliyordum çünkü hareketlerini hızlandırmıştı, penisimi ağır ağır emmeye başladı. Kaşlarımı çattım. Niçin Lily'den ve onun oral seksinden etkilenmediğimi anlayamıyordum. Seksiydi, hem de fena halde. Üstelik daha önce bundan hiç rahatsız olmamıştım. Bu kızlarla çıkmamın sebebi kesinlikle onlardan bir şey beklediğim için değildi. Tek istediğim yalnızca keyifli vakit geçirmekti. Ben, Clementine gibi değildim. Gerçek aşka inanmıyordum. Ruh eşlerine falan da inanmıyordum. Bu saçmalıklara inanmakla aptallık ediyordu. Kendini evliliğe saklamasına inanamıyordum. Aptal kız. Bir an onu, büyük bir yatakta, bekâretini alacak müstakbel kocasını çıplak halde beklerken hayal ettim, kıskançlıktan mideme kramp girdi. Sonra benimkilerin arasına sıkıştırdığı yumuşacık, ipeksi bacaklarını hatırladım. Kahretsin ki çok seksiydi. Bir an, beni emen kişinin Clementine olduğunu hayal ettim. Bu kez daha fazla sertleştim ve bedenimin de alev alev yandığını hissettim. Clementine'in yüzünü gözümün önüne getirdim ve sanki Clemmie'nin ipeksi lüleleriymiş gibi Lily'nin saçına dokundum. Kahretsin! Oturdum ve iniltimi bastırmaya çalıştım. Boşalacaktım. Lily'nin dudakları hızla öne arkaya gidip

gelirken, Clementine'in penisimi emerken bana güldüğünü hayal ettim. Dayanamıyordum artık. Lily'nin ağzına boşalırken saçını sertçe çektim. Suçluluk duygusuyla ve kendimden utanarak yavaşça gözlerimi açtım. Boşalırken Clementine'i hayal ettiğime inanamıyordum. Lily çabucak masanın altından çıkıp sandalyesine otururken hızla pantolonumu çekip fermuarımı kapattım.

"Kahvaltı faslı güzeldi." Dudaklarını yaladı, koluma uzandı. Ona tiksintiyle baktım ve geriye doğru çekildim. Yüzüne bakmak canımı sıkıyordu. O masanın altındayken bir başkasını düşündüğümü anlamamış mıydı? "İkinci fasıl için omlet alabilirim." Sandalyesinde kaykıldı. "Sonra belki sana gideriz, tatlı servisini sen yaparsın." Elimi tutup bacaklarının arasına götürdü. "Senin dilin de benimki kadar iyi iş çıkarıyor mu görelim."

"Ya, şu mesele." Gülümseyip ayağa fırladım. Cebimden birkaç yirmilik çıkarıp masaya koydum. "Şimdi hatırladım. Gitmem gerekiyor ama kahvaltı için de öğle yemeği için de para bıraktım. Seni ararım." Yüzündeki acı ifadeye baktım ve yüzüme bir gülücük daha kondurdum. "Görüşürüz." Koşar adımlarla restorandan çıktım ve kendimden tiksinererek arabama bindim.

"Pisliğini temizle Rhett." Kendi kendime homurdanarak Mustang'imi çalıştırdım ve park alanından çıktım. Cidden aklımı yitirmiştim ve ne yapacağımı bilmiyordum. Tomas'ın kaldığı öğrenci evine gidip ne yaptıklarını görmeye karar verdim. Zihnimi meşgul etmeye ihtiyacım vardı. Sabahki çılgınlıkların hepsini aklımdan çıkarıp atmak istiyordum.

Bu akşam erkenden yatağa girip uyumaya çalıştım. Ne kimseyle buluşmak ne de konuşmak istiyordum. Öğrenci evin-

deki oğlanlardan biri Clementine'den söz edip onu nasıl becermek istediğini anlatmaya başlayınca neredeyse kavgaya tutuşuyordum. Ben çocuğu tişörtünün yakasından tutunca Tomas beni sakinleştirmek zorunda kalmıştı. Aklımı kaybetmek üzere olduğumu biliyordum ama nedenini bilmiyordum. Lily'nin, ona kızgın olduğumu ve ona olan saygımı kaybettiğini soran sitemkâr mesajı da cabası oldu. Ne söylememi istediğini bilmiyordum. Kendisine saygısı olup olmadığı sormak istiyordum ama konuşmayı daha fazla uzatmak da istemiyordum. Yani, gerçekten ne düşünüyordu ki? Uyumayacağımı anlayınca iç geçirdim ve telefonu elime aldım. Ne yaptığını öğrenmek için istemsizce Clementine'i aradım ama cevap vermedi. Birkaç dakika öylece uzanıp beni geri aramasını bekledim ama aramayınca ona mesaj attım.

“Ne yapıyorsun?”

“Uyumaya çalışıyorum.” Hemen cevap verdi.

“Seni aradım.”

“Yataktayım.”

“Konuşamaz mısın yani?”

“Ne istiyorsun Rhett?”

“☹”

“İşe yaramayacak.”

“☹ gözyaşlarımla beraber.”

“Çok yazık. Ha-ha.”

“Ağlamama mı gülüyorsun?”

“Rhett Madison, hiç de ağlamıyorsun.”

“Ara beni.”

“Yarın! ☺”

“Birlikte kahvaltı yapsak?”

“Olmaz.”

“Niçin olmaz?” Kaşlarımı çattım, Clementine kahvaltıya asla hayır demezdi.

“Diyetteyim. ☺”

“Ne? Neden?”

“Haftaya randevum var.”

Şaşkınlık içinde telefonu yatağa düşürdüm. Clemmie’nin randevusu mu varmış? Kaşlarımı çattım. Dalga mı geçiyor-du? Kiminle randevusu vardı? Aylardır kimseyle buluşma-mıştı. Telefonun zırlıtısı beni düşüncelerimden çekip aldı. “Şaka” ya da “hasta” sözcüğünü görme umuduyla telefonu hemen aldım. Onun yerine **“Çok mu şaşırdın?”** cümlesini gördüm.

“Randevun kiminle? Ben tanıyor muyum?” Bana sonsuzluk kadar sürmüş gibi gelen bir an boyunca cevabı-nı bekledim.

“Hayır tanı mıyorsun?” diye nihayet cevapladı.

“Onunla nasıl tanıştın?” Cevabını beklerken par-maklarımla telefona vuruyordum. **“Neden dün akşam bana bu randevudan bahsetmedin?”**

“Lanet olsun Clemmie,” diye kendi kendime homurdan-dım ve tekrar onu aradım. “Aç şu lanet olası telefonu.” Te-lefon çalmaya devam ederken homurdanmaya devam ettim.

“Niçin beni arayıp duruyorsun?” Uykulu bir sesle ve of çekerek açtı telefonu.

“Neden telefonunu aç mıyorsun?” Nihayet rahatlamış olarak tekrar yatağıma uzandım.

“Çünkü uyumak üzereydim. Sekiz saat uyumam gere-kiyor, farkında mısın?”

“Daha önce hiç sekiz saat uyuman gerekmemişti.”

“Bu benim yeni güzellik rejimimin bir parçası.”

“Senin rejime ihtiyacın yok.” Yine çileden çıkarak iç ge-çirdim. **“Her neyse, şu buluşacağın dallama kimin nesi?”**

İç geçirdi, bense sabırsızlıkla cevap vermesini bekliyor-dum.

“İnternette tanıştığım biri.”

“İnternette mi?” Kaşlarımı çattım.

“Bir çöpçatanlık sitesinde,” diye fısıldadı.

“Çöpçatanlık sitesinde mi?” diye bağırdım, şok olmuştum. “Senin, çöpçatanlık sitesinde ne işin var?” Çöpçatanlık sitelerine girdiğini bana söylemediği için fena halde sinirlenmiştim. Çöpçatanlık sitesinde ne işi vardı?

“Bir erkekle tanışmak için tabii ki.” Alaycı ses tonuna hafifçe gülümsedim. Telefondayken surat astığını biliyordum.

“Neden internette bir erkekle tanışmaya çalışıyorsun ki?” diye sordum, kızgınlığımı belli ederek. Daha önce birileriyle tanışmak istediğini hiç fark etmemiştim. Sadece dersleriyle ilgilendiğini sanmıştım.

“Çünkü gerçek hayatta bir kazananla hiç tanışmadım.”

“Doğru, tanıdığın tek gerçek kazanan benim.” Şaka yaptım.

“Çok alçakgönüllüsün Rhett.”

“Ne?” Güldüm. “Doğru.”

“Her neyse, yarınki buluşmada güzel görünmek için şimdi uyumam lazım.”

“Randevun sabah mı?” Telefonu kapatmak istemiyordum hem de nihayet ona telefonunu açtırmışken. Üstelik internet randevusu hakkında daha çok şey bilmek istiyordum. Başka kimseyle buluşmuş muydu? Tam olarak nasıl birini arıyordu?

“Hayır.”

“Eee, o halde ne zaman yatacağın neden o kadar önemli olsun ki?” Can sıkıntısıyla sordum.

“Çünkü yapacak çok işim var,” dedi sıkkın bir sesle, ben diğer tarafa dönerken.

“Ne gibi?”

“Kendime yeni kıyafetler almak ve saçımı kestirmek gibi.”

“Saçını mı kestireceksin?” Kestane rengi uzun lüleleri gözümün önüne gelince kaşlarımı çattım.

“Aslında, belki kestirebilirim.”

“Yarın seninle geleyim. Kıyafet seçmene yardım ederim, hem yeni saç kesimini de görmek isterim.”

“Sen, alışverişime mi yardım edeceksin?”

“Gelip en iyi arkadaşşıma yardım etmek istiyorum. Yapamaz mıyım?”

“Sen sadece ayak bağı olmak istiyorsun,” diye homurdandı.

“Hayır, olmam. Bırak da geleyim.”

“Senin çalışman gerekmiyor mu?”

“Patron oğlu olmanın güzelliği de bu. Acil bir durum olduğunda işi asabilirim.”

“Acil bir durum yok ki.”

“Geliyorum Clementine.”

“Ah, teşekkürler Bay Madison!” dedi, şarkı söyler gibi bir tonda. “Yardımlarınız için minnettarım.”

“Öyle olmalısın.” Güldüm. “Hem kim bilir, belki de seni yarın akşam yemeğine çıkarırım.”

“Sana söyledim, randevum var.”

“Belki aklın başına gelir.”

“Başkasına sözüm var Rhett.”

“Biliyorum ama bir internet eziğine mi?” Yüzümü buruşturdum. “Büyükannenin haberi var mı?”

“Tabii ki yok,” iç geçirdi. “Ailemin haberi yok.”

“Peki,” dedim, uzatmadan. Büyükanne, Clementine’in büyükannesiydi. Çocukken onunla tanıştığım ilk andan beri bana kendi büyükannem gibi davranmış, beni kendi torunu gibi görmüştü.

“Bu arada, büyükanne iki hafta sonraki aile barbekü-

süne gelip gelemeyeceğini sormamı istedi.”

“Hadi canım,” güldüm.

“Ayrıca, kız arkadaşını da getirebileceğini söylememi istedi.”

“Ne kız arkadaşı?” diye homurdandım. “Clemmie, biliyorsun ki ben kız arkadaş yapmam. İlişki istemiyorum.”

“Hiç evlenmek ya da çocuk sahibi olmak istemiyor musun?”

“Çocuk mu, ıyyy. Evlenmek mi? Neden?”

“Gerçek aşk için? Yoldaşlık için?”

“Gerçek aşka inanmıyorum ve senin gibi bir yoldaşım var.”

“Peki ya diğer şeyler?” diye sordu utangaç bir sesle.

“Seksi mi kastediyorsun?” Güldüm, kendimi düzelttim. “Şimdi de seks hakkında mı konuşacağız?” Rahat bir ses tonuyla sordum ama ben rahat değildim. Bir yanımda bu sabah olup bitenleri anlatmak istiyordu ama beni anlamayacağını biliyordum. Ben bile anlamıyordum.

“Her neyse Rhett.” İç geçirdi. “Sen sayısız kadınla seks yapmaya ve oyunlar oynamaya devam et.”

“Teşekkür ederim, öyle yapacağım.” Ben de ona çemkirdim.

“Beni niçin aradın?” diye sordu sıkkın bir sesle.

“Konuşmak istedim. Yoksa şimdi o internetteki uygun-suz çöpçatanlık sitesine mi giriyorsun?”

“Gece yarısı oldu.”

“Yoksa seks araması dememi mi tercih edersin?” diye sordum yarı ciddi bir sesle.

“Rhett!”

“Ne var?” Güldüm.

“Şimdi yatıyorum.”

“Telefon seks de mi yok?”

“İğrençsin.”

“Şu anda kendime dokunuyorum.” Doğrulurken telefona fısıldadım.

“Rhett!” diye bağırdı. “Seni uyarıyorum.”

“Şaka yaptım,” güldüm. “Yarın görüşürüz.”

“İyi. Hoşça kal.” Telefonu kapattı, ben de gözlerimi kapattım. Elim boxer’ımın içine girdi, mastürbasyon yapmaya başladım. Kendimi karanlık bir gece kulübünde, dans pistinde tanımadığım bir kıızı becerirken hayal ettim. Giderek sertleştiğimi hissediyordum, tam boşalırken Clementine’in yüzü gelip zihnime oturdu. Yatağın kenarındaki küçük havluyu alıp temizlendim. Tekrar arkama yaslanıp yüzümü buruşturdum. Kulüpteki kızın yerine Clementine’i hayal etmek istemiyordum. Başka şeyler düşünmeliydim. Biriyle buluşacağını düşününce iç geçirdim. Clementine için endişeleniyordum. İnternetteki çöpçatanlık sitelerine bel bağlamak için fazla güzeldi. O herifler onu canlı canlı yerdı. Ondan faydalanmadıklarından emin olmalıydim. Bu durumu bir şekilde çözmeliydim.

Ertesi sabah nedenini bilemediğim bir can sıkıntısıyla uyandım. Çabucak duşumu aldım ve Clementine’e yardım etmek için çıktım. Arabadan çıkıp kapısına gitmek yerine kornaya bastım ve onu bekledim.

“Lanet olsun!” Tam on beş dakikadır beklediğimi fark edince homurdandım. Elimi direksiyona basıp tekrar kornayı çaldım.

Telefonun bip sesini duyunca Clementine’in mesajını gördüm. “Ne var Rhett?”

“Madem dışarıda olduğumu biliyorsun, o zaman neden kışını kaldırmıyorsun?”

“Bir beyefendi gibi kapıya gelip beni almanı bek-

liyorum,” diye cevap gelince telefona baktım. Ellilerde yaşadığımıza inandığına yemin edebilirdim, sanki hâlâ kadınlara kur yapan erkekler varmış gibi. Özellikle de benim gibi erkekler.

“Gerçekten kapına gelmemi mi bekliyorsun?”

“Eğer bu bir randevu olsaydı, mümkün olduğunca doğru davranmaya çalışmaz mıydın?” Tabii ki haklıydı. Her ikimiz de adabı muaşeret ve sosyeteye takdim dansı dersleri almıştık. Kibar güneyli gençlerden bunun beklendiğini biliyordum ama hiç havamda değildim.

“Randevu değil bu.”

“Sen görgü kurallarını yerine getirene kadar içeride bekliyor olacağım,” diye yanıt verdi, yüzündeki mağrur gülümsemeyi görebiliyordum.

“Yemin ederim şu kızla ilişkimi kesip kendime yeni bir en iyi arkadaş bulacağım,” diye homurdandım siyah Mustang’imden çıkarken.

“Clementine!” diye bağırdım kapıyı çalarken.

“Ah, selam Rhett.” Kapıyı yavaşça açarken bana sırtıttı. “Seni burada görmek ne hoş.”

“Son yarım saattir arabada bekliyordum.” Ona dik dik baktım, güldü.

“Abartma.” Dışarıya çıktı. “Haydi gidip karnımızı do-yuralım. Açlıktan ölüyorum.”

“Şu herifi etkilemek için yaptığın tüm o diyetlere ne oldu?” Arabaya doğru yürürken ona birkaç saniye baktım. “Randevuna giderken koca popolu görünmek istemediğini sanıyordum.”

“Kahvaltının beni koca popolu mu yapacağını söylüyorsun?” Durdu, bana baktı.

“Her zaman yaptığın gibi gözlemeleri, yumurtaları, pastırmaları, sosisleri, kızarmış ekmekleri, mücverleri

götürürsen olacağı o.” Ben ona göz kırpınca güldü.

“Çok kabasın Rhett.”

“İşte bu yüzden kız arkadaşım yok.” Arabaya binerken sıırıtyordum.

“Ya, işte bu yüzden.” Sırtımdan dürttü. “Sen de bir deri bir kemik değilsin.”

“Hey, birlikte şişmanlayabiliriz.”

“Dallamanın önde gidenisin.” Bana arkasını döndü, camdan dışarı baktı.

“Bana gerçekten kızmadın ya?” Profiline bakarken iç geçirdim. “Sadece sana takılıyordum.”

“Hı-hıı,” diye tersleyince donakaldım, ne söyleyeceğimi bilemedim. Clementine son zamanlarda çok hassastı. Sanki mizah duygusunu yitirmiş gibiydi.

“Senin gerçekten koca popolu olduğunu düşünmüyorum Clemmie.”

“Hı-hıı.” Hâlâ bana bakmıyordu.

“Sadece çok yemek yemenle ilgili şaka yapıyordum.” Uzanıp omzuna dokundum. “Kızma ama.”

“Çok kızgınım,” diye söze girdi, dudakları seğiriyordu. “Ben...” diye devam etti ama bu kez kıkırdamaya başladı.

“Ne?” Onun gülüşünü izlerken kaşlarımı çattım.

“Yakaladım seni.” Bana suratını ekşitip sonra gülmeye devam etti.

“Yapma şunu Clemmie.” Homurdandım. “Gerçekten üzüldüğünü sandım.”

“İşte böyle puştun teki oluyorsun.”

“Hey, birkaç kilo alman umrumda bile değil.” Ona göz kırptım. “Diğer erkekler için de sorun olacağını sanmam. Sadece daha fazla ele gelirsın o kadar.”

“Rhett.” Emniyet kemerini bağlarken başını salladı. “İğrençsin.”

“Ben erkeğim, bebeğim. İnan bana. Bir parça et, bir deri bir kemikten yeğdir.”

“O zaman senin buluştuğun bütün kızlar neden mankenler gibi sıska?” Ağzını büzdü.

“Hiç de değiller.”

“Evet, öyleler. Hiçbirinde bir gıdım et görmedim.”

“Eh, belki de bu yüzden hiçbir şey olmamıştır. Ben kendime iri kemikli bir hatun arıyorum.” Clementine’in yüzündeki ifadeye güldüm.

“Şimdi de iri kemikli oldum,” ben motoru çalıştırırken o da başını iki yana sallayıp gözlerini devirdi.

“Sen mükemmelsin.” Ona şöyle bir baktım, gayet dürüsttüm. “Hiçbir şeyini değiştirmeye ihtiyacın yok.”

“Hı-hıı.” Radyoyu açtı. “Amma yalancısın.”

“Ben senin hiçbir şeyini değiştirmezdim.” Yumuşak bir ses tonuyla konuşuyordum ve bana inanmadığını biliyordum ama söylediklerimin hepsi doğrudu. Clementine benim en yakın arkadaşımdı ve onun hiçbir şeyini değiştirmek istemezdim.

“Başka şeylerden bahsedelim artık.” Gözlerini devirince biraz sinirlendiğini anladım.

“Gerçekten kızmadın, değil mi?”

“Ben sana ne zaman kızdım ki Rhett Madison?” Kaşını kaldırdı. “Ne kadar iğrenç olursan ol, seni hep affediyorum.”

“İğrenç mi? Ben mi?” Ben de şakasına karşılık verdim, ikimiz de gülmeye başladık. “Eee, şu gizemli adamı anlat bakalım.”

“Sana profilini gösteririm,” dedi heyecanlı bir sesle. “Şey, restorana gidince sana gösteririm belki.” Güldü.

“Tamam...” Duraksadım, hızlıca ona baktım. “Peki, adı ne? Kaç yaşında? Vesaire vesaire?..”

“Adı Elliot ve bizimle aynı yaşta.”

“Yani 21 yaşında.”

“Son baktığımda biz de bu yaştaydık.”

“Neci peki, bir çeşit ezik mi?” Yüzümü ekşittim. “21 yaşındaki bir adam neden internette kız arar ki?”

“Benim gibi bir ezik sanırım,” dedi alaycı bir sesle, yüzümün ısındığını hissettim. Yine damarına basmıştım.

“Kusura bakma Clemmie. Öyle demek istemedim.” Yüzümü buruşturdum. “Şu gerzekten biraz daha bahsetsene.”

“Onun adı Elliot, Rhett.”

“Peki, peki.”

“Kuş gözlemciliği yapmaktan hoşlanıyor.”

“Sıkıcı.” Esnedim.

“Eğlenceli olabilir.” Onu savunmaya geçti. “Üstelik bu, tabiattan ve bilimden keyif aldığı anlamına gelir.”

“Clementine, sen çan çan konuşursun ve tabiattan hiç anlamazsın.”

“Kamp yapmayı severim,” diye itiraz etti.

“Clemmie, en son Jake’le birlikte kamp yaptığımızda durmadan böceklerden şikâyet ettin ve bir ayı bizi yakalayacak diye ödün koptu.”

“Sadece şaka yapıyordum.” Suratını ekşitti. “Her neyse, sevmeyi öğrenebilirim.”

“Şu Bay Taşra’yı biraz daha anlat.”

“O, Bay Taşra değil, şehir züppesi Rhett,” diye çemkirdi.

“Güney Carolina’da yaşıyor ve kuş gözlemciliği yapmaktan hoşlanıyor. İnan bana, tam bir taşralı. Kertenkele de yakalıyor mu bari?” Kızaran yüzüne bakıp güldüm. “Aman Tanrım, yakalıyor, değil mi? Kertenkele de yakalıyor. Ata da mı biniyor yoksa?”

“Biz biniyoruz Rhett.” Bana dik dik baktı. “Bildiğim kadarıyla biz de Güney Carolina’da yaşıyoruz. Üstelik, senin dolabında bir çift kovboy çizmesi ve garajında eski bir

kamyonet gördüğümü de hatırlıyorum.”

“Ben havalı taşralıyım.” Omuz silktim. “O ise kıro taşralı.”

“Çok züppesin.”

“Sadece dürüstüm.” Cracker Barrel otoparkına girerken dudaklarımı yaladım. “Birinın sana can alıcı soruları sorması gerekiyor.”

“Bana hiçbir can alıcı soru sormuş değilsin. Bazı basit sorular sordun, üstüne varsayımlarda bulundun ve tam bir dallamasın.”

“Pekâlâ, herhalde sen sessizce oturup aylar sana yaklaşana kadar bir römorkta yaşamayı tercih ederdin.”

“Elliot römorkta falan yaşamıyor.” Biz arabadan inene kadar sessiz kaldı. “Aslında o Philadelphialı. Buraya üniversite okumak için geldi ve kampüste kalıyor.”

“Vay canına, ama bu koca oğlan, kampüste bir kız bulamıyor.” Şok olmuş gözlerle ona baktım. “Ne ezik ama.”

“Rhett, sen iğrenç birisin.”

“Sadece seni kollamaya çalışıyorum. Bir seri katille randevulaşmanı istemiyorum. Ted Bundy’nin Gainesville’de bütün o kızları öldürdüğünü biliyorsun.”

“Ben iyiyim.”

“Seninle gelmemi istiyor musun?” Sırıttım. “Restorana gidip kılık değiştirerek bir masada oturur, tüm olup biteni izlerim. Ray Ban gözlüklerimi ve John Deere beremi takar, yüzümü kapatırım.”

“Hayır, sağ ol. Hem neden kendini gizleme gereği duyuyorsun ki? Seni tanımıyor bile.”

“Belki Facebook’tan beni takip etmiştir.”

“Neden böyle bir şey yapsın ki?”

“Ona benden bahsettiğinde belki de kim olduğumu merak edip Facebook’tan bakmıştır.”

“Rhett, senin kim olduğunu bile bilmiyor.” Güldü. “Senden hiç bahsetmedim.”

“Ne?” Oturduğumuz sırada kaşlarımı çattım. “Bu nasıl mümkün olabilir?”

“Nereden çıkardın bunu?” Bana tuhaf tuhaf baktı.

“Sana arkadaşlarını veya en yakına arkadaşını sordugunda.” Sustum.

“Bana arkadaşlarımı sormadı ve ben de senden bahsetmedim. O yüzden merak etme, Facebook’tan seni takip etmemiştir.”

“İyi, en kısa zamanda benden bahsedersen iyi edersin.” Menüü açıp kahvaltı için seçeneklerime baktım. Neden dir bilmem, içten içe kendimi çok kötü hissetmeye başladım. Clementine’e, Elliot’la randevusunu iptal etmesini söylemek istiyordum. Tam bir ezikmiş gibi geliyordu bana ve Clementine’in on unla boşa vakit harcamasını istemiyordum ama ne bilirdim ki ben? Başımı kaldırıp Clementine’ baktığımda her zamanki gibi menüye bakıyor, ne yiyeceğine karar vermeye çalışırken yaptığı gibi mırıl mırıl sesler çıkarıyordu. Gözleri her sıraya dikkatle bakarken kendi kendime gülümsedim.

“Ne yiyeceksin?” Bir dakika sonra sordum.

“Bilmiyorum,” diye homurdandı. “Kahvaltılık mı alsam yoksa yemek mi, bilemedim.”

“Çok zor bir karar.” Başımı salladım. Buraya geldiğimde ne yiyeceğimi hiç bilemezdim ama Clementine her zaman bisküviye bayılırdı.

“Belki kızarmış tavuk ve sos, yanına da biraz bisküvi alırım.” Gülümsedi.

“Olur, Koca Bertha.” Göz kırptım, bana ters ters baktı.

* Almanların Birinci Dünya Savaşı’nda geliştirdikleri bir howitzer tipi top modeli. İsmi, topun üretildiği fabrika sahibinin büyükannesi Bertha

Yüzüne bakarken güldüm. Ona bakarken kalbimin durduğunu hissediyordum. Clementine'le ilgili her şey çok tanıdıktı. Onunla birlikte olmak o kadar doğal bir durumdu ki. Başkasıyla buluştuğunda bir anda her şey değişecek diye korkuyordum. Hiçbir şeyin değişmesini istemiyordum. Her şeyin aynen olduğu gibi kalmasını istiyordum.

Dördüncü Bölüm

“**H**arika göründüğünden eminim,” diye konuştum telefona, Clementine restoranda buluşacağı adamın gelmesini beklerken. “Aldığın elbise çok güzel,” diye geveledim, alışveriş merkezinden aldığı daracık elbiseyi düşünürken. Bu alışverişten hiç hoşnut değildim. Ben-
ce elbisesi çok dardı ama o beni hiç umursamamıştı. En azından o güzelim saçlarını kestirmesine izin vermediğim için memnundum. “İşin bitince bana haber ver ve nasıl geçtiğini anlat.”

“Olur,” diye fısıldadı telefonda. “Ay, Rhett, çok gerginim.”

“Gergin olmanı gerektirecek bir şey yok Clemmie.”

“Ya beni beğenmezse?” diye geveledi, başımı salladım.

“Merak etme,” diye mırıldandım, kaygılanmaya başlıyordum. Ya onu gerçekten çok beğenirse? Clementine’le bizim aramız nasıl olacaktı? Tekrar öfkelenmeye başladığımı fark ettim. Ya Clementine’in bir erkek arkadaşı olursa, o zaman ne yaparım ben? Belki böylesi ikimiz için de daha iyi olur.

“Pekâlâ, galiba geliyor. Sonra konuşuruz Rhett.”

“Hoşça kal,” diye geveledim telefonda. Keyfim kaçmıştı ve eziğin biriyle randevusunun bitmesini beklemek için ortalıkta boş boş dolanmak istemiyordum. Çabucak Tomas’ın numarasını çevirdim.

“N’aber dostum?”

“N’apıyorsun?” Arabama doğru yürüdüm.

“Bara gidiyordum. Gelmek ister misin?”

“Olur. Nereye gidiyorsun?”

“Q bar.” Güldü. “Geçen gece barmenin numarasını almıştım, uğrayıp bir selam vereyim diyordum.”

“Seni adi herif.” Güldüm.

“Dostum, o koca memeleri gerçek mi yoksa silikon mu görmek istiyorum.”

“Fena halde silikon.” Güldüm, kimden bahsettiğini biliyordum. “O kadar koca memeli olmak için fazla sıksa.”

“Kahretsin, o memeleri emmek istiyorum,” diye devam etti. “İster gerçek olsun ister sahte.”

“O zaman Sally ile haberleşmediğinizi anlıyorum.”

“Dostum, onu becerdim ama kalçalarını nasıl hareket ettireceğini bile bilmiyor daha,” dedi umursamaz bir sesle.

“Sen onun arkadaşıyla yattın mı? Neydi onun adı?”

“Adını bile hatırlamıyorum ve hayır.” Güldüm.

“Bu gece seks yapmalısın dostum.”

“Evet, bakalım bu akşam Q barda kimler var?” Aynı fikirdeydim, bir kadın cinsel organına ihtiyacım vardı. Kahretsin, iki de olabilir. Eğer bir birini becerip birini de yersem o aptal Clementine’le randevusunu düşünmek zorunda kalmazdım.

“Koca memeli barmenin o gece bir arkadaşı vardı. Belki bu gece de orada olur.”

“Tamam.” Sırıttım. “Ya da o koca memeliye ben yürürüm.”

“Çok beklersin.” Kıkırdadı. “O kız, bebek suratlı bir sarışın için Latin bir damızlığı geri tepmez.”

“Görürüz.” Güldüm.

“Tamam, görürüz. Ben saat on gibi orada olurum.”

“Tamam, orada görüşürüz o zaman.” Sırıttım, telefonu kapattım. Duşa girdim ve havaya girmek için duş radyo-mu açtım. Bu gece seks yapacaktım, ne olursa olsun.

“Hey, hey, hey! Bana ve kardeşime bir tekila şat daha ver bakalım.” Tomas bara bir yirmilik bıraktı ve adı Yvette olan barmen kıza doğru uzattı. “Kendine de bir tane hazırla.” Kıza göz kırpınca o da bize gülümsedi. Onu alıcı gözle inceledim. Şimdiye kadar gördüğüm en seksi kadınlardan biriydi. Minyondu, muhtemelen 1.63 boyunda, çok zayıf, koca memeli, ince belliydi ve uzun siyah saçları vardı.

“Şunu duble şat yap.” Güldüm, bara yirmi dolar daha koydum. “Kafaları çekelim.” Ben böyle bağırınca Tomas omzuma vurdu.

“Düşünme tarzına hastayım dostum.”

“Buyurun beyler.” Yvette önümüze duble şat bardaklarını önümüze koydu ve yüzünde geniş bir gülümsemeyle ikimize baktı. “Şat için de teşekkürler.” Şatı çabucak kafaya dikişini ve saçlarını geriye atışını izledim.

“Güzel.” Başımı salladım ve gözlerimi göğüslerine diktim. Hâlâ göğüslerinin gerçek mi estetik mi olduğunu söyleyemiyordum. Gerçek olamayacak kadar diktiler.

“Harika bir gecenin şerefine.” Tomas şat bardağını kaldırıp tekilasını mideye indirdi. Şat bardağımı aldım ve tekrar uzak bir köşedeki duvar saatine baktım. Saat 11.00'di. Kaşlarımı çattım ve telefonumu çıkardım. Cevapsız çağrı yoktu. Telefonu cebime koydum ve şat bardağını kafama diktim. Boğazımdan mideme inen o yakıcı

tadı hissettim, ılık bir tat tüm benliğimi kapladı.

“Bu da lanet olası güzel bir gece için.” Yirmi dolar daha çıkarıp bara koydum. “Üç şat daha.” Yvette’e baktım ve parayı ona doğru uzattım. “Ayrıca, memelerinin gerçek olup olmadığını söylersen cebimde bir yirmi dolar daha var.” Bana dik dik bakarken yüzünü izliyordum, sonra muzipçe gülümseyerek parmağını göğsüne götürdü.

“Şunu kırk yapalım da kendi gözlerinle gör.” Elini kalçasına koyup bana baktı. “Ne dersin koca oğlan?”

“Tamam diyorum.” Güldüm. “Bu ben ve dostum için.” Kırk doları bara koydum.

“Pekâlâ.” Başını salladı ve parayı aldı. “Aşağıda, arka tarafta görüşelim.” Barın arka tarafını başıyla gösterdi. “Geri geldiğimizde şatlarınızı getiririm.”

“Haydi.” Tomas’ı tuttum ve barın arka kısmına doğru yürüdük.

“Beni takip edin.” Başını salladı ve tuvaletlere doğru yürüdü. Onun peşinden kadınlar tuvaletine girdik, bir grup kız dehşet içinde bize bakınca güldüm. Yvette, ellerini arkasına götürüp sutyenini açtı, memeleri artık bize bakıyordu. “Elleyin bakalım beyler.” Gülümsedi, hiç çekinmeden göğüslerini tuttum. Parmaklarımla memelerini sıktım, sert ve gergindiler. Parmağımı sert meme uçlarına götürdüm ve gözlerinde ona dokunmamdan hoşlandığını gösteren o gevşemeyi gördüm. “İstersen ağzını da kullanabilirsin.” Bana gülümsedi ama başımı salladım. Onun sahte memelerini emmek istemiyordum. Bir adım geriye çekildim ve Tomas’ın iki eliyle kızın memelerini tutuşunu izledim, meme uçlarıyla da oynuyordu. Derken kabinlerin birinden bir kız çıktı ve dehşet dolu gözlerle bize baktığını gördüm.

“Ee, ne düşünüyorsun Tomas?” diye sordum yüksek sesle, bana sıırıttı.

“Bunlar sahte memeler.” Hâlâ sıırıtyordu, başımı salladım.

“Silikon, bebeğim.” Güldüm.

“Saline, aslında.” Yvette yüzünü buruşturdu, sutyenini kapattım. “O kadar belli olmuyor.”

“Kızım, ben meme uçlarını okşayana kadar parmaklarımı hissetmedin bile.” Alaycı bir bakış attım. “Çok belli oluyor.”

“Her neyse.” Başını salladı. “Daha önce kimse bundan şikâyet etmedi.”

“Lanet olsun, benim hiç şikâyetim yok.” Tomas parmaklarını tekrar kızın göğüslerine götürdü. “Haftanın her günü memelerini becerebilirim.”

Telefonumun titrediğini fark edince gülerek tuvaletten çıktım. Nihayet, Clementine’in randevusu bitmişti. Çok uzun sürmüştü. Lily’den mesaj geldiğini, Clementine’in hiç aramadığını anlayınca kaşlarımı çattım. Hangi cehennemdeydi bu kız?

“Dostum, sen iyi misin?” Tomas tuvaletten çıkıp geldi ve yüzünü buruşturarak bana baktı.

“Bir şey yok.” Elimi omzuna vurdum. “Neden?”

“Öylece çıkıp gittin.” Omuz silktili.

“Onun memelerini becermek için bana ihtiyacın yok, değil mi?”

“Hayır.” Sırıttı. “Haydi gidip şatlarımızı içelim.”

“Tamam.” Başımı salladım. “Ama sonra gitmem gerek.”

“Bu kadar çabuk mu?” Şaşırmıştı.

“Evet, başka bir yere gitmem lazım.”

“Ah.” Sırıttı. “Seks çağırıyor, ha?”

“Tam üstüne bastın.” Ben de ona sıırıttım ve telefonu cebime koymadan önce son bir kez daha kontrol ettim.

“Arabayı sürebilecek misin?”

“Her zaman sürebilirim.” Başımı salladım. Bara gidip şatlarını aldık ve hemen kafaya diktik. İkimiz de bardan ayrıldık, bu, Yvette’i üzmüş görünüyordu ama biz ondan alacağımızı almıştık. Kıyafetlerinin altından memeleri çok güzel görünüyordu ama çıplakken beton toplardan farksızdılar. “Ben çıktım, tamam mı?” Güzel bir kızıyla dans eden Tomas’ın omzuna vurdum.

“Sonra görüşürüz dostum.” Dans ederken başını salladı ve kızılı sıkıştırmaya başladı, o da Tomas’ın bu hareketlerinden memnun görünüyordu. Güldüm ve aceleyle kulüpten ayrıldım.

“Lanet olsun Clementine.” Telefonumu çıkardım ve arabama binerken onu aradım. “Neredesin?” Telefon çalarken homurdandım. Bu kadar uzun süren ne? Kim ilk buluşmasını bu kadar uzatır. Telefonu arabanın koltuğuna fırlattım, sesli mesaj açılırken Clementine’in evine doğru sürdüm. Arabasının otoparkta olmadığını hemen fark ettim, demek ki evde yoktu. Arabayı park ettim ve eve gelmesini bekledim. Dakikalar geçtikçe daha çok sinirleniyordum. Çok sorumsuzdu. Kim, internetten tanıştığı biriyle bütün gece birlikte olur ki?

Bir Mercedes görününce birden heyecanlandım. Arabadan bir adam inip yolcu koltuğunun bulunduğu taraftaki kapıyı açınca eğilip baktım. Clementine’in adamın koluna tutunarak yavaşça arabadan indiğini gördüm. Gözlerimi kısmış onlara bakıyordum. Elbisesi hatırladığımdan daha kısaydı, uzun bacaklarına ve kırmızı pabuçlarına bakarken giderek öfkelendiğimi hissettim. Clementine ne zamandan beri topuklu ayakkabı giyiyordu? Birkaç adım yürüyüp durduklarında kaşlarını çattım. Clementine’in ağzı kulaklarındaydı ve adam on bir şeyler fısıldıyordu.

Aşağılık herif onu yatağa atmaya çalışıyordu. Bundan emindim. Adam eğilip onu öptüğünde tam da arabadan çıkmak üzereydim. Sanki bu an bir ömür sürmüş gibi geldi. Sonra Clementine'in geri çekilip bir şeyler söylediğini gördüm. Adam başını salladı, Clementine uzanıp onu yanağından öptü. Adamın gideceğini anlayınca rahatladım. En azından Clementine'in akli hâlâ başındaydı. Adamın arabasına binip otoparktan çıkışını izledim. Clementine orada durup adam gidene kadar el salladı, sonra dairesine doğru yürüdü. Koltuğumda otururken küplere binmiştim. İlk buluşmada adamı öpmekle ne yaptığını sanıyordu bu kız? Kafayı mı yemişti? Sonunda arabadan çıkıp kapısına gittim ve zile bastım.

"Bir şey mi unuttun?" diye tatlılıkla sordu, kapıyı açarken, sonra yüzündeki geniş gülümsemenin nasıl hoşnutsuzluğa dönüştüğünü gördüm. "Rhett? Ne işin var burada?"

"Saatin kaç olduğundan haberin var mı?" diye sordum, dairesine girerken.

"Yoo, neden?" Şaşırmış görünüyordu.

"Gece yarısı oldu." Doğrudan yatak odasına yürüdüm. "Onunla kaçta buluşmuştun, yedide mi?"

"Ne?" Peşimden yatak odasına geldi. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Randevun bitince beni arayacaktın. Seni merak ettim." Yatağına oturdum ve suratımı astım. "Gidip bir yabancıyla buluştun ve bütün geceyi onunla geçirdin. Başına bir şey geldiğini sandım."

"Başıma bir şey gelmedi Rhett." Başını salladı, saçlarını toplayıp atkuyruğu yaptı.

"Beni aramadın." Sallanan uzun küpelerini çıkarken ona dik dik baktım.

"Daha şimdi içeri girdim." Bana arkasını döndü ve to-

puklu ayakkabılarını çıkardı.

“Ne zamandan beri topuklu ayakkabı giyiyorsun?”

“Biriyle buluşmaya başladığımdan beri.” İç geçirdi, dönüp bana baktı. “Ne bu şimdi? Cehennem sorgusu gibi?”

“Sadece merak ettim.” Bana dik dik bakınca gözlerimi kaçırdım, kahverengi gözlerinden can sıkıntısı okunuyordu.

“Hem senin burada ne işin var?” Kaşlarını çattı, bana doğru geldi. “Beni mi gözetliyorsun?”

“Öyle de denebilir.” Gözlerimi devirdim. “Tomas’la dışarı çıkmıştık, geçerken uğrayıp sana bir bakayım dedim çünkü beni aramadın.”

“Ben iyiyim.” Bana ters ters baktı, sonra öne doğru eğildi. “İçki mi içtin sen?” Gözlerini kısmıştı, ağzımı kokladı.

“Birkaç kadeh.” Omuz silktim.

“Üstüne araba mı kullandın?” Kızgın kızgın baktı.

“Ben iyiyim.”

“Burada kalıyorsun.” İç geçirip başını salladı. “Seni sarhoş sarhoş arabayla evine göndermem.”

“Ben sarhoş değilim.”

“Eve gitmiyorsun.” Altdudağını ısırıldı. “Kanepede yatabilirsin.”

“Ne?” Şaşkınlık içinde ona baktım. “Ne diyorsun sen?”

“Artık aynı yatakta uyumamızın uygun olacağını sanmıyorum.” Duraksadı, dudağını kemirdi. “Elliott’ın hoşuna gitmez.”

“Elliott’la daha yeni tanıştın.” Yataktan zıplayıp kolunu tuttum. “Şaka yapıyorsun, değil mi?”

“Rhett.” İç geçirdi. “Sana söyledim ya...”

“Daha dün gece aynı yatakta uyuduk Clementine.” Tişörtümü çıkardım. “Abartılacak bir şey değil.”

“Sadece bunun artık...” Durdu, ben kemerimi çıkar-maya çalışırken bana baktı. “Yardım ister misin?” Ben el yordamıyla kemerin tokasıyla uğraşırken o, pişmiş kelle gibi sırtıyordu.

“Hallettim.” Aşağıya baktım, birden bütün o tekila şat-ları mideme vurdu, sarhoş olduğumu hissettim.

“Hayır, etmedin.” İç geçirdi, parmaklarıyla kemerimin tokasını açmaya çalıştığını fark ettim.

“Yemin ederim Rhett Madison, sen koca bir bebeksin.”

“Hayır, değilim,” diye geveledim, parmaklarıyla keme-rimi ustaca çözüp fermuarımı açtı. Kotumu indirdiğinde bedenim hâlâ kıpırtısızdı. Birden bana ne kadar yakın ol-duğunu ve ne kadar güzel koktuğunu fark ettim.

“Kaldır ayaklarını.” Yere eğilip pantolonumu çıkardı. Ayağa kalktı ve ben boxer’ımla öylece dururken bana dik dik baktı, kaşlarını çattı. “Pekâlâ, bu gece de benim ya-tağında uyuyabilirsin ama yemin ederim bu son olacak Rhett.”

“En yakın arkadaşına sırtını dönemezsin.” Ona gülüm-sedim ve kendimi yatağın üstüne bıraktım. “Bu, hiç hoş olmaz.”

“Hı-hı.” Gözlerini devirdi, kendine bir tişört çıkardı. “Kapat gözlerini,” diye söylenince, elbisesini çabucak çı-karırken gözlerimi kapatır gibi yaptım. Sutyen ve külotla dururken ona baktım ve bedenim hâlâ kaskatıydı. O ka-dar güzeldi ki. Vücudunun güzelliğinden haykırmak iste-dim. “Gözlerin kapalı mı?” diye diye geveledi.

“Hı-hı,” diye cevap verdim ve elimle gözlerimi kapatır gibi yaptım. Çabucak sutyenini çıkarışını ve tişörtünü gi-yişini izlerken bir an memelerini gördüğümde boxer’ımın içindeki penisimin sertleştiğini hissettim. Sonra ışığı sön-dürüp yatağa geldi.

“Çabuk kenara çekil de çarşafı kaldırayım,” deyince hemen çekildim. Çarşafı kaldırıp kenara koyunca diğer taraftakini de kaldırsın diye tekrar yatağa yuvarlandım. Diğer tarafı da topladı ve yatağa, yanıma yattı. Yanımda bedeni sıcacıktı, sanki yanımdaki Tomas’mış gibi davranmaya çalıştım.

“Eee, bu gece Tomas’la eğlendiniz mi?” Bana doğru döndü, yumuşak bir sesle sordu.

“Eh, galiba.” Omuz silktim, gözlerinin içine baktım. “Bir çift plastik memeyi test ettik.”

“Ne?” Kaşlarını çatı.

“Seksi bir pilicin koca memeleri işte.” Geveledim, duraksadım. “Neyse, bunu boş ver de senin gecen nasıldı?”

“Harikaydı.” Yüzüne geniş bir gülümseme yayıldı, gözleri heyecandan parlıyordu. “Elliott tam bir centilmen. Gecemiz mükemmeldi.”

“Hımmm.” Geveledim, o aşâğılık herifin ne kadar mükemmel olduğunu dinlemek istemiyordum.

“Birlikte akşam yemeği yedik, aldığı şarap bir harikaydı,” diye devam etti heyecanla bana bakarken.

“Peki.” Kısaca cevapladım ve iç geçirdim. “Ben pek rahat değilim.”

“Peki.” Soran gözlerle bana baktı. “Senin için ne yapmamı istersin?”

“Bilmiyorum.” Omuz silktim. “Yerini değiştirsen? Biraz kenara çekilsen?”

“Tamam.” Sesi yumuşaktı, kendi tarafına doğru kaydı. “Böyle iyi mi?”

“Sanırım.” İç geçirdim, göğsüm onun sırtına bakacak şekilde yan yattım. “Kolumu şuraya koymam lazım.” Geveledim ve kolumu kalçasının üstüne koydum.

“Böyle iyi,” diye fısıldadı ve biraz daha kıvrıldı.

“İyi,” dedim ve ona biraz daha yaklaştım. Hataydı, tişörtü yukarı çıkmıştı ve poposu boxer’ıma değiyordu. Bizi çıplak halde birbirimizle temas etmekten koruyan yegâne şey onun ipek külodu ile benim boxer’ımdı. Yavaşça öne arkaya hareket edince inledim.

“İyi misin?” Endişeli gözlerle bana baktı.

“İyiyim. Biraz yorgunum sadece.”

“Ha, tamam.” Hayal kırıklığına uğramış gibiydi. “Sana randevumdan biraz daha bahsetmek istiyorum.”

“Anlat o zaman,” dedim gönülsüzce, gerçekten dinlemek istemiyordum.

“Harikaydı. Yemekten sonra beni parka götürdü, salıncaklara bindik ve yıldızlara baktık.” Ballandıra ballandıra anlatıyordu, sinirlenmeye başlıyordum. “Hatta beni öptü.”

“Ya, öyle mi?” Kalçasını tutup kendime doğru çektim, ne kadar sertleştiğimi poposunda hissetmesini istedim. Bunu niye yaptım bilmiyorum ama şu herifi daha fazla dinlemek istemiyordum.

“Evet,” dedi, öne doğru kaydığını fark edince kalçasını sıkıca tuttum.

“İyi öpüşüyor mu bari?” Sırtımı kalçamı onunkine iyice bastırırken kulağına fısıldadım. Vücudu sıcacıktı, benim nefes alıp verişim onu gıcıklayınca ürperdi.

“Kötü sayılmaz.” İç geçirdi. “Ama öyle büyümlü bir an olmadı.”

“Çok yazık.” Hikâyesini anlatmaya başladığından beri ilk kez gülümsedim. “Gerçekten çok yazık.”

“Öyle.” İç geçirdi, rahatladığını hissettim. “Biraz hayal kırıklığına uğradım.”

“Kesinlikle.” Kalçasını bıraktım ve elimi öylece göğsünün altına koydum ve gözlerimi kapattım. “Çok yazık ol-

muş ama eminim eninde sonunda ondan çok daha iyisini bulursun.”

Clementine cevap vermedi, bana sokulmuş o haliyle uyuyakalmak üzere olduğumu fark ettim. Bir an mutlu oldum. Her şey olduğu gibiydi. Randevusu güzel geçmişti ama kötü bir öpüşme tecrübesi yaşadığını biliyordum, belki bu son olurdu. Umarım Clementine artık kimseyle buluşmaz ve eskiden neyseki yine o olurduk. Psikopatın biriyle buluşacak diye endişelenmeye vaktim yoktu.

Beşinci Bölüm

“**Y**arın akşam, kulüpte Elvis gecesi var, gelmek ister misin?” Umutla ona baktım, benimle takılmak istemediğini hatırlayınca canım sıkıldı. O herifle buluşmaya gittiği geceden sonra bütün hafta onu görememiştim, bu yüzden kendimi hüsrana uğramış ve reddedilmiş hissediyordum. Şu anda onu görmemin tek nedeni dairesine gelmiş olmamdı.

“Olmaz.” Başını masasından ve kitaplarından kaldırmadan kumral saçlarını salladı.

“Ne demek olmaz? Sen Elvis’i seversin ve Elvis gecelerine bayılırsın!” Somurttum. O da gelmek ister diye iki bilet almıştım. Her zaman beraber giderdik. On yaşında olduğumuz zamandan beri.

“Başka planlarım var.” Başını kaldırıp bana baktı, omuz silkti.

“Neymiş o başka planlar?” Kulaklarıma inanamayarak ona baktım. Clementine hiçbir zaman plan yapmazdı. Her ihtiyaç duyduğumda yanımda olur sanmıştım. Ve eğer Elliott’la planları olduğunu söylerse öfkeden kudururum.

“Randevum var,” dedi, gözleri parladı. “O yüzden şimdi

oturup çalışmam gerekiyor. Önümüzdeki hafta finallerde A'dan başka not almak istemiyorum."

"O zaman randevulaşacağı kişiyi kulübe çağır," diye geveledim, buluşacağı kişiyi kulüpteki gecemize getirmesini söylediğime inanamıyordum.

"Sorun olmayacağından emin misin?" Altdudağını ke-mirdi, için için güldüm. Demek ki beni sepetlemenin ve Elvis gecesine başka birini getirmenin hiç hoş olmadığı-nın farkındaydı.

"Elvis gecesini her zaman birlikte kutlarız." Omuz silktim. "Ve seni almaya hep ben gelirim. Asla randevulaşmam ama sen illa internetten tanıştığın birini getirmek istiyorsan, buyur."

"Rhett." Kaşlarını çattı. "Birlikte gitmemiz senin için gerçekten bu kadar önemli mi?"

"Bu, bir gelenek gibi oldu." Omuz silktim. "Ama sorun değil, kimi istersen onu getir. Ben de başka birini çağırayım."

"Pekâlâ, geliyorum." Gözlerini devirdi. "Neme lazım, sonra yanında bir sürü kızla gelirsin."

"Senin aksine, başka biriyle gitmek istemiyorum." Duraksadım, ona baktım. "Yani, yıllardır iki arkadaş birlikte gidiyoruz."

"Biliyorum, biliyorum." Homurdandı. "Tamam. Birlikte gideriz. Elliott'a randevuya gidemeyeceğimi söylerim."

"Elliott mı?" Yüzümü buruşturdum. "Hâlâ şu kötü öpüşen tiple mi görüşüyorsun?"

"Hiç de kötü öpüşmüyor." Somurttu. "Neyse, gerildim."

"Bak sen." Gözlerimi devirdim.

"Bu, güzel bir şeylerin başlangıcı." Konuşurken gözleri heyecanla parlıyordu. "Benim için heyecanlanmıyor musun Rhett?"

“Tabii canım.” Açık kahverengi gözlerinin içine baka baka yalan söyledim. “Gerçekten istediğin buysa, ben kimim ki Debbie Downer’lık yapayım?” Omuz silktim, bakışlarımı kaçırdım. Onun güzel bir şeye başlamasının benim kâbusum olacağını ona nasıl söyleyebilirdim ki? Neler olup bittiğini ve her şeyin nasıl bu kadar çabuk değiştiğini bilmiyordum, bildiğim tek şey, her şeyin eskisi gibi olmasını istiyordum.

“Ben bunu istiyorum.” Başını salladı. “Artık gerçek bir sevgiliye hazır olduğumu düşünüyorum.”

“Nasıl istersen.” Telefonumu çıkardım. “Her neyse, bu akşam çıkıyor muyuz diye uğradım. Gitmeliyim. Bu akşam randevum var.”

“Ah, tamam.” Başını salladı, hayal kırıklığına uğramış gibiydi. “Belki sonra birlikte film izleriz.”

“Elliott’la birlikte olmayacak mısın yani?”

“Ders çalışması gerekiyor.” Omuz silkti, ben gözlerimi devirdim. “Ama ders çalışmazsa, üçümüz birlikte film izleyebiliriz.”

“Akşam bakarız. Belki biriyle seks yaparım.” Omuz silktim ve döndüm, sinirlenmiştim. Üçümüzmüş, kıcımın kenarı. “Sana mesaj atarım, ne yapacağımıza bakarız.”

“Tamam, iyi fikir.” Gülümsedi. “Görüşürüz Rhett.”

“Tamam, görüşürüz.” Odadan çıktım ve en az on beş kıza aynı mesajı attım. “Bu akşam ne yapıyorsun? Birlikte bir şeyler içer miyiz?” Bu saçmalıkları düşünmek için tek bir geceyi bile yalnız geçirmeye niyetim yoktu.

“Sonra ben de Monica’ya dedim ki Aiden’la çıkmamın imkânı yok.” Veronica en yakın arkadaşıyla ilgili bir şeyler anlatırken hızlı hızlı konuşuyor, her ikisiyle de buluşmak isteyen bütün o adamları anlatıyordu.

“Onun kaybı, benim kazancım.” Ona yaslandım, biramdan uzun bir yudum daha almadan önce anlattıklarıyla ilgileniyormuş gibi yaptım.

“Bu sabah mesajını alınca çok mutlu oldum.” Ağzı kulaklarındaydı. “Beni arayıp aramayacağını merak ediyordum.”

“Mesaj attım,” diye düzelttim onu. “Aramadım.”

“Öyle olsun, mesajını aldığımda çok mutlu oldum.” Güldü.

“Neden?” Bir süre yüzünü inceledim. “Neden sevindin?”

“Çünkü çok seksisin.” Hiç çekinmeden bu cevabı verdi.

“Bu akşam ne olacağını düşünüyorsun?”

“Bilmem?” Yüzü kızarıırken başını salladı. “Sadece seni görmek istedim.”

“Çıkıp bir şeyler mi içmek istiyordun?”

“Evet, olabilir.” Bardağıyla oynadı.

“Başka?”

“Başka bir şey yok,” dedi, gözlerini yere çevirdi, ölüm-cül darbeyi vurdum.

“Bu gece üstüme çıkmayı mı umuyorsun?”

“Ne?” Şaşkınlık içinde bana baktı ama bu sözlerimi duyunca gözleri parladı.

“Kendini evliliğe sakladığını sanmıyorum.” Bunu dedikten sonra biramdan bir yudum daha aldım. “Bunun için üzülme. Yalnızca aptallar kendilerini evliliğe saklar.”

“Hımm, peki.” Duraksadı, kafası karışmış halde bana baktı. Onu aptal yerine koyup koymadığını anlamaya çalıştığını biliyordum.

“Merak etme. Sadece, bu gece biraz eğlenmek için geldim. Sen güzel bir kızsın.” Yumuşak bir sesle bunu söyledim, tekrar gülümsediğini gördüm. Kendimi tebrik etmeliydim. Kadınları çok kolay elde ediyordum. Biraz iltifat, bir iki gülümseme, hop avcumdalar. Clementi-

ne hariç, hepsi. Adeta benim yakışıklılığımın bağısıklığı vardı. Daha önce bundan hiç rahatsız olmamıştım ama şimdi fena halde canımı sıkıyordu. Neden benimle daha fazla ilgilenip takılmıyordu ki? Niçin benimle hiç ilgilenmemişti? Lisede, çocukluktan erkekliğe geçtiğimde tüm kızların benimle ilgilenmeye başladığı dönemi hatırlayınca kaşlarımı çattım. Clementine hiçbir zaman kadınlığını benim üzerimde kullanmamıştı. Benim adımı yazdığını hiç görmedim. Kalpler çizip bana aşk dolu bakışlarla da bakmamıştı. Anlamıyordum. Aramızda bir şeyler olacağını zannetmiştim.

“Beni duydun mu?” Veronica beni düşüncelerimden çekip aldı, sinirlendim.

“Affedersin, ne?”

“İstersen bundan sonra bana gidebiliriz dedim. Ev arkadaşım erkek arkadaşında kalıyor.”

“Ha, tamam. Olur.” Omuz silktim, zihnim yine on birinci sınıfa gitti. Büyükanne'nin evindeydik, Jake televizyonda güreş programı izliyordu. Clementine'in elindeki kurabiyeyi almış, ağzıma atıp çabucak yemiştım. Sırtıma atlamıştı, yerde boğuşmuştuk. Her şey bir oyundan ibaretti, ta ki o üzerimde oturuncaya kadar, saçı yüzümü gıdıklarken gülüyorduk. Sonra durmuş, bir an ben sırt üstü yatarken o üstümde kalmış, boğuşan en yakın iki arkadaş gitmişti. İkimizin gözlerinde de bir şey parlamıştı, birbirimize bakarken yüzünün kızardığını görmüştüm. Jake atlayıp oyunumuza katılmasa ne olurdu, bilmiyorum.

“Ben hazırım.” Veronica elime dokundu.

“Ne için hazırsın?” Kaşlarımı çatıp ona baktım.

“Bana gitmeye.” Alınmış gibi baktı. “Victoria's Secret'tan yeni bir gecelik aldığımı söylüyordum.” Arzuyla gülümsedi. “Bunun gibi özel bir durum için hazırlamıştım.”

“Anlıyorum.” Hafifçe gülümsedim ama onun evine kesinlikle gitmek istemiyordum.

“Birkaç oyuncak da aldım.” Bana doğru uzanıp dudaklarını davetkâr bir şekilde yaladı. “Birkaç yaramaz oyuncak.”

“Ah?” Anlattıklarıyla ilgileniyormuş gibi yaptım, elimi tutup avucumu okşadı. Elini tutup tam parmaklarını itecekken telefonuma mesaj geldi. Clementine’den geliyordu. **“Elliott şimdi geldi, gelip bizimle film izlemek ister misin? Aşk Her Yerde’yi izleriz diye düşündük. Gelmek istersen seni bekleriz.”** Mesajı okuduktan sonra dudaklarımın sinirden büzüldüğünü fark ediyordum. Kafası mı iyiydi bunun? Gerçekten o ve ezik arkadaşıyla oturup vıcık vıcık bir film izlemek istediğimi mi düşünüyordu? Ona, erkek arkadaşı bile diyemiyordum. Mesajına cevap bile vermeden telefonu cebime geri koydum. Aşk Her Yerde, dedim kendi kendime. Şu Elliott o boku izleyecek kadar aptalmış.

“Hazır mısınız?” Ayağa fırlayıp Veronica’nın kolunu tutum. “Haydi gidelim.”

“Ah, tamam, gidelim.” Arabama giderken neredeyse hırılıyordu.

“Eee, neymiş aldığın şu oyuncaklar?” diye sordum, arabaya binerken.

“Şey, kelepçe aldım.” Sırıttı. “Bir de tavşan aldım. İstersen onu kullanmak için bana yardım edebilirsin.”

“Bana uyar.” Otoparktan hızla çıktım. Çok sıkıcı.

“Bilmeni isterim ki bu her zaman yaptığım bir şey değil,” dedi yumuşak bir ses tonuyla. “Aslında ciddi bir ilişkim olana kadar beklerdim ama...” Duraksadı, bana baktığını hissedebiliyordum.

Durumun saçmalığına gülmek istiyordum. Ciddi bir ilişkiye başlayacağımızı ima etmeye çalışıyordu gerçekten? Onu hiç umursamadığımı anlamıyor muydu bu kız?

Yalnızca onu becermiş olmak için becerecektim, gerçekten onunla olmak istediğim için değil.

“Aslında evliliği bekliyordum.” Yine başladı, bense donakalmıştım.

“Bakire falan değilsin, değil mi?” Hemen dönüp ona baktım. Bu kızın bakire olmasına imkân yoktu, yoksa var mıydı?

“Şey, artık değilim.” Kıkırdadı. “Ama evliliği bekleme-yi çok istiyordum.”

“Benim en yakın arkadaşım da bakire.” Geveledim. “İnan bana, onun, bizim bu gece eğleneceğimiz kadar eğleneneğini hiç sanmıyorum.”

“Doğru erkekle karşılaşmadığı sürece.” Veronica güldü. “Doğru erkeğin bir kızı yatağa çabucak atıvermesi çok komik.”

“Ne?” Sesim çatal çatal çıkmıştı, biraz yavaşladım.

“Yani, arkadaşını tanımıyorum ama sen daha ne olduğunu anlamadan gerçekten yumuşak bir ses tonuyla konuşup kibarca dokunan o kadar çok erkek var ki bir bakmışsın yataktasın ve bacaklarını açıvermişsin, adam dilini vücudunun her yerinde gezdirirken kendinden geçivermişsin.” Yine kıkırdadı. “Hepsi bu.”

“Ya, ne demezsin.” Sözlerini düşünürken derimin donduğunu hissediyordum. Belki de Clementine’in Elliott’la kendi dairesinde geceyi geçirmesine izin vermek akıllıca değildi. Clementine çok çabuk güvenen biriydi ve ben herifin nasıl bir serseri olduğunu bilmiyordum. Ona bir şeyler yapmayı deneyebilirdi ve Clementine ne yapacağını bilemeyebilirdi. Elliott’un ondan faydalanmayacağından emin olmak için Clementine’in evime gitmem gerektiğini anlayınca tekerleklere abanıp direksiyonu onun evine kırdım.

“Buradan sağa döneceğiz,” dedi Veronica, ben sürmeye devam ederken.

“Hey, biraz mola vermeliyiz.” Ona bakmıyordum.

“Ah?” Şaşırılmıştı. “Nereye gidiyoruz?”

“Bir arkadaşımın iyi olup olmadığına bakmam lazım. Uzun sürmez.” Geveledim, kırmızı ışıktaki geçerken. Elbette Clementine’e giderken bütün kırmızı ışıklarda geçecektim. Clementine beni bu vaziyete soktuğu için çok kızgındım. Hangi akli başında kız daha yeni tanıştığı bir adamı dairesine çağırır ki? Ne düşünüyordu? Şimdi randevumu bölüp ne durumda olduğuna bakmaya gidecektim. Gerçekten zamanımı çalıyordu.

“Ne?” dedi Veronica. “Ne kadar sürer?”

Onu duymazlıktan gelip gözümü yola diktim. Biz Clementine’in evine doğru giderken arabada can sıkıcı bir sessizlik hâkimdi. “Bak, söz veriyorum bunu telafi edeceğim.” Arabayı park ederken ona geniş bir gülümsemeyle bakmayı ihmal etmedim.

“Ben de içeri gelsem olmaz mı?” Kafası karışmıştı, can sıkılmış gibi baktı.

“Olmaz.” Başımı salladım, durdum. Clementine yeni erkeğiyle orada otururken ben bir ezik gibi gidip orada dikilecektim. “Aslında, olur, haydi gel.”

“Tamam.” Yavaşça arabadan inip kapıyı kapattı. “Burada çok kalmayacağız, değil mi?”

“Hayır.” Kapıları kilitleyip Veronica’yı özellikle arkamda bırakarak Clementine’in dairesine doğru yürüdüm.

Tak tak. Kapıya sertçe vurdum. Tak tak. Sabırsızca kapıyı çalmaya devam ettim.

“Geliyorum.” Clementine kapıya gelirken sesini duydum, giderek sinirleniyordum. Muhtemelen bir tecavüze kurban gidecekken nasıl da bu kadar sakin davranabiliyordu?

Tak tak. Kapıyı öfkeyle çalmaya devam ettim. Veronica'nın arkadan bana yaklaştığını duydum. Otoparktan beri benim yardımım olmadan topuklarının üzerinde yürüdüğü için kızgın olduğu yüzünden okunuyordu. Bir an, bunu telafi edeceğimi düşünerek ona baktım ama şu anda Clementine'in, onun randevu güvenlik önlemlerinden etkilenmediğini anlaması gerekiyordu.

"Geliyorum dedim ya." Clementine'in yüzündeki şaşkınlık, beni karşısında görmesiyle hayrete dönüştü. "Ah, selam Rhett, neler oluyor?" Soran gözlerle bana, sonra arkamdaki Veronica'ya baktı. "Ve selam," dedi belli belirsiz gülümseyerek. "Ben Clementine, tanıştığımıza memnun oldum."

"Peki." Veronica başını sallayıp sinirli bir sesle konuştu.

"Ve senin adın?" diye sordu Clementine, yumuşak bir sesle, gözlerimin içine bakarak. Kaşını kaldırmış, başka bir kevaşe daha mı diye sorar gibi bakarken kaşlarımı çattım.

"Ben Veronica," dedi Veronica donuk bir ifadeyle. "Sen kimsin? Ve neden buradayız Rhett?" Omzuma dokundu.

"Clementine, içeri girebilir miyiz?" Cevabını beklemeden içeri girdim. "Elliott nerede?"

"Film izliyor." Kaşlarını çattı. "Şimdi durdurduk."

"Umarım yatak odasında izlemiyordunuz." Koridoru geçip hiddetle salona yöneldim. "Ah, selam." Kanepede oturmuş patlamış mısır yiyen Elliott'u görünce durdum. Başını kaldırıp bana bakarken hafifçe gülümsedi.

"Selam." Arkadaş canlısı ama şaşırmış görünüyordu. Onu tepeden tırnağa süzdüm, gülmek istedim. Tam bir inek öğrenci gibi görünüyordu. En fazla 1.78 boyundaydı ve bayağı ufak tefek gösteriyordu. Benim 1.88'lik boyum ve 90 olan kaslı kilomla boy ölçüşemezdi. Sarı saçları ve badem gözleri vardı. Çok yakışıklı olduğumu söylemiyorum ama ikimiz bir bara girecek olsak bütün kızlar benim etrafımı sarardı.

“Ben Rhett.” Ona doğru yürüyüp elimi uzattım. “Clementine’in en yakın arkadaşı ve beyaz zırhlı kahramanıyım.”

“Elliott.” Uzanıp elimi sıkıca salladı. “Clementine’in bir arkadaşıyla tanışmak ne güzel.”

“En yakın arkadaşı.” Yapmacık bir masum gülümseme yerleştirdim yüzüme.

“Artık yirmili yaşlarda bunun önemi var mı gerçekten?” Gözlerini kısarak bana gülümsemeye devam ediyordu.

“Neyin önemi var mı?” Clementine, tuhaf tuhaf bakarak Veronica’nın peşinden odaya girdi.

“En yakın arkadaş olmanın ayrıcalığı.” Elliott ona doğru yürüyüp elini omzuna koydu. “Lisede en yakın arkadaşlarını sınıflamanın güzel bir örneği.” Omuz silkip bana gülümsedi. “Biriyle bu kadar yakın olmanın stresini hiç yaşamadım.”

“Ah.” Clementine gülümsedi. “Sanırım Rhett’le ben hâlâ birbirimizin en yakın arkadaşız.” Tatlı tatlı gülerrek aban baktı, gülümsemesine karşılık vermedim. Ne buluyordu bu dangelakta?

“Senin en yakın arkadaşın bu mu?” diye sordu Veronica, gözlerini kısıp bana ve Clementine’e bakarak. Clementine’in gözlerinin içine bakınca niye bu kadar kızdığını anladım. Clementine, siyah kotu ve göbeği açıkta bırakan tişörtüyle çok seksi görünüyordu. Ne zamandan beri yarım tişört giyiyordu? Uzun saçları omuzlarına dökülmüş, kahverengi gözleri ıslıl ıslıl parlıyordu. Daha yakından bakınca göz kapaklarına far sürdüğünü fark ettim. Ne zamandan beri far kullanıyordu bu kız?

“Tıpkı rakuna benzemişsin.” Ben böyle çemkirince Clementine bana ters ters baktı.

“Ne?”

“Konuşmamız lazım.” Ona doğru yürüyüp elinden tutum ve yatak odasına götürdüm. “Hemen döneriz,” dedim Veronica’yla Elliott’a, salondan çıkarken.

“Neler oluyor Rhett?” diye sordu Clementine, yatak odasına girerken.

“Ne kadar sorumsuzca davrandığının farkında mısınız?” diye bağırdım ona, kimse gelmesin diye de kapıya doğru bakıyordum.

“Ha?” Şaşırılmış görünüyordu.

“Bu herifle internetten daha yeni tanıştın. Ruh hastası ya da sapığın teki olabilir.” Öfkeyle bağırdım. “Üstelik ilk buluşmadan sonra adamı alıp evine getiriyorsun, hem de baş başa. Bu kadar aptal olamazsın!” Ona dik dik baktım. “Senin iyi olup olmadığını kontrol etmek için randevumu bırakıp geldim.”

“Çıldırдың mı sen?” Bana ters ters baktı. “Elliott ruh hastası falan değil, gelip beni kontrol etmene de gerek yoktu.” Başını salladı. “Senin derdin ne böyle? Şu sürtüğü alıp buraya getirmişsin bir de.”

“Sürtük değil o.” Ters ters baktım.

“Peki, tamam sürtük değil.” O da bana dik dik baktı.

“Ne?” Sözleri beni şaşırtmıştı. Sonra kendimi gülmekten alamadım. “Onun adı peki değil, Veronica.”

“Ne fark eder.” Gönülsüzce sıırttı.

“Çok seksi.” Omuz silktim. “İsmi umrumda bile değil.”

“Bu çok yanlış.” İç geçirdi. “Zavallı kız.”

“O, umrunda değil.”

“Sen umrumdasın.” Altdudağını ısırıldı. “Senin için önemsiz tiplerden daha fazlasını istiyorum.”

“Konu sensin, değiştirme.”

“Bana babalık taslama Rhett.” İç geçirdi. “Başımın çaresine bakabilirim.”

“Ya sana olmadık bir şey yaparsa?” Kaşlarımı çattım. “Ne yapacaksın o zaman?”

“Ben kendi başımın çaresine bakabilirim ve kendi kararlarımı da verebilirim.”

“Daha önce hiç böyle bir durumda olmadın.” Ses tonum sertleşti. “Sen erkekleri tanımazsın.”

“Seni tanıyorum.” Hafifçe gülümsedi. “Kızlara ne yaptığınızı biliyorum, ben de kendi kabuğunda yaşayan bir prenses değilim.” İç geçirdi. “Ayrıca, birileriyle çıkmak istiyorum. Bir erkek arkadaş istiyorum. Kendi hayatımı yaşamak istiyorum.”

“Senin derslerine odaklandığını sanıyordum.” Kalbimin güm gül attığını hissediyordum.

“Derslerimin bir yere gittiği yok.” Yere baktı. “Zaten vaktimi yeterince boş yere harcadım. Sanki bütün yıllarımı boşa geçirdiğimi hissediyorum.”

“Daha 21 yaşındasın Clementine.” Gözlerimi devirdim.

“Öyle, ama benim yaşımdaki bir sürü kız, çoktan erkek arkadaş yaptılar.” İç geçirdi. “Hepsi mezuniyet balosuna sevgilileriyle gidiyor.”

“Sen de mezuniyet balosuna gittin,” diye itiraz ettim.

“Jake’le gittim.” Başını salladı. “Baloya erkek kardeşinle gitmek hiç de eğlenceli değil.”

“Benimle de gittin.”

“Rhett, senin yanında biri vardı zaten.” Gözlerini devirdi. “Sen yanında randevulaştığın kişiyle geldin, bense Jake’le. Evet, aynı limuzinle gittik ama hiç eğlenceli değildi.”

“Güzel vakit geçirdiğinizi sanmıştım.” Kalbim küt küt attı. “Seni de havaya sokmak istemiştım, biliyorsun.”

“Biliyorum.” Bir adım attı, ellerimi tuttu. “Her zaman benim yanımda oldun Rhett. Sen, bir kızın sahip olabile-

ceği en iyi arkadaşsın. Ama ben bundan daha fazlasını istiyorum. Bir sevgilim olsun istiyorum. Romantizm istiyorum. Ayaklarımı yerden kesecek bir adam istiyorum. Bir erkeğin buluştuğu tek kız olmak istiyorum. Uyandığında beni düşünen bir adam istiyorum. Beni düşleyerek uyumasını istiyorum. Ne kadar şanslı olduğuna inanamayarak kalbinin yalnızca benim aşkımla dolu olmasını istiyorum.” Kısa bir an gülümsedi. “Aptalca konuştuğumun farkındayım ama artık gerçek aşka hazırım.”

“Clementine.” Başımı salladım. “Böyle bir şey yok. Bunlar yalnızca o aptal tarot kartlarında, alıp izlediğin, okuduğun o film ve kitaplarda var. Kalbinin tek bir kişinin aşkıyla dolu olduğunu söyleyen bir erkeğe hiç rastlamadım.” Uzanıp saçını okşadım. “İğrenç biri gibi davranmak istemiyorum ama hayatını gerçekte var olmayan bir şeyin peşinde harcamanı istemiyorum.”

“Bence var.” Altdudağını ısırdı.

“Sana öyle bir şey yok diyorum.”

“Tamam, sen hayatını o şekilde yaşa.” Geriye doğru bir adım attı. “Ben de bu şekilde yaşayacağım.”

“Ne yani, gündüz düşlerinde mi yaşamak istiyorsun?”

“Umutla ve düşlerle yaşamak istiyorum, evet.” Başını salladı. “Ve gerçek aşkın peşinden gideceğim ama kimseyle buluşmayıp kendimi buraya kapatırsam, bulamam tabii.”

“Yani, sen Elliott’un beyaz atlı prens olduğunu mu düşünüyorsun? O kadar berbat öpüşmesine rağmen?”

“Rhett.” Gözlerini fal taşı gibi açtı, eliyle ağzımı kapattı. “Şşt.”

“Ne? Doğru söylüyorum.” Masum masum gülümsedim.

“Elliot’la ne olur bilemem ama ondan hoşlanıyorum ve gideceği yere kadar bu ilişkiyi sürdürmek istiyorum.”

Yumuşak bir sesle konuşuyordu. “Beni merak ettiğin için teşekkürler Rhett ama bununla başa çıkacağıma inanıyorum. Beni koruma oyunu oynamana gerek yok.”

“Vay vay.” Kaşlarını çatmıştı, ona kötü kötü baktı. “İyi.”

“Veronica gayet güzel görünüyor.” Merakla bana baktı. “Ondan çok mu hoşlanıyorsun?”

“Güzel kız.” Dengemi kaybettim, öne doğru bir adım attım. “Sanırım birlikte salona girebiliriz.”

“Rhett.” Kolumu tuttu. “Sen iyi misin?”

“İyiyim.” Kolumu çekti, salona doğru yürüdüm. “Sen hazır mısın?” Elliott’ı görmezden gelip Veronica’ya doğru yürüdüm. Kızgın bir yüzle bana baktı.

“Hazırdım zaten,” dedi, yüzünde buz gibi bir ifadeyle.

“Haydi gidelim.” Dönüp Clementine’e baktım, kaşımı kaldırdım. “Bana ihtiyacın olursa bir alo demen yeter.” Ona bir süre öylece baktım, yüzündeki üzgün ifadeyi görebiliyordum. Güzel, diye geçirdim içimden. Ne yaptığını biraz düşünsün bakalım. Arkama bakmadan salondan geçip kapıya doğru yürüdüm. Veronica’nın arkamdan koştuğunu duyuyordum ama hızla yürümeye devam ettim.

“Bana gidiyoruz değil mi?” diye sordu Veronica, arabaya binerken.

“Seni evine bırakacağım ama korkarım gece sende kalamayacağım,” diye geveledim otoparktan çıkarken.

“Ne?” Yüksek sesle sormuştu bu kez. “Ne diyorsun sen?”

“Diyorum ki, şu tavşanı kendi kendine kullanırsın artık.” Omuz silktim. “Ya da illa ki birinin yardımına ihtiyacın varsa bir arkadaşımı arayabilirim. Eminim Tomas bundan memnuniyet duyar.”

“İğrençsin,” diye çemkirince güldüm.

“İnan bana, bunu söyleyen ilk kız değilsin ve eminim son da olmayacaksın.”

Evinin önüne sürdüm, arabadan indirdim, kapısına gidip gitmediğini umursamadan da gaza bastım. Sağlıklı düşünemediğim için kendime kızıyordum. Nereye gideceğimi ya da ne yapacağımı bilmiyordum. Eve gitmek istemiyordum. Clementine’e de gidemezdim. Erkek arkadaşlarımdan hiçbirini görmek istemiyordum. Telefon listemdeki kızların hiçbirini de becermek istemiyordum. Sadece herhangi bir yerde kendimle kalmak istiyordum. Kafamı dağıtmaya ihtiyacım vardı. Küçükken gittiğim eski parka gitmeye karar verene kadar bir saat boyunca sürmeye devam ettim. Çocukluğumda annemle geçirdiğim en güzel anılarıminin ait olduğu ender yerlerden biriydi burası.

Arabayı park ettim, indim ve oyun alanına birkaç metre mesafedeki bir banka doğru yürüdüm. Ilık bir gece havasında serin bir esinti vardı. Bir an gözlerimi kapatıp arkama yaslandım. Sanki yerküre altımdan kayıyordu, bir an nefes almakta zorlandığımı fark ettim. Birkaç kez derin nefes aldım, sonra gözlerimi açıp gökyüzüne baktım. Yıldızlar ıslıl ıslıl parlıyordu, sanki parkı ilk kez görüyormuş gibi etrafa baktım. Bankta oturmuş, bana gurur ve sevgiyle bakan annemin yüzünü hayal edebiliyordum, melek gibiydi yüzü. Saçları uzun ve sarıydı, masmavi gözleri hep sıcacıktı. Ya da her şey değişene kadar hep sıcacıktı. Parka gelmeye bayılırdım. Piknik sepeti hazırlar, ikimiz de yorgunluktan bayılana kadar annem beni sallamaya devam ederdi.

Annemin gülen yüzünü ve sevgi dolu gözlerini hatırlayınca altımdaki banka sıkıca tutundum. Yine de o sevgi dolu gözleri bana yalan söylemişti. Beni sevmiyordu. Beni hiç sevmemişti. Eğer sevseydi, bırakıp gitmezdi. Alkolü

benden çok sevmemeliydi. Annemi en son on sene önce görmüştüm. Neden beni sevmeyi bıraktığını merak ederek geçirdiğim on uzun yıl. Başka ne yapabilirdim diye düşündüğüm on yıl. Oraya oturduğumdan beri gözlerimin dolduğunu, kalbimin sıkıştığını hissediyordum.

Onun hâlâ bana bunları yapmasından nefret ediyordum. İçimde o ince sızıyı hissetmediğim tek bir gün geçirememekten nefret ediyordum. Yok edemediğim o sızıdan. Gecenin bir yarısı uyanıp onu düşünmekten nefret ediyordum. Anlamıyordum. Bu duyguyu yaşamak istemiyordum. Ben öyle bir adam değildim. Bende duygusallığa yer yoktu. Umursamıyordum. Kimsenin bana çok yaklaşmasına ya da beni etkilemesine izin vermiyordum. Sevdığım tek insan Clementine'di. Benim en yakın arkadaşım. İhtiyaç duyduğumda her zaman yanımda olacağına inandığım tek insandı. Bu arkadaşlığı riske atamazdım. Hiçbir şey için. Düşüncelerim annemden Clementine'e kayınca sinirlendim. Orada otururken kendimi çok yorgun ve kafası karışmış hissedince iç geçirdim. Oraya biraz sükûnet ve kendimle baş başa kalmak için oturmıştım. İşte hayatım artık böyleydi. Bu bendim. Clementine birini bulacak ve beni terk edecekti. Bu, kaçınılmazdı.

Bip bip. Telefonum titreyince mesajı görmek için cebimden çıkardım.

"Selam." Mesaj Clementine'den geliyordu. Telefonu cebime geri koyacakken vazgeçtim, yanıtlamaya karar verdim.

"Selam." Yazacak başka bir şey gelmedi aklıma.

"Film güzeldi."

"Ne güzel."

"Elliott gitti."

"İyi."

“Kızma.”

Cevap yazmadım.

“Veronica ile güzel vakit geçirdiniz mi?”

“Onu evine bıraktım.”

“Ah.”

Yine cevap yazmadım.

“Söylediklerini düşündüm, sen haklıydın.” İki dakika sonra bunu yazdı.

“Hangi söylediklerimi?” diye yazdım.

“İlk buluşmadan sonra Elliott’ı eve davet etmekle akıllıca davranmadım.”

“Sana söyledim.” Kendi kendime gülümsedim.

“Ama ruh hastası değil.”

“Göreceğiz.”

“N’apıyorsun?”

“Kafa dinliyorum.”

“Evde mi?”

“Hayır.”

“Ya.”

“Kafa dinlemeye geldim.”

“Ah. Anlıyorum.”

Tekrar cevap vermedim. Onun yerine ayağa kalkıp oyun alanına doğru yürüdüm ve etrafa baktım.

“Ben de gelsem?”

“Öyle istiyorsan.” Ağır ağır yazdım. Clementine’den cevap gelmeyince tekrar gidip banka oturdum. Yaklaşık on dakika sonra bir arabanın otoparka girdiğini gördüm. Clementine’in arabadan inip elinde bir şeyle bana geldiğini gördüm.

“Selam,” dedi yumuşak bir sesle.

“Selam.” Başımı salladım ve güzel yüzüne bakmamaya çalıştım.

“Bunu senin için getirdim.” Süveter getirmiş. “Havanın serin olduğunu ve senin sadece tişört giydiğini biliyordum.”

“Sağ ol.” Minnettarlıkla elinden aldım ve üstüme geçirdim. “Nerede olduğumu nasıl bildin?”

“Nasıl bilmem?” Gülümsedi, yanıma oturdu.

“Peki.” İç geçirdim, geriye yaslandım, omzum onunki-
ne değiyordu.

“İyi arkadaşlar bunun içindir.” Başını omzuma yasladı, sessizce oturup yıldızlara baktık. Bunlar en sevdiğim anlardı. En çok istediğim anlar. Biriyle sessizce oturmak. Onunla. Bana, kendime yalnız hissettiğim zamanlarda bile ona sahip olduğumu hatırlattı. En kötü anlarımda bile. Konuşmak istemediğimde bile. Dünyanın üstüme çöktüğünü düşündüğüm anlarda bile. Clementine her zaman oradaydı. O, tünelin sonundaki ışıktı. Gözlerimi kapattım, annemi düşündüm. Hayatımda öyle bir nokta vardı ki onun her zaman orada olduğunu düşünürdüm. Onun dünyası olduğumu düşündüğüm bir nokta vardı. Ama yanılmıştım. Clementine bana yaslanırken gerildim. Ya Clementine de beni terk ederse? Ya onun sonsuzu da geçiciyse? En iyi arkadaşımı kaybetmenin üstesinden gelebilir miydim?

Altıncı Bölüm

“**B**arbekü ne zaman?” Clementine mutfağında bir şeylerle uğraşırken ona bakıyordum.

“Büyükanneye yarın öğlene doğru geliriz dedim.” Buzdolabını açıp biraz tereyağıyla peynir çıkardı. “Biraz kızarmış peynir ister misin?”

“Olur.” Başımı salladım ve seçmemde yardım ettiği taburelerden birine oturdum. “Ekmeği yakma sakın.”

“Ne zaman ekmeği yaktım ben?” Bana döndü, kaşını kaldırdı.

“Eh, her şeyin bir ilki vardır.”

“Şu bıçağı sana saplamamın da bir ilki vardır.” Gözlerini devirince güldüm.

“Sen ekmeği yakma yeter.”

“Öylece oturup yemek hazırlamamı beklemesen.” Bir tava alıp ocağa koydu.

“Ne yapabilirim ki?” Kalkıp yanına gittim.

“Git televizyon falan izle.”

“Televizyon canavarı sensin.” Uzanıp bir Amerikan peyniri aldım ve yemeye başladım.

“Rhett!”

“Evet?” Peynirden ısırık alırken sııttım.

“Mideni bozacaksın sonunda.”

“Peki anneciğim.”

“Her neyse.” Koluma vurdu. “Çık dışarı.”

“Yalnız, benim mutfağında olduğunu unutuyorsun.”

“Senin olan benimdir.” Bana sırtınca sızlandım.

“Asla.” Omuz silktim.

“Sağ ol Rhett.”

“Kusura bakma, ama bu bana düşünleri ve bütün o sonsuza kadar zııvalıklarını hatırlatıyor.” Yüzümü buruşturdum, bana ters ters baktı.

“O sonsuza kadarlarda ya da mutlu sonlarda yanlış bir şey yok.”

“Çünkü öyle bir şey yok.” Buzdolabını açıp bir kola aldım. “Peri masallarında yaşamıyorsan tabii.”

“Hiç de bile.” Başını salladı. “Orada bir yerde herkes için biri vardır, senin için bile.”

“Benim için bile mi?” Güldüm, koladan uzun bir yudum aldım. “Ben kimseyi istemiyorum.”

“İleride ne olacağını da mı merak etmiyorsun Rhett?” Meraklı gözlerle bana baktı. “Biriyle yaşlanmak istemiyor musun?”

“Sen varsın ya.” Güldüm, bana tatlı tatlı gülümsedi.

“Diyelim ki evlendim ve çocuklarım oldu, sonra ne olacak?”

“Hâlâ benim en yakın arkadaşım olacaksın.” Kaşlarını çatıttım ve onun sözleriyle karnımda oluşan ağrıyı görmezden gelmeye çalıştım. Ya Clementine biriyle tanışıp ona âşık olursa? Ya onunla evlenip bir sürü çocuk yaparsa? Bize ne olacaktı o zaman?

“Öyle ama ya kocam her gün seninle takılmamı istemezse?”

“Beni evlat edinebilirsiniz.” Sırıttım.

“Ben ciddiym Rhett.” Kaşlarını çatdı. “Her gün birlikte takılamayız. Aklına estiği gibi gelip gidemezsin. Beni gecenin bir yarısı arayamazsın. Şimdiki gibi hep hayatımda olmayı bekleyemezsin.”

“Sen ne söylemeye çalışıyorsun Clemmie?” Bu kez kaşlarını çatma sırası bendeydi. “Bana kızgın falan mısın? hâlâ dün gece için mi kızgınsın?”

“Hayır.” İç geçirdi. “Sadece her şeyin aynı kalmayacağını anlamam gerektiğini söylüyorum.”

“Biz aynı kalalım istiyorum.” Onu belinden kavrayıp havaya kaldırdım.

“Rhett, indir beni.” Bana karşı koyarken ciyaklıyordu. “Rhett.”

“Ne var?” Onu salona götürüp kanepeye oturturken yatırdım.

“Öyle aklına estikçe beni taşıyamazsın.” Oturdu, bana baktı, yüzü kızarmıştı.

“Nedenmiş?” Sırıttım, ona göz kırptım.

“Çünkü yakışık almaz.”

“Ne zamandan beri bir şeyin yakışık alıp almadığını merak eder oldun?” Kanepeye, onun yanına oturdum. “Uyumak için benim boxer’larımı giydin. İşte bu yakışık almaz.”

“Bunun tek sebebi burada kaldığımda pijamalarımın olmaması.” Bana dik dik baktı.

“Çıplak uyuyabilirdin.”

“Ya, bir o eksikti.” Gözlerini devirdi, güldüm. Bir an, yatağımda uyuyan çıplak Clementine’i hayal edince inledim. Birkaç gündür onunla ilgili seksi düşünceleri kafamdan atmıştım ve bu düşünceleri kontrol altına aldığımı sanıyordum ama yanılmışım.

“Eee, haftaya benimle kamyon yarışına geliyor musun?” deyip sıırttım, o tavadaki ekmeği çevirirken.

“Bilmiyorum.” Dolaptan bir tabak çıkardı. “Belki.”

“Dostum, belki de ne demek? Bu, yazın başlangıcı. Her zaman birlikte gideriz.”

“Belki dedim.” Yumuşak bir ses tonuyla konuşuyordu. “Bir sürü geleneğimiz var Rhett ve hepsine yetişemiyorum. Bazen bir şeyler değişir ve hayat kendi yolunu çizerek.”

“Vay vay.” Gözlerimi devirdim ve sözlerinin omuzlarımda yol açtığı gerginliği görmezden geldim. “Biz istemezsek hiçbir şey değişmez.”

“Rhett, geldin demek.” Büyükanne gelip kapıda bana sıkıca sarıldı.

“Elbette, hayatta kaçırmazdım bunu.” Ben de ona gülümsedim ve etrafa bakındım. “Clementine nerede?” diye sordum tedirginlikle.

“Ah, arkada kardeşleriyle softbol oynuyor.” Büyükanne gülümsedi. “Arkadaşı Penelope’yi de getirmiş.”

“Evet, haberini aldım,” diye kibarca cevapladım. “Clementine’le biraz dolaşırız diye düşünmüştüm. Hep böyle yaparız.” Orada dikilirken kaşlarını çatıttım.

“Sanırım arkadaşı Penelope’nin dolaşmaya daha çok ihtiyacı var.” Büyükanne, omzumu okşadı. “Şimdi gel de sana biraz limonata vereyim, sonra gider onlara katılırsın.”

“Teşekkür ederim büyükanne. Yemekler hazır mı?” Ona umutla baktım, güldü.

“Senin hep bir damak zevkin vardı, değil mi Rhett?” Güldü. “Hemen hazır olur, söz veriyorum. Sen yanında birini getirdin mi? Clementine’e, kız arkadaşını getirebileceğini söylemiştim.”

“Benim kız arkadaşım yok büyükanne.” Ona gülümse-

yip suratımı buruşturdum.

“Ah, nasıl böyle yaşayabiliyorsunuz? Sen de Clementine de gençsiniz, yalnız ve özgürsünüz, ikiniz de boştasınız ve ikinizin de kız ya da erkek arkadaşı yok.” Başını salladı. “Siz zamane çocuklarını anlamıyorum.”

“Biz yalnız olmayı seviyoruz büyükanne.” Yüzündeki ifadeyi görünce başımı salladım, güldüm. “Her neyse, ciddi bir ilişki için ikimiz de çok genciz.”

“Neredeyse üniversiteden mezun olacaksınız. Bir üniversite mezunu için evliliğin çok erken olduğunu hiç görmedim.”

“Evlilik mi?” şaşkınlık içinde ona baktım. “Kız arkadaş, erkek arkadaş meselesini konuştuğumuzu sanıyordum. Üzgünüm büyükanne ama ben evlenmeyi hiç düşünmüyorum.”

“Doğru kızla karşılaştığında düşüneneceksin.” Omzuma pat pat vurdu.

“Hiç sanmıyorum.” Başımı salladım, ürperdim. “Bunu asla kendime yapmam.”

“Kendine asla neyi yapmazsın Rhett Madison?” Clementine, yüzünde geniş bir gülümsemeyle mutfağa girip bana sıkıca sarıldı.

“Sana kızgıyım.” Ona sarılırken kaşlarını çattım. Göğüslerini ortaya çıkaran beyaz tişörtünün ne kadar dar, şortunun ne kadar kısa olduğunu görmezden gelmeye çalıştım. O esmer bacakları ne zaman bu kadar uzamıştı da şimdi onları sergilemeye karar veriyordu?

“Neden?” Başını yana eğip duraksadı. “Başka bir randevun daha boşa gitti diye beni mi suçlayacaksın yine?”

“Çok komik.” Surat astım. “Barbeküye birlikte geliriz diye düşünmüştüm.” Kaşlarını çattım.

“Ah, gerçekten mi?” Omuz silkip kendine bir bardak

limonata doldurdu. “Kusura bakma, sana Penelope’yle birlikte gideceğimi söylediğimi sanıyordum.”

“Hayır, söylemedin.” Sinirli bir şekilde başımı salladım, kendimi küçük, kıskan, bir çocuk gibi hissediyordum.

“Şimdi buradasın ama.” Gözlerini devirdi. “Büyükanne, çikolatalı kekin var mı?”

“Şimdi olmaz Clementine.” Büyükanne güldü. “Ayrıca, şu anda çikolatalı kek yemek istediğinden emin misin? Ağızda bir lokma, kalçada bir ömür.”

“Şansımı deneyeceğim.” Clementine bana bakarak gülümsedi. “Ben kalçaya da bele de aldırırmıyorsa, kime ne?” Güldü, karnını ovuşturdu. Her ne kadar boşboğazlığıyla sürekli uğraşsam da mimiklerini gördükçe onunla birlikte ben de kahkahalarla güldüm.

“Yoksa bu gördüğüm çıkıntı, bir bebek mi?” Ben de elimi uzatıp karnını ovuşturdum. Parmaklarım karnının yumuşaklığında hafifçe gezinirken bir an Clementine’in gerildiğini fark ettim. Ben onun karnını ovuşturmaya devam ederken bir an göz göze kaldık, sonra geri çekildim, kendimi rahatsız ve tuhaf hissettim.

“Dışarı çıkmaya hazır mısın?” Clementine başka tarafa bakarak sordu, ben de döndüm. “Softbol oynuyoruz.”

“Hazır mıyım?” Hâlâ gergin olsam da bir kahkaha patlattım. “Kanka, ben neredeyse Red Sox’la sözleşme imzalıyordum.”

“Ben Yankee olduğunu sanıyordum.” Güldü.

“Lanet bir Yankee olmak istemiyorum,” diye cevabı yapıştırınca ikimiz de güldük.

“Siz ikiniz hep aynısınız.” Biz mutfaktan çıkarken büyükanne de bize bakıyordu. “İkiniz de yarasalar kadar körsünüz,” diyerek hızlıca bir şeyler geveledi, lahana salatasını karıştırmaya devam ediyordu.

* * *

“Rhett, adamım.” Clementine’in kardeşi Jake bana seslendi. “Eğlenceye başlamak için seni bekliyorduk.”

“İşte geldim.” Gülümsedim ve birkaç kuzenle beşlik çaktım. “Merhaba Penelope.” Hafifçe gülümsedim. Niye hiç anlaşılamadığımı bilmiyordum. Eminim, Clementine onunla tanışmadan önce hep ilk önce bana geldiği içindi. Bazen benden çok Penelope’nin öğütlerine itibar etmesi canımı sıkıyordu. Ayrıca, zaman zaman ben Clementine’le takılmak istediğimde ikisinin önceden plan yapmalarına sinir oluyordum. Penelope’nin niçin Clementine’in kafasına erkek arkadaş fikrini sokmaya çalıştığını anlayamıyordum. Sanki beni Clementine’in hayatından çıkarmaya çalışıyordu. Hele de erkeklerin ona yaklaşmamasının sebebi olarak beni göstermesi yok mu! Lanet olsun! Kaltak karı!

“Merhaba Rhett.” O da bana yapmacık bir gülümsemeyle karşılık verdi. “Bakıyorum da gelmişsin.”

“Tabii ki geleceğim. Onlar benim de ailem. Ben, ilkokuldan beri bu barbekülere geliyorum.”

“Bak sen.” Gözlerini devirdi, arkasını döndü. “Ama hiç yanında birini getirecek kadar rahat olmaman çok komik.”

“Kimi getirecekmişim?” Ona “aptal mısın sen?” bakışıyla baktım.

“Belki bir kız arkadaş?” Gözlerini kısmıştı. “Ama sanırım senin ilgi alanına tek gecelik kızlar giriyor.”

“Yoksa sen de onlardan biri mi olmak isterdin?” Ona hafifçe göz kırptım, sonra yüzünün kızarmasını ve arkasına dönmesini izledim. “Ee, sana kur yapmamı ister misin?”

“Yapma ya!” Jake, sırtarak arkadan bağırdı. Jake 18

yaşında, çiçeği burnunda bir lise mezunuydu. Onu hep küçük kardeşim gibi görmüştüm ve doğru yaşama felsefesinden sapmamasını sağlamak yaptığım en iyi şey olmuştu. Onunla en azından ayda bir takılmaya çalışırdım ve sonbaharda üniversiteye başladığında benimle oda arkadaşı olmasını planlamıştım.

“Şu kızla randevun nasıl geçti bakalım?” diye bağırdım ben de ona.

“Hangisini soruyorsun?” Göz kırptı, ikimiz birden gülmeye başladık.

“Rhett, umarım Jake’i de kendine benzetmezsin.” Clementine başını salladı.

“Hey, kızlar onu seviyor. Ne diyebilirim ki?” Ben ona sırtınca sızlandı.

“Pekâlâ, takımlar belli mi?” Etrafa bakınıp kaç kişi olduğumuzu saydım. “Ben Jake’i isterim. Clementine’le Penelope diğer takımda olabilir.”

“Bu hiç adil değil.” Clementine ellerini kalçasına koyup başını salladı. “En iyi iki oyuncu nasıl aynı takımda olur?”

“Bence adil.” Yanına gidip saçını dağıttım. “En iyi oyuncular aynı takıma, en kötülerini diğer takıma. Takımların ismini bile belirledim, galipler ve mağluplar.”

“Sensin mağlup.” Dil çıkardı.

“Sakın rüzgâr yön değiştirmesin, yoksa yüzün böyle kalır.”

“Benimle uğraşmaya devam edersen o dil sana hep çıkacak.” Gülümsedi. Onu tutup kendime doğru çekerken yere düştüm.

“Kolaysa kurtul benden.”

“Millet, fena halde çocukça davranıyorsunuz.” Yanımızdan geçip giden Penelope’nin sesinde öfke vardı. “Cle-

mentine, işte tam da bunu diyordum. Seni Rhett'le bu halde kim görürse görsün yanlış bir intibaya kapılır.”

“Neymiş o intiba?” Penelope'ye baktım, sonra kıkırdarak ayağa fırladım, suçlu gözlerle bakan Clementine'i de kendime çektim.

“Siz ikinizin sevgili olmadığınız halde birlikte uymanız ya da onun gibi tuhaf şeyler yapmanız. Ya da,” dedi ve Clementine'e baktı. “İkinizin de cidden hiç yetişkin gibi davranmaması.”

“Clementine yetişkin değil.” İfadesiz bir yüzle omuz silktim.

“Kapa çeneni Rhett.” Omzuma şaplak attı. “Penelope, Rhett benim en yakın arkadaşım, kardeşim gibidir ve biz her zaman böyle yakın ve şapşal olacağız. Hayatıma bir adam girecekse Rhett'i de kabul etmek zorunda.”

“Rhett çevrende olduğu sürece hiçbir adam gelip hayatına girmez.” Penelope omuz silkti. “Ama hey, belki onun da istediği budur.”

“Penelope.” Clementine ona çemkirdi, sonra bana baktı. Başımı sallayıp Jake'in yanına gittim.

“Hey, kardeşim, gel de takımlarımızı seçelim.” Gözlerimi devirdim. “Ablanla yeni kankası, bizim arkadaşlığımızı tartışıyor.”

“Biliyorsun, Penelope sizinle başa çıkamaz.” Jake güldü. “Bence kız sana fena halde yanık.”

“Kim?” Donakaldım, kalbim küt küt çarptı. “Clemmie mi?”

“Hayır.” Jake bana tuhaf tuhaf baktı. “Penelope. En son ondan bahsediyorduk.”

“Ah, ya.” Yüzümü ekşittim. “Ben almayayım.”

“Tek geceliğine de mi olmaz?”

“On dakikalığına bile olmaz.” Güldüm.

“Bir milyon dolara ne dersin?” Bana sırtıttı, ben de aynı sırtıtışla karşılık verdim.

“Zengin olmanın güzelliği de burada ya. Üstüne bir milyon dolar versen de olmaz.”

“Fiyakacı.” Güldü. “Ben on dolara onunla yatardım.”

“Jake, yalan söyleme. Sen onunla bedavaya bile yatarsın.”

“Bak bu doğru.” Softbolu bana fırlattı. “Eldiven ister misin?”

“Yoo.” Başımı salladım. “Sizinkiler nerede?”

“Marketteler.” Gözlerini devirdi. “Babam biraz daha bira istiyordu, annem de çerez ama babamın doğru çerezleri alacağına güvenemedi.”

“Ha, yalan da sayılmaz.” Topu ona geri fırlattım. “Seneye benimle kalacağını söyledin mi onlara?”

“Babam çok sevindi.” Jake başını salladı. “Annem pek oralı olmadı.”

“Neden peki?” Kaşlarımı çattım.

“Clemmie, bunun pek iyi bir fikir olmadığını söylemiş.”

“O nedenmiş?” Kaşlarım daha çok çatıldı. Clementine bana bir şey söylememişti.

“Bunun fazla olduğunu düşünüyor.” Jake omuz silkti. “Seninle bedava oturmamın doğru olmadığını söylüyor.” Yüzünü buruşturdu.

“Dalga mı geçiyorsun?” Clementine, Penelope ile konuşurken ona baktım, gözlerimi kısmıştım. Bir an, Clementine’in bunu niye istemediğini bildiğime bahse girerdim. “Saçmalama, sen benim başka bir anneden olma kardeşimsin.” Ona bir bakış attım. “Benimle kalıyorsun.”

“Harika bir tasarruf olur.” Başını salladı. “Babam, ikimizi birden üniversiteye gönderme konusunda endişeleniyordu.” Etrafa bakındı, altdudağını kemirdi. “Hatta

Clementine, burs alabileceği başka bir okula geçmeyi düşünüyor.” Yüzünü ekşitti. “Ben bir şey söylemedim.”

“Neden bana bundan hiç bahsetmedi?” Kalbim sıkıştı. “Bilmiyordum.”

“Ya, yeni bir durum.” Omuz silkti. “Sanırım şu yeni arkadaşısı sokuyor bunları aklına.”

“Penelope mi?”

“Hayır, erkek arkadaşısı, şu görüştüğü adam.”

“Ne adamı?” Sesim yükseldi. “Clementine’in erkek arkadaşısı yok ki.”

“Ya, sanırım yeni oldu. Elliott adında biri.”

“Elliott mı?” Kaşlarımı çattım, hemen önceki gece o herifle öpüştüğünü hatırladım. “Şu internetten tanıştığı ezik mi?”

“Bilmiyorum.” Jake, konuyu açtığı için utanmış görünüyordu. “Belki bu akşam görürsün. O da geliyor.”

“Onu barbeküye mi davet etti?”

Jake başını salladı, kaşlarımı iyice çattım.

“Bana bir saniye izin ver.” Topu ona geri fırlatıp Clementine’in yanına koştum. “Hey, konuşmamız gerek.” Kolunu tuttum.

“Ha?” Şaşkınlıkla bana baktı.

“Konuşmamız gerek!”

“Şimdi mi?” Önce Penelope’ye sonra bana baktı. “Sohbetin tam ortasındaydık.”

“Bekleyebilir.” Gözlerinin içine baktım. “Konuşmamız. Gerek. Hemen. Şimdi.”

“Kocacığını dinle Clem.” Penelope gözlerini devirdi. “Ay, pardon, o senin kocan da değil baban da.”

“Clementine.” Ona malum bakışımı attım. Küçükken bu bakışı, hemen konuşmak zorunda olduğumuzu belirtmek için icat etmiştik.

“İyi, kusura bakma.” Penelope’ye kısa bir gülücük attı ve kolumu tutup beni eve doğru sürükledi.

“Ne oluyor Rhett?” Büyükannenin her zaman misafirler için ayırdığı odalardan birine giderken iç geçirdi.

“Geçiş yapmak mı?” Orada dikilirken kollarımı göğsümde kavuşturmuş, kaşımın birini iyice kaldırmıştım. “Bu ne demek oluyor şimdi?”

“Ah.” Altdudağını kemirerek odadaki ikiz yataklardan birine oturdu.

“Evet, ah.” Onun tam karşısındaki yatağa oturdum. “Bence de ah.”

“Kesin değil.” Gülümser gibi yaptı.

“Böyle bir düşüncen olduğunu bile bilmiyordum.”

“Sadece, babama yardımcı olmak için düşündüğüm bir şey. Jake’le beni aynı anda idare edemez, Jake’in kredi çekmesini de istemiyorum, burs falan da alacağı yok.”

“Her zaman State’ten mezun olacağımızı söyledik.” Sinirli görünmemeye çalışıyordum. “Üstelik bir yıl sonra mezun olacağız.” Sesim yükseldi. Duyduğum haberler beni küplere bindirmişti, hiç mutlu değildim.

“Evet, böyle bir planımız vardı ama planlar değişir.”

“Nereden çıktı bu?”

“Hiçbir yerden.” Yere baktı.

“Elliott’ın bununla bir ilgisi yok mu yani?”

“Jake’in çenesi iyice düşmüş.” Homurdandı.

“Niçin bana söylemedin?”

“Söyleyecek bir şey yoktu.”

“Gidebileceğini bana söylemen gerekmez miydi sence? Nereye gidiyorsun? Chapel Hill? Duke? Çok uzak, biliyorsun.”

“Ben Yale veya Harvard’ı düşünüyordum.”

“Ne?” Ağzım açık kaldı. Ona öylece bakarken mideme

kramp girdi. Hafta sonları Boston ya da New Haven'a gitmem mümkün değildi.

"Madem geçiş yapacağım, en iyisine gitmeliyim diye düşündüm."

"Harvard mı?" Elimi saçıma götürdüm, şaşkın içinde ona bakıyordum. "Ne diyorsun sen?"

"Biliyorsun, buraya sadece birinci sınıfa başlamak için girmiştim."

"Ama gidip o züppelerle takılmak istemiyordun."

"Sadece kendim ve Jake için en iyisini yapmaya çalışıyorum." İç geçirdi. "Yoksa sizden ayrılmak istediğimden değil, seninle yine görüşeceğim."

"Siktir oradan." Kullandığım sözcüklerden rahatsız olduğunu görünce mutlu oldum. Benim s'li sözcükler kullanmamdan nefret ettiğini biliyordum.

"Değişen bir şey olmayacak Rhett." Gelip yanıma oturdu. "Ben hep senin yanında olacağım."

"Ne saçmalıyorsun sen?" Ona ters ters baktım. "Ben, yıllar önce kararlaştırdığımız şeyden bahsediyorum."

"Bazen şartlar değişir." Kolunu omzuma dolayınca onu uzaklaştırmak için silkindim.

"Biliyorum."

"Son zamanlarda anneni gördün mü?" Yumuşak bir sesle sordu ama benim karnıma sancı girdi.

"Hayır, görmek de istemiyorum." Kaşlarımı çattım. "Bu konuştuklarımızın onunla ilgisi yok."

"Öylesine sordum." İç geçirdi, arkasına yaslandı. "Onun hakkında konuşmak istemediğini biliyorum ama belki yardımı dokunur diye düşündüm."

"Dokunmuyor." Endişeli gözlerine bakarken çarpan kalbimi duymazlıktan geldim. Clementine benim dayanağımdı. Beni gerçekten sevdiğine inandığım tek insandı ve

onun iyiliğini istiyordum. Beni bırakıp giderse ne yapardım, bilmiyordum.

“Senin için de iyi olur.” Hafifçe gülümsedi, o konuşurken dudaklarına bakıyordum.

“Ne, iyi olur?” Bakışlarımın göğsüne kaydığını fark ettiğimde canım sıkıldı. Göğüslerinin niçin bu kadar ilgimi çektiğini anlamıyordum. Vücuduna duyduğum hayranlık beni rahatsız ediyordu. Bakışlarımı kaçırmaya çalıştım ama tişörtünün içinde belirgin bir şekilde çıkıntı yapan meme uçlarından gözlerimi alamıyordum.

“Benim gidişim.” Otururken yüzüne düşen bukleleri sallanıyordu.

“Bu nasıl benim için iyi olabilir?” Soran gözlerle baktım.

“Belki senin için iyi...” Sesi alçaldı.

“Nasıl yani?” Benim sesim de yükseldi.

“Ciddi bir ilişki yaşayacağın birini bulman için.” Altdudağını ısırdı, omuz silkti. “Belki gerçek bir ilişkin olur.”

“Şu anda hayatımdan gayet memnunum.” Uzanıp gözlerimi tavana diktim. “Hiçbir şeyin değişmesini istemiyorum.”

“Yine en yakın arkadaşın olacağım Rhett.” Yan yatıp bana baktı.

“O zaman niçin gitmek istiyorsun?” Ben de yan dönüp ona baktım.

“İstemiyorum.” Başını salladı, burnunu buruşturdu. “Ama bununla yüzleşmek zorundayız. Eninde sonunda birimizden biri uzaklara gidecek.”

“Hayır, hiçbir şeyle yüzleşmek zorunda değiliz.” Ona doğru uzanıp saçlarıyla oynamaya başladım. “Saçlarını kısaltman lazım.”

“Sağ ol, bir kez daha mı?” Gözlerini devirdi, sıırıttı. Sonra o da bana dönüp alnımdaki saçlarla oynamaya başladı. “Senin kısaltman lazım.”

“Sana kestirmem.” Göz kırptım, sonra onuncu sınıftayken saçlarımı apaçi tarzı kestiği zamanı hatırlayınca ikimiz birden gülmeye başladık.

“Hey.” Güldü. “Belki de o sarı buklelerini kıskanmışımdır.”

“Aha.” Gülümsedim, birkaç dakika sessizce ona baktım. “Bunun değişmesini istemiyorum.” İç geçirdim.

“Biliyorum.” Altdudağını ısırdı. “Ama insanlar şu anda bizim ilişkimize bir anlam veremiyorlar. Bizim sevgili olduğumuzu falan sanıyorlar.”

“İyyy, yoo.” Ürpermiş gibi yapmama güldü.

“Sağ ol Rhett.”

“Alınma ama, sevgili olmak mı?” Kalbimin ani çarpıntısını anlamazlıktan gelerek ona baktım. “Hayatta olmaz.”

“Senin ilişkiye açık olmadığını biliyorum.” Kıkırdadı, ellerini omuzlarına götürdü.

“Arkadaştan fazlası olmaya kalkışırsak, ilişkimizi mahvederiz,” dedim ağır ağır. “Buna değmez.”

“Meraklanma Rhett. Ben de senin sevgilin olmak istemem.” Sırıttı, içimde anlaşılmaz bir heyecan duydum.

“Demek artık Elliott’un var, ha?” Kaşlarımı çattım, yine öfkelenmişim.

“Hayır.” Yüzünü ekşitti.

“O zaman burada ne işi var? Onun berbat öpüştüğünü sanıyordum.”

“O kadar da kötü değil.”

“Vay!” Gülümsemeye çalıştım ama söylediklerinden hiç mutlu değildim, ona yaklaştım. Kötü bir öpücüğe ne iyi gelir biliyor musun?”

“Ha?” Kaşlarını çattı, şaşırmıştı.

Niçin onu öpmeye yeltendiğimi bilmiyorum. Ben dudaklarımı onunkilere bastırıp öpmeye başladığımda iki-

miz de şaşırmış, şok olmuştuk. Dudaklarımın altındaki dudakları yumuşak ve ıslaktı, benim dudaklarımı arzuy-la öpmeye başlayınca öpüşmeyi uzattım. Kollarım istem-sizce onu sardı, göğsüme doğru çektim. Göğüslerinin be-nimkilere değdiğini hissedince içimden ılık bir şey akmış gibi inledim. Cinsel anlamda ondan etkilenmiştim ve ne halt edeceğimi bilmiyordum.

“Rhett,” dedi, nefes nefese dudaklarımın arasında. “N’apıyorsun sen?” Fal taşı gibi açılmış gözleriyle kendini geri çekti. Onu biraz daha öpmek isterken öylece bakakal-dım, sonra kahkahalarla gülmeye başladım.

“Gerçek bir erkeğin nasıl öpüştüğünü sana göstermek istedim, artık gerçek bir öpüşmeyi diğerleriyle kıyaslaya-bilirsin.”

“Anlıyorum.” Kaşlarını çattı. “Bunu niçin yaptığını an-lamıyorum.”

“Öylesine.” Hiçbir şey olmamış gibi yataktan zıpladım.

“Öylesine yapamazsın.” Yavaşça ayağa kalktı.

“Özür dilerim, sadece şakaydı.”

“Anlıyorum.” Yavaşça dudaklarına dokundu, yüzünde şaşkın bir ifade vardı.

“Eee, ne diyorsun öpücüğüme?” diye sormaktan kendi-mi alamadım.

“Daha iyisini görmüştüm.” Güldü, odadan çıkarken ar-kasından baktım. Daha iyisiymiş, kıcımın kenarı! Onun peşinden giderken bunu düşündüm. Şükretsın ki en yakın arkadaşımı, yoksa ona benden daha iyisi olmadığını gös-terirdim.

“Eee, kim beyzbol oynamaya hazır bakalım?” Bahçeye doğru yürüdüm ve sanki az önce Clementine’i öpüp bun-dan keyif almamışım gibi kaslarımı esnettim.

“Eğlence başlasın!” Jake bana bağırınca güldüm.

“Galipler, Mağluplara karşı bebeğim.” Ona doğru koştum ve topu bana atması için ellerimi havaya kaldırdım.

“Neredeydin sen?” Soran gözlerle bana baktı.

“Hiçbir yerde.” Suçlu bir ifadeyle güldüm, ayakkabısının bağcıklarını bağlayan Clementine’e baktım. Sanki az önce sınırı aşan ben değilmişim gibi döndüm. Alt tarafı sakaydı. İkimiz için de bir anlamı yoktu. Sadece bir öpücük. Ne eksik ne fazla.

“Elliott.” Penelope’nin sesi yüksek perdeden ve şen şakrak. Elliott bahçeye girerken başımı kaldırıp ona baktım. Elbette onu severdi. Clementine, Penelope’yle birlikte ona doğru giderken kaşlarımı çattım. İkisi birden ağzı kulaklarında bir halde ona gülümsüyordu, sinirden yüzümün yandığını hissediyordum.

“Selam millet.” Elliott hepimize el salladı, gözlerimiz karşılaştıkça bana hafifçe gülümsedi. Ona karşılık vermeden gözlerimi kısıp arkamı döndüm.

“Puşt herif,” diye homurdandım.

“Ne?” diye sordu Jake, merakla.

“Yok bir şey.” Başımı salladım, dönüp Clementine’le Elliott’a baktım. Elliott ona bir buket çiçek verdiğinde yüzümün iyice yandığını hissettim. “Cidden mi?” diye, öfkeyle geveledim. “Yalaka puşt,” diye homurdandım. Ne demeye ona çiçek getiriyordu şimdi? Belli ki bu konuda çok gayretliydi. Clementine’in, çiçekleri aldıktan sonra ona gülümseyişini ve yanağına bir öpücük kondurmasını izledim. Mutlu ve halinden memnun görünmesi canımı sıktı. Gerçekten onun zırvalıklarını yutuyor muydu?

“Millet, oynayacak mısınız yoksa bütün gün güneşin altında kavrulacak mıyız?” Ben böyle bağırınca Penelope’nin dönüp bana kibirle gülümsediğini gördüm.

“Biz hazırız.” Bana ters ters baktı sonra Elliott’a döndü.

“Clementine,” diye seslendim. “Şu oyuna başlayabilir miyiz artık?”

“Evet Rhett.” Elliott’ın bir adım gerisinde kaldı. “Şu çiçekleri vazoya koyayım. Hemen dönerim.”

“Ben gidip bir içki alayım.” Jake’e döndüm, sonra Clementine’in peşinden eve girdim.

“Beklesene.” Clementine’in peşinden koşturdum.

“Ne var?” Yüzünde belli belirsiz bir gülümsemeyle bana döndü.

“Sadece oyuna başlamadan bir içki almak istedim. Size gününüzü gösterene kadar bekleyemem.”

“İyi.” Başını sallayıp arkasını döndü.

“Bir de az önce olanlar. Bir anlamı yoktu. Sadece şakaydı.”

“Sorun değil.” Gevelerken yüzünün kızardığını gördüm.

“Eşeğin tekiyim, biliyorum.” Espri yapmaya çalıştım. “Aptallık ettim.”

“Tamam Rhett.” İç geçirdi. “Hey büyükanne vazo var mı? Elliott bana şakayık getirmiş.”

“Ah, ne güzel, tabii var tatlım.” Büyükanne, bir koşu, uzun bir vazo getirdi. “Ne kadar düşünceli.” Eğilip çiçekleri kokladı.

“Dikkat et büyükanne, arı sokmasın sonra,” diye homurdandım.

“Aman Rhett.” Bana nazikçe gülümserken gözleri parlıyordu. “Çok güzel kokuyorlar canım.” Clementine’in omzunu sıvazladı. “Daha sonra onunla oturup uzun uzun sohbet ederim.”

“Ne sohbeti?” Kaşlarımı çattım.

“Torunum hakkındaki niyetiyle ilgili,” diyerek anında cevabı yapıştırdı.

“Büyükanne, hayır.” Clementine sızlandı, yüzünün yine kızardığını gördüm.

“Sence bunun için biraz erken değil mi?” Tedirgin olmuşum, gidip buzdolabını yavaşça açtım.

“Bir adamın niyetini anlamak için hiçbir zaman erken değildir.” Büyükannenin sesi yumuşacıktı. “Eğer niyeti ciddiyse, arkanda bir ailen olduğunu bilmesi önemli.”

“Büyükanne, biz daha yeni çıkmaya başladık,” dedi Clemmie, cılız bir sesle. “Ona bir şey söyleme sakın.”

“Kime bir şey söylemeyecekmiş?” dedi Bay O’Hara, Bayan O’Hara ile ellerinde market poşetleriyle mutfığa girerken. “Nihayet Rhett’le çıkıyor musunuz artık?” Poşetleri yere bırakırken sırtıyordu. “Haydi bakalım anne.” Annesini yanağından öptü.

“Baba.” Clementine gözlerini devirdi. “Rhett’le çıkmadığınızı biliyorsunuz.”

“Dediği gibi.” Bay O’Hara’ya hafifçe gülümsedim, kısa bir an bana sarıldı.

“Seni görmek ne güzel Rhett. Birkaç haftadır seni göremiyorduk.” Sırtımı sıvazladı, Bayan O’Hara bana sarılırken o da bir adım geriye çekildi.

“Haftaya akşam yemeğine gelmelisin Rhett. Finallerin nasıl geçtiğini merak ediyoruz.”

“İyi geçti.” Yüzümü buruşturdum.

“Baban nasıl peki?” diye kibarca sordu ve dikkatle yüzüme baktı.

“Her zamanki gibi.” Omuz silktim.

“Çok yakışıklı görünüyorsun Rhett.” Parmaklarıyla omzumu okşadı. “Ne kadar yakışıklı bir adam oldun sen böyle.”

“Çok mu şaşırdın?” dedim ve güldüm.

“Her zaman yakışıklı bir adam olacağını biliyordum.”

Başını salladı, bana tatlı tatlı gülümsedi. “Daha sen haylaz bir çocukken bile bunu biliyordum.”

“Aynen öyle.” Bay O’Hara başını salladı. “Her zaman sen ve Clemmie büyüdüğünüzde ne olacağını merak ederdik. Birbirinizle görüşmeyi yasaklamak zorunda kalacağımızı düşünmüştük.”

“Baba.” Clementine gözlerini devirdi, bana hafifçe gülümsedi.

“Neyse ki kaygılanmamızı gerektiren bir şey olmadı.” Bayan O’Hara, kocasının omzunu sıvazladı. “İkiniz her zaman çok iyi anlaştınız. Neredeyse, ikinizin karşı cinsten arkadaşlar olduğunuzu unuttuk.”

“Neredeyse.” Babası güldü. “Hatta ergenliğe girdiğinizde gece yatılarına kalmanıza izin vermeyecektim.”

“Biz hâlâ birbirimizde yatıya kalıyoruz baba.” Clementine yüzünü buruşturdu.

“Kapıyı açık bırakarak.” Babası güldü. “Ve inanın bana, sizi azarlamak zorunda kalmak istemezdim.”

“Biz çocukluğumuzdan beri arkadaşız baba.” Clementine gözlerini devirdi. “Hiçbir şey olmadı.”

“Biliyorum.” Bay O’Hara bana gülümsedi. “Tanrı’ya şükürler olsun ki Rhett tam bir centilmen.”

“Teşekkürler Bay O’Hara.” Ben de ona gülümsedim.

“Yine de ikinizin neden çıkmadığını merak ediyorum.” Meraklı gözlerle bize baktı. “Yoksa ikinizden biri gey mi?”

“Baba!” Clementine bağırdı, Bayan O’Hara gözlerini devirdi.

“Hadi ama Hank.” Kocasının kolunu tuttu. “Annem yemekleri pişirene kadar biz gidip Jake ve diğerlerine bakalım.”

“Ne dedim ki ben?” Mutfaktan çıkarken gülüyordu.

“Babam çok konuşuyor.” Clementine başını salladı,

sonra büyükanneye döndü. “Umarım Elliott’a saçma sapan bir şey söylemez.” Aceleyle mutfaktan çıktı, büyükanneye dönmeden onun gidişini izledim.

“Ne?” Bana baktığını fark edince kaşlarım çatıldı.

“Aslında, başka insanların işine burnumu sokmaktan hiç hoşlanmam.” Bana yaklaştı, yüzünde ciddi bir ifadeyle gözlerini gözlerime dikti.

“Ne demek istiyorsun?” Şaşkın bir ifadeyle ben de ona baktım. Neler oluyor burada.

“Clementine’le uzun zamandır birbirinizin en yakın arkadaşlarısınız,” dedi usulca, sonra elime bir tabak kek verdi.

“Keki daha sonra yiyeceğimizi sanıyordum.” Tabaktan bir tane alırken gülümsedim.

“Şimdilik bir tane almana müsaade ediyorum.” Masa-ya oturdu ve yanındaki sandalyeyi işaret etti.

“Teşekkürler büyükanne.” Sırtıp sandalyeye oturdum.

“Elliott iyi bir çocuğa benziyor,” diye söze başlayınca suratım buruştu.

“Fena görünmüyor.” Omuz silkip kekten koca bir ısırık aldım.

“Clementine’den gerçekten hoşlanıyor gibi.”

“Galiba,” diye geveledim gönülsüzce.

“Clementine artık büyümeye hazır.” Yumuşak bir sesle konuşuyordu. “Bugünün gelmesini bekliyordum. Düşündüğümden biraz yavaş geldi ama bu koşullar altında anlaşılabilir bir durum.”

“Hangi gün? Ne düşündüğünden yavaş geldi?” Kafam karıştı, kaşlarımı çattım.

“Clementine tam bir romantik.” Başını salladı. “Bana çekmiş. Ona, dedesi Hank’le benim hikâyemizi anlatırdım, bana nasıl kur yaptığını. O benim gerçek aşkımdı, biliyorsun.”

“Biliyorum.” Başımı salladım. Büyükannenin kocası beş yıl önce ölmüştü, ama hâlâ onun ne kadar muhteşem biri olduğunu ve büyükannenin üstüne nasıl titrediğini hatırlıyorum.

“Çocukluğundan beri prensinin gelip onu bulmasını bekliyordu.” Gülümsedi. “O, peri masallarındaki aşkı bekliyor.”

“Ama öyle bir şey yok,” diye geveledim, başını salladı.

“Ah, Rhett. Tipik sert erkeksin.”

“Ben sert değilim.”

“Biliyorsun ki şu genç adamla ilişkisi ciddileşirse aranızdaki her şey değişecek.”

“Elliott’la ciddi bir ilişki mi yaşayacağını düşünüyorsun?”

“Hiç şaşırمام.” Bana nazıkçe gülümsedi. “Senin incinmeni istemiyorum Rhett.”

“Niçin incinecekmişim?” Gözlerimi kıstım. “Onunla sevgili olmak istemiyorum. Biz sadece arkadaşız.”

“Aranızdaki durum değişebilir, onların ilişkisi ciddileşirse.”

“Biz her zaman yakın arkadaş kalacağız.”

“Tabii, tabii.” İç geçirdi. “Demeye çalıştığım şey şu ki; bazen sahip olduklarımız elimizden gidince değerini anlarız.”

“Benimle arkadaşlığını keseceğini mi söylüyorsun?”

“Sizin çok özel bir arkadaşlığınız var.” İç geçirdi. “Hayatımda, birbirine bu kadar bağlı iki insan görmedim. İkiniz de birbirinizin hayatında çok önemli bir role sahipsiniz. Bunun ne kadar önemli olduğunu anladığınızı sanmıyorum.” Uzanıp elimi tuttu. “Bazen kaçtığımız şeyler aslında zaten sahip olduklarımızdır.”

“Benim bir yere kaçtığım yok, kendine erkek arkadaş bulmaya çalışsan o. Ben arkadaşlığımızdan memnunum.

Bir sevgiliye ihtiyacım yok.”

“Belki de bir sevgilide aradığın her şeyi Clemmie’de bulduğun içindir.” Sevgi dolu gözlerle bana bakarken, bakışları yumuşadı.

“Biz birlikte yatmıyoruz büyükanne.” Güldüm.

“Bir ilişkinin olmazsa olmazı seks değildir Rhett.”

“Gerçi çok da eğlenceli.” Sırıttım, başını salladı.

“Clementine’den hoşlanıp hoşlanmadığını sormak bana düşmez, başkasının işine burnumu da sokmak istemem ama sen onu ne kadar istediğini bilmesen de senin için dünyalara bedel birini kaybetmeni istemem.” Duraksadı. “Tanrı bazen iki insanı birbiri için yaratır. Onlar ne yazık ki bu ki işaretleri göremezler.”

“Tanrı’nın her zaman doğru bir şey yaptığını sanmıyorum.” Ona belli belirsiz gülümseyip ayağa kalktım. “Yani, aşk nedir gerçekten? Ne mükemmeldir ki? Belki de bazen planları tutmuyordur. Annem, babamı kendi hayatından bile çok seviyordu. Bana hep böyle söylerdi. Ayrıca, bana, onun için güneş ve aydan bile daha değerli olduğumu söylerdi. Peki şimdi nerede?” Omuz silktim. “Bazen Tanrı’nın planları tutmaz.”

“Bence senin için yaptığı planlar kusursuz,” diye fısıldadı arkamdan, ben mutfaktan çıkıp bahçeye giderken. Ne söylememi bekliyordu, bilmiyorum. Gerçekten Clementine’le benim birbirimiz için biçilmiş kaftan olduğumuza mı inanıyordu? Arka kapıda durup topun peşinden koşan ve onu Jake’e fırlatan Clementine’e baktım. Bir şeylere gülüyordu ve saçları uçuşuyordu. Birkaç dakika öylece durup ona baktım, hareketlerine, Penelope’yle çene çalmasına. Elliott’un ona doğru gidip sarıldığını görünce nefesim kesildi. En yakın arkadaşımı gerçekten kaybetmek üzere olduğumu, bu durumda ne yapacağımı bileme-

diğimi anlayınca kaskatı kesildim. Clementine'in istediğı ben değildim. Mutlu sonlara inanmıyordum. Sevgili istemiyordum. Gerçek aşka inanmıyordum. Benim için ne hissettiğini bile bilmiyordum. Belki beni o kadar da sevmiyordu. Başıma ağırlar girdi. Onlara bakarken yalnızlığın beni esir aldığıını hissettim. Elliott, benim Clemmie'nin hayatındaki yerimi almıştı bile. Ailesi ondan hoşlanmış görünüyordu ve bir sevgilinin arkadaştan daha önce geldiğini biliyordum. Bu aileden yavaş yavaş kopacağım, tıpkı kendi ailemden koptuğum gibi. Telefonu cebimden çıkarıp birkaç mesaj attım. "Yarın akşam yemeğine ne dersin?" Farklı kızlara gönderdim. Clemmie'ye bu kadar güvenmekten vazgeçmeliydim. Hayatıma devam etmeliydim. Biraz diğer kadınlarla vakit geçirmeliydim. Birtakım ihtiyaçlarımı onlardan karşılırsam belki Clemmie'yi bu kadar düşünmezdim. Onu öpmek istememiştım ve kesinlikle onunla ilgili fanteziler kurmak istemiyordum. Telefonu cebime koydum, yüzüme geniş bir gülümseme yerleştirip bahçeye girdim.

"Kimler hazırmış oyuna?" diye coşkuyla bağırdım, etrafa milyon dolarlık gülücüklerimi saçıp Clementine'in bana baktığını görmezden gelerek çimlere gittim.

Yedinci Bölüm

“**O**utback’e gidiyoruz.” Arabama giderken Jenny’ye gülümsedim. “Umarım etini beğenirsin.”

“Ben vejetaryenim.” Ben ona kapıyı açarken yüzünü buruşturdu.

“Salataları da var.” Kapıyı kapattım ve sürücü koltuğuna doğru yürüdüm, Clementine’in bu gece Elliott’la yine randevusu olduğunu düşününce canım sıkıldı. “Hazır mısın?”

“Galiba.” İç geçirdi, parmaklarıyla oynadı.

“Neyin var Jenny?” Ona doğru döndüm ve yüzüme Rhett gülüşümü yerleştirerek. “Bu gece çıktığımız için heyecanlanmıyor musun?”

“Benim isteklerimi önemsemediğini düşünüyordum.” Dudaklarını büzdü.

“Ne isteği?” Derin bir nefes aldım. Ciddi bir konuşmayı daha çekecek havamda değildim.

“Beni her gün arayan ve buluşmak için bana soran, en azından üç gün öncesinden haber veren bir erkek istediğimi söylemiştim sana,” diye söylendi.

“Ben, bunda bir sorun görmüyorum.” Omuz silkip ara-

bayı çalıştırdım. Jenny'ye mesaj atmak hataydı. Onunla buluşmak istememin tek nedeni çok hevesli olması ve Clementine'in beni yine başından savmış olmasıydı. Elliott'ın giderek onun hayatını ele geçirmesine dair Clemmie'ye birkaç lafım olacaktı. Çünkü bu durum benim hayatımı da etkilemeye başlıyordu.

"Ve ben et yemem," diye homurdandı. "Beni neden Outback'e götürüyorsun?"

"Sen her yerde salata bulabilirsin," dedim, kızgınlığımı gizlemeye gerek görmeden. "Ama ben salata barında et bulamam."

"Deniz ürünlerinin bulunduğu bir yere gidebilirdik." Homurdamaya devam etti.

"Canım et istedi." Uzanıp radyoyu açtım. İyice sinirlenmeye başlıyordum. Bir yanım Jenny'ye hemen evine bırakıp Clementine'i aramayı ve onunla tartışmayı istiyordu. Belki randevusunu iptal ederdi. Elliott'a hiç güvenmiyordum. Sanki kötü haberin ta kendisiydi. Onun hayatını ele geçiriyor, onu en yakın arkadaşlarından koparmaya çalışıyordu. Kırmızı ışıktaki durduğumuzda burnumdan soluyordum, telefonumu çıkardım.

"Randevun bitince konuşmamız gerek." Öfkeyle yazdım mesajı. Cevabını bekledim ama gelmedi.

"Yeşil yandı Rhett." Jenny koluma dokununca kaşlarımı çattım.

"Gidiyorum." Motoru çalıştırıp gaz pedalına bastım.

"Çok hızlı gidiyorsun." Ben bir köşeyi dönerken böyle ciyakladı ama duymazlıktan geldim. "Rhett, lütfen yavaşla."

"İşte geldik." Outback'in otoparkına girdik. Arabadan hızla çıktım ve telefonumu kontrol ettim. Clemmie'den hâlâ yanıt yoktu.

"Umarım eğleniyorsundur." Başka bir mesaj daha

attım ve telefonu cebime koydum. Etrafta Jenny'yi aradım, sonra hâlâ arabada olduğunu fark ettim. "Ah bu kızlar," diye homurdandım kendi kendime, gidip kapısını açmak için dönerken. Arabadan çıkan Jenny'ye baktım, bol göğüs ve bacak dekoltesi sunan kısacık bir siyah elbise giymişti. Uzun siyah saçları arkasına dökülüyor, büyük, mavi gözleri, upuzun kirpikleriyle süsleniyordu. Arabadan inerken bana acı acı baktı, kıpkırmızı dudakları yine büzülmüştü. Kapıyı kapatırken gözlerimi devirmemeye çalıştım. Kafamı toplayamazsam ya da bu randevu canımı sıkarsa buna hemen bir son vereceğimi biliyordum. Hatta canım isterse Mustang'in arkasında bile yapabiliirdim. Jenny'nin çanta da keklik olduğundan adım gibi emindim.

"Hazır mısın?" Ona hafifçe gülümsedim, hatta o anda eve bırakmaya bile hazırdım. Seksele veya onunla yatmakla ilgilenmiyordum. İlk öpüşmemizde o kadar kötü ve ıslak öpüşmüştü ki ikinci bir randevuyu düşünmüyordum bile.

"Galiba." Kirpiklerini kırıştırdı. "Çok üşüdüm." Koluma tutundu. "Isıt beni Rhett." Bana sokulup vücudunu benimkine yasladı. Restorana giderken cevap vermedim, hiç de zafer kazanmış havamda değildim.

"İki kişilik bir masa lütfen." Hostese rica ettim ve kocaman gülümsedim. "Bir de senin numaran." Göz kırptım.

"Ha ha." Göz göze geldiğimizde kızıl da bana gülümsedi. Jenny'nin koluma girip bana iyice sokulduğunu fark ettim. Kendi kendime gülümsedim. Bu, bir kıza onunla ilgilenmediğimi gösterdiğim en iyi numaramdı. Alenen başka bir kızla flört ettiğinde ancak umutsuz vakalar yerinden kıpırdamazdı. "On dakikaya hazır olur, uygun mu?" diye devam etti hostes, saçıyla oynarken.

"Harika." Başımı salladım. "Adım Rhett, bu arada."

"Ben Candy," diyerek sıırttı.

“Yalamaya bayılırım Candy.” Yavaşça dudaklarımı yaladım ve Candy’nin kızarmasını izledim. Sonra Jenny’nin ofladığını duydum ve kaş çatıp ona döndüm. “Sen iyi misin?” diye sordum umursamaz bir sesle.

“Hayır, iyi değilim.” Gözlerini bana dikti. “Sen bayım, çok kaba ve...”

“Merhaba, iki kişilik bir masa lütfen.” Elliott’ın sesini duyunca donakaldım. Yavaşça döndüğümde Elliott’la Clementine’i arkamızda beklerken gördüm. Clementine kısacık bir etek ve daracık bir bluz giymişti. Onu görünce gözlerimi kıstım. O kadar seksi görünüyordu ki sinirlerim iyice bozuldu.

“Clementine.” Yumuşak bir sesle adını söylediğimde fal taşı gibi açılmış gözlerinde şaşkınlık ve mutluluk gördüm, bir an gülümsedi. “Rhett.” Gelip bana sarıldı. “Seni burada görmek ne hoş.”

“Akşam buluşması.” Başımla Jenny’yi işaret ettim, Clementine ona hafifçe el salladı.

“Al benden de o kadar.” Gülümsedi. “Ne kadar olgunuz. Gece buluşmalarına çıkıyoruz.”

“Ya, sorma.” Başımı salladım ama onun görünüşünden hiç memnun değildim. “Merhaba Elliott.” Diğer herife baş selamı verdim, o da bana hafif bir baş selamı verdi. “Niye çifte randevu yapmıyoruz?” diye sordum ve Clementine cevap veremedi. “Çabucak Candy’ye döndüm. “Hey, Candy, şunu dört kişilik masa yapalım lütfen.” Sırıttım. “Hep birlikte oturacağız.”

“Tabii.” Candy belli belirsiz gülümsedi. Başka bir kıza yakınlık gösterdiğim için alındığını görebiliyordum.

“Sorun olmaz değil mi?” Clementine’e baktım, başını salladı.

* İng. Şeker. (ç.n.)

“Ya, çok hoş.” Bana gülümseyince bir an uzanıp pembe yanaklarını okşamak istedim. “Senin için de sorun olmaz, değil mi Elliott?”

“Tabii,” diye yanıtlasa da yüzünde sorundan başka bir şey yoktu.

“Merhaba, ben Clementine, bu da arkadaşım Elliott.” Clemmie, kendini Jenny’ye tanıttı.

“Merhaba, ben Rhett’in kız arkadaşı Jenny.” Jenny gözlerini kısarak Clemetine’e sahte bir gülümsemeyle baktı.

“Ah, Rhett’in kız arkadaşı olduğunu bilmiyordum.” Clementine bana sıırttı. “Seni kurnaz herif.”

“Jenny benim kız arkadaşım değil.” Güldüm, Jenny bana ters ters baktı. “Alınma Jenny ama bu randevuyu yalanla bitirmeyelim.”

“Sen pisliğin tekisin.” Homurdandı, gözlerindeki şeytani bakışı görebiliyordum.

“İnan bana, o da bunu biliyor,” dedi Clementine, onu çimdikledim. “Hey.”

“Bu, bana pislik dediğin için.” Ona gülümsedim, ikimiz birden gülmeye başladık. Birden, günlerdir ilk kez kendimi daha iyi hissettim. Aramızdaki gerginliğin bittiğini, birbirimize bütün bu saçmalık başlamadan önceki gibi davrandığımızı fark ettim.

“Alacağın olsun.” Gözleri parladı, eğilip kulağına fısıldadım.

“Söz mü?” Kulağına fısıldarken hafifçe üfledim, ikimiz birden gülmeye başladık. Kulağına üflenene havaya karşı hep hazırlıksızdı ve bu onu her zaman güldürürdü.

“Bekle de gör, Rhett Madison.”

“Bütün gece buradayım.”

“Hiç beklemediğin anda yapacağım.” Göz kırptı, uzun, açık boynuna, parlak göğsüne, sonra kalçalarına baktım.

“Ne giydin sen böyle?” Seksi kıyafetine bakarken usulca sordum.

“Kıyafet.”

“Hemen hemen kıyafet.” Kaşımı kaldırdım, kızardı.

“Ee, ne var ne yok Rhett?” Elliott bize yaklaşıp erkekliğini ispatlamaya çalıştı.

“İyilik, sende?” Baştan savma bir gülümsemeyle baktım.

“İyilik, ama seninki kadar değil.” Jenny’ye baktı. “Bakıyorum da bu kez başka bir kızla buluşmuşsun.”

“İyi bir görme yeteneğin varmış.” Arsız arsız güldüm ve bana alaycı bir edayla bakmaya devam ettiği için ona bir adım daha yaklaştım.

“Sağ ol.” Yine gülümsedi ama gözlerinde, ondan hoşlanmadığımı anladığını görebiliyordum, o da benden hoşlanmamıştı.

“Rhett, ben çok acıktım.” Jenny yanıma gelip kirpiklerini kırptırdı.

“Birazdan otururuz.”

“İkimiz, baş başa otururuz sanıyordum.” Clemmie’ye yan yan baktı sonra bana döndü. “Baş başa güzel bir akşam yemeği yeriz diye düşünmüştüm.”

“Arkadaşlarla daha eğlenceli olur.” Gülümsedim sonra bize merakla bakan Clementine’e döndüm. Ona çabucak gülümsedim, o da bana göz kırptı.

“Masanız hazır Rhett.” Candy bize seslendi, başka bir kız bize yer gösterirken onun da elime bir şeyler tutuşturmaya çalıştığını görmezden geldim.

“Bu kız sana numarasını vermeye çalıştı.” Masaya giderken kulağıma fısıldadı Clementine.

“Ama almadım.”

“Amma üçkâğıtçısın.” Başını salladı, kaşlarımı çattım. “Bu kadar çok kadınla nasıl çıkabiliyorsun anlamıyorum.”

“Sen bir ezikle nasıl çıkabiliyorsun anlamıyorum.”

“Rhett.” Dudaklarını büzdü, iç geçirdim.

“Pardon, ezik değil.” Özür dilerken gözlerimi devirdim.

“Sorun değil.” Gülümsedi, oturduk. Ben, hemen onun yanına oturdum, Jenny ve Elliott da karşımıza oturdular. İkisinin de oturdukları yerden memnun olmadıklarını görebiliyordum ama kimin umrunda.

“Kaburgayla filetoyu paylaşmaya ne dersin?” diye sordum Clementine’e, menüye bakarken.

“Olur.” Başını salladı. “Soğan mücveri de alalım.”

“Bana uyar.” Sırıttım.

“Pekâlâ.” Elliott bize bakarak kaşlarını çattı. “Sanırım sizinki tamam.”

“Ah, pardon.” Clementine kızardı. “Kusura bakma, biz Rhett’le her zaman Outback’e gelir ve yemeğimizi paylaşırız.”

“Sadece Outback’te değil.” Elliott’a gülümsedim. “Dışarıda her yemek yediğimizde böyle yaparız.”

“Ki bu çok sık olur,” dedi Clementine, gülerek. “Neredeyse hep dışarıda yeriz.”

“Çünkü biz domuzuz,” diye onayladım.

“Domuz sensin Rhett Madison. Ben değilim.” Gözlerini devirdi.

“Doğru, sen sadece bütün yemekleri ağzına tıkıyorsun o kadar.” Midesine hafif bir yumruk indirdim. “Her yemeği değil.”

“Kes şunu,” diye ciyaklayıp benden uzaklaştı.

“Bitti mi?” diye sordu Elliott, Clementine’e başını sallayarak. Clementine’in utanıp gerildiğini hissedebiliyordum ve bu herifin, ona kendini suçlu hissettirmeye çalışmasına fena halde bozuluyordum.

“Sen ne alırsın Jenny?” Çıktığım kıza baktım. Bana

dik dik bakarken kızgınlığı gizleme gereği bile duymuyordu. “Hoşuna giden bir salata bulabildin mi?”

“Yalnızca Sezar salata var.” Sinirli sinirli baktı. “Ben Yunan salatası istiyordum.”

“Ah, bu çok kötü işte.” Omuz silktim, Clementine’e baktım. “İçki alacak mısın?”

“Hayır.” Başını salladı. “Bu akşam değil.”

“İyi.” Gülümsedim. “Yabancı adamlarla buluştuğunda alkol almanı istemiyorum.”

“Rhett.” Bana tuhaf tuhaf bakınca omuz silktim. Elliott var diye çenemi kapalı tutacak değildim. Clementine’e en ufak yanlışı olursa, ensesinde olduğumu bilsin istiyordum.

“Haydi siparişlerimizi verip yemeğimizi yiyelim artık.” Elliott başını salladı, ciddi bir ses tonuyla söylemişti. “Bir dahaki sefere seni daha kaliteli bir restorana götürürüm Clementine, söz veriyorum. O zaman böyle abuk subuk tiplerle takılmayız.” Masaya bir sessizlik çöktü ama Clementine’in gözlerini devirdiğini gördüm, kendi kendime gülümsedim. Bu dangalakla fazla uzatmaz, diye düşündüm.

Hiç konuşmadan Jenny’yi arabadan indirdim. Eve gidene kadar yol boyunca gözlerini bana diktiğini biliyordum ve numarasını telefonumdan sileceğimden de emindim. İki dünya bir araya gelse bir daha benimle buluşmazdı. Çok da umrumdaydı sanki. Çok sıkıcıydı, dırdırcının tekiydi, onunla geçireceğim vakti ayırabileceğim bir sürü kadın vardı. Onu evine bırakır bırakmaz telefonumu çıkarıp Clementine’i aradım.

“N’apıyorsun?” Telefonunu açar açmaz sordum.

“Şimdi geldim eve. Sen neredesin?”

“Eve gidiyorum.”

“Bu gece aganigi naganigi yok mu?”

“Yok.” Güldüm. “Elliott nerede?”

“Evine gitti.” İç geçirdi. “Keyfi yoktu.”

“Neden?”

“Yemekte kabalık ettiğimizi düşünüyor.” Duraksadı. “Burada kalmak istiyordu.”

“Orada kalmak mı?” Kaşlarımı çattım. “Geceyi orada mı geçirmek istiyordu yani?”

“Evet.”

“Ne bok yemeye kalacakmış?” Sesim yükseldi.

“Hayır dedim Rhett.” Yumuşak bir sesle konuşuyordu. “Kalıp birlikte film izlemek istediğini söyledi. Büyütecek bir şey yok.”

“Film izlemekten fazlasını istiyordu, inan bana.” Elliott’un yüzünü gözümde canlandırınca yumruğumu salladım.

“Her neyse, eve gitti. Kızgındı.”

“Köpürdüğünden eminim.” Homurdandım. Herifin tesislerine ağrı girmiştir kesin.

“Bizim tuhaf bir arkadaşlığımız olduğunu düşünüyor-muş.” Devam etti. “Birlikte çok zaman geçirmememiz gerektiğini söyledi.”

“Gerçekten mi?” Sesimi yükseltmedim bu kez. Kızgınlığımı göstermek istemedim.

“Evet. Ben de seninle birlikte kamyonet yarışına gitmek istediğimi söyledim. O da benimle gelecek. Sorun olmaz değil mi?” Sesinde tereddüt vardı, bağırıp “Tabii ki bok gibi sorun olur,” dememek için kendimi zor tuttum.

“Keyfin bilir,” dedim sonunda.

“Biliyorsun, normalde seninle gelirim.” İç geçirdi. “Özür dilerim Rhett. Sadece onu daha iyi tanımak için seni öne sürdüğümü düşünmesini istemedim.”

“Ağzından yel alsın.”

“Rhett.” Homurdandı. “Hadi ama.”

“Tamam.” Evimin önüne geldim. “Bu konuda ne düşünüdüğümü biliyorsun.”

“O zaman orada görüşürüz, tamam mı?”

“Tamam.”

“Penelope’yi de davet edeceğim.”

“Aman ne güzel, en sevdiğim insanlar.” Eve girerken gözlerimi devirdim.

“Kes şunu.” Kıkırdadı.

“Duruyorum zaten, inan bana.” Yatak odama girip kendimi yatağın üstüne attım.

“Ne yapıyorsun?” diye sorunca sıırttım. “Biliyorsun, eğer gecenin bir vakti bir kız sana bu soruyu soruyorsa telefon seksi istiyor demektir.”

“Rhett.” O homurdanırken ben güldüm.

“Doğru söylüyorum,” buğulu bir sesle konuştum. “Ne yapıyorsun sorusu, soyunup telefonda mastürbasyon yapmaya giden yolu açar.”

“İğrençsin.”

“Bu da doğru.” Arkama yaslandım. “Sen bana ne yaptığımı soruyorsun ben de kendimle oynadığımı söylüyorum ve üzerinde ne var diye soruyorum. Sen de bana üstünde sutyen ve külot olduğunu söylüyorsun, ben telefonda inleyip seni hayal ederek kendimle daha çok oynamaya başlıyorum, senin elin külotunun içindeyken.”

“İğrençsin Rhett.” Homurdandı. “Senin fantezilerini daha fazla dinlemek istemiyorum.”

“Elini külotunun içine koyup kendinle oynadığın hiçbir fantezim yok,” diye fısıldadım telefona, onu yatakta çıplak hayal ederken inledim. Lanet olsun, dedim kendi kendime. Konuya niye buraya getirdim ki? İyice sertleşmeye başlıyordum ve bu kendimi suçlu hissettiriyordu.

“Neyse, bunu duyduğuma sevindim.” Kıkırdadı. “Çünkü elim külotumda değil, sutyenimin içinde.”

“Clementine O’Hara.” Ağzım açık kaldı. “Bu kadar yaramaz bir kız olduğunu bilmezdim.”

“Benim hakkımda bilmediğin çok şey var Rhett Madison.”

“Ee, üstünde ne var o zaman?” Kendime engel olamadım, telefona fısıldadım.

“Tişörtüm ve külotum var.” Güldü. “Şimdi de yatağa giriyorum.”

“Yani cidden çıkardın mı sutyenini?” Yatakta bana sokulduğunu, poposunu bana doğru ittiğini hayal ederek fısıldadım. Yanımda yattığını düşünürken yatakta kaykıldım.

“Dalga mı geçiriyorsun, uyumadan önce mutlaka sutyenimi çıkarırım.” Esnedi. “Sutyenle uyumak hiç rahat değil.”

“Ya, biliyorum.” Önceki gece bir an memesini gördüğümü hatırlayınca iç geçirdim. “Çok mantıklı.” Kotumu çıkarırken geveledim.

“Çok sıkıyor.” İç geçirdi. “Keşke şu sutyenleri, gece daha rahat edebileceğimiz şekilde yapsalar.”

“Neden?” Gözlerimi kapattım, elimi boxer’ımın içine götürdüm. Penisim neredeyse sertleşmişti.

“Çünkü gece sutyen giymek, memeleri sarkmaktan korur. En azından Penelope öyle demişti.”

“Hadi ya?” Elim penisimde aşağı yukarı gidip gelirken alçak sesle konuşuyordum. Elim gidip gelirken onu zar zor duyabiliyordum. Tek düşünebildiğim, onun yanıma uzandığı ve ben meme uçlarını ısıtırken, poposunu penisime sürttüğüydü.

“Ya. Bence büyük memelerin varsa onları sarkmaktan

kurtarmak için her yolu denersin.” Kıkırdadı, sesinden istifade edip inledim.

“Clementine.” Telefona fısıldadım. “Bu yakışıklı bir konuşma.”

“Sana bir şeyler anlatırım diye düşündüm Rhett.”

“Anlatabilirsin.” Dudaklarını penisimde hayal ederek fısıldadım.

“Gülme ama Elliott bu akşam bana oral seks yapmak istedi.”

“Ne?” Donakaldım, gözlerim ardına kadar açıldı. “Şaka mı yapıyorsun?”

“Nasıl hissettirdiğini bilmemi istiyormuş,” diye fısıldadı telefonda. “Daha önce kimseyle yatmadığımı duyunca şok oldu.”

“Sapık herif.” Yüzümü buruşturdum telefona. “Sen ne dedin?”

“Tabii ki hayır dedim.” Geveledi. Sesinden kızardığını anlayabiliyordum.

“İyi.”

“Yine de merak ettim,” diye itiraf etti.

“Merak mı ettin?” Bilerek sesimi alçalttım.

“Evet, nasıl hissettirdiğini bilmek isterdim.” İç geçirdi. “Tam olarak ne yapacağını merak ettim.”

“Bilmek istiyorsan ben anlatabilirim. Bunu yapmasına izin veremezsin.” Sesim sertti bu kez.

“Hayır.” Sesini yükseltti. “Bu tuhaf olurdu.”

“Neden?” diye sordum yumuşak bir sesle.

“Bilmiyorum. Yani, evet, sen benim en yakın arkadaşsın ama sonuçta erkeksin.”

“Erkek olduğum için sana seksten bahsedemez miyim yani?” Sinirlendim. “Bak, benden duyma senin için daha iyi.”

“Ne? Neden?”

“Çünkü bana güvenebilirsin ve ben sana doğruyu söylerim.”

“Olabilir.”

“Sana oral seksi anlatmamı istiyor musun Clementine?”

“Hayır,” dedi ama tereddüt ettiğini sesinden anlayabiliyordum.

“Emin misin?”

“Hayır.” İç geçirdi. “Belki bana kısaca anlatabilirsin.”

“Tamam. Bekle.” Telefonu yatağın üstüne bırakıp kotumu tamamen çıkardım, yatağa girmeden önce tişörtümü sandalyenin üzerine fırlattım ve telefonu elime aldım.

“Orada mısın?”

“Evet.”

“Neredesin? Yatakta mı?” diye sordum usulca.

“Evet.”

“Işığın kapattın mı?”

“Evet, niye sordun?”

“Hiç, merak ettim.” Altdudağımı ısırıldım.

“Tamam...”

“Kendine hiç dokundun mu?”

“Hayır,” diye bağırınca güldüm. “Neden?”

“Bir sebebi yok.” Derin bir nefes aldım, alnımı ovuşturdum. Aynı anda kendisine dokunması söylesem fazla ileri gitmiş olurdu. Kafanı topla Rhett.

“Tamam.” Sesinde şaşkınlık vardı.

“Pekâlâ, bir erkek, bir kıza oral seks yaptığında kız genellikle orgazm olur,” diye geveledim, ne kadar derine ineceğime karar veremiyordum.

“Vay,” diye bağırınca gözlerimi kapattım.

“Evet.” Duraksadım. “Kısaca, kız külotunu çıkarır ve bacaklarını açar.”

“Tamam.” O telefona fısıldarken elim yine, hâlâ sert olan penisime gitti. “Sonra?”

“Sonra dilini ve dudaklarını kullanarak onu uyarır.”

“Nasıl?” diye sorduğunda, onu yatakta uzanıp bacaklarını açmış şekilde hayal edince inledim.

“Cinsel organını yalayıp klitorisini emer, diliyle onu becerir,” diye kaba ve seri bir şekilde anlattım.

“Ah, vay canına.” Sözlerimden şok olmuş gibiydi.

“Sonra kız adamın yüzüne boşalırken, adam onun suyunu yalar.” Elim daha hızlı hareket ettirerek devam ettim. “Bazı kızlar adamın saçını çeker ya da yüzünü cinsel organına iyice bastırır. Bazıları da hareket edeme diye bacaklarını birbirine yaklaştırır.”

“Bu çılgınca.” Bedenimin iyice gerildiğini hissettim.

“Bekle bir dakika.” Geveleyip telefonu yere koydum. Gözlerimi açmadan Clementine’i yüzümün üstüne oturmuş, onu dilimle becerirken hayal ettim. Boşalırken gözlerindeki bakışı hayal edebiliyordum. Hareket edemesin diye kalçalarını tutacaktım, O çılgık atacak ve orgazm olacaktı. Elime boşalırken inledim. Birkaç dakika boyunca sarsıldım sonra gözlerimi açıp elimi ve penisimi temizlemek için havlumu aldım. Telefonu tekrar alıp alçak sesle konuşmaya devam ettim.

“Hey, kusura bakma.” Birden kendimi yorgun hissederek esnedim.

“Sen iyi misin?” diye sordu endişeli bir sesle.

“Evet, iyiyim.” Telefonda onunla konuşurken yüzüme oturduğunu hayal edip boşaldığım için kendimi suçlu hissettim.

“Ha, tamam. Seni rahat bırakayım da uyu. Bir erkeğin bir kıza nasıl oral seks yaptığını anlattığın için teşekkür ederim.”

“Önemli değil,” diye fısıltıyla konuştum. “Bana istediğin her şeyi sorabilirsin.”

“Sağ ol Rhett.”

“İyi geceler Clemmie.”

“İyi geceler Rhett.” Telefonu kapatınca tekrar yatağa uzanıp inledim. Ne yaptığımı bilmiyordum. Neden birdenbire Clementine’le ilgili cinsel bir takıntıya kapılmıştım? Bir yanım ona oral seksten daha fazlasını yapabileceğimi söylemek istiyordu. Hatta isterse, neler kaçırdığını bizzat göstermek istiyordum.

Sekizinci Bölüm

“Neon ışıklarını sevdim.” Tomas, 1986 model Chevy pikap kamyonetimin çevresinde yürüyordu.

“Evet. Modern bir görüntü verir diye düşündüm.” Sırttım.

“Hayır, motor, vites ve yakıtı da yükseltir.”

“Ah, oktanı yükseltelim diyorsun?”

“İnansan iyi olur.” Deri ceketimin fermuarını çekip sırttım.

“Dostum, James Dean’e benzedin.” Tomas bana şöyle bir baktı. “Çok havalı oldun.”

“Charleston’ın en havalısı olabilirim dostum.”

“Benden daha havalı olamazsın.” Başını salladı sonra duraksadı. “Vay canına, mamacita.* Şu gelen Clementine değil mi? Fena halde seksi.” Sağ tarafıma bakarken gözleri yuvalarından fırlayacak gibiydi. Onu görmek için döndüm. Siyah, dar deri pantolon ve beyaz bluzuyla geldiğini görünce kalbim durdu sandım. Saçlarını kıvrırcık yapmış, ağzı kulaklarında sırtıyordu. Vücuduna bakarken sertleştiğimi fark edip duruşumu değiştirdim. Yanında Elliott’ı görünce kaşlarım çatıldı.

* İspanyolca: Anne, anneciğim. (ç.n.)

“Bu herif kim?” diye sordu Tomas şaşkınlıkla.

“Göt herifin teki.” Gözlerimi kısıp homurdandım. Bu herif gerçekten sinirimi bozuyordu.

“Bu herife dikkat et dostum,” diye tısladı Tomas. “Tam bir papi chulo’ya* benziyor.”

“Pisliğin tekine benziyor.”

“Dostum, galiba onu tanıyorum.” Tomas kaşlarını çat-tı. “Adı ne?”

“Elliott,” diye homurdandım, Clementine’e bakmaktan alamıyordum kendimi.

“Evet, bu o.” Tomas başını salladı. “Geçen sene takıldığım kızla çıkmıştı. Anlaşılan onu sepetlemiş.” Yüzünü buruşturdu. “Kişisel olarak tanıdığımdan değil ama şu kız, Jackie, sapıkça şeyler yaptığını söylemişti.”

“Ne gibi?”

“Arkadan becermeyi seviyormuş.” Tomas yüzünü ekşitti. “Bir de şu cinsel sapıklıklara meraklıymış.”

“Ha, tamam.” Kaşlarımı çattım. “Clementine böyle şeylerden nefret eder.”

“Dostum, bu kaltakları bilirsin. Onlar hiçbir şeye hayır demez. Kaç piliç bana penis yalamayı sevmediğini söylemiştir, biliyor musun? Kaç hatuna her trafik ışığında yalattığımı biliyor musun?” Tomas bana bakarak bir kaşını kaldırdı. “Sorun çıkarmaya çalışmıyorum. Clementine’le aranızda ne var bilmiyorum ama koca Elliott da koyun değil. Ama bu herif, o masum görüntüsünün altında seks kulüplerinde yiyiştir, her boku yiyordur.”

“Seks kulübü mü?” İnanmaz gözlerle Tomas’a, sonra Elliott ve Clementine’e baktım. “Gerçekten mi?”

“Ben sadece duyduklarımı söyledim.” Tomas omuz silkti,

* İspanyolca-Portekizce: Baba, yakışıklı, moruk, pezevenk anlamlarına gelen sözcük. (ç.n.)

yeniden gerildiğimi hissettim.

“Bekle, kamyonetin yanında kal. Ben gidip onları getireyim. Hemen dönerim.” Yönümü Clementine’e çevirdim, gidip omzuna dokundum. “Hey, sen.” O bana sırtıırken gülümsedim.

“Selam.” Bana sıkı sıkı sarıldı. “Seni arıyordum.”

“Şurada, Tomas’la birlikteydim.” Otoparkın köşesini gösterdim, kolunu tuttum. “Gel de kamyonete bak.”

“Elliott da burada.” Başıyla arkasındakini gösterdi, kocaman bir gülümsemeyle. “Kamyonetleri görmek için can atıyordu.”

“Hiç şüphem yok,” dedim yavaşça ve dönüp ona da baş selamı verdim. Elliott’un eski kamyonetlerle ilgilenmediğini biliyordum. Sadece beni görmek için gelmişti ve Clementine’i tek başına bir yerlere göndermek istemiyordu. “Gel.” Elini tuttum ve hıncahınc dolu otoparkın önünden geçirdim. En az 35 kamyonet ve 200 kişi vardı. Herkes yüksek sesle ve hızlı konuşuyordu ve birileri arabasının hoparlörüne son ses Kenny Chesney çalıyordu.

“Aç mısın?” diye sordum, kamyonetime doğru giderken. Bazı adamların ona ağızlarının suyu akararak baktığını görebiliyordum ve bu, beni çileden çıkarıyordu.

“Biraz.” Omuz silktilti. “Belki Elliott’la sonra bir şeyler yeriz.”

“Vay, nereye gideceksiniz? Belki ben de gelirim.”

“Ah.” Altdudağını ısırp arkasına baktı. “Bilmem ki.”

“Neyi bilmezsin ki?”

“Galiba Elliott özel bir akşam yemeğine çıkmamızı istiyor.”

“Ah, herhalde benim de size katılmama itiraz etmez.” Geniş geniş gülümsedim. “Değil mi Elliott?” Arkaya bakıp ona kocaman bir gülücük attım. “Sen bir şampiyon-

sun, değil mi?"

"Ne?" Bana pis pis baktı, Clementine'in kolunda elimi görünce dik dik bakmaya devam etti.

"Hiç." Gülümsedim. "Akşam yemekte konuşuruz."

"Rhett." Clemmie bana başını salladı. "Korkunç bir adam-sın."

"O kadar da kötü değilim." Eğilip yanağına bir öpücük kondurdum.

"Bu ne içindi?" Şaşkınlıkla bana baktı.

"Bana destek olduğun için." Sırıttım. "Geldiğin için teşekkür ederim, benimle gelmemiş olsan da."

"Dünyada bunu kaçıramazdım. Gülümsedi, uzanıp yüzümde bir şeye fiske attı. "Yanağında sinek var," diye fısıldadı, birkaç saniye göz göze kaldık.

"Sinek kovucum olduğun için de teşekkürler."

"Şapşal." Gözlerini devirdi. "Merhaba Tomas." Arabanın yanında durduğumuzda Tomas'a gülümsedi.

"Merhaba bayan seksi."

"Tomas." Kıkırdadı. "Yapma." Duraksadı, sonra Elliott'a ters ters baktı. "Elliott, bu Tomas. Rhett'in iyi arkadaşlarından biridir."

"Selam." Elliott başını salladı.

"Tanıştığımıza memnun oldum idiyot.*" Tomas hayli aksanlı bir sesle konuşunca kıs kıs güldüm.

"Adım Elliott." Elliott kaşlarını çatı.

"Ben de onu öyle dedim ya," diye konuştu Tomas alçak sesle. "İdiyot."

"Her neyse." Elliott gözlerini devirdi. "Ne zaman gitmek istersen ben hazırım tatlım." Kolunu Clementine'in kalçasına koyup kendine doğru çekti. "Ah, üşümüştün." Clementine'in omuzlarını sıvazlayınca altdudağını ısıırıp

* İng. "salak, aptal" anlamına gelen "idiot" kelimesiyle ses oyunu yapıyor. (ç.n.)

başka yöne baktım.

“Birazcık.” Başını salladı. “Hey, bu arada Penelope geliyor.”

“Öyle mi?” Yüzümü ekşittim. “Yaşasın.”

“Adileşme Rhett.” Bana sert bir bakış attı.

“Ben asla adileşmem.” Gülümsedim, o da bana gülümsedi.

“Eee, harika görünmüyor mu?” Kamyoneti gösterdim.

“Muhteşem görünüyor.” Clementine başını salladı, kamyonete bayılmıştı. “Bu kez kendini aşmışsın Rhett.”

“Bu kez derken?” Elliott araya girdi. “Daha önce de mi buna katıldınız?”

“Bu, dördüncü klasik kamyonet yarışına katılışım.”

“Ya.” Etkilenmiş görünmüyordu. “Sanırım pek ders çalışmıyorsun, bu kadar vaktin olduğuna göre.”

“Ya, aynen öyle.” Gözlerimi devirdim, Tomas’a döndüm. “Dostum, bira istiyorum. Sende var mı?”

“İşte geliyor.” Bagajdan bir bira alıp bana attı. “Seni de düşünerek 24’lük koli aldım.”

“Sağ ol.” Ona gülümsedim, biramı açtım. “İster misin?” Kutuyu Clementine’in eline tutuşturdum, başını sallayıp bir yudum aldı.

“Sağ ol.” Gülümseyerek geri verdi.

“Bu hiç sağlıklı bir şey değil.” Elliott kaşlarını çatı.

“Öyle mi diyorsun?” Güldüm. “Daha birkaç hafta önce onun diş fırçasını kullandım. Bence o daha kötü.”

“Rhett.” Clementine yüzünü ekşitti. “İğrençsin.”

“Hey, yemeklerimizi bile paylaşıyoruz biz.” Sırıttım, Elliott gözlerini kısmış bana bakarken Clementine bana yumruğunu savurdu. Biramdan bir yudum daha alıp yüksek sesle geçirdim. “Nedenmiş o?” Clementine’e göz kırptım, aynı anda gülmeye başladık.

“Yemin ederim, normalde böyle biri değildir.” Elliott’a baktı, onun da kaşlarını çatıp Clementine’in kulağına bir şeyler fısıldadığını gördüm. “Henüz gidemeyiz,” diye fısıldadı Celemtine de. “Penelope daha gelmedi bile.”

Tomas’a döndüm, kaşlarımı kaldırdım. “Bu bitti, bir tane daha ver.”

“Geliyor dostum.” Bana bir kutu bira daha fırlattı, kendine de bir tane açtı. “Dostum, barmen kızın beni dün gece aradığını söylemiş miydin?”

“Vay, öyle mi?”

“Bütün gece meme uçlarını becerdim.” Sırıttı.

“Güzel.” Ben de sırıttım.

“Cidden mi beyler?” Elliott sinirlenmiş gibiydi. “Bir hanımefendinin önünde böyle yakışsız konuşmalar yapılmaz.”

“Benim hatam,” diye özür diledi Tomas. “Sen kızları nasıl arkadan becerdiğini anlatmak ister misin?” Durdu, birasından bir yudum daha aldı, Elliott’un yüzü kıpkırmızı kesilmişti. “En çok da neden vajina yerine götü tercih ettiğini merak ediyorum. Ya da dur, ben söyleyeyim, çünkü onları götten hamile bırakamıyordun, değil mi?” Birasından bir yudum daha alıp bana sırıttı. Hepimiz orada, ayakta dikilirken sessizliğe bürünmüştük, Elliott sinir küpü olmuştu. Clementine’in üzülp üzülmeyişini görmek için ona baktığımda dudaklarının titrediğini gördüm. İşte benim kızım. Mizah duygusundan bir şey kaybetmemiş.

“Penelope arıyor.” Çalmaya devam eden telefonunu cebinden çıkardı. “Bekle, seni almaya geliyorum,” diye bağırdı telefona. “Ön tarafta kal.” Çabucak bana baktı. “Ben gidip Penelope’yi alacağım. Hemen dönerim.”

“Ben de seninle geliyorum.” Elliott’la ben aynı anda söyledik ama o başını salladı.

“Siz burada kalın. Tek başıma giderim, merak etmeyin.” Çabucak yanımızdan ayrılıp giderken, üçümüz birden o seksi poposuna bakakaldık.

“Lanet olsun, kız çok iyi dostum.” Tomas böyle deyip bana bir bira daha attı.

“Evet, öyle,” dedi Elliott gülümseyerek. “Bu gece onu arkadan becerirken çok eğleneceğim.”

“Ne dedin sen?” Donakaldım, düşmanca baktım ona.

“Bu gece onu arkadan becerirken çok eğleneceğim dedim.” Pis bir sırıtışla tekrarladı. “Meme uçlarını da yalayacağım.” Dudaklarını yaladı. “Kocaman ve olgun meme uçları var.” Sırıttı. “Belki memelerini becermeme izin verir.” Tomas’a baktı. “Fikir verdiğin için teşekkürler. Bakire olduğunu biliyorum, bu yüzden birkaç hafta onu beceremem, ama bekleyebilirim. Eminim kokusu çok tatlı ve dardır.” Bana dik dik baktı. “Ama kim bilir, belki bu gece memelerini becermeme izin verir.”

“Yemin ederim ona elini süreceksin olursan, aşağılık herif...” Onu boynundan yakalayıp kendime doğru çektim. “Seni o rezil götünden sikerim, adi herif.”

“Aman, çok korktum.” Tükürdü ama gözlerinde, biraz sonra yapacaklarımdan korktuğunu görebiliyordum. O kadar sinirlenmişim ki tam ona vuracakken Clementine’in Penelope’yle birlikte bize doğru geldiğini gördüm. Kötü biri olduğumu düşünmemeleri için onlara daha fazla malzeme vermemeliydim. Elliott’un tişörtünü bırakıp bir adım geriye çekildim, bir bira daha açıp kafaya diktim.

“Biz geldik.” Clementine bana doğru gelip yüzüme baktı. “Sen iyi misin?”

“İyiym.” Kafamı çevirdim.

“Hımm.” Kaşlarını çatı. “İyi görünmüyorsun.”

“İyiym.” Yüzüne baktığımda gözlerindeki kaygıyı gö-

rebiliyordum. “İnan bana iyiyim.”

“Peki.” İç geçirdi sonra Penelope ile konuşan Elliott’a baktı. “Bira ister misiniz millet?”

“Hayır, sağ ol.” İkisi aynı anda cevap verip başlarını salladılar. Penelope’ye baktım. Sutyensiz, siyah bir straplez elbise giymişti. Meme uçları neredeyse elbisesinden fırlayacaktı. Hayal gücüne hiç yer bırakmamıştı, Tomas da gözlerini dikmiş ona bakıyordu.

“Güzel elbise.” Böyle seslenip aşağıya baktım. Poposunu zar zor kapatıyordu, bu gece kendini yatağa attırmak için mi kasten böyle giyindiğini merak ettim.

“Teşekkürler.” Başını salladı, hafifçe gülümseyerek başka yöne baktı. Birkaç saniye daha ona bakarken Jake’in söylediklerini hatırladım. Belki de haklıydı. Belki de bana bir şeyler hissettiği için bu kadar kızgındı. Benim masmavi gözlerime vurulan tek kız o değildi.

Clementine, Elliott’ın yanına giderken ona baktım, Elliott arkasına geçip elini kalçasına koydu. Boynunu öpmeye başladı, ellerinin kalçasının üzerinde aşağı yukarı hareket ettiğini gördüm. Elini onun karnına götürdü, tehlikeli bir şekilde göğüslerine doğru ilerlemeye başladı. Onlara bakarken üzerime ağır bir yük binmişti sanki. Clementine ne bok yemeye onun, kendisine bu şekilde dokunmasına izin veriyordu? Clementine’in kulağına bir şeyler fısıldadığını, sonra ikisinin gülmeye başladığını gördüm.

Tomas yanıma gelip elime bir bira daha tutuşturdu. “Lanet olsun dostum, bunu söylemekten nefret ediyorum ama bu herif yalan söylemiyor sanırım. Memelerini sıkmasına izin vermesine az kalmış.”

“Tomas, seni uyarıyorum.” Başımı salladım, biramdan uzun bir yudum aldım.

“Dostum, çocukluktan beri arkadaş olduğunuzu biliyo-

rum ama nihayet büyümüş görünüyor.” Omuz silkti. “Kız acayip seksi. Şu herifle olmasa kendime hâkim olamayabilirdim. Bu kadar yıl nasıl dayandın bilmiyorum.” O konuşmaya devam ettikçe ben buz kesiliyordum. Clementine’in seksiliği hakkında daha fazla şey duymak istemiyordum artık. Bu aşağılık herifin onu ellediğini görmek istemiyordum.

“Hey, Clementine, gidip bir şeyler...” diye söze girdim ama ben daha sözümü bitirmeden lafımı kesti.

“Kusura bakma Rhett.” Başını salladı. “Elliott kendini pek iyi hissetmiyor, o yüzden onun evine gideceğiz.”

“Onun evine mi gideceksiniz?” Donakaldım. Şaka mıydı bu?

“Evet, şimdi gidiyoruz.” Elliott bana sırtıttı. “Kamyonetlerle iyi eğlenceler. Biz kendi eğlencemize bakacağız.” Bana göz kırptı, öfkem giderek büyüyordu.

“Clementine.” Ona doğru yürüdüm. “Seninle konuşmalıyım.”

“Sonra konuşuruz Rhett.” Başını salladı. “Tomas’la Penelope burada nasılsa. Seni sonra ararım.”

“Clementine.” Kolunu tuttum. “Hemen şimdi konuşmalıyız.”

“Şimdi olmaz Rhett.” Kaşlarını çatıp başını salladı. “Elliott’la ben şimdi gidiyoruz.”

“İyi.” Döndüm, başımı salladım. “Ne halin varsa gör.” Onlar giderken içimde bir boşluk oluştu.

“Ee, bu gece ne yapıyorsun?” Penelope yanıma gelip hafifçe gülümsedi.

“Hiç.” Omuz silktim, biramdan bir yudum aldım. Ona baktım, hafifçe gülümsedim. Sonra bir hata yapıp bakışlarımı aşağıya kaydırdım, neredeyse patlamak üzere olan koca memelerine diktim gözlerimi. “Gerçekten güzel elbise.” Birkaç saniye daha meme uçlarına bakıp ona döndüm.

“Teşekkürler.” Kızardı. “Fark etmene sevindim.”

“Bana niçin böyle kaltaklık yapıyorsun?” Bir yudum daha çekip ona dürüstçe sordum.

“Bilmiyorum.” Omuz silkti, yere baktı.

“Hey, millet, barmen arkadaşım bana mesaj atmış.” Tomas koca bir sırtıyla araya girdi. “Çıktım ben.”

“Görüşürüz.” Sirtına bir şaplak atıp gidişini izledim. “Güzel bir gece geçirecek anlaşılan.”

“Biz de güzel bir gece geçirebiliriz.” Dudaklarını yalayıp bana yaslandı.

“Vay!” Ne ima ettiğini anlamak için gözlerinin içine baktım. Clementine ve Elliott’a aklımdan çıkarmalıyım.

“Bilmiyorum, beni kamyonetine bindir, sonra bizi nereye götüreceksin, bakalım.”

“Bu kamyoneti saatlerce çalıştıramayabilirim.” Omuz silktim, etrafa bakındım. “Otopark bu akşam çok dolu.”

“Belki sadece arkada oturup muhabbet ederiz,” dedi usulca.

“Peki.” Başımı salladım, kalan biramı kafaya diktim. “Bekle.” Clementine konuşmadan gittiği için özür mesajı atmış mı diye telefonumu çıkarıp baktım. Hiçbir şey yoktu. Telefonu tekrar cebime koyup Penelope’nin kolunu tuttum. “Gel.” Kapıyı açıp önce onu bindirdim. Arka koltuğa kaydıldı, ben de hemen arkasından bindim. “Ee, ne konuşmak istiyorsun?” Yorgun gözlerle ona baktım. Tek istediğim kendimi yatağıma atıp öfkemi unutmak için uyumaktı. Bir de Clementine’i arayıp ona patlamak.

“Konuşmak istemiyorum,” dedi Penelope usulca, bir de baktım ki elbisesinin üst kısmını indiriyor.

“İyi madem.” Başımı sallayıp gülümsedim. “Peki ne yapmak istiyorsun bakalım?”

“Külot da giymedim.” Elimini tutup elbisesinin üstüne

götürdü. Parmağımı cinsel organına bastırınca ıslaklığını fark ettim.

“Tıraş olmuyor musun?” Merakla sordum ve nasıl bu kadar kolay olabildiğinden huzursuz olarak elimi hemen çektim.

“Senin için gerçekten önemli mi?” Yaklaşıp beni öpmeye çalıştı. Dudaklarından kaçıp kenara çekildim. Ellerinin, pantolonumun önünü okşadığını fark edince gözlerimi kapattım. Kendimi berbat hissederek bakmaya devam ettim ama sonra Clementine’le Elliott’un aceleyle gidişlerini hatırladım. Penelope’nin fermuarımı açıp penisimi çıkardığını fark ettim. Kafası kucağımdaydı ama hâlâ sertleşemiyordum. Arkama yaslanıp rahatlamaya çalıştım ama onu hissetmiyordum bile. Onun Clementine olduğunu hayal etmeye çalışınca sertleştiğimi hissettim.

“Ah, evet koca oğlan.” Penelope penisimi emerken fısıldadı, kafasını aşağıya daha çok bastırdım. Onun sesini duymak istemiyordum. Sesini duymaya devam ettikçe, zihnim, onun Clementine olmadığını anlayacaktı. Kasıgımda başını aşağı yukarı hareket ettiriyordu, eğilip memelerini tutum ve sıkmaya başladım. Geri çekilip kucağıma oturmaya çalıştı ama onu ittim.

“Daha değil.” Başımı salladım ve ona uyum sağlamaya çalıştım. Memelerini tuttum ve penisimi kaldırıp onları becermeye başladım. Gözleri fal taşı gibi açılınca kafamı başka yöne çevirdim. Onun yüzünü görmek istemiyordum. Ona bakmak kendimi suçlu hissettiriyordu ve bedenim onun Clementine olmadığını anlayınca giderek yumuşuyordum. Bir dakika sonra penisimin yeterince sertleşmediğini fark edip onu tekrar okşamaya başladı ama işe yaramadı. Onu kenara itip koltukta kaykıldım.

“Kusura bakma, fazla sarhoş olmalıyım.” Yüzündeki

memnuniyetsizliğe görünce yalan söyledim.

“Dur da seni yeniden yalayayım.” Eğilip penisimi tuttu. “Ağzımla seni sertleştireyim de sonra üstüne çıkayım.”

“Yanıma kondom almamışım.” Yalan söyledim, omuz silktim. “Kusura bakma.”

“Ah.” Arkasına yaslanıp arzuyla bana baktı. “Beni becerebilirsin ya da istersen memelerimi de becerebilirsin.” Alçak sesle konuşuyordu, ona bakarken tiksindiğimi gizlemeye çalıştım. Ne yapıyoruz biz böyle? Olay nasıl buraya geldi? O kaltak hallerini tercih ederdim.

“Belki bir dahaki sefere.” Başımı çevirip bakışlarımı kaçırdım. “Elbiseni giysen iyi olur.” Kapıyı açıp kamyonetten indim. Telefonumun cebimde titrediğini fark edip hemen çıkardım.

“Özür dilerim, çıkmadan arayamadım. Elliott arkadaşlığımızı biraz kıskandı, o yüzden ben de gitsem iyi olur dedim.”

Clementine’in mesajıyla yüreğim ısındı. “İyi. Sakın bir daha bunu yapma.” Mesajı gönderip cevabı bekledim.

“Ne yapıyorsun?” Penelope kamyonetin arkasından çıktı, başımı kaldırıp ona baktım.

“Hiç.” Ona bakamıyordum, bakışlarımı kaçırdım. Memeleri hâlâ dışarı fırlamak üzereydi ve tek düşünebildiğim onları becermeye çalışırken penisimin büzüştüğüydü.

“Senin evine gitmemizi ister misin?” Yalvaran gözlerle kamyonetten inip yanıma geldi. “Benim arabamla gidebiliriz.”

“Olmaz.” Başımı salladım, Clementine’e mesaj yazdım.

“Ne yapıyorsun?”

“Eve gidiyorum, uzun hikâye.”

“Yapma ya!” Evet! dedim kendi kendime.

“Sonra uzun anlatırım. Sk,*” diye mesaj atınca ne-

* Kısaltma: Sonra konuşuruz. (ç.n.)

ler olup bittiğini merak ettim.

“Peki ne yapmak istiyorsun?” Penelope usulca sordu.

“Ben de gitmek üzereydim.” Omuz silktim. “Bence ikimiz de eve gitmeliyiz. Kendi evlerimize.”

“Seni tekrar görecek miyim?” Dudağını ısırды, içimden kendime lanet ettim. Ne demeye sarhoş halimle Clementine’in arkadaşıyla cinsel ilişkiye giriyordum ki?

“Tabii.” Başımı salladım ama Clemmie’ye, arkadaşıyla yiyiştüğimi nasıl söyleyeceğimi merak ediyordum.

“Tamam.” Gülümsedi. “Belki Clementine ve Elliott’la çifte randevuya çıkarız.” Elini saçına götürdü. “Bence çok eğlenceli olur.”

“Ya, ya.” Belli belirsiz gülümsedim.

“Sarhoş olman çok yazık oldu.” Kıkırdadı. “Ağzımdan gerçekten hoşlanmış gibiydin.”

Ona bakarken ürperdim, kaskatı kesildim. Yalnızca Clementine’in bana oral seks yaptığını hayal ettiğim için sertleşmişim. İkinci kez azmak için Clementine’i düşündüğümü fark edince ofladım. Ne oluyordu bana böyle? Clementine’le Elliott’ı kıskandığımı düşünürken içten içe kahrediyordum. Clemmie için ereksiyon oluyordum. Bedenimin her zerresinin onun içinde olmak istediğini biliyordum. Onun her yerini tadıp, ona dokunmak istiyordum. Ancak o zaman eski halime dönebilirdim. Onunla cinsel ilişkiye girersek arkadaşlığımızın nasıl bir tehlike içinde olacağını anlayınca iç geçirdim. Bu arkadaşlığı tehlikeye atmak istemiyordum. Benim için seksten çok daha değerliydi.

“İyi misin Rhett?” Penelope kaşlarını çatdı, başımı salladım.

“Hayır, ben eve gidiyorum.” Her şeyin nasıl böyle sarpasardığını düşünüp gözlerimi kapattım. “Eve gidiyorum.”

Dokuzuncu Bölüm

“Gençliğimizde, hiç merak etmezdik kim olduğumuzu. Gençliğimizde, umursamazdık kimseleri. Gençliğimizde, dünya ayaklarımızın altında sanırdık. Gençliğimizde, genç kalmaya yazgılıyız sanırdık. Artık yaşlandık, bilmezdik ne yaptığımızı. Artık yaşlandık, sensin dek düşündüğümüz.”

Yatağıma uzanmış, Clementine’le 16 yaşındayken yazdığımız şarkıyı söylüyordum. Aynı anda hem gülümsüyordum hem surat asıyordum. Clementine’le sorunsuz arkadaşlığımızı özlüyordum. Birbirimizin cümlelerini bitirmelerimizi, diğerimizin müsait olduğunu farz edip takılmalarımızı ve konuşmalarımızı özlüyordum. Birbirimizle olmanın rahatlığını özlüyordum. Onunla şarkılar yazmayı özlüyordum. Ben 11 yaşındayken Clementine’le oynadığımız bir oyun vardı; şarkını söyle. Şarkı sözleri yazar sonra ona bir melodi uydurur ve bir grupta şarkıyı söylemiş gibi yapardık. Öyle ciddi bir şey değildi, çok derin ya da şiirsel şarkılar yazmak umrumuzda değildi ama bizi birbirimize bağlayan bir şeydi. İkimizin birlikte yaptığı bir şeydi.

“Gençliğimizde, hiç merak etmezdik kim olduğumuzu.”

Yine şarkıyı söylemeye başlayıp kendi kendime gülümse-dim. Bu sözlerin gerçekleşmesi ne kadar da zordu.

Telefonumu alıp ona mesaj yazdım: **gençliğimizde, umursamazdık** kimseleri. Çabucak yazıp gönderdim. Bana cevap verme zahmetine girecek mi diye uzanıp göz-lerimi telefona diktim. Cevap verme gereği duymazsa hiç şaşırmasdım. Bana ve Elliott'la aralarında geçenlere kız-gın olduğunu biliyordum. Aramızdaki şeyler değiştiği için kızdığını biliyordum. Kafasının karışık olduğunu biliyor-dum. Niçin öyle davrandığını bilmiyordum. Onunla çık-mak istememiştim. Ama Elliott'la olmasını da istemiyor-dum. Onunla olduğunu düşünmek beni rahatsız ediyordu. Bazıları kıskanç olduğunu söyleyebilir ama kıskançlık yapmıyordum. Sadece onun için endişeleniyordum. Onun için doğru olmayan bir ilişkide kendini kaybetmesini iste-miyordum ve Elliott'un onun için doğru adam olmadığını biliyordum. Elliott sıkıcı biriydi ve onu benim gibi güldü-remezdi. Ayrıca onun bir pislik olduğunu da biliyordum. Dün akşam, onu memelerinden becermekle ilgili söylediği sözlerden sonra benden ya da Tomas'tan daha iyi biri ol-madığını anlamıştım. Yalnızca iyi bir adammış gibi dav-ranıyordu.

Üstelik benden hiç hoşlanmadığını da biliyordum. İyi bir arkadaş olmadığımı düşündüğünü biliyordum. Tıpkı Penelope gibi. Ayrıca onu da düşünmek istemiyordum. Dün gece olanları unutmasını umuyordum. İkimiz adına da üzülüp utanıyordum. Clementine'le arkadaşlığımızı mahvetmeye çalıştığı için ondan hâlâ hoşlanmıyordum. Clemmie'nin hayatına girip bizi ayırmaya çalışan insan-lardan bıkmıştım.

Bip bip. Mesaj gelince telefonum öttü. **"Gençliğimiz-de, dünya ayaklarımızın altında sanırdık. Artık**

yaşlandık, biliyoruz ki kısmet değilmiş hiçbir şey.”

Clementine’in mesajını okudum, onu aramadan önce yüzümü buruşturdum.

“Alo?” Telefona cevap verirken iç geçirdi.

“Neden sözleri değiştirdin?”

“Her şey sürekli değişir.” Sesi üzgün geliyordu. “Sözlerin güncellemeye ihtiyacı vardır diye düşündüm.”

“Bu ne demek şimdi?” Yatağımda oturup kaşlarımı çatıttım. “Ne yapıyorsun? Sesin üzgün geliyor.”

“İyiyim.” Yine iç geçirdi.

“Clementine O’Hara, neyin var?” diye gürledim.

“Bir şeyim yok.”

“Clemmie,” dedim tatlı bir sesle ve cevap vermesini bekledim. “Senin her halini bilirim ben, ne oldu?”

“Yok bir şey.” Duraksadı. “Elliott’la ben ayrıldık.”

“Ayrıldık da ne demek?” Sesim sıkıntılı olsa da kalbim havalara uçmuştu. “Senin sevgilin değil sanıyordum.”

“Değildi.” Açıldı. “Yine de birbirimizle görüşüyorduk ve artık beni görmek istemediğini söyledi.”

“Nedenmiş?” Yumuşak bir sesle sordum, ne kadar sevindiğimi anlamasını istemiyordum.

“Özel bir nedeni yok.” Geveledi.

“Yanına geleyim mi?” diye sordum usulca. “Yüz yüze konuşuruz.”

“Linda’yı görmek ister misin?” diye sordu uyanık, homurdandım.

“Hayır, ama bunu göze alabilirim.”

“Telefonda konuşalım işte.” İç geçirdi.

“Yüz yüze konuşabilir miyiz?” Yataktan fırlayıp kalktım ve bir süveter bulup üstüme geçirdim. “Lütfen.”

“Yataktayım.”

“Ben de.”

“Sen buraya gelemezsin, ben de senin evine kadar direksiyon sallamayacağım.”

“Ben gelip seni alırım.”

“Neden?” diye sordu rahatsız olmuş gibi.

“Bana kızma Clem. Yüz yüze konuşmalıyız.”

“Kız gibisin Rhett. Konuşacak bir şey yok.” Konuştuktan sonra telefonda sessizlik oldu, öylece kaskatı dikildim ayakta. Telefonu suratıma kapatmıştı. Üstüne gittiğimi biliyordum ama Clementine değil de bir başkası olsaydı umrumda bile olmazdı. Ama o, benim en yakın arkadaşımdı. Hayatımda sabit olan tek şeydi. Ona, hayatımdaki herkesten daha çok değer veriyordum. O olmasa hayatım nasıl olurdu bilmiyorum. Kulağa çok klişe gelse de onun sayesinde daha iyi bir insan oluyordum. Onun sayesinde hâlâ bir kalbim vardı. O hayatımda olmasaydı tamamen tımarhanelik olurdu. Telefonu açana kadar aradım ve şarkı söylemeye başladım. *“Ağlayacak gibi olursan, beni düşün yeter.”* Şarkıyı usul usul söylüyordum. *“Yalan söyleyecek gibi olursan, beni hayal et yeter. Bütün dünya üstüne çökmüş gibi hissedersen, beni hatırla. Beni çağır, ihtiyacın olduğunda. Bana ihtiyacın olsun, yalnız kalamadığında.”* 17. yaş günüm için bana yazdığı şarkıyı yumuşak bir ses tonuyla söylerken telefonda hafifçe nefes alıp verdiğini duyabiliyordum. Onun yaptığı gibi şarkıyı söylerken utanmış gibi yaptım. O çok ciddi ve tapılacak kadar güzel olmuştu, bense maço ve ulaşılmaz. Gözlerimi devirmiş ve şarkıyı aşırı duygusal ve tam kız işi bulmuş gibi davranmıştım ama benim için dünyalara değmişti. Şarkıyı çok defalar, hatta en karanlık zamanlarımda bile düşünmüş, her defasında rahatlamıştım.

“Şarkı söylemeyi beceremiyorsun,” dedi yumuşak bir sesle, gülümsedim. Yola geliyordu.

“Gelip seni alacağım ve buraya getireceğim.”

“Birbirimizde yatıya kalmak için fazla büyüğüz Rhett.”

“Biz asla çok büyümeyeceğiz Wendy.” Şaka yaptım, nazıkçe güldü. “Ayrıca, sabah oldu, artık yatı sayılmaz.”

“Sen her zaman benim Peter Pan’im olacaksın, değil mi Rhett?” Sesi yumuşak ve biraz bitkin geliyordu.

“Ben hayatında olduğum sürece,” diye fısıldadım, içimde bir boşluk vardı. Clementine her zaman beni kayıp bir çocuk olarak tanımlardı ve bunun sebebini anlıyordum. Ailem beni terk etmişti ve duygusal yanım asla büyümeyecekti. Çocukluk travmamı atlatamamıştım. Clementine’in ailesi hayatımda olduğu halde. Sahip olduğum diğer her şeye rağmen, ailemin beni neden umursamadığını anlamıyordum.

“Ben hep senin yanıdayım Rhett.” İç geçirdi. “Sorun da bu.”

“Bu ne demek şimdi?” Duraksadım, kalbim durdu. Sesinde keder vardı ve bir yanım, etrafımdaki her şeyin değişmeye başladığını ve bunu durduramayacağımı hissediyordu.

“Hiç.” İç geçirdi. “Haydi gel beni al.”

“Ben...” dedim ve duraksadım. Ona, benim için her şeyden daha değerli olduğunu söylemek istedim. Ona, aramızdaki hiçbir şeyin değişmesini istemediğimi söylemek istedim. Ona, keşke lise zamanlarımıza dönebilseydik, demek istedim. Keşke, yalnızca ders çalışmayı ve benimle çene çalmayı sevdiği günlere dönebilseydik. O zamanlar her şey mükemmeldi. En azından ona yakındı. Futbol oynuyordum. Kamyonetim vardı. Benimle çıkmaya can atan amigo kızlarım ve dans takımım, canım sıkıldığında takılmak ve konuşmak için aradığım Clementine’im vardı. Her şeyin aynı kalmasını istemekle bencillik ediyor olabi-

lirdim ama ancak bu şekilde mutlu olabiliyordum.

“Bekleyeceğim Rhett.” Usulca böyle deyip telefonu kapattı. Mustang’in anahtarını aldım, Clemmie’nin evinin yolunu tuttum.

“Dışarıda beklemene gerek yoktu.” Ben gider gitmez arabaya atlayan Clementine’e kızdım. “Ben kapıya kadar gelirdim.” Arabaya binerken yorgun yüzüne baktım.

“Linda’nın, senin geldiğini bilmesini istemedim.” Omuz silkti, bana bakmadan emniyet kemerini bağladı. Aramızda garip bir hava vardı, yoksa onu tekrar öpmem her şeyin mahvına mı sebep olmuştu?

“Canıma okuyacak,” diye homurdandım frene basarken.

“Kimse, kolay kolay çarpıldığı birinin canına okuyamaz,” diye geveleyip güldü.

“Bana çarpılmasına sebep olacak bir şey ok.” İç geçirdim. “Ona hiç yüz vermedim.” Penelope’nin aksine, dedim kendi kendime, kaşlarımı çattım.

“Çok adisin.” İç geçirdi, sonra hafifçe kıkırdadı.

“Bana kızgın mısın?”

“Sence?” Patladı ve nihayet dönüp bana baktı.

“Seni öptüğüm için bana mı kızgınsın yoksa Elliott’la ayrıldığınız için mi üzgünsün?”

“Neler olduğunu anlamıyorum,” dedi yavaşça, gerildiğimi hissettim. “Niçin beni öptüğünü anlamıyorum. Elliott yüzünden neden üzüldüğünü de anlamıyorum.”

“Üzülmedim,” diye bağırdım.

“Penelope, senin kıskançlık yaptığını söylüyor.”

“Neyi kıskanıyormuşum?” Bizim sokağa saptım. Giderek sinirleniyor, kaygılanmaya başlıyordum. Penelope başka neler söylemişti? “Keşke Penelope şu çenesini kapatıp düşüncelerini kendine saklasa.”

“Rhett,” dedi kızgın bir sesle. “Penelope benim arkadaşım.”

“En iyi arkadaşın değil ama.” İç geçirdim. “Benden hiç hoşlanmadı. Belli ki senin hayatında olmamı istemiyor.”

“Senden hoşlanıyor.” İç geçirdi.

“O kız umrumda bile değil. Ondan bahsetmek istemiyorum. Bizden bahsetmek istiyorum. Beni neden görmezden geldiğini konuşmak istiyorum. Neler olup bittiğini konuşmak istiyorum.” Öfkeyle bağırđım. “Ve küçük bir kedi gibi her şeyi konuşmak istediğim için kızgıyım.”

“Rhett.” Koluma dokundu. “İyi misin?” Sesi yumuşacıktı, şöyle bir baktım ona. Yüzünde endişe gördüm, biraz yumuşadım. Olup biten her şeye rağmen hâlâ beni düşünüyordu. Bu, beni kızdırdı. Daha sert biri olmasını istiyordum. Siktirip gitmemi söylemesini istiyordum. Benden bıktığını söylemesini istiyordum. Bana sırtını döndüğünü görmek istiyordum. Bütün bunları hem istiyordum hem istemiyordum. Bir tarafım yapmasını istiyordu, çünkü hiçbir şeyin sonsuza dek sürmediğini kanıtlayacaktı. Ne aşkın, ne arkadaşlığın.

“İyiym.” Homurdandım, kolumu çektim. Bana dokunmasını istemiyordum. Benim için meraklanmasını istemiyordum. Ondan çok şey istiyordum. Beynim bunun yanlış olduğunu söylese de bedenim onu algılayınca cinsel isteklerim kabarıyordu.

“Bana kızdığına inanamıyorum.” İç geçirdi. “Kızması gereken benim.”

“Her şeyi unutsak olmaz mı?” İç geçirdim. “Haydi eve gidip bir film izleyelim ve her şeyi unutalım.”

“Bana uyar.” Omuz silkti, biraz rahatladım. Son zamanlarda olup biten her şeyi unutursak her şey düzelecekti.

“Demek film izlemek istiyorsun?” Arabayı evimin önüne çektim, tereddütle gülümsedi.

“Öyle.” Başını salladı. “Aşk filmi.”

“Yok artık.” Ben başımı sallarken ikimiz de gülüyorduk.

“İyi.” İç geçirdi, dikkatle ona baktım. Gözyaşlarını görebiliyordum.

“Neyin var?” Arabayı durdurup ona döndüğümde kaşlarımı çattım. “Neden ağlıyorsun? Elliott yüzünden mi üzgünsün?”

“Hayır.” Omuz silkti. “Bilmiyorum.”

“Ne oldu?”

“Hiçbir şey olmadı.” Bakışlarını kaçırdı.

“Ne oldu Clementine?”

“Arkadaş olamayacağımızı söylemeye kalkıştı.” İç geçirdi. “Kamyonet gösterisinden ayrıldığımızda ikiniz arasında bir seçim yapmamı söyledi. Sonra bana dokunmaya kalkıştı.”

“Ne?” Kaşlarımı çattım. “Şimdi hangi cehennemde?”

“Sorun yok Rhett.” Kolumu tuttu. “Bana dokunmasına izin vermedim.”

“Nerene dokunmaya kalkıştı?” Öfkeden bağırdım, daha önce hiç bu kadar sinirlenmemiştim.

“Göğüslerime.” Dudağını ısırdı. “Memelerimle oynayıp başka şeyler yapmak istediğini söyledi.” Sesi düştü.

“Nasıl şeyler?” Gözlerimi kıstım.

“Söylemek istemiyorum.” Başını salladı.

“Clementine, söyle bana.” Derin bir nefes alıp ne söylemiş olabileceğini düşündüm.

“Memelerimi becermek istediğini söyledi,” diye fısıldadı, kaskatı kesildim. Ne söyleyeceğimi bilemedim. Öfkeliydim ama kendimi ikiyüzlü hissettim. Daha dün akşam onun arkadaşını memelerinden becermişken, bu herifin

yeltendiği şeye nasıl kızabilirdim. Ben ondan daha iyi değildim. Üstelik o, Clementine'den hoşlanıyordu. Ben, Penelope'den zerre kadar hoşlanmıyordum.

"Bir şey söyle Rhett," diye sızlandı, kızaran yüzüne baktım.

"Özür dilerim, dalmışım." İç geçirdim. "O herif domuzun teki, onu hayatından çıkarman iyi oldu. Haydi, içeri girelim."

"Tamam." Başını salladı. "Onun bu kadar farklı olduğuna inanamıyorum."

"Nasıl yani?" Eve girerken sordum.

"Çok kibardı, benden hoşlanıyor gibi görünüyordu ama ilgilendiği tek şey seksmiş."

"Ne diyebilirim ki?" Bütün erkeklerin aynı olduğunu söylemek istemedim, omuz silktilim. Ona dönmesine sebep olacak herhangi bir mazeret belirtmek istemedim. "Pisliğin tekiydi."

"Aynen öyle." Kaşlarını çattı. "Kendime çok kızgıyım. O aşağılık yüzünden sana o kadar kötü davrandığıma inanamıyorum."

"Önemli değil." Saçını okşadım. "Hepsini unuttum."

"Onun gibi olmadığın için çok mutluyum." Ürperdi. "Sen bir kızı yatağa atmak için asla rol yapmazsın. En başından dürüst davranırsın."

"Önüme gelenle de yatmıyorum." Kaşlarımı çattım.

"Biliyorum." Gülümsedi, koluna çimdik attı. "Hangi filmi izlemek istersin?"

"Bilmem. Bakalım neler varmış." Kapıyı açtım. "Yatak odası mı yoksa oturma odası mı?"

"Haydi yatağa gidelim." Gülümsedi. "Dün gece iyi uyuyamadım, o yüzden biraz rahatlamak istiyorum."

"İyi fikir." Başımı salladım, yatak odama geçtik.

“Elliott’ın şu anda bizi gördüğünü hayal edebiliyor musun?” Güldüm. “Kafayı yerdı.”

“Penelope de.” Güldü. “Bu kadar yakın olmamızı hiç sağlıklı bulmuyor.”

“Ah, ondan haberin var mı?” Renk vermemeye çalıştım.

“Dünden beri yok.” Omuz silkti. “Neden?”

“Öylesine sordum.” Başımı salladım, kendimizi yatağın üstüne attık. “Pekâlâ, bakalım elimizde neler varmış.” Netflix’i açıp film başlıkları arasında gezindim. “Tamam, komedi filmi olur mu?”

“Olur.” Yataktan yere zıplayıp elbise dolabıma giderken arkasından baktım. “Hey, tişörtlerinden birini ödünç alabilir miyim?” Dolabın kapısını açarken bana baktı. “Kot ve gömlekle pek rahat değilim.” Gülümsedi, başımı salladım. “Sağ ol.” Beyaz bir tişört çıkardı, kotunu çıkarırken ona bakıyordum. “Arkanı dön Rhett.”

“Peki.” Yüzümü televizyona döndüm ama odaklanamıyordum. Tek düşünebildiğim, Clementine’in benim odamda soyunduğuydu. Daha önce hiç böyle olmamıştım. Kendimi bu kadar gergin ve kaskatı hissetmemiştim. Bir an, hiçbir o kadar da masum değilmiş gibi geldi.

“Ah, şimdi daha iyi oldu.” Clementine konuşunca dönüp ona baktım. Bana doğru yürüyüp yatağın üstüne zıplarken donup kalmıştım. Bunu fark edip etmediğini bilmiyorum ama beyaz tişörtümün içindeki meme uçlarını olduğu gibi görebiliyordum. O hareket ettikçe memeleri bir o yana bir bu yana sallanarak, bacaklarını açıkta bırakan tişörtümle yatağın üstüne oturdu.

“Artık rahat görünüyorsun.” Ona nazikçe gülümsedim ve televizyona döndüm.

“Evet.” Arkasına yaslandı. “Beraber daha çok böyle zaman geçirmeliyiz.” Artık rahat giyindiği için yatakta

kıpırdanıp duruyordu. “Bütün gün yatakta uzanıp televizyon izlediğimiz zamanları özlüyorum.”

“Evet, ben de.” Başımı salladım, ereksiyon olduğumu fark edince yerimi değiştirdim.

“Sen de sütünü değiştirecek misin?” Arkadan beni dürterek, masum masum sordu.

“Tabii.” Yataktan zıplayıp kotumu ve süveterimi çıkarıp sadece boxer’ımla tekrar yatağa oturdum.

“Vay, seksi şey.” Kıkırdadı, belli belirsiz gülümsedim.

“Pekâlâ, bakalım ne varmış.” Filmlerin üstünden geçtim, ciyakladı.

“Aah, dur.”

“Ne?” Kaşlarımı çatıp ona baktım.

“Şu, *Dokuz Buçuk Hafta* filminin iyi olduğunu duydum.”

“*Dokuz Buçuk Hafta*’yı mı izlemek istiyorsun?” İç geçirdim. Seks filmi izleme havamda değildim.

“Evet. Haydi bununla başlayalım.”

“Tamam o zaman.” Başlat tuşuna bastım ve onun yanına oturdum. Birbirimize çok yakın oturmuştuk, filmi izlerken omuzlarımız birbirine değiyordu. İlk seks sahnesi gelene kadar her şey yolundaydı.

“Vay canına, çok seksi.” Clementine yatakta kıpırdandı.

“İstersen değiştirebiliriz.”

“Hayır, sorun yok.” Fısıldadı ve arkasına yaslandı. İç geçirdim, kaskatı oturup filmi izlemeye devam ettim. “Vay be.” Clementine dönüp bana baktı. “Bu film beklediğimden daha çıkmış.”

“Evet, neredeyse porno,” diye onayladım ve onu daha rahat görebilmek için uzandım.

“Bu sabah ne düşündüm biliyor musun?” Yumuşak bir sesle konuşuyordu, başımı salladım.

“Hayır, ne?”

“Elliott bana oral seks yapsa ne olurdu diye merak ettim.”

“Gerçekten mi?” Kaşlarımı çattım ve gözlerinin içine baktım. “İnan bana, ona değmezdi.”

“Onu gerçekten istemiyordum.” Kızardı. “Sadece nasıl bir his olduğunu görmek istedim.”

“Anlıyorum.” Kaşlarımı çattım, kaykıldım. Ne yapıyordu bu kız bana?

“Bu, o kadar kötü mü?” Burnunu oynattı, güldüm.

“Tabii ki değil.”

“İyi o zaman.” Dudağını ısırdı sonra tekrar televizyon ekranına baktı. Ona bakmaya devam ederken, aklından hiç de filmle alakalı olmayan bir şeyler geçtiğinden emindim.

“Ne düşünüyorsun Clemmie?”

“Ne demek istiyorsun?” Bana baktı, kızardı.

“Bir şeyler düşündüğünü biliyorum.” Soran gözlerle ona baktım.

“Hayır, yok öyle bir şey.”

“Clementine, bana ne düşündüğünü söyle.” Elimi kalçasına atıp onu kendime doğru çektim.

“Utaniyorum.” Kıpırdayınca tişört biraz daha yukarı çıktı. Bacaklarına baktım, tişört biraz daha yukarı çıksa külodu görünecekti.

“Söyle hadi.” İç geçirdim.

“Gülmek yok.”

“Gülmem.”

“Geçen gece bana oral seksi anlatmıştın.”

“Eee?” Gözlerimi kıstım, o konuştukça dudaklarına bakıyordum.

“Hiç.” Başını salladı, tekrar televizyon ekranına baktı.

“İyi.” Üstelemedim, arkama yaslanıp filmi izlemeye de-

vam ettim. Clementine'e biraz daha yaklaşıp elimi beline attım. Göğsüme sokuldu, sarmaş dolaş filmi izliyorduk. Elim yumuşacık göbeğinde gezdirmeye başladım, bana doğru kaydıldı ve poposu tam boxer'ımın ön tarafına değiyordu. Tişörtü iyice yukarı çıkmıştı, pembe külotunu görabiliyordum. Elim bacaklarından kalçasına doğru yol aldı.

"Ne yapıyorsun?" diye fısıldadı.

"Hiç." Fısıldadım ve parmaklarımı hareket ettirmeyi bıraktım.

"Durmak zorunda değilsin." Böyle fısıldayınca parmaklarımı tekrar göbeğinde gezdirdim ve onu kucakladım. Gözlerimi kapattım ve arkama yaslanıp ne yapmalıyım diye merak ettim. Gerçekten bir şeyler yapmak istiyordum ama burası meçhul bir yerdi. Ne yapacağımı bilmiyordum. Bedenim ona dokunmak için ölüyordu ama arkadaşlığımızı riske atmak istemiyordum. Parmaklarım, sesimdeki tereddüde aldırmadan bacaklarında gezinmeye devam ediyor, külotunun etrafında dönüp duruyorlardı. Clementine'in yanında hiç kıpırdamadığını fark ettim.

"Böyle iyi mi?" Kulağına fısıldadım, başını salladı. Devam etmek için ihtiyacım olan tek şey buydu. Parmaklarımı tişörtünün altına soktum, göbeğini ve memelerinin hemen altında durarak karnının üst kısmını okşadım. Ben ona dokunca ağır ağır nefes alıp verdiğini duyup hissettikçe, daha fazla fena ereksiyon oluyordum. Sonra parmaklarımı biraz daha yukarı, çıplak memelerinin başladığı çizgiye doğru götürmeye başladım. Ölümcül hamlemi yaptım. Parmaklarımı yavaşça meme uçlarına götürdüm, onları nazikçe okşadım ve sonra hafifçe sıkmaya başladım. Başta, Clementine tepkisizdi ama sonra yavaşça bana doğru ileri geri kıpırdanmaya başladı. İniltilerini duyunca durdum.

“İyi misin?” Parmaklarım hâlâ göbeğindeydi, başını salladı.

“Evet.” Fısıldadı, duraksadı. “İyi geliyor.”

“Eğer istemezsen yapmam.”

“Ben de seni istiyorum.” Yine kucağımda öne arkaya hareket etti elini elimin üstüne koydu. “Dokun bana Rhett.” İkiiletmesine hiç gerek yoktu, parmaklarım tekrar meme uçlarına gitti ve onları sıkmaya devam etti, memelerinin elimde bıraktığı hissi sevmiştim. Meme uçlarını çektim ve sertlikleri beni gülümsetti. “Ah, Rhett.” Ben memeleriyle oynarken inliyordu, ne kadar sertleştiğimi anlasın diye ona biraz daha yaklaştım. Onunla oynarken inliyordum, elimi tekrar göbeğine götürdüm. “Durma.” İnledi.

“Bana güveniyor musun?” diye fısıldadım, parmaklarımı yavaşlattım.

“Evet,” diye onayladı.

“Emin misin?” Elimini külotunun üstüne götürünce durduğunu fark ettim.

“Evet, eminim,” diye fısıldadı, parmağımı külotunun içine kaydırıp cinsel organına götürünce kıvrandığını hissettim. Dokunduğumda ıslanmıştı ve şaşırtıcı şekilde tüysüzdü.

“Tıraş mı oldun?” Şaşkınlıkla sordum.

“Hı-hı.” Kıkırdadı, elim oradayken bacaklarını kapatınca inledim. İnleyip onu kendime doğru çektim ve parmağımı bacak arasından klitorisine kadar gezdirdim. “Ahhh.” İnledi, bacaklarını tekrar açtı. “Aaaah, Rhett.” Ben, parmaklarımda bıraktığı ıslaklıktan haz duyarak klitorisinde ileri geri hareket ettikçe, o inliyordu.

“Benim için ne kadar da ıslanmışsın.” Kulağına inledim.

“Bu çok güzel.” İnledi, parmaklarımdan hızını arttırdım.

“Aman Tanrım, Rhett.” Ben hızlandıkça bağırdı. Cinsel

organını bu kadar ıslattığım için gülümsedim. Aşağı doğru kaydım ve külotunu çıkardım. Tatlı bir gülümsemeyle ve kızarak bana baktı.

“Böyle iyi mi?” diye tekrar sordum, onun canını sıkacak bir şey yapmadığımdan emin olmak isteyerek.

“İyiden de öte.” Onaylayınca devam ettim ve onu öpmeye başladım. Dilim ağzına girince apışıp kaldı sonra arzuyla dilimi emmeye başladı. İlk kez tadına doğru dürüst bakarken, saçlarımda gezinen parmaklarını hissedince onu sertçe ve tutkuyla öptüm. Dudakları o kadar tatlı ve yumuşaktı ki, bir milyon yıl boyunca onu öpsem yine de yorulmazdım. Onu yavaşça kaldırıp tişörtünü çıkardım, böylece çıplak memeleri göğsüme değiyordu. Boynunu öptüm, sonra meme ucunu ağzıma aldım ve diğeriyle oynarken onu emmeye başladım. Altımda kıvranıyordu, meme uçlarını ısırdım, o çığlık atınca gülümsedim.

Elimi tekrar cinsel organına götürdüm ve bacaklarını açtım, işaretparmağımı içine sokmadan önce klitorisiyle biraz daha oynadım. Bir an donup kaldı, parmağımı içinde hissedince gözlerinin kocaman açıldığını gördüm.

“Daha önce içine hiçbir şey girmedi, değil mi?” Onu parmaklarken memelerinin üstünde inledim. Organı iyice ıslanmıştı ve dudakları parmağımın üzerine kapanıyordu, bir parmak daha soktum ve içinde ileri geri hareket ettirdim.

Başını salladı, altımda inlerken gözlerini kapattı.

“Aaah.” Parmaklarımı öne arkaya daha hızlı hareket ettirince inledi.

“Benim için gel, Clementine.” Sırtını öptüm, dudaklarının arasından fısıldadım. “Rahatla ve benim için gel.” Gözleri yabanileşip bedeni sarsılmaya başlayınca inledim. Cinsel organının büzülüp rahatladığını hissedince

gülümsedim, sonra boşaldı ve bütün suyu parmaklarıma fışkırdı. “Aferin kızıma.” Onu yavaşça öptüm, dudakları-mın arasında inlemeye devam ediyordu.

“Vay canına.” Gözlerimin içine bakarak sırıttı.

“Vay canına ya.” Ona gülümsedim ve dudaklarına ha-şince öptüm. “Seni tekrar getireceğim.”

“Tekrar mı?” Gözleri şaşkınlıkla büyüdü, sırıttım.

“Bu kez dilimle.”

“Dilinle mi?” Bana sırıttı ve kızardı.

“Ne oldu Clemmie?”

“Sana daha önce soracaktım.” Duraksadı. “Biliyorsun.”

“Hayır, ne oldu?” Ne söyleyeceğini bilerek ona gülüm-sedim.

“Nasıl bir şey olduğunu bana göstermeni isteyecektim.” Sırıttı, ben de güldüm.

“Tamam, tam sana göstermek üzereydim.” Çabucak dudaklarını öptüm yine ve sonra vücudunun her tarafını. Parmaklarımı bacak arasına sokup onu yine ıslatmak için yavaşça okşamaya başladım. Tekrar ıslanınca gülümse-dim. Bacaklarını açıp önce orasını, sonra klitorisini öp-tüm. Dilim, onun suyunu arzuyla emiyordu, onun tadına baktıkça inliyordum. Cinsel organının da tıpkı ağzı gibi tatlı olduğunu bilmem gerekiyordu. Dilim klitorisini bul-du ve şehvetle emmeye başladı. Elimi kalçalarına götür-düm ve cinsel organını sertçe yüzüme bastırdım. Onun her tarafını tatmak istiyor, şehvetle emiyordum. Yüzü-mün üstünde şehvetle gidip gelmeye başladı, fantezile-rimdekinden bile daha güzel olduğunu fark ettim. Dilim içinde kayarken boşaldı ama bu, dilimle onu becermeme engel olmadı. Dilimi şehvetle içine sokup çıkarırken, be-deninin üçüncü kez sarsılıp titremesiyle çabalarımın kar-şılığını alıyordum. Suyu çabucak dışarı fışkırdı ve onun

her damlasını emdim. Onunla yiyişmeyi bitirdiğimde en az onun kadar sertleşmiştim ve banyoya gidip boşalmaya ihtiyacım vardı. Karşısında mastürbasyon yaparak onu ürkütmek istemiyordum.

“Hoşuna gitti mi?” Sırtını öperken sırttım. Başını salladı ve ona yaşattığım üç orgazmdan sonra gözlerinde hâlâ hayret ifadesi vardı.

“Ah evet.” Gülümsedi, beni yatağa çekmesiyle şok oldum. Çıplak vücudunu yuvarlayarak benimkinin üzerine çıktı, uzanıp memelerini tuttum.

“Ne yapıyorsun?” diye sordum usulca, üzerime çıkarken.

“Hiç.” Sırttı, sert organımı tutup boxer’ımdan çıkarınca inledim.

“Clementine,” diye bağırdım başımı sallayarak. “Hayır.” Belinden yakaladım, kaşlarını çatı.

“Hadi Rhett.” Dudağını sarkıtarak bana baktı, cinsel organının benimkinin üzerinde olduğunu hissettim.

“Hayır Clemmie.” Penisimin üzerinde gidip gelirken bağırdım. “Seks yapmayacağız.”

“Sadece hissetmek istiyorum.” İnledi ve penisimin üstünde daha hızlı gidip gelmeye başladı. Bana sürtünürken penisime dökülen ıslaklığını hissettim. Tek istediğim onu kaldırıp cinsel organımı içine sokuvermekti.

“Clemmie, buna ne kadar dayanırım bilmiyorum.” Bana günahkârca gülümserken inledim.

“Şşşş.” Güldü ve uzanıp memeleriyle yüzümü okşadı. Belini tuttum ve tam cinsel organına sürtünürken boşalırsam ne olur diye merak ederek, onu üzerimde ileri geri daha hızlı hareket ettirdim. Ereksiyon olacağımı hissettim ve bana sürtünmesine izin verdim. Onun içine girmek, giderek daha karşı konulamaz bir hal alıyordu ve kesinlikle eminim ki

bekâretini kaybetmeye ne kadar yaklaştığından haberi yoktu. Aslında böyle olmasını istememiştim. O kadar uzun süre beklemişken değil. Daha özel olsun istemiştim.

“Bu harika bir şey,” diye inledi. “Galiba yine geleceğim.” Cinsel organını benimkinin ucuna sürterek üzerimde daha hızlı gidip gelmeye başladı. Her defasında klitorisine değdiğimi biliyordum ve biliyordum ki bir kaysam, içine giriverecektim.

“Clementine,” diye inledim, o, penisimin üzerinde daha çok, daha çok ıslandıkça. Gözlerimi kapattım, her şey bir anda oluvermişti sanki. Orgazm olmaya çok yaklaştım ki o benden önce orgazm oldu ve üzerimde hareket etmeyi bıraktı. İçgüdüsel olarak kalçalarını tuttum ve daha ne olacağını anlayamadan üzerimde ileri geri hareket ettirdim, penisimin ucu içine giriyordu. Penisimi içinde hissedince gözleri fal taşı gibi açıldı, kendini geri çekti. O kendini geri çekince organım onunkinden çıktı ve klitorisine sürtünmeye başladı. İki kere daha üzerimde gidip geldi, onun içindeyken geldiğimi hissettim. Bir an, şaşkınlık içinde donakaldığında spermлерimin içine boşaldığını anladım ve onu çabucak üzerimden çektim, çarşafılara fıskırmaya devam ettim. Gelirken inledim ve boşalırken bir dakika kadar sarsıldım.

“Vay canına.” Ben gözlerimi açıp ona bakınca Clementine nihayet konuştu.

“Vay canına ya.” Sırıttım, yüzünü kendime doğru çekip onu öptüm. “Geldin.” Gülümsedi ve şimdi yumuşamış olan penisime baktı.

“Sen de.” Göz kırptım, kızardı.

“İçime girdin.” Parmağını yüzümde gezdirdi. “Bu, artık bakire olmadığım anlamına mı geliyor?”

“Hayır.” Başımı salladım, uzanıp memeleriyle oynadım. “Penisimin ucu tam içine girmedi. Hâlâ bakiresin.

Bekâretini kaybetmen için penisimin olduğu gibi içine girmesi gerekirdi.” Bunun doğru olup olmadığını düşünerek konuştum. Gerçekten hiçbir fikrim yoktu.

“Ah, tamam.” Parmaklarını göğsümde gezdirdi. “Spermilerin sıcaktı.” Sırıttı. “Galiba üzerime fışkırttın.”

“Özür dilerim, bunu yapmak istememiştim.”

“Önemli değil.” Güldü. “Beni hamile bırakacak değilsin ya.” Meme uçlarımla oynarken, sözleri beni sakinleştiriyordu. “İçime boşalmadıysan mesele yok.”

“Yok.” Penisimin sertleştiğini fark edince inledim. Tek düşünebildiğim, cinsel organının duvarlarının çıplak penisimi zorlamasıydı. Onu kaldırıp penisimin üzerine oturtmamak için gözlerimi kapattım. Bakire olmasaydı bile, bu aptalca bir fikirdi. Asla kondomsuz sevişmezdim. Doğum kontrol hapı kullanmadığını da biliyordum. Bu, aptalca bir risk olurdu. Buna rağmen her şeyimle onu becermek ve içine boşalmak istiyordum.

“Ne var?” diyerek sokuldu bana.

“Yok bir şey.” Onu kendime bastırıp parmaklarımı sırtında gezdirdim. “Kendini nasıl hissediyorsun?”

“Kendimi iyi hissediyorum.” Sırıttı. “Hatta mükemmel.”

“Güzel.” Gülümsedim, onu kendime doğru çektim. “Bu arada, seni buraya çağırdığımda böyle bir şey planlamamıştım.”

“Sorun değil.” Gülümsedi. “Bunu yaptığımız için mutluyum.”

“Ben de.” Saçlarıyla oynayıp gülümsedim. Yine de bir yanım endişe duymaya başlıyordu. Bu bizim ilişkimizi değiştirecek miydi? Onu yanıma çekerken kafamdaki uyarı zillerini duymazlıktan geldim.

“Neden benimle cinsel ilişkiye girmek istemedin?” diye fısıldadı dudaklarıma doğru, kaşlarını çatıttım.

“Prezervatifim yoktu.” Çantamdaki ve banyomdaki paketi düşünerek yalan söyledim. İşin doğrusu, onun bekâretini alan kişi olmak istemiyordum. Gerçekten istemiyordum. Bu çok fazla olurdu. Üstelik ona layık olduğumu düşünmüyordum.

“Ah, yazık,” diye söylendi ve ellerini uzatıp cinsel organıma dokundu. “En son kiminle seviştin?”

“Hatırlamıyorum bile.” Dürüstçe cevapladım. “Bayağı zaman oldu.”

“Cinsel organına en son kim dokundu peki?” Dudaklarımın arasından fısıldadı, donakaldım. Bir gece önce Penelope’nin ağzıyla beni içine aldığını söylememin imkânı yoktu.

“Emin değilim, zaman geçti üstünden.” Yalan söyledim.

“Ne?” Mutlu mutlu gülümsedi bana. “Hem de senin gibi bir oyuncu?”

“O kadar da büyük oyuncu değilim.” Gülümsedim.

“Yine de önüne gelen kadınla yatıyorsun.” İç geçirdi, gözlerimin içine baktı. “Anlatma,” Başını salladı. “Bilmek istemiyorum.”

“Clemmie, başkalarıyla hiçbir zaman bu kadar özel olmadı.” Burnundan öptüm. “İnan bana, cinsel organımı kaldırmak istediğim tek kişi şu anda sensin.”

“Bu çok klişe oldu.” Gözlerini devirdi.

“Ama doğru.” Güldüm.

“Aman Tanrım.” Ürperdi. “Biz de şu arkadaşlardan olduk.”

“Hangi arkadaşlar?” Merakla sordum.

“Cinsel ilişkiye giren arkadaşlar.”

“Bunda yanlış bir şey yok.” Onu yavaşça öptüm.

“Sanki seks yapan arkadaşların hep arası bozulmuş gibi geliyor.” Yüzünü buruşturdu.

“Onlar seks yapan arkadaşlar.” Hemen cevap verdim. “Seks yapan arkadaşların arası daha çabuk bozulur, ama seks yapan en yakın arkadaşlar için sorun yok. Hatta bu normal bir şey.”

“Normal mi?” Tek kaşını kaldırdı, güldüm.

“Şey, sorun yok, cidden.” O da güldü. “Şimdi sessiz ol da enerjimi toplayıp seni yeniden boşaltayım.”

“Artık hiçbir yere gitmek istemeyeceğiz,” dedi Clementine nefes nefese, ben ona ikinci kez oral seks yaparken. “Hiçbir şey bundan daha iyi olabilir mi?” Beni kucağına aldı, sırıttım ve dudaklarını ısırdım.

“Bana oral seks yapacaksın.” Göz kırptım, inledi.

“Daha önce hiç yapmadım.” Altdudağını ısırdı.

“Eğer istemiyorsan, dert değil.” Saçını parmaklarımla arkaya doğru taradım. “Bunu yapmana gerek yok Clemmie, istemediğin hiçbir şeyi yapmak zorunda değilsin.”

“Biliyorum.” Başını salladı, dudağını ısırdı. “Sana bir şey sorabilir miyim Rhett?”

“Elbette.” Gülümsedim.

“Yarın benimle bir yere gelmeni istiyorum.”

“Olur.” Omuz silktim. “Nereye istersen.”

“Gidip anneni ziyaret etmek istiyorum.” Yumuşak bir sesle konuşuyordu, donakaldım.

“Annemi.” Yüzüm asıldı, geriye çekildim.

“Lütfen.” Dudağını ısırdı, acı çektiğini yüzünde görebiliyordum. “Eğer benim sana güvendiğim gibi sen de bana güveniyorsan gelirsin.”

“Gerçekten gidip onu görmek istemiyorum.” Onu düşünürken gerildiğimi hissediyordum. “Gerçekten gitmek istemiyorum Clemmie.”

“Söz veriyorum, gerilirsen kalmayız.” Elimi tuttu. “Bunu, senin canını yakmak için yapmıyorum Rhett.”

“Biliyorum.” İç geçirdim, gözlerimi kapattım. “Sadece gidip onu görmek istemiyorum.”

“Yalnızca öğleden sonra için uğrayacağız.” Uzanıp beni öptü. “Lütfen, benim için.”

“Çok fazla şey istiyorsun Clementine.” Başımı salladım, iç geçirdim. “Gerçekten. Sana oral seks yapmamı istemenden bile daha fazla.”

“Bana oral seks yapmayı sen istedin.” Kızardı.

“Hep şu porno filmi izlemek istediğin için oldu,” diye sataştım ona.

“Seks filmi olduğunu bilmiyordum.” Kızardı, duraksadı.

“Clementine O’Hara, kesinlikle yalan söylüyorsun.” Yüzüne bakarken nefesim kesildi. “Seks filmi olduğunu biliyordun, öyle değil mi?”

“Hayır.” Başını salladı, gözlerini benden kaçırdı.

“Bu filmin seks filmi olduğunu kesinlikle biliyordun.” Güldüm. “Beni baştan çıkarmaya çalıştın.”

“Seni baştan çıkarmaya çalışmadım.” Yüzünü ekşitip ofladı.

“Clementine, bana doğruyu söylersen yarın seninle gelirim.”

“Tamam.” Yüzünü göğsüme gömdü. “Evet, bunun seks filmi olduğunu duymuştum ve evet, Bir erkeğin bana oral seks yapmasının nasıl hissettireceğini merak ediyordum. Ve evet, bu erkeğin sen olmanı istedim. Bana geçen gece bundan bahsettiğinden beri seni düşünüyordum.” Duraksadı. “Çok utanıyorum.”

“Utanma.” Onu kendime çekip öptüm. “Bence harikaydı.” Onu kucaklayıp kendime yaklaştırdım ve gözlerimi kapattım. Bir yandan bulutlarda olduğumu hissediyor, öte yandan tek bir yanlış adımla cehennemin dibini boylayacağımı düşünüyordum.

Onuncu Bölüm

“Hey, hey, hey.” Ben Beaufort’a doğru arabayı sürerken Clementine de radyodaki şarkıya eşlik ediyordu.

“Seni *American Idol* seçmelerine götürmemi ister misin?” Son ses şarkı söylemeye devam ediyordu, gülümse dim. O da bana sırtıttı, telefonunu cebinden çıkardığını görmezden geldim. Telefonu her çaldığında ya da mesaj geldiğinde, bunların Penelope’den olmasından korkuyordum. Kabahatim büyük olduğu için değil. Clementine’le resmi olmamız ya da onun güvenini zedelemekten korkuyordum, sadece nasıl tepki vereceğini bilmiyordum. İçten içe, kötü bir şey yaptığımın farkındaydım.

“Sen bilirsin. Simon’ın bana âşık olup senden uzaklaştırmasını istemem.” Kıkırdadı, başımı salladım.

“Umarım beni Simon için terk etmezsin.”

“İy.” Telefonuna baktı ve konuyu değiştirdi.

“Elliott, aramızda geçenler hakkında konuşmak istiyor muş.” İç geçirdi. “Bana bir özür borçlu olduğunu söylüyor.”

“Boş ver.” Başımı salladım. “Niyeti ortada.”

“Ya,” dedi tereddütle. “Annemi göreceğin için heyecanlı mısın?”

“Hiç sanmıyorum, hayır.” Ses tonum değişti, kalbim sıkıştı. “Onu görmek istemediğimi biliyorsun.”

“O senin annen Rhett.” Sesi yumuşacıktı, yavaşça koluma dokundu.

“Ne olmuş yani?”

“Onu hiç görmeye gitmezsen sonra pişman olursun.”

“Hiç sanmıyorum.” Radyonun sesini açıp gözümü önümdeki yola diktim. Beaufort’a gidip annemi görmeyi nasıl kabul ettim bilmiyordum. Bu kadar yakında yaşadığından bile haberim yoktu. Clementine’in nerden öğrendiğini de bilmiyordum. Umursamıyordum. Umursamak da istemiyordum. Gelmem için o kadar ısrar etmesi canımı sıkımişti. Şu var ki; ben hâlâ orgazm halindeyken kabul ettiğimi düşünmek istemiyordum. Clementine’e dokunmayı düşünmek istemiyordum. Asla istediğini veremeyeceğimi bildiğimden ona dokunduğum ve bundan keyif aldığım için utanıyordum.

“Rhett.” Uzanıp radyonun sesini kıstı. “Hayatının sonuna kadar onu görmezden gelemezsin.”

“Benimle hiç iletişime geçmedi,” dedim acı acı. “Hem de gittiğinden beri. Hediye yok. Kart yok. Ziyaret yok. Neden onu umursayayım ki?”

“Belki nedenleri vardır.”

“Belki. Umrumda değil.” İç geçirdim, uzanıp radyonun sesini açmak istedim ama Clementine elimi tutup beni durdurdu. Parmakları beni ısıttı, sindim, elimi geri çektim. Düşünmek istemediğim şeyleri düşünmeme sebep olduğu için bana dokunmasını istemiyordum.

“Özür dilerim.” Sesinden incindiği belliydi, gözümü ileriye dikmeye devam ettim. “İstersen radyonun sesini açabilirsin.”

“Tamam. Böyle kalabilir.” Omuz silktim, yutkundum. “Bana yolu tarif edebilirsin. Nereye gittiğimizi bilmiyorum.”

“Telefonumun GPS’ine kaydetmiştim.” İç geçirdi. “Bir bakayım.”

“İyi.”

“Tamam, buradan çıkınca ilk sağa sapacağız.”

“Tamam.” Annemi yeniden göreceğimi idrak edince mideme giren krampı anlamazlıktan geldim. Nasıl görünüyordu acaba? Beni tanıyacak mıydı? Ağlayacak ya da bana sarılmaya kalkışacak mıydı? Bana dokunacağını düşününce ürperdim. Geri dönerdim. Bana dokunmasını istemiyordum. Hem de hiç. “Babam oraya gittiğimi öğrenince şaşırarak.” Acı acı güldüm.

“Olayları farklı bir şekilde ele alabilirdi.” Yumuşak bir ses tonuyla konuştu. “Onu aldattı ve tekmeyi bastı. Alkol sorunu olduğunu biliyordu. Farklı bir şekilde bunların üstesinden gelebilirdi.”

“Ne yani, annemin ayyaş olması onun suçu mu?”

“O artık ayyaş değil.” İç geçirdi.

“Demek artık onun tarafındasın.”

“Onun tarafında değilim. Sadece kocasının onu aldatıldığını öğrenmenin onun için ne kadar yıkıcı olmuş olabileceğini anlıyorum.”

“Olur böyle şeyler.” Gözlerimi devirdim. “Aldatılan herkes alkole ya da uyuşturucuya sarılmıyor.”

“Bazı insanlar için kalp kırıklığı, üstesinden kolay gelinecek bir şey değil.”

“Seks sadece sekstir. Aşkla ilgisi yoktur.”

“Bazı insanlar yalnızca âşık olduklarıyla seks yapar.”

“Suçluluk duymamak için kendilerine söyledikleri bir bahane. İnsanlar seks yapar, çünkü iyi hissettiriyor. Herkes orgazm olmak ister. Birkaç dakikalığına ayaklarını yerden kesmek istiyorlar.”

“Seks bundan daha fazlasıdır Rhett.” Sesi yumuşaktı

ama canının sıkıldığını anlayabiliyordum.

“Seks, bir penisi bir vajinaya sokmaktan ibarettir,” dedim, açık açık. “Lezbiyenlerle geylerin de yaptığı dahil.”

“Rhett.” İç geçirdi.

“Aman ha, yoksa onların nasıl yaptıklarını mı anlatmamı istiyorsun?”

“Hayır. İstemiyorum.” Sözleri kesik kesikti, giderek kızmaya başladığını anladım.

“Saptırma Clementine. Seks, aşka karşılık gelmez. Lanet olsun, okulda tanıdığım erkeklerin yarısı, önlerine çıkan her kızı becerir.”

“Sağ ol,” diye homurdandı.

“Şaşırmış gibi davranma.” İç geçirdim. “Sinirlenme de. Seni becermedim, çünkü bunun özel olmasını istediğini biliyorum.”

“Bana oral seks yaptın,” dedi katı bir sesle, benimkinin altındaki kıvrak bedeninin hatırasını hatırlayınca sertleştiğimi hissettim.

“Güzel cinsel organ yerin, değil mi?”

“Domuz,” diye çemkirdi.

“Sadece dürüst davranıyorum.”

“Senin için bir anlamı olmadığını biliyorum Rhett, ama benim için bir şey ifade ediyor.” Sesi düştü, kalbim durdu bir an.

“Özür dilerim.” Ona şöyle bir baktım, uzanıp omzuna dokundum. “Benim için de anlam ifade ediyor. Bakma öyle dediğime. Dangalaklık ediyorum.”

“Başkasıyla takıldığını duymak beni incitir.” İç geçirdi. “Eskiden değildi tabii, ama şimdi öyle.”

“Ne demek istiyorsun?” Ağzımdan çıkan sözler sanki çok uzaktan geliyor gibiydi.

“Yarın başka bir kızla çıkıp onunla yatarsan, bu beni

incitir demek istiyorum.”

“Yarın gidip bir kızla yatmayacağım.” Kısa bir an gülümsedim ona. “Sen hariç.”

“Bu zor işte.” İç geçirdi, dudağını kemirdi. “Bu arada bir sonraki soldan dön.”

“Tamam.” Sol şeride girdim ve göstergemi açtım. “Neymiş zor olan?”

“Ne yapacağız şimdi?” İç geçirdi, bana baktığını hissedebiliyordum.

“Neyi ne yapacağız?” Yüzümün ısındığını hissettim.

“İlişkilere sıcak bakmadığını biliyorum,” dedi usulca. “Benim için değişmeni bekleyemem. Sadece bundan sonra ne yapacağımızı bilmiyorum. Ağırdan alıp arkadaş mı kalacağız? Yoksa Seks yapıp akışına mı bırakacağız?”

“Arkadaş kalmakla neyi kastediyorsun?” Kenara çekip kontağı kapattım ve yüzümü ona döndüm. “Arkadaş kalıyoruz, o kadar. Arkadaş olarak kalmama ihtimalimiz yok. “Anladın mı beni?”

“Anladım.” Başını salladı ve gözlerini kocaman açarak bana baktı. Kahverengi gözlerindeki korkuyu görebiliyordum. Yaptıklarımızdan şüpheye düşmüştü. Onu suçladığımı söyleyemem. Benim gibi biriyle yatmasını istemezdim.

“Oluruna bırakalım.” Omuz silktim, elini tuttum. “Hiçbir şeyin değişmesine gerek yok. Her zaman yaptığımızı yapacağız ama bundan sonra birlikte uyuduğumuzda çıplak yatmamızın sakıncası yok.” Sırıttım, küçük bir gülücük attı.

“Bu kadar kolay olacağını düşünüyorsun yani.” Dudağını yalayınca uzanıp onu öpmekten alamadım kendimi. Dilim ağzına girip ağzımla dudağını emince gözleri fal taşı gibi açıldı. Birkaç saniye geriye çekildim sonra başımı salladım.

“İşte bu kadar kolay olacak.” Sırıttım. “Seninle çıplak yatmakla bir derdim yok.”

“Peki ya...” diye geveleyince durdum.

“Peki ya ne?” Kaşlarımı çatıp başımı kaldırdım.

“Peki ya seks?” Gözlerini yere çevirdi, kızardı.

“Senin istemediğin hiçbir şeyi yapmak zorunda değiliz. Çenesini tutup bana baksın diye başını kaldırdım. “Sen nasıl istersen öyle olacak.”

“Neden genelde böyle konuşmadığını düşünüyorum acaba?” Gülümsedi, ben de ona güldüm.

“Belki de böyle konuşmadığım içindir.” Elimi saçıma götürdüm, iç geçirdim. “Aramızdaki hiçbir şeyin değişmesini istemiyorum Clementine. Sadece bunun, arkadaşlığımızın başka bir avantajı olmasını istiyorum.”

“Anlıyorum.” Yavaşça başını salladı.

“Hoşuna gidecekse dost hayatı da diyebilirsin.” Bu konuşmadan memnun, başımı salladım. “Hatta daha da iyi-si en iyi dost hayatı.”

“Gidip önüne gelenle yatmayacaksın değil mi?” Kaşlarını çattı, kendimi yine keyfim kaçtı. Neden tam da şu anda bu konuşmayı yaptığını anlamıyordum ama basıp giderek onu görmezden gelemezdim.

“Başka kimseyle yatmayacağım.”

“Güzel.” Gülümsedi. “Bir süre başkasıyla birlikte olmayacağını bilmek beni rahatlatıyor. Kulağa berbat geldiğini biliyorum ama kendimi kaşar gibi hissetmememi sağlıyor.”

“Sen asla kaşar olmayacaksın.” Parmağımı yanağına götürdüm, derin bir iç geçirdim. Ona Penelope konusunu açabileceğimi düşündüm ama nasıl tepki vereceğini bilemedim. Biz yatmadan önce olmuştu ama çok da önce değildi. Ve Penelope onun arkadaşıydı. Neredeyse cinsel ilişkiye girmiş olduğumuzu onaylayacağını düşünmüyordum.

“Tamamen azıtıp Rhett panik durumuna geçmeyeceğine sevindim.” Gülümsedi, öne doğru uzanıp kulağımın üzerinden saçımı okşadı. Bakışları sıcaktı, mutlu ve rahatlamış görünüyordu. “Bu bizim için yeni bir şey ama ikimiz için de iyi olacağını düşünüyorum.”

“Haydi, artık kapatalım bu konuyu.” Uzanıp onu tekrar öptüm. “Aklımda başka bir şey daha var.” Eğilip memelerini avuçladım, o kıvranırken gülümsüyordum.

“Rhett,” diye sızlandı dudaklarımın arasından, o sırada memesinin ucunu çimdikliyordum.

“Efendim Clementine.” Parmaklarım diğer memesine uzanırken dudaklarını emiyordum.

“Bu arabadan çıkmak istiyorum,” diye inledi, koltukta hareket etmeye çalışırken.

“Eve geri dönebiliriz.” Altdudağını ısırdım. “Hemen dönebilirim.”

“Olmaz,” diye inleyip kendini geri çekti, şehvet dolu gözlerle. Yüzünün kıpkırmızı olduğunu gördüm, sert meme uçlarına bakmaktan ben de sertleşmiştim.

“Belki bir sonraki aşamaya geçebiliriz,” dedi utangaç bir gülümsemeyle.

“Sonraki aşama mı?” Ona bakarken gözlerimi kısmıştım. “Benim düşündüğüm şeyi mi söylüyorsun?”

“Olabilir.” Gülümsedi, hafifçe başını salladı. “Ama otele gitmeliyiz. Senin evinde yapmak istemiyorum.”

“Neden?”

“Başkalarıyla birlikte olduğun bir yerde yapmak istemiyorum.”

“Ah.” Gözlerimi devirmemeye çalıştım. “O kızların hiçbiri benim için bir anlam ifade etmiyor.”

“Biliyorum.” Bakışlarını çevirdi, yüzü kızardı. “Sadece başka bir çentik olmak istemiyorum.”

“Sen asla çentik olmayacaksın.” Kaşlarımı çattım, kaykıldım. Bütün bedenim beklenti içinde sızlıyordu. Bunun iyi bir fikir olduğundan emin değildim ama hayır diyemeyeceğimi biliyordum.

“Bunu duyduğuma sevindim.” Usulca konuştu sonra parmaklarını, pantolonumun önündeki şişkinliğe götürdü. “Heyecanlanmış gibi görünüyorsun.” Kıkırdarken elini tuttum, organımı sıkmasını istedim.

“Fena halde sertleştin.” Ona göz kırptım. “Ve evet, senin yüzünden.” Beni yine sıktığını hissettim, elini ileri geri götürüp getirirken inledim. “Haydi, şu yeniden bir araya gelme olayını bitirelim. Bir Marriott bulmaya hazırım.”

“Annemi hiç görmek istemiyorsun, değil mi?” Gözlerinde üzgün bir ifadeyle bana baktı, başımı salladım. Nihayetinde Clementine, beni benden daha iyi tanıyordu ve ona yalan söylemeyecek veya bu bir dönüm noktasıymış gibi davranmayacaktım.

“Haydi şu işten kurtulalım artık.” Motoru çalıştırıp tekrar yola çıktım. Düşüncelerim Clemmie’den uzaklaşıp çocukluğuma uzandı. Okuldan eve gelip her şeyin artık farklı olduğunu anladığım günü hatırladım. Tam olarak neler olup bittiğini anlayamayacak kadar küçük ama kaybetmenin ve yalnızlığın bıraktığı boşluğu anlayacak kadar büyүktüm. Babam hiç yardımcı olmamıştı. Tek söylediği, annemin içki yüzünden bizi terk ettiğiydi. Benim için tasalanmamıştı bile. Her gece annemin eve gelmesini ya da beni aramasını bekledim, ama ikisini de yapmadı. Gençliğe adım atana kadar ne olup bittiğini anlamamıştım. Ondan sonra kalbimde derin bir boşluk ve yılgınlık oluştu. Benim için sevgi yoktu artık, Clementine ve ailesi hariç. Kimse umursamazken, onlar beni aralarına

almışlardı. Melek gibiydiler ve onlar olmasa hangi yöne sapardım bilmiyorum. Clementine, hayatımın dengesiydi. O kadar sevgi dolu, şefkatli, açık, dürüst ve her konuda sahiciydi ki. Sessizliğe ihtiyacım olduğunda susardı, gü-rültü istediğimde konuşur, hayatımdaki boşluğu doldururdu. Annemi görmek istemiyordum. Onun bıraktığı yer-de hâlâ bir boşluk olduğunu kabullenmek istemiyordum. Onu anlamak ya da bağışlamak istemiyordum. Yalnızca unutmak istiyordum.

“İyi geçecek Rhett.”

“Göreceğiz.”

“Ben senin yanında olacağım.” Koluma dokundu. “Söz veriyorum, iyi geçecek.”

Bu kez dokunuşundan etkilenmedim. Yanımda olduğu gerçeğini kabullenmiştim. Arkadaşım olarak. Diğer bütün şeyleri düşünmek istemiyordum. Çok fazlaydı. Çok yakındı. Çok korkutucuydu. Clementine’le bu kadar yakın arkadaş olmanın nasıl hissettirdiğini düşünmek istemiyordum. Varlığından habersiz olduğum bir yanıma göstermişti. Acıyı, korkuyu içeri alan bir yan. Bu duyguları içeri almak istemiyordum. Onu bir arkadaştan daha fazla sevmek istemiyordum. Hayatımdaki her şey çok hızlı değişiyordu. Hayatın dönme dolabına binmişim ve onu durdurmak istiyordum. Zamanı geri alıp altı ay öncesine gitmek istiyordum. Clementine’in ders çalışmakla meşgul olduğu zamanlara gitmek istiyordum. Ben de işle meşguldüm ama ikimiz de takılmak ve var olmak için vakit ayırabiliyorduk. “*Ama o zaman onun tadına asla bakamazdın,*” diye fısıldadı bir ses, kulağıma. Bir yanımin, hayatımdaki değişikliklerden korktuğu, diğer yanımin buna bayıldığı doğrudu. Başka bir yanıma ise hayatın sunacaklarına hazır-
zırdı.

* * *

Küçük, bakımsız bir evin önünde durduk, çatık kaşlarla Clementine'e döndüm.

“Doğru adrese geldiğimizden emin misin?”

“Eminim.” Başını salladı.

“Hımm.” Birkaç dakika daha arabada oturdum sonra yavaşça inip etrafa bakındım. Çatı, padavralardan oluşuyordu ve ciddi bir elden geçirmeye ihtiyacı vardı. Evin ön tarafı soluk beyaz boyalıydı ve bahçeyi otlar sarmıştı. Annemin yaşadığı yeri böyle beklemiyordum. Neden babamı ve Charleston'daki malikâneyi bırakıp Beaufort'ta bu çöplükte yaşadığını anlamıyordum, alkollü olsun olmasın. Babam, onun içkiye ve koca parasına benden daha çok değer verdiğine inandırmıştı beni. Babam zengindi, hem de çok ve anneme verdiği tüm parayı içkiye yatırdığına inanmakta zorluk çekiyordum. Bu çok saçmaydı.

“Hazır mısın? Clementine bana doğru geldi ve umutla gülümsedi. “Merak etme, iyi olacak.”

“Göreceğiz.” İç geçirdim, birden endişelendim. “Bilemiyorum Clemmie.” Tam kamyonete dönmek için yürüyecektim ki ön kapının açıldığını duydum, büyük, siyah bir labrador koşarak üstümüze doğru geliyordu.

“Jimbo.” Bir ses onu çağırdı, donakaldım. Onun sesini tanımıştım. Zerre kadar değişmemişti. Annemin sesiydi.

“Merhaba oğlum.” Sabırsızlıkla elimi yalayan köpeğin başını okşadım. Başımı kaldırıp annemi görmek istemi-yordum. Burada olduğunu kabul etmek istemiyordum.

“Clementine?” Annem yine konuştu. “Rhett, Rhett canım, sen misin bu?” Sesini yükseltip yaklaştı, hâlâ başım öne eğikti.

“Merhaba Bayan Madison.” Clementine'in sesi o kadar tatlıydı ki bu kadar iyi olmayı kesmesini söylemek istedim.

“Rhett.” Annem yine konuştu. Nihayet başımı kaldırıp baktım. Anneme döndüğümde sanki dünya etrafımda durmayı bıraktı. Ben ona bakarken her şey donup kalmıştı. Sanki başka bir gezegene gitmişim ve o gezegende yalnızca annemle ben varmışız gibi hissettim. Hâlâ aynı görünüyordu. Yüzü güzel, gözleri pırıl pırıl ve maviydi. Yüzünde hafif bir gülümsemeyle bana bakarken nasıl hiçbir şey olmamış gibi baktığını merak ettim. Sanki hayatımda olduğundan daha uzun zamandır terk etmemiş gibi.

“Rhett,” dedi yine, gözleri sevinçle açılmıştı, gülümsemesi birkaç dakika öncesinden daha güzeldi. “Ne kadar yakışıklı olmuşsun.”

Yine konuşmadan durdum. Dünyanın renkleri eskisinden daha göz alıcıydı. Sesle hâlâ uzaktı. Ona bakmaktan alamıyordum kendimi. Bana doğru geldi ve eliniz yüzüme koyduğunda kalbim durdu. “Benim güzel oğlum.”

Ben olduğumu nasıl anladığımı sormak istedim. Beni neden terk ettiğini sormak istedim. Beni sevip sevmediğini sormak istedim ama konuşamadım. Onu bu kadar yakından görmek bana kusurlarını da göstermişti. Gözleri o kadar mavi değildi, kan çanağı ve bulanıktı. Yüzü kırışıklarla dolmuştu. Gerginlikten mi yoksa bu zor koşullarda yaşamaktan mı böyle olmuştu, bilmiyordum. Çatlak dudakları tir tir titriyordu. Bir zamanlar sapsarı olan o güzelim saçları kırışmış, incelmışti. Benim güzel annem artık eskisi gibi güzel değildi, ama yine de daha gerçek görünüyordu.

“Hep bu günü bekliyordum,” dedi, gözleri benimkilerde bir karşılık bekleyerek.

“Gerçekten mi?” Sözlerimde acı ve kuşku vardı.

“Koca adam olmuşsun.” Yine gülümsedi, bu kez özgüveni gözle görülür şekilde azalmıştı.

“Geride bıraktığın küçük çocuğun aksine mi?” Sert bir

yüzle ona baktım.

“Kolay değildi.” Gözlerimi yere indirdim ve ellerinin titrediğini fark ettim.

“Tabii.” Nasıl olduysa onun bakışlarından gözlerimi kaçırdım. Gözlerim Clementine’inkilerle buluştu. Bana aşk ve umut dolu bir ifadeyle bakıyordu. Bu görüşmenin iyi geçmesini istiyordu. Annemle mutlu sona kavuşmamı istiyordu. Gözlerinden okuyabiliyordum. Kafasından geçen düşüncelerden duyabiliyordum. Benim için hep bunu istemişti. Dönüp gitmek ve ardıma bakmamak istiyordum ama Clementine’in, anneme bir şans vermemi istediğini biliyordum. “Peki neredeydin?” Anneme dönüp sordum. Ona bakmamama rağmen Clementine’in gülümsediğini ve bu çabamdan dolayı mutlu olduğunu biliyordum.

“Baban beni aldattığında bir anlamda kayboldum.” Annemin yüzü küçük bir çocuğunki gibiydi. “Bir eve gittim...” Sesi titredi.

“İçmek için mi?”

“Diğer şeylerle beraber.” Başını salladı, gözleri kocaman açılmıştı. “Ama içkiyi bıraktım.”

“İçkiyi bıraktın mı?”

“AA’ya* gittim. Bir erkek arkadaşım rehabilitasyonumu karşıladı.” Dudaklarına dokundu ve onları şüpheli bir şekilde yaladı. “Temizlenmemi istiyordu.”

“Sevgilin miydi?”

“Hayır, sevgilim değildi.” Başını salladı, gözleri yine fal taşı gibi açıldı. “Böylece rehabilitasyona gittim. Beni uyuşturucudan kurtardılar.” Başını salladı, bana yine gülümsedi, övgü beklercesine.

“İyi.” Dudağımı ısırdım, sakın kalmaya çalışıyordum ama içten içe keyifsizliğim artıyordu.

* AA: Adsız Alkolikler Derneği. (ç.n.)

“Uzun zamandır hiç uyuşturucu kullanmadım.”

“Bu gerçekten çok iyi Bayan Madison.” Clementine bize doğru yürüdü ve bana hafifçe gülümsedi. “Demek ki gerçekten çabalyorsunuz.”

“Seni görmek istiyordum.” Annem bana baktı, gözlerinde bir gizli heyecan pırıltısı görebiliyordum. “Sen her zaman benim küçük oğlumdun. Ne çok severdin beni.”

“Birçok oğul, annesini sever.”

“Benim mavi gözlü oğlum.” Gözlerini bana dikti, saçlarını okşadı. “Bir zamanlar, mavi gözlü bir oğlum olursa hayatım mükemmel olur diye düşünürdüm.” Duraksadı, iç geçirdi. “Yine de bu, babanın yoldan çıkmasına engel olmadı.”

“Onu terk etmeliydin.”

“Sadece beni sevmesini istiyordum.” Sonra Clementine’e baktı. “Bilirsin nasıl olduğunu. Sadece seni sevmelerini istersin. Senin ne kadar mükemmel olduğunu görmelerini. Orada, onlar için senden başka kimse olmadığını bilmelerini. Ama görmezler. Hiçbir zaman da görmeyecekler. Zamanını benim gibi boşa harcama. Sakın aptallık etme.”

“Sen neden bahsediyorsun?” Annemle konuşurken sesim yüksek perdeden ve sinirli çıkmıştı. “Sakın kendi hayatını Clementine’inkiyle karşılaştıрма. Clementine ayyaş değil.”

“Tamam Rhett.” Clementine koluma dokundu, başını salladı.

“Tamam değil,” dedim öfkeyle, anneme bakarken içimde volkanlar patlıyordu.

“Bana kızgınsın.” Annem gözlerini kıstı, dudaklarının titrediğini gördüm. “Bana kızma Rhett. Amacım...” Duraksadı, boğazı düğümlendi. “Ben, mavi gözlü oğlumu her zaman sevdim.”

“Cidden mi? Benim gördüğüm de yalnızca babamı sevdiğin.”

“Benden hiç bahsediyor mu?” Umutla sordu.

“Hayır,” dedim, üstüne basa basa. “Hayır,” dedim yine, beni terk ettiğinde yaşadığım acıyı yaşasın istedim.

“En azından sana sahibim.” Uzanıp koluma dokundu. “Yaşlı anneciğini görmeye geldin.”

“Ne oldu sana böyle?” Bu kez sözlerim, yüreğimdeki acı kadar sahibiydi.

“Gerçekten bilmek istiyor musun?” Bakışları odaklandı, kendinden emin görünüyordu. “Güzel bir hikâye değil bu.”

“Bilmek istiyorum.” Başımı salladım.

“Hiç paran var mı?” diye sordu yumuşak bir sesle, Clementine’e baktım. “Hiç param yok ve bir şişe...” Durdu, parmaklarıyla oynadı. “Hikâyeyi anlatmama yardımı olurdu.” Clementine’in yanımda gerildiğini hissettim. Biliyordum, onun da şimdi anladığı gibi, annem hiç de bırakmamıştı, hiç. Cevap bile vermedim. Dosdoğru arabama gidip sürücü koltuğuna oturdum ve motoru çalıştırdım. Geri vitese taktım, Clementine’le ya da onsuz gitmeye hazırlandım. Cama vurduğunu duydum, durup arabaya binmesini bekledim sonra gaza bastım. Beş dakika boyunca yolda hiç konuşmadık, sonra lafa girdi.

“Özür dilerim,” diye fısıldadı. “Bilmiyordum.”

“Bilemezdin.” Ona bakmıyordum. Umrumda değil. Umrumda değil. Umrumda değil. Kalbimin atışı, sağanak yağmurda yatak odasının camına pat pat vuran yağmur damlaları gibiydi. Pat pat, pat pat, pat pat, pat pat, pat pat. Devam ediyor, durmak bilmiyordu ve umrumda değildi çünkü beni fazla düşünmekten alıkoyuyordu.

“Sana yardımı olur sanmıştım.” İç geçirdi, sesi düştü. “Cevapları almanı istemiştım. Neden böyle olduğunu an-

lamanı...” Durdu. “Aşk her zaman kötü bir şey değildir.”

“Her zaman iyi bir şey de değildir.” Somurttum. “Aşk, başkalarından ne koparacağına bakmaktır. Sadece başkaları için ne yaptığın değildir, her zaman başkaları için bir şey yapıp diğer insanlardan yaptığın şeyin karşılığını beklemektir.”

“Her zaman değil...” diye söze girdi ama lafını kestim.

“Birini sevip onun karşılığında hediye ya da para beklemektir, ya da sevgi. İnsanlar aşkın bencillikten uzak olduğunu söyler ya, saçmalığın daniskası. İnsanlar sever çünkü bunun karşılığında bir şey almak onları daha iyi hissettirir. Aşka inanmayan insanlar daha dürüst. Senin samimi olduğuna inanırlar. Şunu istiyorum ya da bunu istiyorum. Zırvalamazlar. Seni seviyorum, hadi bana bekâretini ver, yok. Ya da seni seviyorum, hadi bana 10.000 dolar gönder. Ya da daha iyisi, seni seviyorum, şimdi hastayım hadi benimle ilgilen. Benimle ilgilen çünkü alkoliğim, aldatan eşim ya da lanet kaltağın tekiyim.” Bağırıyordum, sesim yükselmişti. “Seni sevdiğimi söylemiyorum çünkü bu doğru. Birine bunu söylediğimde bir şey istiyorumdur, bu doğru, sahîh, çünkü bir şey istiyorum.”

“Aşkın böyle olması gerekmez.” Sesi hâlâ düşük perdeden çıkıyordu. “Diğerkâm olabilir. İnsanlar sevip, karşılığında yalnızca diğer insanın mutluluğundan başka bir şey istemeyebilir.”

“Aptal.” Güldüm. “O insanlar aptal. Ne anlamı var ki? Kendilerini kurban gibi mi görmek istiyorlar? Sana zerre kadar değer vermeyen birini sevmenin ne anlamı var? Bana sorarsan, vakit kaybı.”

“Annen seni gerçekten seviyor, biliyorsun.” Clementine omzuma dokundu. “Seni sevmediği için terk etmedi.”

“Ya, ne demezsin, beni çok ama çok sevdiği için terk

etti. Bu yüzden bir kerecik bile aramadı.” Sesimde kinaye vardı. “Ne çok seviyormuş mavi gözlü oğlunu.”

“Sanırım içmişti.” İç geçirdi.

“Yapma ya.” Gözlerimi devirdim.

“Üzgünüm.” Sesi kırgındı. “Böyle olmasını istememiştim.”

“Biliyorum.” Kısa bir an ona baktım. “Belki de bu bir derstir Clementine. Hayattan istediklerimizi nadiren alırsınız, belki de en iyisi hayallerin peşinden koşmamak. Belki de en iyisi sahip olduğumuz hayatı yaşayıp onu olduğu gibi kabullenmek.”

“Tanıştığımız zamanı hatırlıyor musun?” Clementine konuyu değiştirdi.

“Hayal meyal.” Omuz silktim. “Neden?”

“O çikolataları deli gibi istiyordun.” Gülümsedi. Öğretmen her gün sözlü yapardı ve o çikolataları o kadar çok istiyordun ki çok çabalıyordun.”

“Yine de alamazdım.” Güldüm. “Benden azıcık daha parlak olan biri vardı çünkü.”

“Yine de alırdın.” Güldü. “Benimle arkadaş olduğun için benden alırdın.”

“Bak işte bu doğru.” Başımı salladım. “Sanırım dolaylı yoldan almış oldum. Zavallı sen. O kadar çalışkanlığa rağmen yine de çikolatayı kaptırırdın.”

“Aynen öyle.” Sesindeki gülümsemeyi duyabiliyordum. “Tek istediğim seninle arkadaş olmaktı. Bütün derslerde yan yana otururduk ama benimle hiç konuşmazdın. Sadece erkeklerle oynardın. Ve gerçekten o tatlı, sarışın küçük çocukla arkadaş olmayı çok istiyordum, gerçekten küçük olsan da.”

“Benimle arkadaş mı olmak istiyordun?” Tekrar ona baktım. “Neden?”

“Yedi yaşındaki oğlanların henüz kızları fark etmediğini biliyordum ama yedi yaşındaki kızlar tatlı oğlanları fark ederdi.”

“Bana abayı yaktığını mı söylüyorsun?” Şaşkınlıktan ağzım açık kaldı.

“Aynen öyle.” Kıkırdadı. “Sözlülerden iyi not almak için her akşam evde annemle sözcük ve matematik çalışırdım.”

“Ne?”

“Evet. Her gün çikolatama bakışını yakalardım. Seninle arkadaş olmanın en kolay yolunun her gün çikolata kazanmak olduğunu biliyordum ve gördüğün gibi işe yaradı. Arkadaş olduk.”

“Seni küçük üçkâğıtçı...” Sesim titredi, yedi yaşındaki Clementine’i hatırlamaya çalıştım, güldüm. “Ama çok sessiz ve tatlıydın. Herkes arkadaşlığımızın bir hata olduğunu düşünüyordu, seni yaramaz bir erkek fatmaya dönüştürdüğüm için.”

“Son ana kadar kimsen arkadaş olmamızı beklemiyordu bence,” dedi. “İnsanlar için bu kadar uzun süre bir şey yapmadan arkadaş kalmak alışılmadık bir şey.”

“Şey, biz bir şeyler yaptık ama.” Kalpim çarptı, derin bir nefes aldım. “Umarım bu durum arkadaşlığımızı mahvetmez.”

“Etmez.” Kolumu tuttu. “Buna izin vermem.”

“Güzel.” Otobana çıktım. “Ben de.”

“Aslında, şu anda beni otele götürmeni istiyorum,” diye fısıldadı, kalakaldım.

“Otel mi?”

“Evet.” Başını salladı. “Eğer çok üzgün değilsen.”

“Ne söylediğinin farkında mısın Clementine?” Yavaşça konuştum.

“Evet.” Sesi kendinden emin çıkmıştı. “Kesinlikle ne dediğimin farkındayım.”

Hayatta sizi siz yapan belirli anlar vardır. Bir ağırlığı olması ya da dönüm noktası oluşturması gerekmez ama dönüp geriye baktığınızda o anların karakterinizi oluşturduğunu bilirsiniz. Ben, hiçbir zaman karakter üstüne kafa yoran biri olmadım. Her zaman hayatımı yaşadım, istediğimi yaptım ve kendi işime baktım. Hatta Clementine’e gelirse, onu hiçbir zaman önceliklerimin ilk sırasına koymadım. Her zaman öncelikli olan ben ve benim hissettiklerimdi. Hiçbir zaman, yaptığım şeyler ona uyar mı yoksa onu sıkıntıya sokar mı diye düşünmedim. Bencil bir arkadaşım. Kabul ediyorum, daha önce fark etmemiştim ama şimdi bu lüks otele girerken yaptığımızın doğru olmadığını biliyordum. Clementine’in ilk gecesi böyle olmalıydı. Charleston’daki bir otelde bekâretini kaybetmesinin hiçbir özel yanı yoktu. Onu deli gibi istesem de. Ona nasıl söyleyeceğimi bilemiyordum. Çok heyecanlıydı. Çok heyecanlıydım, buranın seks yapmak için biçilmiş kaftan ve bizi bağlamayan bir yer olduğunu biliyordum. Eğer benim evimde ya da onun dairesinde seks yapmış olsaydık bunun anıları kalıcı olacaktı ve ben bu anıların birlikte geçirdiğimiz her an yakamıza yapışmasını istemiyordum. Mümkün olduğunca hatırlanmamasını istiyordum, böylece her şey eskisi gibi devam edecek, aramızda tuhaflık olmayacaktı. Clementine’le yakın olmadığımız bir zamanı düşünmek bana acı veriyordu. Şimdi onun tadını almışken hiçbir şeyin eskisi gibi olacağını düşünemiyordum ama ona istediğini veremeyeceğimi de biliyordum. Annemi görmem, yalnızca aşkın benim için ne kadar değersiz olduğunu pekiştirmişti. Bu yalnızca insanların kötü anlarla yüzleşmek

için uydurduğu bir duyguydu. Günün sonunda aşk, çözümünden çok soruna yol açıyordu. Günün sonunda şehveti kabullenmek daha iyiydi, şehvet gerçek bir duyguydu. Şehvet hakikiydi. Kimse şehvetten şikâyet edemezdi.

“Oda muhteşem.” Clementine yavaşça durdu, etrafa baktı. “Gerçekten kral dairesi gibi.”

Bana gülümsemek için döndü, gözlerinin içine bakarken kalbim duracaktı. Bana sonsuz güveni vardı. Bundan hiç şüphem yoktu.

“Belki de bunu yapmamalıyız,” diye konuşmaya başladım, yüzü düştü. “Doğru zaman ve yer olduğundan emin değilim.”

“Ben istiyorum,” dedi usulca ve bana doğru yürüdü. “Ben istiyorum.”

“Burada olmaz.” Başımı salladım. “Bu şekilde değil.”

“Nesi varmış buranın?” Etrafa baktı, odayı inceledi. “Daha önce burada yaptın mı hiç?”

“Hayır.” Güldüm, başımı salladım. “Burası, yapmadığım birkaç yerden biri.”

“Domuzsun Rhett.” Gözlerini devirdi, şaka yapıp yapmadığından emin olamadım.

“Burada olmaz, tamam mı?” Omzuna hafifçe dokundum, bana baktı.

“Neler oluyor Rhett? Neden bana küçük bir prensesmişim gibi davranıyorsun?” Bana dik dik baktı sonra yüzünü yüzüme gömdü.

“Ne?” Şok için ona bakakaldım. “Sen neden bahsediyorsun?”

“Seviştiğimizden beri bana sanki kırılacak bir cam eşyaymışım gibi davranıyorsun.”

“Clementine.” Kaşlarımı çattım. “Neden bahsettiğini anlamıyorum.”

“Arkadaşlığımızın bunca yıl nasıl sürdüğünü biliyor musun Rhett?” Göğsümü dürtükledi, sessiz kalmayı seçerek başımı salladım. “Çünkü birbirimize karşı dürüstüz, çünkü birbirimizi yargılamıyoruz. Çünkü...” Duraksadı, omzumu tuttu. “İkimiz de güçlüyüz ve birbirimizin aklından geçenleri biliyoruz. Kendini kampüsteki şu koca mü-kemmel olarak gördüğünü biliyorum. Seksi ve yakışıklı olduğunu biliyorum Rhett ve bütün kızlara sahipsin, ben-se eski küçük Clementine'im, senin en yakın arkadaşın: gerçek bir randevuya hiç çıkmadım ve tecrübem de yok ama sana bir şey söyleyeyim Rhett. Ne yaptığımı çok iyi biliyorum ve etrafımda ödleğ gibi dolanıp durman işe ya-ramayacak.”

“Bana ödleğ mi dedin sen şimdi?” Dudaklarım titredi.

“Ne demek istediğimi anladın.” Gözleri parladı. “Oya-lanıp durmayı bırak.”

“Oyalanmıyorum. İyi biri olmaya çalışıyorum. Dikkatli olmaya çalışıyorum. Senin için yapıyorum.”

“Bana diğer kızlar gibi davranma.” İç geçirdi.

“Bu zor.” Kaşlarımı çattım. “Senden hoşlanıyorum.”

“Görünmez olma, ama olmadığın biri gibi de davran-ma.” Duraksadı. “Beni yatağa at, bana kötü şeyler yap, meşhur repliklerini söyle, beni bir arkadaşına kakala. Dur.” Güldü. “Sonuncusunu yapma.”

“Seni arkadaşlarımdan biriyle yatmana asla izin ver-mem.” Ona ters ters baktım. “Hayatta olmaz.”

“Tomas'la bile mi?” Tatlı tatlı gülümsedi.

“Evet, Tomas'la bile.” Onu tutup kendime çektim. “To-mas da nereden çıktı? Yoksa ondan hoşlanıyor musun?”

“Hayır.” Sırıttı, kızardığını görebiliyordum.

“Clementine,” dedim yavaşça. Mideme kramp girmişti. “Tomas'a âşık mısın?”

“Hayır.” Başını salladı. “Hoş biri ama tipim değil.”

“Ya?”

“Oyuncunun teki.” Güldü. “Belki senden bile daha iyi oyuncu. Penelope, geçenlerde ona yazıldığını söyledi.”

“Ya?” Soluk soluğa kaldım.

“Evet, biraz eğlenmek istemiş.” Ofladı. “Penelope’yle sevişen biriyle asla birlikte olmazdım.”

“Ah gerçekten mi?” Bakışlarımı kaçırdım.

“İğrenç bir durum,” yüzünü buruşturdu. “Aynı erkeklerle yatan iki arkadaş.”

“Ya, bence de.” İç geçirdim. “Ee, gitmeye hazır mısınız?”

“Gitmek istemiyorum.” Tane tane söyledi, tişörtümü tutup beni kendine çekti. “Az önce ne söylediğimi duydun mı?”

“Duydum ama bunun doğru olduğunu düşünmüyorum...”

“Rhett. Senin şu kevaşelerden biri olsaydım, hemen şu anda beni başından savar mıydın?”

“Sen benim kevaşelerimden biri değilsin.” İç geçirdim. “Sen benim...”

“Yemin ederim Rhett, bir kez daha en yakın arkadaşın olduğumu söylersen çılgılığı basarım. Şu anda bana en yakın arkadaşın gibi davranmanı istemiyorum.” Kıkırdadı. “Bunu söyleyeceğim hiç aklıma gelmezdi.” Uzanıp beni öptü. “Bunu da yapacağımı hiç düşünmezdim.” Yavaşça geri çekildi ve beni tekrar yavaşça öptü. Yaptıklarına şaşırmıştım. Bu, benim tanıdığım Clementine değildi. Bu tamamen başka bir yaratıktı. Clementine bir cadalog gibi davranıyordu. Neredeydi bu kız, hayır, bu kadın nereden gelmişti? Dudaklarını benimkine bastırınca düşünmek için zamanım olmadı. Dudakları benimkilerin arasında titriyordu, dilini şehvetle ağızıma soktu. Ona karşılık vermekten alamıyor-

dum kendimi. Saçlarını arkadan tutup onu kendime iyice çektim. Dilini şehvetle emerken elleri saçıma gitti.

“Gördün mü Rhett?” Beni tutarken fısıldadı. “İşte diğer kızlarla bunu yapıyorsun. Beni onlardan çok daha fazla arzulamanı istiyorum.”

Bu sözlerle kaşlarım hafifçe çatıldı. Kendisiyle kıyaslanacak başka bir kız olmadığını bilmiyor muydu? Aylardır beni heyecanlandıran tek kız oydu. Diğer kızlarla birlikte ona dair fanteziler kuruyordum. Ona Penelope’den bahsetmem gerektiğini anlayınca kendimi geri çektim.

“Sana bir şey söylemem lazım.” Elimi saçında gezdirdim ve derin bir nefes aldım. Bana parlak, beklenti dolu gözlerle baktı. Gözlerindeki arzuyu görebiliyordum. Ona şimdi anlatırsam bu anı mahvedecektim. Kamyonetin arkasında yaptıklarımızı ona anlatırsam her şeyi mahvedecektim.

“Evet Rhett?” Birkaç saniye sonra hatırlattı. Elini belimde hissettim, bunun ikimiz için de bir dönüm noktası olduğunu biliyordum.

“Seni deli gibi istiyorum.” Eğilip kulağına fısıldadım. Bu bir replik değildi, ama su götürmez bir gerçektir. “Seni o kadar çok istiyorum ki her şeyin olmasını istediğin kadar mükemmel olmayacağından korkuyorum, Clemmie. Her anının mükemmel olmasını istiyorum.”

“Öyle olacak,” diye fısıldadı.

“Burada olmasını istemiyorum. Benim yatağымda, benim evimde olmasını istiyorum.”

“Ama...” sesi titredi.

“Oraya hiçbir zaman birini götürmedim Clemm. O yatakta yatan tek kişi sensin.”

“Vurgu, buradaki ‘yatmak’ sözcüğünde mi?” Bir kaşını kaldırdı.

“O yatakta benimle olan hiç kimse yok.” Başımı salladım. “Yani ikimiz için de ilk olacak.”

“Komik.” Gülümsedi, elini arkasına götürdü. “Yine de bu gece burada kalmak istiyorum.”

“Ama bir şey...” diye söze başladım, sonra durdum. “Ama aşırıya gitmemize gerek yok. Sadece beraber olmak da güzel.”

“Bunun sorun olmayacağına emin misin!” Gözleri benimkileri aradı. “Her zaman yaptığımızdan farklı değil. Ama onun gibi.”

“Hey, haydi film izleyip pizza isteyelim, sadece keyfimize bakalım.” Gülümsedim. “Seninle birlikte vakit geçirmeye her zaman hazırım.”

“Jakuzileri de varmış.” Gülümsedi. “Bu gece gireriz diye düşünmüştüm.”

“Hemen şimdi mi?” Sırıttım. “Mayon var mı yanında?”

“Yok.” Göz kırptı. “Ama başka bir fikrim var.”

“Kulağa ilginç geliyor.”

“İlginç mi?” Tek kaşını kaldırdı, ellerimi havaya kaldırdım.

“Hey, hey, hey. Oyuncu olabilirim ama godoş değilim. Her duruma uyan seksi repliklerim yok.”

“Neden?” Sırıttı, gidip yatağın üstüne sıçradı.

“Vay canına, yumuşacık mıış.”

“Beni baştan çıkarmaya mı çalışıyorsun?” Hızla yatağa geçip onu kollarıma aldım. Yanımda kıvrılıverdi, ellerimi kalçalarına koydum.

“Belki.”

“Sana söyledim, burada olmaz.” Sırıttım. Elimi poposuna götürüp popo yanaklarını sıktım.

“Çok baştan çıkarıcısın.” Dudağını büzdü, kahverengi gözleri gülümsüyordu.

“Ya?” Pişmiş kelle gibi sııttım, parmaklarımı bacak arasına koydum ve yavaşça ovduım.

“Rhett.” İnledi, altdudağını ısırdı, onu yavaşça okşarken gözleri fal taşı gibi açıldı.

“Evet, canım?” Sııttım, elimi poposuna götürdüm.

“Beni delirtmeye mi çalışıyorsun?”

“Yoo.” Güldüm. “Hiç de değil.”

“Sen iyi misin?” Yüzü değışti, ciddiyetle bana baktı.

“Evet, neden?” Kaşlarını çatıttım.

“Biraz önceki halini kastediyorum.” Dudağını kemirdi. “Şimdi fark ettim de, annenle ilgili konuşmamızı bitirmedik.”

“Clementine, şimdi annemden bahsetmenin sırası değil.” İç geçirdim. “Dürüst olmak gerekirse, bir daha asla ondan bahsetmek istemiyorum.”

“Ben sadece...” diye söze girince susturmak için uzanıp onu öptüm. Onu sertçe öpüp dudağını ısırdığımda gözleri daha da açılmıştı. Ellerimle onu kendime iyice çektim ve yuvarlayıp üstüne çıktım. Onu becermek istemiyordum ama bana yalvarmasını istiyordum. Ona yapacaklarını düşününce kendi kendime gülümsedim. Onunla işim bittiğinde kendi bedeninin nerede bitip benimkinin nereden başladığını bilemeyecekti. Ama yine de kendini bırakmalıydı. En azından burada değil. Bu gece değil. Ondan uzaklaşıp hızla üzerinden çekildim. Memeleri sutyenin den taşıyordu.

“Bu doğru beden mi?” Ona bakıp gülümsedim.

“Ne?” Afallamış halde bana baktı.

“Şey, sutyenin biraz küçük gibi.” Güldüm, parmaklarımı memelerinin üstüne götürdüm. “Sanki böyle dışarı taşmamaları gerek diye biliyorum da.”

“Çok adisin.” Gülererek başını salladı.

“Eee?” Bekledim. “Fazla küçük, değil mi?”

“Evet, birazcık küçük.” Bana gülümsedi. “Bir beden küçük alırsam daha dik başlı görünürler diye düşündüm.”

“Dik başlı görünmelerine gerek yok.” Onu kaldırdım, sutyenini çözdüm. “Hem de hiç.” Çıplak memelerine bakarak gülümsedim. Sonra ellerimi uzatıp meme uçlarını sıktım. Parmaklarımla yavaşça okşamadan önce sertleşmelerini izledim. “Çok güzel gerçek memelerin var.”

“Ha?” Hafifçe inledi, soran gözlerle bana baktı.

“Yok bir şey.” Güldüm. “Tomas’la birlikte silikon memeli şu pilici gördük.”

“Anlıyorum.” Bana ters ters baktı. “Silikon olduğunu nereden biliyorsun?”

“Şey,” duraksadım. Normalde ona gerçeği söyledim. Dürüst olmak gerekirse, geçen gece olanları ona anlatıp anlatmadığımı hatırlamıyordum. Ama onunla böyle yaktayken nasıl bildiğimi anlatmak istemedim. Ucuz hissettiriyordu. Bu anı da ucuzlatacak gibi geliyordu. Kızların memeleriyle oynadığımı düşünmesini istemiyordum. Bu anın benim için değersiz olduğunu düşünmesini istemiyordum. Çünkü tüm ciddiyetimle, benim için her şeyin üstündeydi. Evet, birçok meme sıkıp bir sürü meme ucuyla oynamıştım. En iyilerinin memelerini becermiş, onları emmiştim. Yine de hiçbirisi bana güzel gelmemiştir. Şu anda, ilk kez bu kadar güzel memeler gördüğümü fark ettim. “Tomas anlattı.” Omuz silktim, yalan söyledim. “Bir barda onlara dokunmuş.”

“Sen de dokundun mu?” Soruyu sorarken gözlerindeki kuşkuyu görebiliyordum. Gerçeği öğrenmek istemiyordu. Bundan neredeyse emindim.

“Tabii ki hayır.” Başımı salladım. “Domuzun biri olduğumu mu sanıyorsun?”

“Aynen öyle.” Güldü ama cevabımdan memnun görünüyordu. “Hangi adam bir kıza kaç beden sutyen giydiğini sorar?”

“Memelerden ve sutyenden anlayan biri.” Göz kırptım, sızlandı.

“Vay vay.” Gözlerini devirdi. “Demek memelerden anlıyorsun ha?”

“Yalan söyleyemem. Memeleri ve kalçaları eşit severim.” Dudaklarımı yaladım. “Kızları arkadan becermeyi severim ve memelerini tutup sonra...” Durdum. “Tamam, bu biraz fazla oldu galiba.”

“Sorun değil.” Uzanıp yüzümü okşadı. “Artık daha yakın olduğumuza göre benimle farklı konuşmak zorunda değilsin.”

“Bence de.” Duraksadım, eğilip sağ meme ucunu ağzıma aldım ve yavaşça emmeye başladım. Altımda kıvranıırken ısırmaya başladım. Yüksek sesle inleyip altımda kıvrandıkça sertleştiğimi hissediyordum. Sol meme ucunu da ağzıma alıp daha sert emmeye başladım. Taş gibi sertti ve Clementine’in de benim kadar yanıp tutuştuğunu biliyordum. Parmaklarım yavaşça göbeğine, oradan külotuna kaydı. Düğmeni çabucak çözüp parmaklarımı külotunun içine soktum. Onun ıslaklığına dokundukça inliyordum. Islanıyordu, daha çok ıslanmasını istediğim için klitorisini sertçe okşamaktan alıkoyamıyordum kendimi.

“Rhett,” diye inledi altımda.

“Evet, Clementine.” Meme ucunu dilimle yalarken homurdandım.

“Parmaklarını ne çabuk külotumun içine soktun bu kez.” Güldü. “Hiçbir çekincen olmasın.”

“İyi, sen bilirsin.” Sırıttım. “Sormama gerek olmadığını anlamıştım. Yıllardır arkadaşız.”

“Tek sormak istediğim,” dedi. “Bunu neden şimdiye kadar yapmadığın.”

Yüzüne baktım, gözleri arzuyla doluydu ve bana bakarken yüzünde hafif, tatlı bir tebessüm vardı.

“Ben de aynı şeyi merak ediyorum.” Uzanıp onu öpmeden önce homurdandım. “Boşa harcadığımız tüm o geceleri düşünüyorum.”

“Ailem, yatıya kaldığında parmaklarını külotumun içinde görürse o kadar sakın kalırlar mı bilemiyorum.” Güldü.

“Ya da senin dudakların benim penisimdeyken.” Göz kırptım.

“Daha dudaklarımı penisinde hissetmedin ki.”

“Bu gece olur diye umuyordum...” Yine göz kırptım, kızardı.

“Belki.” Dudaklarını yaladı, inledim, onu yine sertçe öpmeye başladım. Beni tutkuyla öpüyordu, ellerini arkamda hissettim, tişörtümü çıkarmaya çalışıyordu.

“Beni soymaya mı çalışıyorsun?”

“Olabilir.” İnledi, doğrulup tişörtümü çıkarıp yere fırlattım. “Pantolonunu da çıkar,” diye fısıldayınca şaşkınlıkla ona baktım, güldüm.

“Emrin olur,” dedim, kotumu çıkarıp fırlatırken. “Bunu da çıkarayım mı?” Boxer’ımı gösterdim, başını salladı, dikkatle bana bakıyordu. Boxer’ımı yavaşça çıkardım, büyümüş penisime bakarken nefesini tuttu. Öne doğru uzamıştı, uzanıp dikkatle dokundu. “Hassiktir Clementine,” diye inledim, sapından tutup ucunu sıkmaya başlayınca.

“Sertleşmişsin.” Parmaklarını ileri geri gezdirdi üzerinde, sonra aşağı inip hayalarımı tuttu.

“Daha da sertleşiyorum.” Eğilip pantolonunu indirdim ve ona baktım. “Külotunu çıkarabilir miyim?”

“Evet,” diyerek onayladı sonra duraksadı. “Bunun iyi bir fikir olduğundan emin misin?”

“Nasıl yani?” Külotunu indirirken durdum ve neredeyse açıkta olan cinsel organına baktım.

“Yani, ikimiz de çıplak olacaksak ve seks yapmayacaksak.” Altdudağını kemirdi. “Kendimize hâkim olabilecek miyiz?”

“Ben olurum.” Başımı salladım, durumu kontrol etme yeteneğime güvenerek.

“Tamam.” Sırıttı. “Olamazsan da hiç önemli değil, bu arada.” Parmakları memelerine gitti, onlara gelişigüzel dokundu ve dudaklarını yaladı.

“Ne yapıyorsun sen?” Ona dik dik bakarken gözlerimi kısıtım. Giderek sertleştiğimi hissediyordum.

“Sen o kadar hayranlık duyunca, memelerim nasıl hissettiriyor diye merak ettim.”

“Memelerine hiç dokunmadın mı?”

“Sadece yıkarken, cinsel bir şey için değil.”

“Hiç mastürbasyon yaptın mı?” Külotunu indirmeye devam ettim sonra geri çekilip ona baktım.

“Pek sayılmaz.” Başını salladı.

“Ne demek, pek sayılmaz?” Gözlerimi kısıtım ve yanına uzandım.

“Kendime dokunmaya çalıştım ama hiçbir şey hissetmedim.”

“Anladım.” Güldüm, sonra parmaklarımı cinsel organına götürdüm. “Bunu değiştireceğiz.”

“Nasıl?” Kaşlarını çattı, elini göğsümde gezdirdi.

“Sana nasıl yapacağını öğreteceğim, bazı oyuncaklar da alacağız.”

“Ah.” Dudağını kemirdi. “Tamam.”

“Ama bende kalırlar.” Parmağım yine klitorisini buldu

ve ovmaya başladı. “Onları bensiz kullanmanı istemem.”

“Neden?” İki parmağımı aynı anda içine sokunca soluğunu tuttu.

“Ben burada yokken boşalmanı istemiyorum.” Bacaklarını açıp inlemeye başlayınca ben de inledim. “Belki telefonda da olabilir ama bensiz olmaz.”

“Sensiz yapmak istemiyorum.” Nefesini bıraktı, güldüm.

“İnan bana, isteyeceksin hatta denemeye çalışacaksın ama asla benimleyken olduğu kadar iyi olmaz.”

“Ah, Rhett.” Parmaklarımı daha hızlı hareket ettirince inledi. “Patlayacak gibiyim.”

“Rahatla, kendini bırak,” diye kulağına fısıldadım ve kulak memesini ısırdım. Gözlerini kapattı,

Hemen kendinden geçti. Bedeninin gerildiğini fark edince parmaklarımı geri çıkardım.

“Ne yapıyorsun?” Gözlerini açtı inleyerek.

“Haydi, bir şey deneyelim.” Sırıttım.

“Ne?” Şehvet dolu gözlerle bana bakıyordu.

“Bacaklarını yüzüme doğru getir.”

“Ah, tamam.” Kaşlarını çatı. “Sonra?”

“Başını da penisime doğru indir.”

“Ah.” Gözleri parladı. “69 mu istiyorsun?”

“Denemeye var mısın?”

“Evet,” dedi şehvetle ve dizlerinin üstüne kalkıp döndü. Üzerime çıktı ve at biner gibi oturdu, yüzü tam penisimin önündeydi. Eğilip hemen beni ağzına aldı, onu hemen geri çektim. Penisimdeki serin nefesi çok hoştu ve eğer beni çok hızlı emerse fazla dayanamayacağımı biliyordum.

“Dur,” diye homurdandım. “Yavaş ol.” Sonra bacaklarını yavaşça kaldırıp biraz daha açtım ve cinsel organını

tam yüzümün üstüne getirdim. “Rahatlamamı istiyorum,” diye fısıldadım ve poposunu tutup yüzümün üstüne koydum. Cinsel organını yalarken bedeninin titrediğini hissediyordum ama bu kez beni daha derin bir şekilde ağzına alınca titremesini hissetmez oldum. Klitorisini hemen yalamaya başladım ve dilimi içine sokmadan önce tutkuyla emdim. Tadı o kadar güzeldi ki ona doyamıyordum. O da aynı şeyi hissediyor olmalıydı ki sanki en sevdiği yemekmiş gibi penisimi emiyordu. Hemen boşalacağını biliyordum çünkü organının dudakları dilimin üzerinde titremeye başlamıştı. Fena halde orgazm oldu ve yüzüme boşaldı, şehvetle emdim. Klitorisini emerken ben de geldim. Onu itmeye çalıştım ama penisimi emmeye devam edince ağzına boşaldım. Dudaklarını daha hızlı götürüp getirerek penisimin ucunu emmeye devam etti ve hem damlamı yuttu. Kendimi tamamen bitap hissediyordum, ikimiz de bitirdiğimizde yığılıp kaldık. Onu kendime geri çekip yavaşça öptüm.

“Hoşuna gitti mi?” diye sordum usulca, elimi saçlarında gezdirerek.

“Bu muhteşem bir şeydi.” Sırıttı, elini penisime götürdü. “Gerçekten muhteşemdi.”

“Evet, öyleydi.” Onu kaldırıp kollarıma aldım, memeleriyle oynayıp başından öptüm. Başını göğsüme yasladı, konuşmadan öylece uzandık. Nefes alıp vermesi değişince uykuya daldığını anladım. Ona kollarıma aldım, bunun bir hata olduğunu düşünmemeye çalıştım. Artık her şeyin değiştiğini düşünmemeye çalıştım. Arkadaşlığımızın bütün sınırlarını kaldırmıştık. Gökyüzü ne kadar maviyse, bundan da o kadar emindim. Bir önceki geceden daha ileriye gitmiştik. Benim onu boşaltmam muazzamdı ama bu, bu tamamen farklıydı. Penisimi emmiş, spermlerimi yut-

muştı. Beni her şeyimle almış, kendini özgürce bana vermişti. Henüz tam anlamıyla seks yapmamıştık ama bu, ona çok yakındı. Sabah nasıl davranacağını kestiremiyordum. Ya bana ve arkadaşlığımıza başka türlü bakarsa? Ya bana gücenirse? Clementine'in öylece bir erkeğin penisini emecek kızlardan olmadığını biliyordum. Aramızda bir şeylerin değiştiğini düşünmesinden korkuyordum. Daha fazlasını istemesinden korkuyordum. Daha fazlasını vermeye hazır değildim. Daha fazlasını veremezdim. Ben o erkeklerden değildim. Asla da olmayacaktım. Aşkla işim olmazdı. İlişkilerle de. İstemiyordum. İncinmek istemiyordum. Annemi düşündüm. Onu görmek çok gerçeküstüydü. Bir an, gerçekten belki, ama belki her şey düzelir diye düşünmüştüm. Belki beni geride bırakmanın iyi bir bahanesi ya da sebebi vardır diye düşünmüştüm. Belki artık ayıktır. Belki benimle arasını yeniden düzeltirdi. Ama yanılmıştım. Hayallerim, umutlarım boşa çıkmıştı. Değer verdiği tek şey para ve içkiydi. Ben onun için bir hiçtim. Kesinlikle hiçtim. Öz annem, kendi kanından canından olan oğlunu sevmiyorsa, o zaman sevgi diye bir şey yoktur. Bu hatayı yapmayacaktım. Sadece Clementine'in bir mucizeye umut bağlamamasını ümit ediyordum. Çünkü ben bu mucizeyi gerçekleştiremezdim.

Ertesi gün, elim Clementine'in göğsünde, erkenden uyanırdım. Bu, aynı yatakta ilk yatışımız ve elimin göğsüne ilk gidişi değildi. Ancak, ilk kez elim çıplak memesindeydi. Sırtıma koyduğu elini yavaşça çektim. Penisim, poposunan yakındı, sabah ereksiyonum ona doğru büyüyordu. Yavaşça boynunu öptüm, parmaklarımı memesinden göbeğine sonra cinsel organına doğru gezdirdim, yavaşça dokundum ona. Islak olduğunu anlayınca inledim. Clementine

uykusunda bile beni istiyordu. Yine inledim ve bacağına kaldırdım. Ne yaptığımı bilmiyordum ama onu hissetmeye ihtiyacım olduğunu biliyordum. Penisimi bacaklarının arasına sıkıştırdım ve cinsel organına ileri geri sürtmeye başladım. Aynı anda hem cennette gibiydim hem ıstırap çekiyordum. Onu becermeye çok yaklaşımışım ama yapamayacağımı biliyordum. Eğer sevgili olsaydık, çoktan içine girmiştim bile. Onu orgazmla uyandırabilirdim. Ama ilk deneyiminin ben içindeyken uyanmasına izin veremedim. Bu hiç hoş değildi. Ben böyle bir şey yapmadan önce sabah seksine sıcak baktığını bilmem gerekiyordu.

Penisimi aldım ve doğrudan klitorisine sürttüm. Yavaş yavaş uyanırken benim altımda kıpırdanmaya başladığını fark ettim.

“Günaydın,” diye fısıldadı.

“Günaydın.” Boynunu öptüm, ona sürtmeye devam ettim.

“Ne harika bir uyandırma yöntemi.” İnledi ve bacaklarını birbirine yapıştırdı. “Daha önce hiç boşalmak üzereyken uyanmamıştım.”

“Bunu duyduğuma sevindim.” Güldüm, sonra uzanıp penisimi açık organına yaklaştırdı inledim. “Ne yapıyorsun?”

“Seni içimde hissetmek istiyorum.” İnledi. “Seni hissetmeliyim.”

“Hayır Clementine.” Penisimin ucunu tutup cinsel organının ağzına koyunca inledim. Küçük bir hareketle içine girebilirdim.

“Lütfen,” diye inledi, yavaşça pozisyonunu değiştirirken. Penisimin ucu içine girdi, ikimiz aynı anda inledik.

“Clementine,” diye geveledim ama hareket etmedim. “Bunu burada yapmak istemiyorum.”

“Neden?” İnledi, yine hareket etti. Elimi tuttu ve cinsel

organına götürdü. “Bak senin için ne kadar ıslandım.”

“Biliyorum.” Klitorisini okşadım, parmağım ıslanınca inledim.

“Rhett, lütfen.” İç geçirdi, onu kendime doğru çektim. “Ahhh,” diye çığlık attı, penisim içine daha çok girince. İnledim, onu tekrar kendime çektim ve penisimi yavaşça içine soktum. Penisim içine girdikçe cinsel organının ıslaklığını ve sıkılığını hissedebiliyordum, kızlık zarını da. Bir an durdum sonra penisimi geri çektim. “Hayır,” diye bağırıp bana döndü. “Neden?” Gözleri şehvetle doluydu, ağır ağır soluyordu.

“Yanımda prezervatif yok.” Onu öptüm. “Hem sana söyledim ya, otelde olmaz. Ne dediğin umrumda değil.”

Dudağını sarkıttı, homurdandım ve onu yatağın üzerinden ittim. “Hemen üstünü giy, gidiyoruz.”

“Ne?” Ben üstümü giyerken şaşkın gözlerle bana baktı. “Neler oluyor?”

“Bana gidiyoruz.” Sırıttım.

“Ah?” Yüzüne bir gülümseme yayıldı, hemen giyinmeye başladı.

“Ve bütün sabahı seninle sevişerek geçireceğim.” Göz kırpıttım. İkimiz de rekor denecek kadar hızlı bir sürede giyindik ve kendimizi arabama attık. Hızlı sürüyordum ve tek düşünebildiğim, ben içine girdiğimde cinsel organının ne kadar güzel olduğuydu. Teknik olarak artık bakire olmadığını sanıyordum, belki de öyleydi. Henüz bekâretini bozmamıştım ama penisimin içine girdiği gerçeği sanki bunu olumsuzluyor gibiydi. Buna rağmen, resmi ilk tecrübesini benim yatağымda, benim evimde yaşamasını istiyordum. Bunu hem onun için hem kendim için istiyordum. Rekor sürede evime ulaştık ve ön kapıya varır varmaz üstümü çıkarmaya başladım. Onu belinden yakalayıp yatak

odasına taşıdım, ikimiz de kıkırdıyorduk.

“Bunu yapmak istediğinden emin misin?” Gömleğini çıkarırken sordum.

“Evet,” dedi hevesle başını sallayarak, onu yatağa atarken sırtıyordum. Parmaklarım onu tekrar ıslak bulunca sevindiler, çabucak cüzdanımı açıp içinden prezervatif çıkardım.

“Canını yakmamaya çalışacağım, tamam mı?” Prezervatifi sertleşmiş penisime geçirip üstüne çıktım.

“Umrumda değil.” Gözleri parlıyordu, uzanıp beni aşağı çekti. “Sadece seni içimde hissetmek istiyorum.”

“Ahhh, siktir Clementine,” sözleri beni benden alıyordu. “Daha içine girmeden boşaltacaksın beni.”

“O zaman neyi bekliyorsun?” diye fısıldadı dudaklarının arasından, yavaşça üzerine abanırken onu sınıksız öpmeye başladım. Eğilip bacaklarını açtım ve yavaşça içine girdim. Kondomla içinde olmak o kadar hassas ve sahici değildi. Mümkün olduğunca kısa sürede kontrol hapi kullanmasını isteyeceğimi biliyordum. Onu, kondomsuz becermek istiyordum. Tenimdeki her damla spermi hissetmek istiyordum. Yavaşça içine girdiğimde kocaman açılan gözlerine bakıyordum. Kızlık zarına ulaştığımda onu hızla yardım. Çılgılık atınca duraksadım, başını hayır anlamında salladı.

“Durma,” diye inledi, penisimi tekrar yavaşça itmeye başladım. Canını yakmak istemiyordum ama zevk almasını da istiyordum. Birçok kadının, misyoner pozisyonundayken gelemediğini biliyordum ve ilk deneyimini orgazm olmadan yaşamasını istemiyordum, o yüzden onu birkaç dakika daha misyoner pozisyonundayken becerdim sonra onu kaldırıp hızla çevirdim. Arkadan daha güçlü bir şekilde içine girdim, üstüne abanırken elimle klitoris-

ni okşadım. Penisimi hızla içine soktuğumda çığlık attı, cinsel organının dudakları penisimi sıkıştırırken bedeni orgazmıla titremeye başlayınca gülümsedim. Gözlerimi kapattım ve kalçalarını tutup birkaç defa ona hızla çaktığımda iyice boşalmaya yaklaştım ve kondoma boşaldım. Onu altımdan çektim ve kondomu komodinin üzerine koydum, sonra onu kollarıma alıp öptüm. Gözlerimi gözlerine diktiğimde hem şaşkın hem zevkten dört köşe olduğunu gördüm.

“Bu muhteşemdi,” dedi. “Hiç bitmesini istemedim.”

“İnanılmazdı.” Onu öptüm ve başımla onayladım. Hiçbir zaman karşımdaki kişinin orgazm olup olmadığını önemseyerek seks yapmamıştım. İşin doğrusu, daha önce seks yaparken bedenimi hiç böyle hissetmemiştim. “Doğum kontrol hapı kullanmanı istiyorum,” diye fısıldadım ona sokulurken. “Seninle kondom olmadan sevişmek istiyorum.”

Bana fal taşı gibi açılan gözlerle bakınca bir şey soracağını anladım.

“Senin için de sakıncası yoksa,” diye fısıldadım kulağına, ama hâlâ aklındaki soru işaretini görebiliyordum. “Ne oldu Clementine?”

“Bu diğer kızlarla yaptığın bir şey mi?” Dudağını ısırды, bakışlarını kaçırdı.

“Asla.” Başımı salladım. “Hiçbir zaman bir kızın içine kondomsuz girmedim, hatta doğum kontrol hapı kullanabileceklerini söylemelerine rağmen.” Dürüstçe söyledim. “Bunu aklımdan bile geçirmedi.”

“Ah.” Kızardı ama yüzündeki küçük tebessümü gördüm.

“Bu senin için. Bu özel.” Omzunu öptüm, kalbim küt küt atıyor, midem kasılıyordu. Duygularımdan tedirginlik duymaya başlıyordum. Sanki büyülenmiş gibiydim ve

bu hoşuma gitmiyordu.

“Seni tekrar içimde hissetmek istiyorum,” diye fısıldadı, gülümsedim.

“Birazdan, önce gücümü toplamam lazım.” Sırıttım. “Süpermen değilim.”

“Kondomsuz hissetmek istiyorum,” diye fısıldayınca donakaldım.

“Nasıl yani?”

“Sadece içime girmeni istiyorum, kondomsuz nasıl hissettirdiğini öğrenmek istiyorum.”

“Bilemiyorum.” Tereddütle iç geçirdim. Bunu her şeyden çok istiyordum.

“Lütfen, Rhett.”

“Tamam.” İnledim ve elimi penisime götürüp biraz sertleşene kadar ovdum. “Seni becermeyeceğim.”

“Biliyorum.” Gülümsedi ve beni tekrar öptü. Penisim biraz daha sertleşince yavaşça içine girdim. Bu kez o kadar ıslanmamıştı, o yüzden parmaklarımı meme uçlarından klitorisine kadar gezdirdim. Saniyeler içinde tekrar ıslandı, suyunun penisimi kapladığını hissediyordum. “Ah, harika bir şey bu,” diye inledi ve bedenini hareket ettirmeye başladı.

“Clementine.” Gözlerimi kapattım ve penisimi yavaşça içine sokup çıkardım. Ateşle oynadığımı biliyordum ama karşı koyamıyordum.

“Şşş.” Kalçalarını bana çevirdi, onları tuttum ve aceleyle ileri geri gidip gelmeye başladım. Bu kez çok fazla sertleşmişim ve ikimiz de bunun basit bir “seni içimde hissedeyim” manevrası olmadığını biliyorduk. Onu beceriyordum ve o bundan zevk alıyordu. Ellerim uzanıp memelerini sıktı, sonra onu yere yüzüstü yatırıp üstüne uzandım ve yavaşça becerdim. Altımda inleyip kıvranıyordu,

sonra tekrar kendimi çektim ve durdum.

“Ah,” diye inleyip döndü.

“Seni kondomsuz beceremem Clementine. Hamile kalmanı istemiyorum.”

Gözleri fal taşı gibi açıldı, başını salladı. İç geçirdim ve onu kendime doğru çektim. O anın sıcaklığıyla korunmayı unutmanın çok kolay olduğunu biliyordum. Bu kadar çabuk yoldan çıktığım için suçluluk duyuyordum. Yeni bir kondom daha alıp taktım ve tekrar içine girdim. Bu kez hareketlerimde ne yavaşlık ne yumuşaklık vardı. Onu o kadar sert ve hızlı beceriyordum ki ismimi bağırıp duruyordu. Bu kez ikimiz aynı anda geldik, ağır ağır soluyup sırtımı tırmalamaya başladığında kendinden geçen gözlerine bakıp gülümsedim. Clementine’le seks muhteşemdi. Hayal edebileceğimden çok daha iyiydi. Bir yanımda, arkadaşlığımızın bu basamağı geçmesinden memnundu. En yakın arkadaş olup seks yapmanın benim için sakıncası yoktu. Burada dursaydık, her şey mükemmel olabilirdi.

On Birinci Bölüm

“**P**eki şimdi ne yapacağız?” diye sordum, büyükanne-
nin evine doğru giderken.

“Neyi?” Sırıttı. “Arabada seks için hazır olduğumu sanmıyorum.”

“Çok komik.” Arabada seks yapmak kulağa hoş gelse de gözlerimi devirdim. “Ailene nasıl söyleyeceğiz demek istedim?”

“Sen neden bahsediyorsun?” Şaşırmış görünüyordu.

“Bizden...” Ona şöyle bir baktım, mideme giren kramp-
la. Alnımdaki ter damlacıklarını hissedebiliyordum.

“Söyleyecek bir şey yok.” Omuz silkti. “Tabii kızılığımı bozduğunu söylemediğin sürece.”

“Aman ne komik.” Kaşlarımı çattım. “Yani, onlara hiçbir şey söylemememiz gerektiğinden emin misin?”

“Rhett, onlara ne söyleyeceğiz? Arkadaşlığımızı bir sonraki aşamaya taşıdığımızı ama sevgili olmayacağımızı mı, dost hayatı yaşayacağımızı mı?” Güldü. “Hiç sanmıyorum.”

“Senin için sakıncası yok mu yani?” Kuşkuyla ona baktım.

“Benim için sorun olmadığını sana söyledim zaten.”

“Anladım.” Gözlerimi yola dikmişim, bundan mutlu olmam gerekirdi. Clementine bir anda büyümüşü, her konuda. Eğer dost hayatını sorun etmeyen birisi olduğunu bilseydim elimi daha çabuk tutardım. Yine de bu durumdan çok memnun değildim.

“Jake sana taşınacağı için çok heyecanlı.”

“Ailen ona izin veriyor mu?”

“Evet.” Gülümsedi. “Onları ikna etti.”

“Harika.”

“Ya, ne demezsin. Artık senin evinde sevişemeyeceğiz.”

“Ne diyorsun?” Arabayı yol kenarına çekip durdum, kalbim hızlı hızlı atıyordu.

“Jake oradayken senin odanda seks yapamayız, ya bizi görürse?”

“Bizi görmesi umrumda değil.” Dik dik baktım. “Maymun gibi oradan oraya koşturduğumu görse bile umrumda değil.”

“Rhett, bizi görmemeli. Bu her şeyi altüst eder.”

“Eee?” Omuz silktim. “Umrumda değil.”

“Ailemin öğrenmesini istemiyordum.” Dudağını kemirdi.

“Neden olmasın?” Sesimin giderek kızgın çıktığını biliyordum ama giderek sinirleniyordum. Clementine benimle birlikte utanıyor muydu yoksa?

“Çünkü bu ciddi bir ilişki değil, hayal kırıklığına uğrarlar.”

“Sen hayal kırıklığına mı uğradın?” Yumuşak bir sesle sordum ve içten içe ne hissettiğini anlamak için gözlerinin içine baktım.

“Ben iyiyim.” Ellerimi tuttu. “Bu işe girdiğimde senin mazini biliyordum.”

“Neymiş benim mazım?” diye tekrarladım ve kaşlarımı çattım. “Ne demek bu?”

“İlişki istemediğini biliyorum.”

“Anladım.” Midem bulandı. Benimle bir ilişki istemediği için beni mi kullanıyordu?

“Şimdi bunu düşünmeyelim.” Arkasına yaslandı. “Gidelim artık, bizimkiler nerede kaldığımızı merak etmiştir.”

“İyi.” Motoru çalıştırdım, beni başından savmıştı. Olup bitenleri konuşmak istiyordum ama ben bile kendimi anlamıyordum.

“Bu arada dün gece harikaydı.” Koluma dokundu. “Hayal ettiğimden bile daha güzeldi.”

“Teşekkürler.” Gülümseyip ona göz kırptım. “Sabah seksinin ne kadar güzel olduğunu da sana göstermek isterdim.”

“Belki sonra gösterirsin.” Kıkırdadı.

“Nasıl yani?” Nefesimi tutup ona baktım.

“Sırf ailem bunu bilmiyor diye biraz eğlenmeyecek değiliz.”

“Büyükkannenin evinde mi?” deyip gülümsedim.

“Ya da bahçede.”

“Hadi canım.” Ağzım açık kaldı.

“Evet canım.”

“Vay canına Clementine, sen ciddi misin?”

Kahkahayı bastı, söylediklerinde ciddi olup olmadığını merak ettim. Lanet olsun, ben gerçekten yapabilir miydim diye merak ettim.

“Görürüz.” Göz kırptı. “Benimle bu gece Üçkâğıtçı Hizmetçiler’i izlersen olabilir.”

“Hizmetçi gibi giyinirsen izlerim.” Sırıttım.

“Kahretsin, planımı açığa çıkardın.”

“Sen hep tahmin edilmesi kolay biri oldun Rhett.”

“Ne söylemeye çalışıyorsun?” Büyükannenin evinin önüne çekerken sııttım.

“Hiç.” O da bana sııttı. “Hey, galiba mesajın var.”

“Pekâlâ Sherlock.” Telefonumu çıkarınca Tomas’ın mesajını gördüm. **N’aber dostum? Bu gece Q Bar’a gitmeye ne dersin? Şu ateşli iki İngiliz piliçle tanışmaya, yanıp tutuşuyorlar.**

Mesajı okurken gülümsedim. Ancak Tomas gibi biri yanıp tutuşan iki İngiliz hatun bulurdu. Cevap yazmadan telefonu cebime geri koydum. Clementine’in mesajı okuyup soru sormasını istemiyordum.

“Sadece bir arkadaş.” Clementine’e baktım, omuz silkti.

“Umrumda değil.” Gülümsedi. “Bana açıklama yapmak zorunda değilsin.”

“Sadece söyleyeyim dedim.” Umursamazlığı sinirimi bozmuştu. Hiç de beklediğim gibi davranmıyordu.

“Hadi içeri girelim. Çok acıktım.” Elimi tuttu, kapıya doğru gittik.

“İşte buradasınız.” Jake kapıyı açıp gülümsedi. “Niye el ele tutuşuyorsunuz siz?” Kaşlarını çattı, Clementine yavaşça elimi bıraktı.

“Sadece onu çekiştiriyordum, küçük kardeşim.” Clementine gözlerini devirdi, içeri koştu. Hâlâ savsaklandığımı hissederek peşinden gittim.

“Ben geldim,” diye bağırdı Clementine, ailesi kapıya doğru geldi.

“İşte buradasın,” diye bağırdı annesi, beni görünce gülümsedi. “Rhett’i de getirmişsin.”

“Dün akşam beraber takılınca...” omuz silkti.

“Elliott nerede?” diye gelişigüzel sordu babası.

“Hiçbir fikrim yok. Ayrıldık.” Clementine omuz silkti, annesi çığlık attı.

“Ne zaman?” İç geçirdi, kocasına baktı. “Çok iyi biri gibi görünüyordu.”

“Yürümedi anne.” Clementine gözlerini devirdi.

“Belki de Rhett onu korkutmuştur.” Babası şaka yaptı ama hepimiz ciddi olduğunu biliyorduk.

“Bu seni sevmediğimiz anlamına gelmesin Rhett,” diye devam etti annesi. “Sadece Clementine’in bir erkek arkadaş bulmasını istiyoruz ve tabii, senin gibi yakışıklı bir arkadaş olduğu için bütün erkekler uzak duruyordu.”

“Anne,” diye homurdandı Clementine.

“Ben söylemiş olayım da.” Devam etti annesi. “Çok fazla birlikte vakit geçiriyorsunuz, insanlar bunun altında başka şeyler arar.”

“Anne.” Clementine kaşlarını çattı. “Kes şunu.”

“Belki de çok fazla birlikte takılmamalısınız, benden söylemesi.” İç geçirdi. “En azından bir sevgilin olana kadar.”

“Anne.” Clementine’in sesinde kızgınlık vardı, yüzü kızarmıştı. “Benimle gel Rhett.” Kolumdan tutup beni merdivenlere, oradan banyoya çekti. Kapıyı kapattı, kilitledi sonra bana baktı.

“Becer beni.” Dosdoğru söze girdi, kaşlarımı çattım.

“Ne?” Kotunu çıkarıp külotunu indirirken gözümü ona dikmiştim.

“Becer beni dedim,” yarım yamalak gülümsedi. “Şimdi.”

“Clementine, olmaz.” Başımı salladım, günahkârca gülümsedi.

“Ah, bal gibi de olur.” Gömleğimi tutup beni kendine doğru çekti. Eli kotuma gitti, fermuarımı çabucak indirdi ve penisimi çıkarıp dizlerinin üstüne çöktü, beni ağzına aldı. Ben sertleşince durdu, tezgâhın üzerine oturup bacaklarını açtı.

“Yanımda kondom yok.” Ona yaklaşıırken başımı salladım.

“Bu riski alıyorum,” başımı tutup beni öptü. “Geleceğin zaman çıkar.”

“Bu çok riskli.” Başımı salladım.

“Lütfen Rhett,” diye fısıldadı dudaklarımın arasından.

“Clementine,” diye inledim, parmaklarım cinsel organına giderken. Islanmıştı bile. Onu tezgâhın ucuna çektim, penisimi klitorisine kadar soktum. “Sen çok kötü bir kızsın, biliyorsun değil mi?”

Gülümseyip beni tekrar öptü, hızlı ve sertçe içine girdim. Bacaklarını belime doladı, penisim onun ıslaklığında girip çıkarken inliyordum. Başını geriye doğru attı, daha hızlı, daha hızlı girdim içine, durumun ne kadar tehlikeli olduğunun tamamen farkındaydım. Dikkatimi bedenime vermeye çalıştım. Onun içine girmeyi göze alamazdım. Bu çok büyük bir riskti. Onu kondomsuz becermek alışkanlıklarıma aykırıydı ama onu geri çevirmek hiç hoşuma gitmiyordu. Clementine gözlerini kapatınca gelmek üzere olduğunu anladım. Benim daha zamanım vardı. Onu bir dakika kadar sertçe ve hızla becerdim sonra kendimi hemen geri çektim. Onu tezgâhtan indirip dizlerinin üstüne oturttum. Bana gülümserken organımı ağzına soktum, daha ben ne olduğunu anlamadan hızla ve bir anda boşalıverdim, hepsini çabucak yuttu. Bir dakika sonra ayağa kalkıp dudaklarını yaladı. “Artık kahvaltı yapar mıyım bilmiyorum.” Güldü, başımı salladım.

“Bu çok tehlikeliydi Clemmie. Neredeyse içine boşalıyordum.”

“Ne olmuş yani?” Güldü ve beni öptü. “Yapmayacağını biliyordum.”

“Nereden biliyorsun?” Kaşlarımı çatıp başımı salladım.

“Biliyordum işte.” Dudaklarını yaladı. “Seni kondom-suz hissetmek hoşuma gidiyor.”

“O zaman doğum kontrol hapi kullan.” Onu tutkuyla öptüm. “O zaman içine boşalabilirim, sen de neye benzediğini anlarsın.”

“İçime boşalmanı konuştuğumuza inanamıyorum.” Gözlerini fal taşı gibi açıp güldü. “Fena halde ileri gittik.”

“Arkadaşlığımızın avantajlarından biri.” Gülümsedim ama bunun doğru olmadığını biliyordum. Bu, bizim arkadaşlığımızı aşmıştı. En iyi arkadaş ve sevgili olabileceğimizi söylerken kendimize yalan söylemiştik. Özellikle de şimdi, korunmadan seks yaparken. Durum sarpa sarıyordu. Bir an, ne hissettiğimi bilmediğim için gözlerimi kapattım. Ne yapacağımı bilmiyordum. Az önce söylediklerimi düşündüm. İçine boşalmak istediğimi söylemiştim ona. Nedenini bilmiyordum bile.

Kapı çaldı, Clementine donup kaldı. “Kahretsin, Penelope geldi galiba.”

“Penelope mi?” Ben de donakaldım. Bir an, memelerinin arasındaki penisimi hatırladım.

“Evet, geçen hafta onu davet ettiğimi unutmuşum. Senin için sorun olmaz değil mi?”

“Yok canım, ne demek.” İsteksizce gülümsedim.

“İkinizin anlaşılamadığını biliyorum ama arkadaş olmanızı istiyorum.”

“Ya.” Başımı salladım, küçük bir öpücük verdi.

“Biz hata yapmadık, değil mi Rhett?” Dudağını ısırarak gözlerini bana dikti.

“Asla.” Başımı salladım, külotunu ve eteğini yerden alıp eline tutuşturdum.

“Umarım öyledir.” İç geçirdi. “En yakın arkadaşımı kaybetmek istemem.”

“Kaybetmeyeceksin.” Başımı salladım. “Tabii ki kaybetmeyeceksin.”

“Emin misin?”

“Sen daha fazlasını beklemediğin sürece sorun olmaz.” Gözümü kırpmadan ona baktım.

“Ya.” Başını salladı, gözlerindeki ışık hafifçe söndü. “Elbette fazlasını beklemiyorum.”

“Tamam o zaman.” Fermuarımı çektim ve kaşlarımı çattım.

“Clementine, neredesin? Penelope geldi.” Jake merdivenlerden hızla çıkarken seslendi. Sesini duyunca olduğum yerde donup kaldım ve şaşkınlıkla Clementine’in banyonun kapısını açışına baktım. “Ah, hey.” Jake şaşkın gözlerle bize baktı. “Ne tuhaf bir arkadaşlığınız var sizin böyle.”

“Senin de suratın çok tuhaf,” diye geveledi Clementine, Jake’e bakarak, merdivenlerden hızla indiğini duydum.

“Onunla nasıl bu kadar zaman arkadaş kaldın anlamıyorum.” Jake başını salladı yüzünü buruşturdu, bir sebeple ona arkadaştan daha fazlası olduğumuzu söylemek istedim.

“Ah, Jake.” Güldüm, elimi omzuna koydum. “O iyi bir kız.”

“Tabii canım.” Homurdandı. “Kendine bir sevgili bile bulamıyor.” Güldü.

“Bizimkiler artık endişelenmeye başlıyor. Elliott’la ciddi bir ilişkiye başlamasını istiyorlardı.”

“Neden?” Kaşlarımı çattım.

“Harvard’da biri ona göz kulak olsun diye.”

“Ne?” Kalbim durdu. “Sen neden bahsediyorsun?”

“Kabul edildi.” Gözlerinde endişe belirdi. “Sana söylemedi mi?”

“Hayır.”

“Belki söylemek için geçiş bursu kazanmayı beklemiştir.”

“Anlıyorum.” Ama anlamıyordum. Uzun zamandır ilk kez bu kadar sinirlenip öfkeleniyordum.

“Kabul edilmesi iyi oldu.” Sesi kaskatı ve cansızdı. “Hep oraya girmeyi hayal ederdi.”

“Öyle olsa gerek.” Kaşlarımı çattım, duvara baktım. Lisedeyken, Clementine’le hangi üniversiteye gideceğimizi tartıştığımız zamanları hatırladım. State’e birlikte gideceğimiz için ikimiz de heyecanlıyız sanmıştım. İkimiz birlikte mezun olacağınız sanmıştım. Bunların sadece benim planım olduğunu fark edince iç geçirdim. Clementine’in Sarmaşık Birliği* okullarından bahsettiğini hayal meyal hatırlıyordum ama hiç ciddiye almamıştım. Demek ki State, ikimizin hayallerini süslemiyormuş. Ben hep, sonuna kadar gideriz diye düşünmüştüm. *“Peki ya mezuniyetten sonra ne olacak?”* diye fısıldadı bir ses kulağıma. *“Peki ya sonra?”* Kalbim küt küt atarken, sonrasını hiç düşünmediğimi fark ettim. Babamla çalışmak istemediğimi biliyordum. Hatta Charleston veya Güney Carolina’da kalmak isteyip istemediğimden de emin değildim. Taşınısam ne olurdu acaba? Clementine’i benimle gelmeye ikna edebilir miydim? Bu, bir arkadaş için gerçekçi bir beklenti değildi. Hayatın bizzat kendisi arkadaşlığımızı değiştiriyordu; şu anda sevgili olduğumuz gerçeği dahil. Onun, benimle birlikte gelmesini beklemek fazlaydı, üstelik nereye taşınacağımı bilmezken.

“İyi misin dostum?” Jake yine endişeli görünüyordu, sahte bir gülümseme yerleştirdim yüzüme. Kuşkulanmaya başlamasını istemiyordum.

“Evet, iyiyim.” Merdivenlerden inerken başımı salladım. Penelope’nin sesini duyunca tiksindim. Şu anda hiç

* Sarmaşık Birliği (Ivy League) ABD’nin en iyi sekiz üniversitesi için kullanılan kısaltma. (e.n.)

onunla konuşacak havamda değildim. Ona bakıp hafifçe gülümsedim. “Merhaba Penelope.” Hızlı gelip bana sarıldığında ve yanağıma bir öpücük kondurduğunda ben dahil herkesin ağzı açık kaldı.

“Merhaba Rhett.” Yanımda durup gülümsedi. Lanet olsun, dedim içimden. Lanet olsun, lanet olsun, lanet olsun. Bir şekilde açık edeceğini düşünmüştüm ama böyle sırnaşacağı aklıma gelmezdi.

“Nasılsın?” diye sordum kibarca.

“Seni düşünüyordum.” Kırpiklerini kırpıştırarak elini saçına götürdü. Clementine’in ailesinin bize merakla baktığını gördüm, Jake’in bile kafası karışmıştı.

“Büyükanne nerede?” diye sordum alelacele. “Geldiğimden beri onu görmedim.”

“Clementine’le birlikte mutfaktalar.” Penelope elini omzuma koydu. “Gel de bir merhaba de.”

“Ah, peki.” Başımı salladım, tam da şimdi onunla kısa bir konuşma yapmanın iyi olacağını düşünerek. Oturma odasından çıkıp koridoru geçince onu hemen çalışma odasına sürükledim.

“Ben de seni özledim koca oğlan.” Sırıttı ve beni öpmek için uzandı.

“Hayır.” Dudaklarının bana değeceğini düşününce tiksindim.

“Tamam.” Gülümsedi. “Elimi çabuk tutarım.”

“Çabuk mu?” Bluzunun düğmelerini çözmeye başlayınca kaşlarımı çatıp gözlerimi kısarak ona baktım. “Ne yapıyorsun sen?” Sesimde kızgınlık vardı, yeniden sinirlenmeye başlıyordum.

“Rhett, sevgilim, ben...” diye söze girince, buz kestim. Şu anda bu saçmalıkla uğraşamazdım. Derin bir nefes aldım, elimi saçıma götürdüm.

“Bak Penelope, sana bir şey söylemem gerek.” Dudağı-mı ısırđım. Clementine’in sırrımızı açık ettiğimi takdir etmeyeceğini biliyordum ama Penelope’nin bunu bilmemesine katlanamazdım.

“Ne?” Gözlerini kıstı. “Beni becerdiğin için utanıyor musun? Ben de senin tek gecelik kızlarından biri miyim?”

Şaşkınlık içinde ona bakıyordum. “Biz seks yapmadık. Sen neden bahsediyorsun?”

“Neredeyse yapıyorduk.” Gözlerinde şimşekler çakıyordu, daha önceki çekincelerimde haklı olduğumu anladım. Çatlak kaltağın tekiydi.

“Birkaç dakika penisimi emdin ve beni sertleştiremedin.” Ona dik dik baktım, kızardığını gördüm.

“Penisini emdim, sen de sertleştin, penisini memelerimin arasına koydun ve yumuşadın çünkü sarhoştun.”

Gözlerimi birkaç saniye ona diktim sonra kafamı çevirdim. Onun yerine Clementine’i düşündüğüm için sertleştiiğimi söyleyemezdım. Bu sorunun ayyuka çıkacağını, bundan kurtulamayacağımı anlayınca midem bulandı.

“Neden böyle adilik yapıyorsun, bilmiyorum Rhett. Ama senin için özel olduğumu sanmıştım. O zaman ne diye en yakın arkadaşı-nın diğer en yakın arkadaşı-nı beceriyorsun?” Başını salladı. “Sadece işine geliyorsa yediğin kaba pislersin.” Uzanıp bana tekrar dokunmaya kalkıştı. “Benden hoşlanmıyor musun Rhett?” Bir an dehşet içinde ona baktım. En kötü kâbusum gerçek oluyordu.

“Rhett, Penelope, neredesiniz çocuklar?” Clementine’in sesi, kendisinden önce geldi odaya. İkimize de tatlı tatlı gülümsedi sonra tekrar konuştu.

“Büyükanne, yemeğin hazır olduğunu haber vermemi istedi.” Duraksadı, ikimize birden baktı. “Neler oluyor?”

“Hiçbir şey.” Başımı salladım, tek duyabildiğim kö-

püren dalgaların sesiydi. Clementine'in gözlerinin içine baktım, kafası karışmış ve endişeli görünüyordu. Kalbim parçalandı, bir şeylerin yolunda gitmediğini anlamıştı. Başımı çevirip baktığımda Penelope gömleğinin düğmelerini ilikliyordu. Lanet olsun! Clementine'e baktım, incinmiş bir ifade ve soran gözlerle bana bakıyordu. Başımı sallayıp iç geçirdim.

"Yemeğe hazır mısınız?" diye şen şakrak bir sesle sordu ve odadan çıktı. Gidişini izledim, üzgün olduğunu biliyordum. Daha da kötüsü, kendimi bok gibi hissediyordum. Beynim zonkluyordu, nefessiz kaldığımı sandım. Ne yapacağımı bilmiyordum. Beni bırakıp gidiyordu. Arkadaşıyla kırıştırdığımı düşünüyordu. Ailesi, onun Elliott'la birlikte olmasını istiyordu. Bizim çıktığımızı onlara söylemek istemiyordu. Onu, takıldığım kızlardan biri durumuna düşürdüğümü fark edince kaskatı kesildim. Dikilmeyi bırakıp banyoya koştum ve soğuk suyla yüzümü yıkadım. Aynaya baktım, bana bakan yüzü tanıyamıyordum. Evet, capcanlı mavi gözler, o biçim sarı saçlar benimdi, aynı sakallar, aynı dudaklar, aynı burun ama yine de farklı bir şey vardı. Artık sakin ve yumuşak başlı değildim. İğneleyici ve huzursuzdum. Ayrıca Clementine'in sevgilim olmasını istediğim için ödüm kopuyordu. Herkesin birlikte olduğumuzu öğrenmesini istiyordum. Ailesinin onu başka bir herife yakıştırmmasını istemiyordum. Başka bir erkekle olmayı aklından geçirmesini istemiyordum. Sadece benim olmasını istiyordum. Dost hayatı yaşamak yetmiyordu. Dostluğun getirileri harikaydı ama daha fazlasını istiyordum. Yüzüme tekrar su çarptım. Ne olmuştu bana böyle? Sevgili istemiyordum. Bu her şeyi daha da karmaşık hale getirecekti ve Clementine'in bunu isteyip istemediğini bilmiyordum. Sonra Penelope'yi hatırladım. Her şeyi mahve-

decekti. O koca ağzından çıkacak tek laf, her şeyi yerle bir edecekti. Bir yandan her şeyi bok ettiğim için kendime kıızıyordum ama bir yandan da soğukkanlıyım. Hayat bu. Her zaman aynı şekilde akmaz. İşte bu yüzden aşka inanmıyordum. Birileri ya da bir şey kaçınılmaz şekilde gelip içine ediyordu. Daha Clementine'le birlikte olamadan akıbetimizi düşününce iç geçirdim. Olacakları bekleyip görmenin anlamı yoktu. Telefonumu çıkarıp Tomas'a cevap yazdım. **Her zaman becermeye hazır olduğumu biliyorsun. Benim olayım bu. Akşam görüşürüz.** Gönder tuşuna bastım ve telefonu cebime geri koydum. Merdivenlerden inip doğruca ön kapıya gittim, sonra gaza bastım. Clementine'e açıklama yapmadan gittiğim için kendimi kötü hissediyordum ama başka biriyle dönebileceğini biliyordum. İki dakika kadar sonra telefonum çalmaya başladı. Clementine arıyordu. Telefonu kapattım ve arabayı eve sürdüm. Kendimi yatağa bıraktım ve onun yastığını kendime çekip kokladım. Kokusu bardağı taşıran son damla oldu, uzun zamandan beri ilk kez ağlıyordum.

On İkinci Bölüm

Ertesi sabah bitkin ve kaskatı bir halde uyandım. Bir gün, bir gece boyunca uyuduğuma hayret ettim. Ayağa kalkıp tutulan kol ve bacaklarımı gerdim. Banyoya gidip birkaç dakika kendime baktım, güldüm. Berbat görünüyordum. Kuşkusuz, beni bu halde gören hiçbir kadın benim için kavga etmezdi.

“Hay lanet.” Tomas’ı ektiğimi fark edince homurdandım. Şu iki kızı kaçırdığıma yanmıyordum, Tomas’a haber vermediğime üzüliyordum. Mesajım ona çabucak gitmişti. Başka bir kadını arzulamıyordum. Başka bir kadını düşünmeyi bile arzulamıyordum. Aklımda yalnızca Clementine vardı. Gözlerimi kapatıp yine onu düşününce inledim. Artık benden nefret ediyordur. Penelope’nin ona her şeyi anlattığından emindim. Her şeyi mahvetmişim. Odama dönüp telefonumu açtım. Beş sesli mesaj, yirmi beş mesaj: on tanesi Clementine’den, beşi Tomas’tan, Penelope’den bir mesaj, gerisi diğer kızlardan. Hemen sesli mesajları dinledim. Yalnızca bir tanesi Clementine’dendi, gerisi Tomas’tan. Mesajını dinlerken kendi kendime gülümsedim. Ekilmekten çok beni merak etmişti. Hemen onu geri aradım.

“Selam dostum, ne oldu? İyi misin?” İlk çalışta açtı telefonunu.

“Evet, kusura bakma, telefonum kapalıydı.” Sözünden döndüğümü düşünmesin diye neşeli bir ses tonuyla karşılık verdim. “Gece nasıl geçti?”

“Muhteşem.” Kendisiyle gurur duyuyordu. “İki seksi İngiliz piliciyle üçlü yaptık. Yaz bir kenara.”

“Atıyorsun.”

“Evet bayım, yaptım. Onlara, Amerikalı erkeklerin nasıl çıktığını gösterdim.” Güldü. “Etkilendiklerini belirtiyim.”

“Ha ha.” Güldüm. “İt oğlu it.”

“Sen de biliyorsun. İt oğlu it kulübünün pezevenkleri olabiliriz.” Güldü, telefonda yüzümü ekşittim.

“Ya,” dedim cansız bir sesle.

“Hay lanet,” diye bağırdı Tomas. “Enselendin değil mi?”

“Ne?” Kaşlarımı çattım. “Sen neden bahsediyorsun?”

“Senin kız, Clementine, değil mi? Onu beceriyor musun?”

“Tomas,” diye homurdandım. “Onun hakkında konuşurken böyle laflar kullanma.”

“Hay lanet.” Güldü. “Biliyordum.”

“Neyi biliyordun?”

“İkinizin seks yaptığını biliyordum.”

“Seks yapmıyorduk. Yani eskiden.” Duraksadım. “Şimdi yapıyoruz sayılır.”

“Lanet olsun.” Duraksadı. “Bu iyi bir fikir mi?”

“Neden olmasın?”

“Bilmem.” Şimdi daha sakın konuşuyordu. “O, diğer kaltaklar gibi değil. O iyi bir kız.” İçten konuşuyordu. “O hassas bir kız.”

“Onu incitmeyi düşünmüyorum.”

“Onunla evlenecek misim yani?”

“Hayır.” Hemen cevap verdim. “Evlenmeyi düşünmüyorum.”

“Kesinlikle.” “Onun kalbini kıracaksın.”

“Hayır.” İç geçirdim. “Galiba başlamadan da bitti.”

“Ne?”

“Önceki gece arkadaşıyla kırıştırdım.”

“Şu kaltak mı, Penny?”

“Evet, Penelope. Memelerini becerdim ve şimdi aramızda bir şey olduğunu sanıyor.”

“Hassiktir.” Tomas’ın sesinde dehşet vardı. “Her şey boka sarıyor.”

“Ya.” Ofladım. “Her şeyin içine ettim.”

“Şimdi ne yapacaksın?”

“Bilmiyorum.” İç geçirdim, kapının çaldığını duydum. “Hey dostum. Kapıda biri var. Seni sonra ararım.” Telefonu kapatıp hızla gidip kapıyı açtım. “Selam.”

“Selam.” Clementine başıyla selam verip çatık kaşlarıyla bana baktı. “İçeri girebilir miyim?”

“Tabii.” Kapıyı açtım, içeri girdi.

“Bugün çok güzelsin.” Gülümsedim, ondan gözlerimi alamadım.

“Zırvalamayı kes.” Gözlerini devirdi. “Neler oluyor?”

“Ne?” Kaşlarımı çattım. “Ne kadar güzel olduğunu söyleyemez miyim?”

“Geçen hafta Şişko Bertha’yıydım. Bu hafta Cindy Crawford mı oldum?”

“Sana hiç zaman Cindy Crawford olduğunu söylemedim.” Omuz silkip güldüm.

“Ahbap, ne oluyor bilmiyorum.” İç geçirdi. “Neden dün öyle çekip gittin ve aramalarım da mesajlarıma da cevap vermedin?”

“Telefonum kapalıydı?”

“Neden?”

“Sadece biraz düşünmeye ihtiyacım vardı?”

“Seni korkuttum mu yoksa?” Bana doğru geldi. “Bu, sana fazla mı geldi?”

“Ne fazla mı geldi?” Kafasının karışık olduğunu görebiliyordum. Benim için endişeleniyor muydu yoksa bana kızgın mıydı? Penelope ona bir şey anlatmış mıydı?

“İlişki istemediğini biliyorum Rhett. Anlıyorum. Ben de istemiyorum. Biz dost hayatı yaşıyoruz. Bunda mutabıkız.”

“Sen bunu mu istiyorsun?” Kaşlarını çatıttım.

“Bu, bizim için doğru olan. Sen ilişki istemiyorsun, bana uyar.” Omuz silkti. “Senden daha fazlasını beklemiyorum.”

“Anlıyorum.” Anlayamadığım şekilde, sözleri beni incitmişti.

“Bilmen gereken bir şey var.” Bir an duraksadı.

“Ne?” Ona bir adım yaklaşıp yüzünü okşadım, onda dokunmaktan alamadım kendimi.

“Harvard’a kabul edildim.” Dudağını ısırdı. “Ve burs da kazandım.”

“Ah?” Kalbim durmuştu.

“Yani gidebilirim.” Gözleri parladı.

“Gidiyorsun demek...” Derin bir nefes aldım. “Ne söyleyeceğimi bilemiyorum.”

“Benim için mutlu olduğunu söyleyebilirsin.”

“Senin için mutlu değilim.” Ondan bir adım geri çekildim. “Üniversiteyi beraber bitireceğimizi söylemiştik.”

“Sadece bir yıl kaldı.” Derin bir nefes aldı. “Uzun bir zaman değil.”

“O zaman neden gidiyorsun?” Gözlerimi ona diktim.

“Çünkü en iyi yerden başlamalıyım.” Gözlerini kaçırdı. “Taze bir başlangıca ihtiyacım var.”

“Neden taze bir başlangıca ihtiyacın olsun?”

“Şey...” İç geçirdi. “Şimdi bundan bahsetmeyelim.”

“Yani gerçekten gidiyorsun.”

“Burada beni bağlayan bir şey yok Rhett.” İç geçirdi. “Yine birbirimizi göreceğiz. Sonunda ikimiz de mezun olup kendi yollarımıza gideceğiz.”

“Herhangi bir yere gitmeyi planlamıyordum.” Kaşlarını çattım, kanepeye doğru yürüdüm. “Ama baksana, beni bu yüzden de suçla. Hepsi benim hatam. Hey, Rhett ilişki istemiyor, onu sır olarak saklayayım. Hey, Rhett evlenmeyecek, ondan uzaklaşıp Bostonlu yeni aşağılık erkek arkadaşlarla seks yapayım.” Sırt üstü yatıp gözlerimi ona diktim, şaşkınlıktan ağzı açık kalmıştı, gözlerinde de şaşkınlık vardı. “Ama neden olmasın? Benim duygularım yok, değil mi? Ben, senin her istediğini yapan ahmak arkadaşınım. Haydi şu aşağılık hizmetçileri izleyelim, tabii Clementine, haydi bir grup hizmetçiye izleyelim, olur Clementine, seninle öpüşeceğim. Bekâretimi al, tamam Clementine. Sana hayatının en unutulmaz gecesini yaşatacağım.” Ona dik dik baktım. “Ama, hey, boş ver benim hislerimi. Benim ne önemim var ki? Ben, seni hoşnut etmek için varım.”

“Rhett.” Bana doğru yürüdü. “Sen ne anlatıyorsun? Sana, hiçbir zaman beni memnun etmek için hayatımda olduğunu ima etmedim.”

“Neden Penelope’ye bizden bahsetmedin?”

“Ha?” Kaşlarını çattı. “Ne?”

“Penelope’nin bizden haberi yok. Kimsenin yok.”

“Rhett, onlara ne söylememi istiyorsun? Bütün aileme mesaj attım dost hayatı yaşadığımızı mı anlatmamı istiyorsun?”

“Hayır.” İç geçirdim. “Hayır, bunu istemiyorum.”

“O zaman ne?” Soran gözlerle baktı. “Ne istiyordun ki?”

Benden ne istiyorsun Rhett? Senin için yapayım. Ben hep senin kurallarına uydum. Sen ne istediysen onu yaptım. Ben sana ayak uyduruyorum.”

“Benden daha fazlasını istemeni bekliyorum. Daha fazlasını talep etmeni istiyorum,” diye geveleyip bakışlarımı kaçırdım.

“Yani diğer kızlar gibi mi olayım?” Bana ters ters baktı. “Bana bak.” Kolumu çekiştirirdi. “Benimle birlikte olman için sana yalvarmamı mı istiyorsun? Daha fazlasını istediğimi mi söylememi bekliyorsun? Sen korkudan tabanları yağlayıp kaçabil diye. Sana istediğini vermeme dayanamadığın için en yakın arkadaşımı kaybetmemi mi istiyorsun?”

“Daha fazlasını istiyorum,” diye bağırdım, ikimiz de şaşkınlıktan donup kaldık. “Benim dostum olmanı istemiyorum.” Usulca konuştum, benimkilerin içine bakan gözlerinde donuk bir ifade vardı. “Benim saçmalıklarına katlanmayacağını söylemeni istiyorum. Bana, arkadaştan fazlası olmak istediğini söylemeni istiyorum.”

“Neden bunu yapayım Rhett?” İç geçirdi. “Senin bunu istemediğini biliyorum.”

“Bunu istiyorum.” Elini tuttum. “Arkadaştan fazlası olmamızı istiyorum. Benim sevgilim olmanı istiyorum.”

“Sen sevgili yapmazsın.”

“Seni kaybetmek istemiyorum.” Başımı salladım. “Senin...”

“Rhett, bunu sırf ben gideceğim için söylüyorsun.” İç geçirdi. “Bunu, sadece ben Güney Carolina’dan gitmeye-yim diye söylüyorsun.”

“Benim sevgilim olsaydın kalır mıydın?” diye umutla sordum.

“Hayır, Rhett.” İç geçirdi. “Bu, sevgilin olmam için bir se-

bep değil. Beni sadece engellemek için sevgilim olamazsın.”

“Ya hamile kalırsan?” diye sordum şaka yollu. “Hemen şimdi odama gidebiliriz. Seni korunmadan beceririm, sonra ne olacağına bakarız.”

“Rhett.” Gözleri parladı. “Bunun kulağa ne kadar aptalca geldiğinin farkında mısın?”

“Farkındayım.” İç geçirdim. “Artık ne düşüneceğimi bilmiyorum.”

“Hep arkadaş kalacağız.” Kanepeye oturdu. “Söz veriyorum.”

“Seni kaybettığımı hissediyorum.” Yanına oturdum. “Seni kaybedemem.”

“Beni kaybetmeyeceksin.” Başını salladı, bana döndü. “Bizim arkadaşlığımız ömür boyu.”

“Biliyorum.” Bakışlarımı kaçırdım. Kıcıma tekme yemiş gibiydim. Ben ömür boyu arkadaşlık falan istemiyordum. Sanki üzerime bir ton tuğla düşmüştü. Yıllar boyunca kendimi kandırmıştım. Ben, Clementine O’Hara’ya âşıktım. Ona âşıktım ve onunla olmaktan başka bir şey istemiyordum. Sonsuza kadar. Kullandığım laflara bak. Sonsuz, uzun bir zaman dilimiydi. Sonsuz, gerçekte yoktu. Sonsuz, aptalların kullandığı bir kelimeydi ama artık umrumda değildi. Ne olacağı umrumda değildi. Bitmesi umrumda değildi. Onu kaybedebileceğim ihtimali umrumda değildi. Ona, nefes almak kadar ihtiyacım vardı. “Kaz kafalı.” Nasıl bir kaz kafalı olduğumu anlayınca kendi kendime homurdandım. Elliott’ı ve daha aklıma gelmeyen bir sürü herifi fena halde kıskanmıştım. Ne düşüneceğimi, ne hissedeceğimi bilememiştim, sadece onu koruduğumu söylemiştim kendime. Ona sahip çıkmıştım ama başka bir adamın ona dokunmasını, onu öpmesini istemiyordum. Onun başka bir erkekle olduğunu düşünmek

beni çileden çıkarıyordu.

“Rhett,” diye fısıldadı ve yavaşça koluma dokundu. Gözlerimi kapatıp orada öylece oturdum. Hayatımdaki en mutlu anlarımda hep Clementine vardı. Her zaman yanımdaydı. O, hiç fark etmediğim zamanlarda bile tek dayanağımdı. Hayatımın aşkıydı. Ruh eşimdi. Her şeyimdi. Ve gidiyordu.

“Galiba sana söylemem gereken bir şey var.” Yavaşça gözlerimi açtım ve gözlerinin içine baktım. Öyle bir aşkla bakıyordu ki nefes almaktan bile korktum. Onun da bana âşık olduğunu iliklerime kadar hissediyordum. Artık Tanrı’nın bazen mucize yarattığını biliyordum.

“Evet?” diye sordu, bana yaslandı.

“Şey, düşünüyordum da...” Derin bir nefes aldım, tam ona âşık olduğumu söyleyecektim ki telefonu çaldı.

“Bekle,” diye ofladı. “Büyükanne olabilir, seni kontrol edip iyi olduğunu ona haber vereceğimi söylemiştim.”

“Tamam.” Açıklamam bekleyeceği için somurttum.

“Alo.” Yüzünde bir gülümsemeyle telefonu cevapladı. Gözleri, tatlı bir ifadeyle bana bakıyordu. “Ah, merhaba Penelope,” diye konuşunca yüreğime indi. “Ne haber? Seni sonra arasam? Rhett’in yanıdayım.” Sonra kaşlarını çatı. “Bekleyemez diyorsun.”

Yüce Tanrım, hayır, diye geçirdim içimden. Ona bakmaya devam ettim, yüz ifadesinin değiştiğini gördüm.

“Bir daha söyler misin?” Sesi yükseldi, yüz ifadesi değişti. Bir an bana baktı, gözlerinde şaşkınlık ve hayal kırıklığı vardı. Kahretsin! “Tam olarak ne oldu?” Sesi soğuktu, benden uzaklaştı. “Anlıyorum. Üzgünüm, bilmiyordum. Evet, kimi incittiğini umursamıyor.” Altdudağını ısırdı, artık mutlu son olmayacağını anlamıştım. “Bunu niye yaptığını bilmiyorum Penelope. Onun seks düşkünü

olduğunu bilmiyordum. Kapatmalıyım.” Telefonu kapattı ve yavaşça el çantasının içine koydu.

“Demek öğrendin?” Birkaç dakikalık sessizliğin ardından iç geçirdim.

“Hep merak ederdim biliyor musun?” Bana döndü. “Seni ve Penelope’yi değil elbette, senin sadakatini. Hep bizim seks yapıp yapmayacağımızı, senin sadakatini merak ederdim. Sevgili olmadığımızı biliyorum. Ayrıcalıklı olmadığımızı biliyorum. Bunun farkındayım. Ama sana yeterim sanmıştım.”

“Seninle birlikte olmadan önce onunla...” Elini tutarken sesim neredeyse çıkmıyordu.

“Sadece bir gün önce Rhett. Sadece bir gün.”

“Düşündüğün gibi değil.” Başımı salladım. “Ondan hoşlanmıyorum bile. Onu ilgi çekici de bulmuyorum.”

“Bu durumu kurtarıyor mu yani?” Acı acı güldü. “Bir kızla kırıştırmak için onu ilgi çekici bile bulman gerekmiyor mu yani?”

“Biliyorum.” Sözümü kesti. “Bunun bir önemi var mı?”

“Seni düşünüyordum.”

“Ah, o zaman her şey halloldu.” Bana ters ters baktı. “O sana dokunurken beni düşünüyordun. Onu becermeye çalışırken beni düşünüyordun...” Sesi çatladı, yanağından yaşlar süzüldü. “Nasıl yaparsın Rhett?”

“Ben istemedim. Seni incitmek istemedim.” Ona dokunmak istedim, kendini geri çekti.

“Ben sana kendimi verdim. Sana güvendim. Senin için her şeyi yapardım Rhett.” Hıçkırıklara boğuldu. “Bunu kaldıramam.”

“Lütfen, konuşabilir miyiz?” O hıçkırıklarla ağlarken kalbim parçalanıyordu.

“Konuşacak bir şey yok. Senin için her şeyi yoluna

koymaya çalışmaktan yoruldum.” Başını salladı. “Bitti, Rhett. Sen bencil pisliğin tekisin. Kendinden başka kimseyi umursamıyorsun. Denedim. Gerçekten denedim. Ama sen beni hiçbir zaman arkadaştan öte görmedin. Sadece hanım arkadaşların meşgul olduğunda ya da yapacak bir şey bulamadığında orada olan kişiydim.”

“Bu doğru değil.” Başımı salladım. “Sen benim her şeyimsin Clementine.”

“Ah, kapa çeneni,” diye bağırdı. “İkimiz de bunun doğru olmadığını biliyoruz.”

“Kapa çeneni mi?” Ben gülünce gözlerini devirdi.

“Her neyse. Ben gidiyorum.”

“Clementine.” Onu durdurmak için tuttum. “Lütfen.”

“Her ne söyleyeceksen Rhett, kendine sakla.” Başını salladı. “Bitti.”

“Bu ne demek şimdi?”

“Bitti demek. Seninle işim olmaz demek. Bu kadarı da çok fazla.” Hıçkırdı. “Seni Penelope’yle düşününce. İnana mıyorum.”

“Lütfen bunu düşünme.” Onu durdurmak için tutum kendime çekmeye çalıştım. “Clementine, lütfen.”

“Gitmeliyim Rhett.” Ön kapıya koştu. “Gitmeliyim.”

“Ama Clementine,” diye bağırdım arkasından. “Seni seviyorum.”

Durmadı bile. Ben arkasından bağırırken arkasına bakmadı, tereddüt bile etmedi. Sanki sözlerim onun için hiçbir anlam ifade etmiyordu. Sanki bütün o yıllar umrumda bile değildi. Nasıl umrunda olmaz? Sadece bunu duymak istediğini sanmıştım. Aşkımı ilan etmem yeter sanmıştım. Her şeyi değiştirir sanmıştım ama hiç anlamı yokmuş. Artık çok geçti. Her şey için çok geçti.

On Üçüncü Bölüm

Altı Hafta Sonra

Bir söz vardır, sahip olduklarının kıymetini, ancak kaybedince anlarsın. Tecrübeyle sabittir. Hayatımın son altı buçuk haftası berbattı. Sakal bıraktım. Saçım sakalım birbirine karıştı, gözlerim kan çanağına döndü. Zayıfladım. Bok gibi görünüyor, kendimi bok gibi hissediyorum. Kimi insanlar buna kalp kırıklığı diyebilir. Bense, kalbim söküldü diyorum. Kalbim yavaşça ve acı verici şekilde bedenimden sökülüp çıkarıldı. O yüzden, bugün gidip onu görmem gerektiğini biliyorum. Bütün pisliklerimi temizlemeliydim. Clementine'in beni reddetmesiyle hayatımda yüzleşmediğim ne çok şey olduğunu fark ettim.

Garaj yoluna çekip arabadan indiğimde derin bir nefes aldım. Bu kez tereddüt etmedim. Kendim için üzülmiyordum. Çocukluğumu düşünmüyordum. Kendimi üzgün bile hissetmiyorum. Artık gerçek kalp kırıklığının ne olduğunu biliyordum. Omuzlarımı dikleştirerek ön kapıya yürüyüp zili çaldım. Köpeğin kapıya doğru koştuğunu duydum, derken kapı yavaşça açıldı.

“Rhett,” gözleri şaşkınlıktan fal taşı gibi açıldı, elleriyle saçlarını düzeltti.

“Anne.” Başımı salladım. “İçeri girebilir miyim?”

“Ah, elbette.” Geriye çekildi. “Dağınıklık için kusura bakma. Geleceğini bilmiyordum. Geçen defa arkadaşın geleceğini haber verince etrafı toplamıştım ama bu kez haber vermedi.”

“Haberi yoktu.” İçeri girdim, etrafa şöyle bir göz gezdirdim. Şaşırtıcı şekilde temiz ve yuva gibiydi. Düşündüğümünden daha güzeldi. “Bence gayet güzel.”

“Teşekkürler.” Gülümsedi. “Birileri uğrar diye temiz tutmaya çalışıyorum.”

“Anlıyorum.” Duvardaki resimleri görünce kaşlarım çatıldı. “Şu ben miyim?” Fotoğraflara doğru yürüyüp şaşkınlık içinde hepsine baktım. Benim fotoğraflarım, Clementine’le ikimizin fotoğrafları, çocukluğumuzdan birkaç hafta öncesine kadar sıralanmıştı. “Nereden buldun bunları?”

“Arkadaşın Clementine gönderdi.” Gülümsedi. “En çok şunu seviyorum.” Gidip şömine rafından fotoğrafı aldı, bana verdi. “İkiniz de çok mutlu görünüyorsunuz.” Lise mezuniyetimizdendi. İkimiz de objektife poz veriyorduk. Gözlerimiz ıslıl ıslıldı, kafa kafaya verip dilimizi çıkarmıştık. Ben kolumu onun omzuna dolamıştım, o ise sırtıyordu. Mutluyduk. Gerçekten mutluyduk. Fotoğrafa bakarken içim acıyordu.

“Bunları gönderdiğinden haberim yoktu.” Yüzümü astım.

“O ve büyükannesi iki ayda bir beni ziyarete gelirlerdi.” Omuz silkti. “Benim iyi olduğumdan emin olmak için, senin haberlerini de getirirlerdi.”

“Anlıyorum.” Kaşlarımı çattım. “Hiç haberim olmadı bundan.”

“Bana senin haberlerini getirmek için geldiklerini söylerlerdi ama iyi olduğumdan emin olmak için geldiklerini biliyordum. Seninle iletişime geçmemi istiyorlardı.” Sandalyeye oturdu. “Beni özlediğini ve bana ihtiyacın olduğunu söylediler, ne söyleyeceğimi hiç bilemedim.”

“Benimle iletişime mi geçmeni istediler?” Soluğum keşilmişti. “Böyle bir şey yaptıklarına inanamıyorum.”

“Seni seviyorlar.” Hafifçe gülümsedi. “Senin mutlu olduğunu görmek istiyorlardı.”

“Ben hep mutluydum.” Yalan söyledim.

“Bana yalan söylemene gerek yok. Çok iyi bir anne olmadığımı biliyorum.” Gözlerini kapattı, yüzünü de. “Ayık kalmaya çabaladım, biliyorsun.”

“Ya.” Ne diyeceğimi bilemeden başımı salladım.

“Her Anneler Günü’nde de bana çiçek gönderirlerdi.” İç geçirdi. “Senden olduğunu söylerlerdi ama ben öyle olmadığını bilirdim.”

“Ya.” Bakışlarımı kaçırdım. Nasıl olur da bunların hiçbirinden haberim olmazdı?

“Şu Clementine seni seviyor.” Bana baktı. “Aptal olduğunu düşünürdüm. Senin için çok şey yapıyordu. Senin haberin bile yoktu. Onun için üzüliyordum. Kendini kalp ağrısına hazırlıyormuş meğer.” İç geçirdi. “Ama sanırım, sevginin güzelliği de burada, öyle değil mi? İnsanların haberi bile olmadan onları mutlu etmek için bir şeyler yapmakta.”

“Galiba öyle.”

“Güzel kız. Gerçekten çok güzel bir kız oldu.” Gülümse-di. “Ben de bir zamanlar güzeldim.”

“Hâlâ güzelsin.”

“Öylesine söylüyorsun.” İç geçirdi. “Ben onun kadar öz-verili sevedim. O, hayatı boyunca seni sevdi.”

“Ya.” Ben bunu nasıl görememiştim? “Neden bana söylemediğini hiç anlamıyorum.”

“Sanırım ben ortaya çıkmadan seni umutlandırmak istemiyordu. İnsanları yarı yolda bırakmak gibi bir huyum vardır.”

“Neden gittin?”

“İçkiyi kendimden daha çok seviyordum.” Bana bakarken gözlerinden yaşlar boşandı. “Ayık olduğum her gün, ne olurdu diye merak ediyorum.”

“Babam yine de seninle birlikte olmazdı.”

“Senin için kalsaydım, demek istiyorum.” Hafifçe gülmüsedti. “Seni ben yetiştirseydim. Yanında olsaydım. Hayat nasıl olurdu acaba?”

“Sen kendi yolunu seçtin.”

“Seni sevmekten hiç vazgeçmedim.” Ağlamaya başladı. “Her gün seni düşünüyorum. Çocuk yüzün gözümün önüne geliyor. Benden dondurma istediğini görüyorum. Bana sarılışını hissediyorum. Büyük, mavi gözlerini görüyorum. Her şeyi mahvettim Rhett. Seni çok seviyorum. Sende sebep olduğum ıstıraba katlanamıyorum. Benim sebep olduğum ıstırap. Her gece yatağa gittiğimde seni yeniden görmek için dua ediyorum. Sana yeniden sarılmayı.” Hıçkırırken gözünden yaşlar fışkırıyordu. “Her şeyi mahvetmek ve mahvetmeye devam etmek nasıl bir şey, biliyor musun? Akıllanacak gibi de görünmüyorum. Öyle bir insan olmak istemiyorum. Seni yüzüstü bırakmak istemiyorum. Benden nefret etmeni istemiyorum.”

“Senden nefret etmiyorum,” dedim usulca ve o anda bunun doğru olduğunu fark ettim. Ondan nefret etmiyordum. Ondan hiçbir zaman nefret etmemiştim. Kalbim kırılmıştı, korkmuştum, görmezden gelinmişim, kafam karışmıştı ama ondan asla nefret etmemiştim. Ona acı-

mıştım, üzölmüştüim, kendime de ama nefret. Asla.

“Sen iyi bir çocuksun.” Başını salladı, başımı okşadı. “İyi bir kalbin var.”

“Hiç sorma,” diye takıldım ona.

“Clementine.” Parmaklarıyla sakallarımı okşadı. “Melek ruhlu bir kız. Sana rast gelmiş olması bir lütuf.”

“Artık benden nefret ediyor.” İç geçirdim. “Benden nefret ediyor.”

“O senden asla nefret etmez Rhett.” Gözlerinin içi güldü. “O kız seni kendi hayatından bile daha çok seviyor.”

“Ben...” Sesim çatladı, başımı çevirdim. “Her şeyi mahvettim.”

“Aşkın güzelliğı de burada.” Sesinde hüüzün vardı. “Daha önce, onun bana benzediğini söylerken yanılmışım. Aşkının karşılıksız olduğunu söylediğimde. Yanılmışım. Sen de onu seviyorsun, öyle değil mi? Onu gerçekten seviyorsun. Ondan bahsederken yüz ifaden bile değişiyor. O senin kalbinde.”

“Niçin...Nasıl...” İç geçirdim.

“Aranızda ne geçtiğini bilmiyorum Rhett, ama sakın onu bırakma,” diye fısıldadı. “Yoksa hayatın boyunca bunun pişmanlığını yaşarsın.”

“Ne yapacağımı bilmiyorum.”

“Kalbinin sesini dinle Rhett.”

“Son zamanlara kadar bir kalbim olduğunu bile bilmiyordum.”

“Erkeklerin bunu anlaması hep biraz uzun sürer.”

“Babam konusunda üzgünüm, bunun acı verdiğini biliyorum.”

“Üzgün olması gereken kişi sen değilsin. Benim.”

“Artık gitmeliyim.” Ayağı fırladım, kalbim küt küt atıyordu ve aklımda yalnızca Clementine vardı. “Clementine’le konuşmalıyım.”

“Biliyorum.” Dudaklarını kemirdi. “Şey, Rhett...” Umut dolu gözlerle bana bakıp duraksadı.

“Al.” Cüzdanımı açtım. “40 dolarım var.” Banknotları çıkarıp eline tutuşturdum.

“Hayır.” Başını salladı, parayı geri çevirdi. “İstemiyorum. Tedaviye geri döndüm.” Hafifçe gülümsedi. “Bu çok zor, biliyorum ama çabalıyorum. Gerçekten çabalıyorum.”

“Çok iyi etmişsin anne.” Parayı masanın üzerine bıraktım. “Ne diyecektin?”

“Beni tekrar görmeye gelecek misin?”

“Gelmemi istiyor musun?”

“Her şeyden çok.” Ayağa kalkıp bana doğru yürüdü. Bunu her şeyden çok istiyorum, sarılmanı da.”

“Buraya gel anne.” Onu kollarımın arasına alıp sıkıca sarıldım. O da bana sarıldı, sımsıkı, göğsümde ağladığını fark ettim. Sırtını sıvazladım, on dakika boyunca öyle sarmaş dolaş dikildik.

“Seni seviyorum Rhett.” Hıçkırıklarla ağlıyordu. “Seni çok seviyorum.”

“Ben de seni seviyorum anne,” diye fısıldadım kulağına. “Söz veriyorum, yakında seni görmeye geleceğim. Söz.”

Annemin evinden çıkarken kendimi tamamen farklı bir adam gibi hissediyordum. Kendimden utanıyordum. Gerçekten utanıyordum. Clementine haklıydı. Onunla olan arkadaşlığım tamamen bencilceydi. Safi bencillik.

Hayatımdaki tüm o işaretleri görmezden gelmeyi bizzat kendim seçmiştim. Clemmie ve büyükannenin tüm o yıllar boyunca gelip annemi ziyaret ettiklerini öğrenmem, ikisinin de bana ne kadar değer verdiklerini anlamamı sağladı. Her ikisi de hak ettiğimden daha fazla seviyorlardı beni. Yıllar önce Clementine’le aramızda geçen bir konuşmayı hatırladım. Bekâretini ancak âşık

olduğu erkeğe vereceğini söylemişti ama tabii ben ona sahip olduğumda bunu da unutmayı seçmişim. Yıllarca onun duygularına da kendi duygularıma da kör kalmışım. O fiilen benim kız arkadaşımdı. Her şeyi benimle yaşamıştı. Gel gör ki ben ona karşı hissettiklerimi anlamak istememişim.

Arabama bindim, Clementine'i arayıp benimle görüşmesi için yalvarmaya hazırdım. Onunla konuşmaya ihtiyacım vardı. Yine de baş başa konuşmanın yeterli olmayacağını biliyordum. Bir büyüğün yardımını almalıydım. Telefonumu çıkarıp büyükanneyi aradım.

"Büyükanne, benim Rhett."

"Rhett." Sesi neşeliydi. "Ben de senin aramanı bekliyordum."

"Öyle mi?" Sesimdeki şaşırma tonunu fark ettiğini biliyordum.

"Aklını başına devşirmeni bekliyordum."

"Ne?" Ağzım açık kaldı.

"Aklını başına devşirdiğini tahmin ediyorum, ha?"

"Onu seviyorum büyükanne," diye fısıldadım.

"Evet, demek aklın başına gelmiş." Sesinden memnuniyet vardı. "Dik kafalılık edersin diye endişeleniyordum."

"Ne zamandan beri biliyorsun?"

"Clementine çocukluğundan beri seni seviyor Rhett." Güldü. "Senin de 13 yaşından beri ona âşık olduğunu biliyordum."

"Ne?" Ağzım yine açık kaldı. "Ne diyorsun?"

"Bir büyükanne böyle şeyleri anlar Rhett."

"Artık benden nefret ediyor."

"Senden nefret etmiyor." Sesi ciddileşti. "Yine de onunla yatmaya başladığında sana şaplağı atmaya hazırdım."

"Özür dilerim büyükanne."

“Gerek yok.” İç geçirdi. “Siz zamane gençleri her şeyi kıvırıyorsunuz.”

“Ben, onun...”

“Rhett, bu konuya hiç girmeyelim.” Güldü. “Ben hâlâ eski kafalı bir kadınıym, biliyorsun. Sadece aklını başına topladığına sevindim.”

“Ya beni geri çevirirse?” İç geçirdim. “Her şeyi mahvettim.”

“Şu Penelope’yle olanları mı diyorsun?”

“Evet.” İç geçirdim. Büyükanne her şeyi bilmek zorunda mıydı?

“Onunla yatmadın, değil mi?”

“Hayır.” Sesim son derece kararlı çıkmıştı, güldü.

“Clementine aşırı duygusal davranıyor. Onun kalbini kırdın Rhett. Kız yıllardır sana âşık ve tam sana yakınlaşmışken sen, onu en yakın arkadaşıyla aldattın.”

“Ben onu aldatmadım. Biz daha onunla yatmıyorduk bile.”

“Ne zaman olduğu önemli değil Rhett.” İç geçirdi. “Kıskançlığın da aşkın da kendi bellekleri vardır.”

“Onunla birlikte olduğumdan beri başka kızları bile düşünmüyorum.”

“Bunu ona anlat.”

“Benimle konuşmuyor ki.”

“İşte bu bir problem.”

“Bu pazar oraya gelebilir miyim? Hislerimi ona açmak istiyorum.”

“Tüm ailenin önünde mi?” Şaşırmıştı.

“Evet.”

“Büyük bir adım demek?” Sesinde memnuniyet vardı.

“Evet. Bütün dünyanın öğrenmesini istiyorum.”

“Güzel,” dedi mutlu bir sesle. “Öğlene doğru gel.”

“Harika.”

“Ah, bu arada Rhett.”

“Evet büyükanne?”

“Pazar günü veda yemeği var. Önümüzdeki hafta Cambridge’e gidiyor.”

“Ah.” Kalbim durdu. “Bu kadar çabuk mu?”

“Hayat hızla akıp geçiyor canım. İşte bu yüzden tüm fırsatları değerlendirip hayatı dolu dolu yaşamalıyız.”

“Peki, teşekkürler büyükanne.” Telefonu kapattım, hem heyecanlı hem karamsardım.

Bir yanımda neyin önemli olduğunu merak etti. Zaten gidecekse ne önemi olabilirdi ki? Ama an itibariyle daima önemli olacağını biliyordum. O her zaman önemli olacaktı. Bu gerçeği öğrenmesini sağlamalıydım.

Pazar gelip çattı. Sanki bütün hayatım sınırdaydı. Bugün hayatımın en önemli günüydü ve bunu mahvetmekten ödüm kopuyordu.

“Beyler, ne yapacağınızı anladığınızdan emin misiniz?” Arka koltuktaki Tomas, Brody ve Jake’e baktım.

“Evet,” dediler koro halinde, sırtıyorlardı.

“Elinize yüzünüze bulaştırmayın sakın.” Telaş içinde onlara baktım.

“Bulaştırmayız.” Jake gülümsedi. “Nihayet ablama yakın olduğunu itiraf etmene seviniyorum. Buna daha ne kadar katlanacağımı bilemiyordum.”

“Aman ne komik,” diye çemkirip ona sıırttım. “Pekâlâ, şışt. Büyükanneyi arıyorum. Sizinkileri ve Clemmie’yi bahçeye çıkaracak.” Arabayı birkaç ev ötede park ettim. “Merhaba büyükanne. Benim. Onları dışarı çıkar.” Bizim çocuklara bakıp alnımdaki teri sildim. Ecel terleri döküyordum.

“Merak etme, başaracaksın Rhett.” Tomas sırttı.

“Mideme yumruk yemiş gibiyim.” Sızlanarak papyonunu düzelttim. “Aptal gibi görünüyor muyum?”

“Dürüst olayım mı?” Güldü, yan yan baktım. “Harika görünüyorsun dostum.”

“Of.” Camdaki yansıma baktım. Saçlarım yeni kesilmişti ve olabileceği kadar mükemmeldi. Smokinin içinde biraz budala görünüyordum ama bu da olayın bir parçasıydı. “Brody, Jake, Tomas, hepiniz ne yapmanız gerektiğini biliyorsunuz, değil mi?” diye sordum tekrar.

“Evet,” dediler yine koro halinde.

“Kontrol edeyim dedim.” Jake’e gülümsedim. “Bu kostüm sana yakışmış.”

“Ablama kur yapmayacak olsan asla bu beyaz at kılığına girmezdim.” Yüzünü ekşitti. “Geri zekâlı gibi görüyorum.”

“İyi görünüyorsun.” Sırıttım. “Brody, kamerayı hazırladın mı?”

“Evet.” Başını salladı.

“Dövüşe hazır mısınız?” Tomas’a sıırıttım, başını sallayıp kılıcını gösterdi.

“Evet beyaz atlı prens. Haydi başlayalım.”

“Çıkıyorlar.” Jake bağırınca kaskatı kesildim. “Haydi yapalım şu lanet işi.”

“Pekâlâ beyler, başlıyoruz.” Derin bir nefes aldım ve Jake’in kostümünün dizginlerini tuttum. Omzuna vurduğum, dörtnele koşar gibi yola indi. Ona binmiş gibi rol kesiyordum, kalbim küt küt atarak büyükannenin evine geldik. Büyükanne ve Clementine’in ailesi beni görür görmez kahkahalarla gülmeye başladılar ama Clementine hiç istifini bozmadı.

“Peki, Prenses Clementine’i gören var mı?” Garaj yoluna doğru dönerken bağırdım.

“Biri benim Clementine’inimin nerede olduğunu mu sordu?” Tomas, sahte kılıcıyla koşarak garaj yoluna geldi.

“O senin değil,” diye bağırdım. “Onun için seninle dövüşeceğim.”

“Sen kim olduğunu sanıyorsun, beyaz atlı prens mi?” Tomas, bana hücum etmeye gelince kılıcımı çektim.

“Benim adım Prens Rhett,” diye bağırdım, Clementine’in dudaklarının titrediğini görebiliyordum. Bu bana cesaret verince iyice role girdim. “Buraya, Prenses Clementine’in aşkını kazanmaya geldim. Buraya aşkımı göstermeye ve kendimi kanıtlamaya geldim.” Clementine’e döndüm. “Sana kur yapmaya geldim Prenses Clementine. Bırak da sana kendimi ispatlayayım.”

“Neler oluyor Rhett?” diye sordu hayretle.

“Uzun uzun yıllar önce Clementine adında bir kız varmış. Rhett adında bir arkadaşı varmış. Dangalağın önde gideniymiş ve ancak uzun, çok uzun yıllar sonra onu ne kadar sevdiğini anlamış ama artık çok geçmiş. Derken bir gün Rhett uyanır ve aşkının ne söylediğini hatırlar. Kız, romantizm istediğini söylemiş. Beyaz atlı bir prens istediğini söylemiş. Ruh eşini istediğini söylemiş. Onu dünyalardan daha çok seven birini istediğini söylemiş. Buradayım, çünkü o, benim. Hiçbir zaman o kişi olmayı istemedim veya düşlemedim, çünkü buna inanmıyordum. Yine de tüm o zaman boyunca yanı başımdaydın. Asla inanamamıştım, çünkü ahmağın önde gideniydim. Clementine O’Hara, sen gemimin çapası, güneşimin ateşi, okyanuslarımla suyun. Sen kalbimin aşkı, aldığım nefes, düşümdeki sessin. Sen benim her şeyimsin ama ben bile bunun farkında değildim. Her şeyi batırdım ve neredeyse çekip gidiyordum ama sen benden asla vazgeçmedin, ben de senden ve aşkımdan vazgeçmiyorum.” Sonra

derin bir nefes aldım. Büyükannenin bana gülümseyip ağladığını gördüm. Bahçede çıt çıkmıyordu, kalbimin küt küt atışı hariç. Clementine'e doğru yürüdüm, ellerini tutup diz çöktüm.

"Beni bağışlaman için yalvarıyorum. Genç ve aptaldım, cahilce ve çocukça davrandım." Dudağımı ısırđım. "Seni seviyorum Clementine. Lütfen bana bir şans daha verdiğini söyle."

"Ah, Rhett." Gözleri aşkla doluydu. "Bunu yaptığına inanamıyorum. Başını salladı, beni ayağı kaldırdı. "Bunun sen olduğuna inanamıyorum Rhett."

"Beni kanatlandırdın Clementine. Mutluluktan uçuyorum. Seni, hayatındaki hiçbir şeyden alıkoymak istemiyorum. Ben her zaman arkanda olacağım. Harvard'a gideceğın için bunu söylediğimi düşünme sakın. Seni durdurmak istemiyorum. Harvard'a gitmeni istiyorum. İsteddiğini yapabilirsin. Başka adamlarla takılacak olsan bile. Ben seni beklerim. Ne kadar sürerse sürsün, beklerim. Ben yalnızca seni istiyorum. Bunu kendim için yaptığımı sanma sakın. Seni hiçbir şeyden alıkoymak istemiyorum. Seni sonsuza dek beklerim Clementine. Daima yanında olacağımı bilmeni istiyorum. Seni sonsuza dek seveceğim. Ne zaman benimle olmaya hazırsan, burada bekliyor olacağım. Sadece seni istiyorum."

"Ah, Rhett," dedi yine ve beni kendine çekti. "Seni seviyorum."

"Seni sonsuza kadar bekleyebilirim Clementine. Sen benim yuvamsın. Hiçbir yere gitmiyorum."

"Seni seviyorum Rhett." Beni usulca öptü, etraftaki herkes alkışlamaya başladı. Şaşkınlıkla etrafıma baktım. Yalnız olmadığımızı tamamen unutmuştum. "Seni çok seviyorum."

“Bunun benim için ne demek olduğunu bilemezsin.” Ona sımsıkı sarıldım, kalbim sevinçten kanatlanmıştı adeta.

“O kadar şaşkınım ki. Neden bunu yapıyorsun?” Gözlerimde cevabı aradı.

“Çünkü bir keresinde sana yıldızları verecek bir adam istediğini söylemiştin.” Duraksadım. “Ama ben bundan daha fazlasını yapmak istiyorum. Ayı, yıldızları, bütün galaksiyi ayaklarına sermek istiyorum. Seni tüm kalbimle seviyorum. Sensiz yaşayamam.”

“Ben de seni seviyorum Rhett. Hep sevdim.” Elini uzatıp yavaşça yanağıma dokundu. “Senden başka kimseyle olmak istemiyorum.” Beni öptü, elimi arkadan saçına götürüp parmaklarımla okşarken usulca öptüm onu. Etrafımızdakiler hâlâ alkışlayıp tezahürat ediyordu, Büyükanne, “Nihayet,” deyince ikimiz de öpüşmeyi bırakıp gülmeye başladık.

“Sonsuza kadar seninim,” diye fısıldadım kulağına. “Umarım bunu biliyordur.”

“Hep biliyordum.” Bana nazikçe gülümsedi. “Hep biliyordum Rhett.”

“Sanırım sen, Clementine O’Hara, artık herkese bir sevgilin olduğunu ilan etmek zorundasın.” Sırıttım.

“Emin misin?” Göz kırptı. “Kimsenin, birisiyle ciddi bir ilişkim olduğunu bilmesini istemem.”

“Herkese söylesen iyi edersin.” Belinden tutup onu etrafımda döndürdüm. “Bütün dünyanın Clementine O’Hara ile Rhett Madison’ın birlikte olduğunu ve onları ayırmaya kimsenin gücünün yetmeyeceğini bilmesini istiyorum.” Onu yere bıraktım, yüzümü ellerinin arasına alıp beni usulca öptü.

“Bütün dünya biliyor zaten,” diye fısıldadı dudakları-

mın arasından, ikimiz el ele tutuşmuş, eblek eblek sırtı-
tıyorduk. Kendimi dünyanın en mutlu adamı olduğumu
hissediyordum. Karşıma ne çıkar bilmiyordum ama şu
olanlardan sonra Clementine'le her şeyin üstesinden gele-
ceğimize inanıyordum. Birlikte her şeyin üstesinden ge-
lirdik. Sonuçta aşk, böyle bir şeydi. Hayat yolculuğunda
beraber yol alıp birbirine destek olmaktı, gerisi boş.

Son Söz

“Big Brother’a* devam edecek misin?” Clementine televizyonun önünde oturmuş liste yaparken kalemını kemiriyordu.

“Hayır.” Başımı sallayıp önümdeki giysi yığınınına baktım. “Sen?”

“Belki. Eğlenceli bulursam.”

“Eğlenceli olduğunu mu düşünüyorsun?”

“Belli olmaz.” Sırıttı. “Nasıl gidiyor?”

“Pek iyi sayılmaz.” İç geçirdim. “Hangilerini valize koyacağıma karar veremiyorum.”

“Yardım etmemi ister misin?” Ayağa kalkıp masaya doğru geldi, önümdeki giysi yığınınına baktı.

“Yardım edersen bir daha bu utançla yaşayamam.” Güldüm. “Sonra sürekli hizmetçim olduğunu başıma katarsın.”

“Tam da üstümde Fransız hizmetçi önlüğü varken.” Haylazca sırıttı.

“Yarın gitmeyelim diye mi uğraşıyorsun?” Tek kaşımı kaldırdım. “Çünkü seni alıp yatak odasına kaçıracağım

* *Biri Bizi Gözetliyor* televizyon programının İngiliz versiyonu. (ç.n.)

ve ayrın sabaha kadar seninle işim bitmeyecek.”

“Sabah 6’da yola çıkacağız.”

“Şu hizmetçi önlüğünü giymeseydin tabii.”

“Rhett.” Kıkırdayıp beni öptü. “Seni mankafa.”

“Sana âşık bir mankafa.”

“Bunu yaptığımıza inanamıyorum.” Gözlerini kocaman açtı. “Benimle Massachusetts’e geldiğine inanamıyorum.”

“Hey, Harvard’a girememiş olabilirim ama Boston Üniversitesi de onun kadar iyi sayılır.” Gülümsedim. “Herkes kız arkadaşımın benden daha zeki olduğunu anlatacağım.”

“Ben senden daha zeki değilim.” Kızardı, elini tutup onu kendime doğru çektim.

“Hımmm, o zaman daha seksi desem?” Göz kırptım, vücudunu benimkine bastırdı. “Kesinlikle daha seksi.”

“Bence haddinden fazla seksi olan sensin.” Güldü, elini saçlarımda dolaştırdı. “Bütün kızlar senin için çıldıracak.”

“Hiç umrumda değil. Ben yalnızca bir kadına aitim.”

“Bunu duyduğuma sevindim.” Beni yavaşça öptü. “Dua edelim de bütün şu Harvardlı inekler peşimden koşmasın.”

“Kapının önünden bile geçemezler.” Sırıttım, onu sertçe öptüm. “O yüzden onları eve getirmeyi aklından bile geçirme. İster arkadaşın olsun ister çalışma eşin olsun, umrumda değil.”

“Ah, Rhett.” Başını salladı. “Bu gerçekten çılgınlık. “Birlikte yaşayacağımıza inanamıyorum.”

“Biliyorum.” Ellerini avuçlarıma aldım. “Bu büyük bir adım.”

“Ailemin onaylamasına çok şaşırdım.” Yüzünü buruşturdu. “Babama söylediğimde kalp krizi geçireceğini sanmıştım.”

“Evet, Tanrı, büyükanneden razı olsun.” Sırıttım. “Eğer o bir şeyler söylemeseydi sizinkiler tepki gösterebilirdi.”

“Nihayet birlikte olduğumuz için çok mutlu.” Clementine gömleklerimi ayırmaya başladı. “Galiba bunun hiç gerçekleşmeyeceğine kendini inandırmıştı.”

“Nihayet aklımı başıma devşirdim.” Başımı salladım. “Yine de ne yalan söyleyeyim, senin seksiliğin de bunda etkili oldu.”

“Senin dikkatini çekmek için daha kaç kere sutyenimi çıkaracağımı merak ediyordum.” Güldü, şaşkınlık içinde ona bakakaldım.

“Beni tahrik etmek için mi sutyensiz uyuyordun?” diye hırlayıp parmaklarımı göğüslerinde gezdirdim. “Kaç kere meme uçlarını dikizlerken kendimi pislik gibi hissettiğim için arkamı döndüğümü biliyor musun?”

“Hayır.” Kıkırdadı, ben onun meme uçlarını avucumda sıkarken inledi.

“Seni küçük baş belası.” Başımı salladım. “Bal gibi biliyordun.”

“Aman, sanki sen hiç sabah ereksiyonunu popoma değiştirmeye çalışmamışsın gibi.” Eğilip pantolonumun önünü tuttu. “Yatıya kaldığım her gecenin sabahında senin sertliğine uyanıyordum.”

“Bunu fark ettiğini hiç bilmiyordum.” Yüzümü ekşitdim. “Hiç söylemedin.”

“Ne söyleyecektim? Rhett, penisin fena halde popoma yuvalanmış, rica etsem icabına bakar mısın?” Kıkırdadı.

“Elini uzatıp dokunabilirdin.” Güldüm. “Çok hoşuma giderdi.”

“Bundan hiç şüphem yok.” Dudaklarımın arasından fısıldadı sonra altdudağımı emmeye başladı.

“Sen hiç merak etme. Boston’a yerleşir yerleşmez senin için bir sürü sabah sürprizim olacak.”

“Söz mü?” Güldü, sertleştiğimi hissedince inledim.

“Sabah seksine varsın, değil mi?” Göz kırptım, kızardı. Daha o sabah, Clementine penisimi emerken uyanmıştım. Ben uyanır uyanmaz hemen üstüme çıkmıştı, bana sertçe binmeye başladığında bile henüz kendime gelememiştim.

“Yeter ki sen iste.”

“Ben günün her saatine varım. Nerede olduğumuz hiç fark etmez.” Saçını okşadım. “Hayatımızın yeni aşamasına seninle başlayacağım için çok heyecanlıyım Clementine. Hayattan daha fazlasını alacağımı hiç düşünmezdim ama bence bu yeni yolculuk, birlikte mükemmel bir hayatın başlangıcı olacak.”

“Bence de.” Fısıldarken gözleri parlıyordu. “Deli değil mi?”

“Başka yolu yok.” Onu kollarımın arasına aldım. “Deli gibi âşığız ve tek istediğim bu.”

“Seni seviyorum Rhett Madison. Nihayet buraya varmak biraz zamanımızı aldı ama bunu yaptığımız için çok mutluyum. Benimle Boston’a geldiğin için teşekkür ederim. Beni sevdiğin için teşekkür ederim. Dört gözle beklediğim bu muhteşem hayatı verdiğin için teşekkür ederim.”

“Ben teşekkür ederim Clementine O’Hara. Yeni hayatımızı için sabırsızlanıyorum. Harika olacağını biliyorum. Seni seviyorum, benim güzel, muhteşem Koca Bertha’m.” Ben sırtınca o da gülmeye başladı.

“Sen pisliğin tekisin Rhett Madison.”

“Ama beni seviyorsun.” Onu öptüm ve kalbimin üstüne bastırdım. Hiçbir şey bu kadar muhteşem, bu kadar taze hissettiremezdi. Bu yolculuğun bizi nereye götüreceğini

görmek için sabırsızlanıyordum. Kendimi yeniden bulduğum için heyecanlıydım. Yeni başlangıcımız için heyecanlanıyordum. Bu yolculuğun nasıl sonuçlanacağını bilmiyordum ama yolumuza ne çıkarsa çıksın, gülüp geçmeyi başaracağımızı biliyordum.

Teşekkür

Hiç kimse tek başına değildir ve hiçbir yazar her şeyi tek başına yapamaz.

Scott Hoover ve Lovenbooks'tan Ellie'ye, model Hollis Chambers'ın kapak fotoğrafını temin etmeme yardımcı oldukları için teşekkür ederim. Benim gözümde kendisi mükemmel Rhett'tir. LM Creations'tan Louisa Maggio'ya muhteşem kapak tasarımı için teşekkür ederim. Yüreğimi ferahlattığı, yüzüme geniş bir gülümseme yaydığı için. Emma Mack ve Lorelei Logsdon'a yayına hazırlama ve redaksiyon için teşekkür ederim. Özellikle de Emma Mack'e bu kadar kısa sürede tüm yüreğini ortaya koyarak kitabı kaleme almamı teşvik ettiği için.

Katrina Jaekley ve Tanya Kay Skaggs'e Rhett'i bir kere okuduktan sonra bana sevgiyle geridbildirimde bulundukları için teşekkür ederim. Yazma sürecindeki kötü zamanlarımdan ve endişelerimden beni çekip çıkardıkları için minnettarım. J.S. Cooper Bağımsız Temsilcileri'nin her bir üyesine tüm destekleri, sevgileri ve günlük etkileşimleri için teşekkür ederim.

Beni geliştiren ve kitaplarımdaki sözlerin yayılma-

sını sağlayan tüm okurlara teşekkür ederim. Aldığım e-postaları ve mesajlarınızı seviyorum, kitaplarımdan keyif almasaydınız onları yazamaz, yaşıyan birer yapıt haline getiremezdim.

Son olarak, en önemlisi. Tanrı'ya şükran borçluyum, tüm nimetleri ve O olmadan hiçbir şey mümkün olamayacağı için.

Yazarın Notu

Rhett'i satın aldığınız için teşekkür ederim. Kitabı beğendiyseniz lütfen Amazon, Barnes&Noble, iTunes veya Kobo'ya yorumunuzu yazın veya kitabı arkadaşlarınıza tavsiye edin. Lütfen yeni bültenlerden ve tanıtımlardan haberdar olmak için e-posta listeme katılın. Okurların özgürce ve ne zaman isterlerse **jscooperauthor@gmail.com**'dan bana e-posta gönderip kitap hakkında ne düşündüklerini yazmaları ve isterlerse devam kitabı hakkında görüş bildirmelerinden mutluluk duyarım.

Facebook sayfama da katılabilirsiniz.

DEX Plus'tan çıkan diğerk kitaplar:

Gamble Kardeşler - Oyuncu, Jennifer L. Armentrout

Karanlık Sevgili - Bir "Kara Hançer Kardeşliği" Romanı, J.R. Ward

Dişisel Gerilim, İdil Hazan Kohen

Hayatımın Başrolü Olur musun?, Duygu Özlem Yücel&Selim Çiprut

Bir Bar Filozofu, Semih Çalışkan

Siyah Kelebek, Zodi

Hadi Yapalım Aşkım, Aşkın Ulaş Kaba

Ah Kalbim, Meriç Mekik

Çöl Rüyası, Ayşe Ebru Tezcan

Derin Tutku, Samantha Young

Sağdıç, Jennifer L. Armentrout

Londra Caddesi, Samantha Young

Adanmış Güzellik, Georgia Cates

Kocan Kadar Konuş I Diriliş, Şebnem Burcuoğlu

Dengesiz Bir Adamın Anatomisi, Duygu Özlem Yücel

O Adam Buraya Gelecek, PuCCa

Kişisel Gerilim, İdil Hazan Kohen

Hep Seni Bekledim, Jennifer L. Armentrout

Vahşi Adam, Kristen Ashley

Gizemli Adam, Kristen Ashley

Duvarların Dili Olsa, Alice Clayton

Kış Güneşi, Jennifer L. Armentrout

Kocan Kadar Konuş, Şebnem Burcuoğlu

Adanmış Güzellik, Georgia Cates

Acıtan Güzellik, Georgia Cates

Saplantı, Jennifer L. Armentrout

Dublin Caddesi, Samantha Young

Adım Rhett.

Kendini beğenmişin tekiyim çünkü öyle olmak için
her şeye sahibim: Yakışıklılık, para, cazibe...
Her kızın birlikte olmak isteyeceği tipim ama
hiçbiri beni kendisine bağlayamıyor.

Aşk olaylarına girmem. İlişkiye hiç gelemem.
Asla ama asla evlenmeyeceğim.

Hızlı yaşarım, günümü gün ederim. Her hafta yatağıma
başka bir kızı konuk ederim. Arkadaşlarım bana imreniyor,
düşmanlarım kıskanıyor. Herkes benim hayatımı
yaşamak istiyor...

Sonra bir gün o, bana uzaklara gideceğini söyledi.
O benim en yakın arkadaşım. İlk dostum. İlk öpücüğüm.
Hiç sevgili olmadık, çünkü ona âşık değilim.
Gitmesi umurumda değil.
Âşık olmadığım için umurumda değil.
Aşk olaylarına girmem, demiş miydim?

Adım Rhett, hiçbir şeyin moralimi bozmasına izin
vermem. Vermezdim. Bir gecede her şey değişti,
inandığım her şeyi sorgulamaya başladım.

Birdenbire, Rhett olmak çok anlamsızlaştı.

**DE
X
PLUS**

facebook.com/DEXpub
www.dexkitap.com

Sertifika no: 11940

Tavsiye
Edilen
Satış
Fiyatı

₺19